

IGLESIA CATÓLICA. Papa (1566-1572: Pío V
)

Sanctiones apostolicae extrauagantes,
et regulae Cancellariae Sanctissimi
Domini Nostri Pij... Papae Quinti, &
quaedam aliae sanctiones aliorum
Summorum Pontificum admodum utiles. --
Olisiponae : Apud Ioannem Hispaniam,
1570

[4], 120 h., @4, A-P8 ; 4°

Apostillas marginales

1. Documentos pontificios 2. Dokumentu
pontifizioak I. Pío V, Papa, aut. II.
Título

R-5835 Ejemp. falta de port. -- Datos
tomados de CCPB, 22718. -- Enc. perg.,
deteriorada

R-
toma
deter.

2

INDEX SÆTIS LUCULENTIS

non quidem rerum omnium memorabilium, quæ insunt in hoc opere, sed titulorum tantum, qui unicuiq; Sanctioni, vel reformationi præfixi, summam, quid in illis scitu dignum cõtineatur, explicant adeo non obscure, vt vice longioris indicis esse possint. Numerus, vt statim apparet, folium indicat: qui vt in toto libro perpetuò constaret, nec vsquam ex operarum oscitantia deprauaretur, curatum à nobis est sedulo. Folij vero frontem vel tergum his duabus alphabeti literis, A & B. ostendimus.

B Vlla Reformationis officij sacrae Pœnitentiariæ.

Bulla super reformatione officij Rotæ.	Fol. 1. A.
Reseruationes, Constitutiones, et regulæ Cancellariæ.	Fol. 5. B.
Reseruationes generales & speciales.	Fol. 9. B.
Reseruatio Cathedralium Ecclesiarũ et Monasteriorũ.	Ibidem.
Reseruatio dignitatum, necnon suorum & S. R. E. Cardin. familiarium, beneficiorum.	Fol. 10. A.
Reseruatio beneficiorum Collectorũ & subcollectorũ.	Ibidem.
Reseruatio beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur.	Fol. eodẽ. B.
Reseruatio beneficiorum Cubiculariorum & Cursorũ.	Ibidem.
Reseruatio beneficiorum in Ecclesijs sancti Petri, & sancti Ioan. Lateranensis, sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe.	Ibidem.
De literis in forma, Rationi congruit, expediendis.	Ibidem.
Declaratio reseruationis Ecclesiarum & beneficiorũ per prædecessores reseruatorum.	Fol. 11. A.
Reualidatio literarum prædecessorum.	Ibidem.
Reuocatio vnionum.	Fol. eodẽ. B.
Reuocatio facultatum quibusuis concessarum.	Fol. 12. A.
Reuocatio facultatum conferendi beneficia reseruata.	Ibidem.
De dictionibus numeralibus.	Fol. 13. A.

De con-

INDEX.

De concurrentibus in Data.	Ibidem:
De non tollendo ius quæsitum:	Fol. 13. B.
Regula de Viginti.	Ibidem.
De idiomate.	Fol. 14. A.
De impetrantibus beneficia per obitum viventium.	Ibidem.
De vnionibus, & vnionum confirmatione.	Fol. eodē B.
De Mendicantibus transferendis.	Ibidem.
De male promotis:	ibidem.
De moneta.	ibidem.
De beneficijs vacaturis per promotiones Episcoporum.	Fol. 15. A.
De non iudicando iuxta formam supplicationum, sed li- terarum expeditarum	ibidem.
De regulis Cancellariæ producendis.	fol. eodē. B.
De surrogandis collitigantibus.	Fol. 16. A.
De verisimili notitia obitus.	Fol. 16. B.
Non valeant Commissiones causarum, nisi literis expeditis	ibidem.
De impetrantibus beneficia per obitum familiarium Cardinalium.	Fol. 17. A.
Super eadem familiaritate.	Fol. eodē. B.
Signatura per, Fiat, præfertur alteri, Concessum.	Ibidem.
De annuali possessore.	Fol. 18. A.
De Triennali.	Fol. eod. B.
De publicandis resignationibus.	ibidem.
De non appellando ante diffinitiuam sententiam.	Fol. 19. A.
Non standum commissioni post conclusionem, nisi per concessionem talis commissionis conclusioni derogetur expresse.	Fol. eodem. B.
De literis religiosorum expediendis.	ibidem.
De clausula ponenda in literis permutationum beneficiorum.	ibidem.
De supplendis defectibus.	Fol. 20. A.
De derogatione Iuris patronatus.	ibidem.
De commendis.	ibidem.
De Reformationibus.	Fol. eod. B.
De consensu in Resignationibus & pensionibus:	ibidem.
De ingressu religionis.	Fol. 21. A.
Quod non valeat impetratio facta per modum in Cancellaria exprimendum.	ibidem:
	<i>De exequiis</i>

INDEX.

De exequutione facienda.	ibidem.
De dispensationibus in gradibus consanguinitatis.	ibidem.
De dispensationibus super defectu natalium.	ibidem.
Super defectu ætatis quomodo valeat dispensatio.	Fol. eod. B.
Nihil suffragatur dispensatio, nisi literis confectis.	ibidem.
De non promouendis ad sacros ordines.	Fol. 22. A.
De fructibus in absentia percipiendis.	ibidem.
De indulgentijs.	ibidem:
De clausulis ponendis in literis indulgentiarum.	ibidem.
De indulgentijs concessis ad instar.	Fol. eod. B.
De pluribus beneficijs vacantibus petitis.	ibidem.
De exprimendo valore in impetrationibus.	ibidem.
De clausulis in beneficijs vacantibus ponendis.	Fol. 23. A.
De expressionibus qualitatuum beneficiorum in impetratibus. Fol. eod. B.	
De beneficijs vacantibus per contractum matrimonij.	ibidem.
De clausulis ponendis in literis religiosorum.	Fol. 24. A.
De translatione religiosorum.	ibidem.
De clausula, Si est ita.	ibidem.
De petente prouideri de vacaturo.	Fol. eod. B.
De mandatis Apostolicis, & executorialibus.	ibidem.
Reuocatio decimarum.	ibidem.
Reuocatio facultatũ percipiendi pretium officiorum.	Fol. 25. A.
Quod fructus in tertia parte augeri possit vigore clausulæ. Fol. eod. B.	
De infordescensibus in censuris apostolicis.	ibidem:
Quod officiales nihil exigant ultra debitum.	Fol. 26. A.
Quod Cardinales non comprehendantur sub regulis fiendis. Fol. eod. B.	
De potestate Reuerendiss. D. Vicecancel. & Cancellariam Regentis. ibidem.	
Constitutio super modo & forma publicandi Ecclesiasticorum beneficiorum resignationes, ac eorum consensuum extensione. Fol. 28. A.	
Reseruatio mensium apostolicorum, & alternatiua pro Episcopis residentibus. Fol. 30. B.	
Reuocatio indultorum. S. R. E. Cardinalium, cum limitationibus pro futura illorum concessione. Fol. 32. A.	
Alia prorogatio expeditionum Pauli Papæ. iij. Fol. 34. A.	

INDEX.

- Bulla super reservatione beneficiorum. Fol. eodē. B.
- Bulla super collatione Parochialium ecclesiarum. Fol. 36. A.
- Bulla suspensionis facultatum & auctoritatum conferē
di beneficia per resignationem seu permutationē Va
cantia in manibus quorumcunq; Ordinariorum. Fol. 38. B.
- Bulla Relaxationis prohibitionis de non admittēdis re-
signationibus per Ordinarios, cū modificationibus. Fol. 40. B:
- Motus proprius super Confidentijs beneficiorū. Fol. 42. B.
- Nova constitutio super Confidentijs beneficalibus. Fol. 45. A.
- Bulla super residentia facienda in parochialibus per ob-
tinētes eas ac Canoniciatus aut dignitates, seu aliud
beneficium. Fol. 49. B.
- Bulla super declaratione assignationum portionum Vi
carijs in vnione beneficiorum faciend. Fol. 51. A:
- Edictum super denunciatione clericorum, ac bireto do
ctorum. Fol. 53. A.
- Constitutio, per quam datur facultas Iudici decernendi
sequestrum super beneficijs reseruatīs. Fol. 54. A.
- Bulla super deponendis fructibus & distributionibus
beneficiorum ecclesiasticorum lite pendente. Fol. 56. A.
- Reuocatio priuilegiorum concessorum officijs Rom.
Curiaē, Quōd laici, Bigami, & clerici coniugati de
cetero non possint habere pensiones, aut alias res ec-
clesiasticas: nec ipsi nec clerici eas, quas habent, trans
ferre. Fol. 58. A.
- Reuocatio similibus priuilegiorum concessorum mili-
tarijs & hospitalibus. Ibidem.
- Moderatio priuatarum dispensationum, concessarum
militibus & fratribus militiarum singularim. Ibidem.
- Reuocatio priuilegiorum militiarum & hospitalium, cō
cedendi expectatiuas, vniendi, & supprimendi bene
ficia, & regendi præceptorias, appropriandi fructus,
& proprietates beneficiorum suis militijs & hospita
libus. Ibidem.
- Reuocatio facultatum testandi, concessarum militijs et
hospitalibus, eorundemq; militibus & fratribus. Ibidem.
- Bulla super forma iuramenti professionis Fidei. Fol. 62. B.
- Reuocatio facultatum concessarum Legatis & Nun-
tjjs Apostolicis: Fol. 64. B:
- Reuocatio

INDEX.

- Reuocatio licentiarum, ac facultatum celebrandi Mis-
sas vespertino tempore. Fol. 65. B.
- Bulla super celebratione festiuitatis Angelici Doctoris
sancti Thomæ de Aquino. Fol. 67. A.
- Reuocatio priuilegiorum Hospitalis sancti Lazari Hie-
rosolimitani, de hospitalibus, & pijs locis leproso-
rum: Fol. 69. B.
- Bulla confirmationis & nouæ concessionis priuilegio
rum omnium ordinum Mendicantium, cum cer-
tis declarationibus, Decretis, & inhibitionibus S. D.
N. D. Pij Papæ V. Fol. 73. A.
- Extensio Decreti Concilij Tridētini Sess. xxj. Cap. 11.
quod incipit, Cum non deceat. Quod clerici regula-
res non professi, ad sacros ordines non promouean-
tur, nisi seruata forma dicti Decreti. Fol. 84. A.
- Constitutio de trium votorum professione ab ijs emit-
tenda, qui in congregationibus sub obedientia volū-
taria viuunt, quorum habitus à secularibus presbyte-
ris est distinctus. Fol. 86. A.
- Bulla super clausura & reformatione quarumcunque
monialium. Fol. 87. B.
- Breue super reuocatione licentiarum ingrediendi mo-
nasteria quorūcunq; Regularium Ordinum mulieri-
bus concessarum. Fol. 90. B.
- Reuocatio facultatum concedendi commissiones alie-
nationum bonorum ecclesiasticorum aut piorum lo-
corum, Camerario & Camera Apostolicæ clericorū
collegio concessarum. Fol. 92. A.
- Institutio super forma creandi census. Fol. 93. A.
- Idem super spolijs. Fol. 95. B.
- Idem per quam declaratur Decretum sacri Cōcilij Tri-
dentini super impedimento publicæ honestatis edi-
um. Fol. 99. A.
- Idem declaratio Concilij Tridentini de compaternitate &
mitate ex fornicatione, ac Matrimonijs desuper cō-
stitis, & contrahendis. Fol. 100. A.
- Idem declaratio Regulæ Pij iij. super expressione gradus p-
tritoris in dispensationibus matrimonialibus. Fol. 101. A.
- Idem Reuocationis facultatum super promouendis ad
Doctoratus, Licentiatūræ, & Magisterij gradum. Fol. 102. A.

Bulla

INDEX.

- Bulla super prohibitionē agitationis taurorum & ferarū,
& annullatione votorum & juramentorū super eisdē
pro tempore interpositorum.** Fol. 104. A.
- Constitutio de priuatione clericorum propter incōtinē-
tiam, & eorum traditione brachio seculari.** Fol. 106. A.
- Bulla prohibitionum Blasphemix, Simonix, Concubi-
nariatus: ac contra deambulantes per Ecclesias, paupe-
res per eas mendicantes, ac alios in eis illicita facientes:
necnon de tollendis ex eis capsis & depositis mortuo-
rum: De non laborando in diebus festiuis, ac circa plu-
rima alia Dei honorem & diuinū cultum concernētia.** Fol. 107. A.
- Bulla lecta in die Cœnæ Domini.** fol. 111. A.
- Extensio Constitutionis Bonifacij Papæ V. quæ incipit,
Felicis, ad scientes & non reuelantes eos, qui offendūt
sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales.** fol. 118. B.

Finis.

SANCTISSIMI
 in Christo Patris, & D.N.D. Pij diui
 na prouidentia Papæ. 1111. Bulla reformationis
 officij Sacræ pœnitentiariæ.

123

Pius Episcopus seruus seruorū Dei
 Ad perpetuam rei memoriam.

N sublimi beati
 Petri solio, meritis licet im
 paribus, superna dispositio
 ne locati, statim ab ipso no
 stri Pontificatus initio, offi
 cij nostri esse duximus, vt
 omni adhibita diligentia,
 errores, quos circa omnes
 gradus & hominū conditio
 nes, nimia forsan licētta &
 impunitate, magno cū animi mœrore hisce potissimum tēporibus
 committi animaduertimus, prouidentia nostræ ministerio corrige
 re, & emendare: ac ea quæ hominū licentia crescente deformatæ
 essent, reformare: illaq; præsertim circa Romanæ curiæ officia,
 & tribunalia ad veram debitamq; normam, & obseruantiam re
 ducere curaremus. Hinc est, quod nos ad Pœnitentiariæ nostræ
 officium, in quo morum censura & animarū salus præcipue ver
 titur, nostræ considerationis oculo, dirigentes, & attendentes, in
 eo plures

S A N C T I O N E S

eo plures et diuersos abusus ppter superiorū tēporū licētiā, et in curiā irrepſiſſe: ne illi ſeſe latius diffūdāt, quātū in nobis eſt occurrere volētes, habita deſup cū venerabilibus fratribus noſtris. S. R. E. Cardinalibus deliberatiōe matura, ipſoꝝq; maiori Pœnitētiario, ac eius officialibus auditis, et eorū iuribus diligēter viſis, ac ōnibus maturē cōſideratis, de ipſorū fratrum cōſilio, authoritate Apoſtolica tenore præſentiū ſtatuiamus, et ordinamus. quòd de cætero ppetuis futuris temporibus, pro tēpore exiſtēs maior Pœnitentiarius, ac eiꝯdē Pœnitentiariæ Regēs, correctores, pcuratores, ac alij quicūq; eius officiales et miniſtri ab eorū omniū, quæ in infraſcriptis capitulis, & prohibitionibus cōtinētur, cōceſſione, cōmiſſione, et expeditione penitus ceſſare, & abſtinere debeāt. Et in primis idē Pœnitentiarius abſtineat à cōmutationibus vltimarū voluntatū, & earū derogationibus, nec non ab vniõibus perpetuis, & ſuppreſſionibus, ac trāſlationibus beneficiorū Eccleſiaſticorū, & applicationibus vnius beneficij alteri beneficio, & illarū cōfirmationibus. Itē à cōceſſione iuris patronatus, ſeu præſentādi ad beneficia Eccleſiaſtica propter augmētū fructuū, ſed tātūm ex cauſa fundationis, vel dotationis illud cōcedere poſſit. Similiter abſtineat à licētijs ſtādi extra, pro monialibus, ex quacūque cauſa: necnō à declaratorijs pro religioſis propter vim, et metum, quæ ingreſſu religionis, vel emiſſione profeſſionis ſibi illata fuiſſe prætedāt: quando poſt emiſſam profeſſionē huiusmodi ſuſceperūt ſacros ordines in religione: etiā ſi aſſeratur, quod eiſdē vi & metu durātibus, illos ſuſceperint. In alijs autē caſibus declaratoriæ ipſæ cōmittātur Ordinario loci, & vocato Priore Monafterij, in quo fuerit emiſſa profeſſio, & nūquā in curia, etiā ſi pars, & teſtes præſentes eſſent.

Nec cōcedat Religioſi licētijs ſtādi extra. propter infirmitatis,

et familia impedimēta. nec etiā pro subuē. . . . parētū, aut pupi-
rū, vel aliorū consanguineorū, nisi obtēta licentia suorū superiorū.
& in facultatibus, p̄ religiosis eisdē, trāseundi de ordine ad ordi-
nē, etiā in casibus à iure permissis, apponatur semp̄ clausula, Quòd
perpetuo ibdē in claustrò Domino famulari teneātur. Aposta-
tis verò absolutionē nō cōcedat, nisi ea lege expressa, vt statim ad
claustrū proprij ordinis redeant: vel ad aliū ordinē transeāt æqua-
lis vel arētioris obseruatiæ, vt ibi perpetuā vitā agāt. Nec illis,
aut alijs trās-latis prædictis indulzeatur, vt beneficia Ecclesiastica
obtinere, vel illis, vt mercenarij, deseruire, aut aliàs etiā de supio-
rū suorū licētia extra claustrū quoquo modo degere valeāt. Simili-
ter nō cōcedat comissiones alienationū, vel p̄mutationū, aut affrā-
cationū, aut illarū cōfirmationū q̄ bonis Ecclesiasticis in forma quæ
dicitur. Si in euidētē, pro rebus, quarū redditus ānuus summā vigin-
ti ducatorū auri de Camera excedat: & cōmissiones hmōi semper
Ordinario loci, et alteri personæ in dignitate Ecclesiastica cōstitu-
tæ cōiunctim cōmittātur. Et si q̄ ipsius Ordinarij interesse vel præ-
iudicio agatur, tunc loco ipsius cōmittantur Metropolitanò. Et si
res ad ipsum Metropolitanū ptineat, Ordinario viciniori: & nun-
quā similes cōcedātur cōmissiones, quando agitur de alienatione
iurisdictionū, vel vassalorū ad Ecclesiā quouis modo pertinētium.
Prætere, ne Ordinarij in corrigēdis subditorū excessibus impedi-
antur, & delicta impunita remaneāt, non concedat absolutiones,
vel nādata de absoluēdo ab homicidijs, vel alijs grauibus delictis,
etiā occultis, pro quibus de iure ciuili pœna capitalis imposita sit
(præterquā in foro cōscientiæ duntaxat.) In reliquis verò minori-
bus, et leuioribus excessibus, de quibus tamē delinquēs nō fuerit cō-
tatus, vel iquisitus, cōmittere possit Ordinario: vt iposita illi pœna

S A N C T I O N E S

eius arbitrio, eū. etiā in foro fori absoluat, ipsumq; ab executione ordinum, si secum super irregularitate dispensatum fuerit, similiter eius arbitrio suspēdat. Episcopis tamen, vel eorū superioribus, aut alijs praelatis Sedi Apostolicæ immediatè subiectis, et quibusuis personis in terris Ecclesiæ, & multo minus in Vrbe delinquētibus, ab aliquibus delictis extra forū conscientiæ absolutionē minimè cōcedere possit. Caueat etiā Pœnitentiarius, ne in absolutionibus à Symonia reali, vel cōventionali, etiā occulta, vnquā concedat, vt ipsi Symoniaci beneficia, super quibus Simoniam cōmiserunt, seu pecunias, vel alia pro illis accepta, aut fructus exinde post cōmissā symoniā perceptos in toto, vel in parte retinere possint: quin immo in absolutionibus huiusmodi apponatur clausula, Quod vterq; ad beneficiū super quo fuit cōmissa symonia, ppetuo inhabilis existat. Et insuper homicidæ volūtario, etiā aliās canonicè absoluto, altaris ministeriū, aut ascensum ad superiores ordines, & restitutionē aut retētionem beneficiorū, quibus ipso iure quis priuatus vel priuādus sit, cōcedere minimè valeat. Nec minus literas de promouēdo ad sacros ordines, ac etiā ad primam tonsurā à quocunq; Catholico Antistite, nisi allegetur iusta causa, propter quā ab Ordinarijs suis pmoueri, nec ab eis, aut eorū officialibus literas dimissorias obtinere valeāt: & tūc cōcedi possint à quocūque Ordinario, vel pro eo Pōtificialia exercēte. & si causa allegata falsa fuisse deprehēdatur, sic promoti ab executione ordinū per suos ordinarios suspendi, vel illa etiā perpetuò priuari possint. Similiter idem Pœnitentiarius non concedat absolutiones à iuramēto, nisi ad effectū agendi dūtaxat. Nec dispensationes matrimoniales in forma gratiosa, sed semper cōmittātur Ordinarijs, prout aliās fieri cōsuevit. Nec concedat religiosis licētiam suscipiendi gradū Doctōratus, vel

Magisterij

Magisterij contra statuta ordinis, nisi ex aliqua probabili causa, & nisi de licetia suorum superiorum: Nec absolutiones à fructibus indebite perceptis, ratione intrusionis in beneficio, vel ob non promotionem, aut aliū tituli defectum, etiam in foro cōscientiæ, nisi facta restitutione fructuū huiusmodi. Nec etiā absolutiones cōcedit pro usurpata iurisdictione, vel violata libertate ecclesiastica, etiā in foro conscientiæ, nisi cū clausula, Satisfacto prius de damnis & expensis parti lesæ: Neq; facultates testandi iuxta formā quinterui simpliciter: sed cum clausula. Dūmodo non supra summam centum ducatorum, etiam ad pias causas, ac pro seruitutibus. Religiosis vero etiam extra claustrum, etiā cum Apostolica dispensatione degentibus, facultates testandi nullo modo cōceduntur. Et insup non cōfirmet gesta per Ordinarios, aut alios inferiores illis de iure cōmuni non cōcessa, nec suppleat eorum defectus. Minus etiā dispenset sup ætate promouendorum ad sacros ordines de iure requisita: Nec tempus prælatis ad munus cōsecrationis suscipiendū à iure statutū ultra tres menses, & terminum anni Rectoribus parochialium ecclesiarum, & alijs quibusuis ad sacros etiam presbyteratus ordines suscipiendos à iure, aut in fundatione beneficiorū quomodolibet cōstitutum, extra casus à iure permisos, ultra sex menses minimè progare valeat. Et ultra præmissa ablineat etiam ab expeditionibus quibuscunq; quæ sibi præ literas suarum facultatū expresse nō cōceduntur, nisi aliàs de iure cōmuni in casibus, de quibus agetur, Ordinario cōcessæ reperiātur. Nec suffragetur prætextus cōsuetudinis, seu stili, aut quasi possessionis ipsius maioris Pœnitentiarij, et prædecessorū suorum in similibus cōcedendis, etiā si cōsuetudo, aut stilius, vel quasi possessio hmoi per literas facultatū suarum generaliter approbata reperiātur.

SANCTIONES

*riantur. Volumus insuper, quod officium sacre Pœnitentiariæ, Sede Apostolica vacante, in omnibus & singulis, quæ ad forum fori quomodolibet pertinent, penitus & omnino cõquiescat. Quòdq; ea tantum pro animarum salute expedire valeat, quæ forum cõscientiæ respiciunt. Distinctius inhibentes moderno, & pro tempore existenti Maiori Pœnitentiario in virtute sanctæ obedientiæ, ac Regenti, Correctoribus, Scriptariis, Procuratoribus, Reuisoribus, Sigillatoribus, alijsq; dictæ Pœnitentiariæ officialibus quibuscumq;, sub nostræ indignationis, & excommunicationis latæ sententiæ, necnõ priuationis & amissionis suorum hmõi, & aliorum officiorum, et beneficiorum quoruncumq; per eos obtentorum, & inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, alijsq; grauioribus nostro, & pro tempore existentis Rom. Põtificis arbitrio infligendis, & applicandis pœnis: Ne de cõcessionibus, & expeditionibus sibi p̄ presentes interdictis premissorum tenore, etiã p̄textu quorumuis priuilegiorum, & indulgentiarum eis quomodolibet concessorum, se intromittere quoquo modo audeant, seu p̄sumant: Decernentes quascumq; concessiones, gratias, ac expeditiones deinceps ab eodẽ officio Pœnitentiariæ contra p̄sentiũ tenorẽ (quod absit) pro tempore emanatas, etiã si in illis offeratur, viuæ vocis oraculo, ac de mandato nostro, & pro tempore existentis Rom. Pon. speciali, et expresso factas fuisse, nullas nihilominus, & inualidas, ac extortas, & surreptitias esse, & censeri: neminiq; propterea suffragari posse: & ita per quoscumq; locorum Ordinarios, ac Iudices, et cõmissarios quauis aũcte fungentes, etiã causarum Palatii Apostolici Auditores, ac eiusdẽ S. R. E. Cardinales (sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate) iudicari, et diffiniri debere: irritum quoq; & inane, quicquid secus super his à quequã
quauis*

*quavis aucte sciēter, vel ignorāter cōtigerit attētari. Non oblātis
 bus cōstitutionibus, & ordinationibus apostolicis, priuilegijs quo
 que et indultis eidē Maiori Pœnitentiario, ac eius officio, etiā in illis
 erectione, et institutione, etiā Motu pprio consistorialiter, ac de
 fratrū eorundē consilio, & assensu, sub quibuscunq; tenoribus, et
 formis, ac cū quibusuis clausulis, & decretis in genere, vel in spe-
 cie, & aliās quomodolibet, etiam per felicis recordationis Euge-
 niū Quartum, Sixtum etiā Quartū, & Paulum Tertiū, ac alios
 quoscunq; Romanos Pōtifices prædecessores nostros, ac etiam nos
 cōcessis, approbatis, & innouatis, ac decretis, et censuris in illis ap-
 positis. Quibus omnibus, etiā si pro illorū sufficienti derogatione
 de illis, eorumq; totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, et ex-
 pressa, ac de verbo ad verbū, non autē per clausulas generales idē
 importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliq̄
 alia exquisita forma ad hoc seruāda foret, Tenores hmōi præsen-
 tibus pro sufficienter expressis habentes (illis aliās in suo robore
 permāsuris) hac vice duntaxat specialiter, et expresse derogamus,
 cōtarijs quibuscunq;. Aut si aliquibus cōmuniter, vel diuisim ab ea-
 dē sit sede indultū, quod interdici, suspēdi, vel excōmunicari nō pos-
 sint per literas apostolicas nō faciētes plenā, & expressam, ac de
 verbo ad verbū de indulto hmōi mētione, et quibuslibet alijs priui-
 legijs, indulgētijs, et lrīs apostolicis generalibus, vel specialibus quorū
 cūq; tenorū existāt, p̄ quæ præsentibus non expressa, vel totaliter
 nō inserta effectus præsentium impediri valeat quolibet, vel differri,
 & de quibus, quorūq; totis tenoribus specifica, indiuidua, & ex-
 pressa, ac de verbo ad verbū habēda esset in eisdē literis mētio spe-
 cialis. Vt autē præfetes literæ ad omniū notitiā deducātur, et oēs quo-
 rū interest, vel interesse poterit, omnino efficiāt. Volumus et māda-
 mus, illas ī Palatij nrī apost. ac officij Pœnitentiariæ hmōi valuis, et*

S A N C T I O N E S

acie capi Floræ affigi, et p̄ aliquod tēporis spaciū, relicta ibidē copia, detineri, vt his, quos literæ ipsæ cōcernunt seu cōcernere poterunt quomodolibet in futurū, quo ad ipsorum notitiā non peruenierint, vel illas ignorauerint, quo minus eos arctent perinde, ac si eis personaliter intimata forent, nullam possint excusationē prætere, vel ignorantiam allegare: Cū non sit verisimile apud eos remanere incognitū, quod tā patenter extiterit publicatū. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginā nostrorum statuti, ordinationis, voluntatis, inhibitionis, decreti, derogationis, & mandati infringere, vel ei ausu temerario cōtraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationē omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Dat. Romæ Apud sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ, Millesimo Quingentesimo Sexagesimo Secundo. Quarto Non. May. Pontificatus nostri Anno Tertio.

¶ Ego Pius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus

Ego R. Car. de Carpo Ep̄s Portuē.

Ego F. Card. Pisanus Ep̄s Toscul.

Ego F. Car. Casius Ep̄s Prænesti.

Ego Ioa. Car. Moronus Ep̄s Sabi.

Ego X̄p̄ophorus Cardin. Triden.

Episcopus Albanen.

Ego Orho Truchses Car. Augus.

Ego B. della Cueva Cardinalis san

ctæ Crucis.

* Ego Ti. Cardinalis Crispus.

Ego Ful. Cardinalis Perus.

Ego Io. Michael Card. Saracenus.

Ego Io. Card. sancti Vitalis.

Ego Iac. Cardinalis Puteus.

Ego Io. B. Cicada Card. sancti Clementis.

Ego B. Card. Tranen.

Ego Scipio Cardinalis Pisarum.

Ego Io. Cardinalis Reomanus.

Ego Io. Antonius Car. Capisuccus

Ego F. M. Card. Alexandrinus.

*

Ego Iac. Cardinalis Sabellus.

Ego Io. Ant. Card. sancti Georgii.

Ego Aloyfius Cardin. Cornelius.

Ego B. Cardinalis Saluiatus.

Ego Pi. Cardi. Aburd.

Ego Petrus Franciscus Cardina.

Feruenus.

Ego Marcus

Ego Marcus Antonius Cardinal.
Amulius.

Ego Hieronymus Cardi. Corrigi-
ensis.

Ego B. Cardinalis Nauagerius.

Ego Io. Franciscus Cardinalis de
Gambara.

Ego A. Cardinalis Farnesius Vice
cancellarius.

Ego Gai. Asc. Card. Camerarius:

Ego N. Card. de Sermoneta:

Ego Iu. Cardinalis Urbinas.

Ego Alf. Carafa Card. Neapolita:

Ego Vitellotius Card. Vitellius.

Ego Carolus Card. Borromeus.

Ego Franciscus Card. Gonzaga.

Ego Indicus de Aualos Cardina-
lis de Aragonia.

Ego Alph. Cardi. Gesualdus:

Ant. Florebellus Lauellinus.

E. Delyon.

*Anno à natiuitate Domini, Millesimo Quingentesimo Sexage-
simo Secundo. Indictione. V. die vero veneris. xv. mensis Maij,
Pont. S. in Christo. Patris, & Domini nostri Domini Pij Dio-
uina prouidentia Papæ IIII. Anno tertio Retroscriptæ literæ
Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Palatij Apo-
stolici, & Palatij officij Sacræ pœnitentiariæ, & in acie Cam-
pi Floræ, vt in retroscriptis literis continetur, dimissis copijs ea-
rundem in dictis locis affixis, per nos Franciscum Rugerium,
& Iulium Parinum prælibati Sanctissimi*

Domini Nostri Papæ

Cursores.

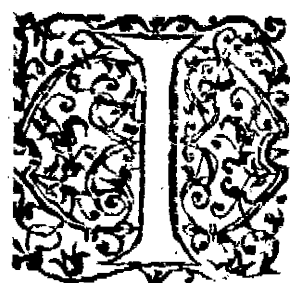
Honofrius Montargull. Magister Cursorum.

Bulla

SANCTIONES

BULLA S. D. N. D. PII
 diuina prouidentia Papæ 1111. super
 reformatione officij Rotæ.

Pius Episcopus seruus seruorū Dei
 Ad perpetuam rei memoriam.

IN Trono Iustitiæ, super omnes gentes, et Regna, meritis licet imparibus, superna dispositione constituti, ad ea, quæ iuris et iustitiæ cultum, ac obseruantiam cōcernunt, dirigimus potissimum aciem nostræ mentis, Vt vniuersis Nationibus ad Sedem Apostolicam, omnium fidelium Matrem & Magistrā, pro litium, et cōtrouersiarum inter eos vigentiū decisione, recurrētibus, longis iudiciorum curriculis sublatis, ac minoribus quam fieri poterit dispendijs, opportune consulatur. Sanè postquam Nos circa Curie nostræ reformationem solerti studio intendentes, reliquorū eiusdem Curie Tribunalium, & Officiorum emendationē, & correctionem cū Dei auxilio, & venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, feliciter peregimus, demum ad Palatij nostri Auditorium, in quo vniuersorum Christi fidelium grauiorē causæ per duodecim summæ virtutis & doctrinæ viros, ex omnibus mundi partibus magna cum diligentia conquistos, mature cognoscuntur, & magna cum integritate & iustitia terminantur, animū adiecimus. Et licet in eodem Tribunali pauca admodum correctione digna offenderimus, nihilominus, vt nihil intaētum relinqueremus, nonnulla potius pro litibus abbreviādis, ac partium

ac partiū dispendijs euitandis, vel saltem minuendis, vocatis ipsius Auditoribus, ac pluries tam in voce quam in scriptis auditis, prouidenda censuimus. Et idcirco de eorundem fratrum nostrorum consilio statuimus & ordinamus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus, ad tollendū multiplicationem commissionum, & parcendum laboribus & expensis litigantium, vnica commissio in qualibet instantia sufficiat, & illius vigore Auditor causam sibi commissam cognoscere, & cum omnibus & singulis dependentibus, & emergentibus, ac aliâs quomodolibet incidentibus, decidere valeat. Possit etiam Auditor sine noua cōmissione præfigere terminum ad docendum de attentatis, ac nullitatibus, & causis, ppter quas quis in integrum restitui debeat: ac illo elapso & nō dōcto, ad causæ expeditionem procedere, nec non remissorias decernere, dilationes cōcedere, liquidationes fructuū in partibus delegare, ac omnia & singula alia, vsq; ad finalē sententiarū suarum executionē inclusiue facere, quæ de iure Ordinarij facere possunt. Prorogationes autē fatalium, sæpius, et passim non cōcedat, sed tantū ex aliqua honesta causa, ac præuia illius cognitione, arbitrio Rotæ. Auditor tamen in aliqua causa, siue magni, siue parui momenti existat, etiã si eius decisio clari iuris esse videatur, diffinitiuam sententiã, vel interlocutoriã vim diffinitiuæ habētē, ferre nō valeat, nisi causa in Rota pposita, et habitis votis Coauditorū, nisi partes in actis exp̄sse cōsenserūt, quod causa sine voto eorūde Coauditorū expediri possit. Idēq; in alijs quibusuis præiudicialibus decretis seruari volumus, si actor vel reus vt negotiū in plena Rota cognoscatur, institerit. Itē sententiæ latæ p Auditores put in cedula, vt moris est, vel p viã termini p seruato, subscribātur, et publicētur in actis intra quindecim dies, et in vltima anni audiētia latæ, infra

mensē

S A N C T I O N E S

mensem: alioquin pronuntiationes huiusmodi pro circumductis ha-
 beantur. Terminum etiā pro seruatis habiti, & cedulae ipsarum sen-
 tētiarum, quae interdum p̄ alium notariū in quā actuarium ipsius
 causae, ad referendū accipi cōsueuerūt, referantur ipsi notario cau-
 sae, eadē vel sequenti die qua recipiuntur. In ultimis verò audiētis,
 saltem infra triduum. & si Auditor qui pronuntiauit p̄t in ce-
 dula, vel terminum habuit pro seruato, retinuerit citationē penes
 se, illam notario causae similiter intra praedictos dies cōsignare de-
 beat: alios termini huiusmodi circumducti, & irriti censeantur.
 Auditor vero nō pronūciat in causa, nisi perfecto registro, & illo
 ad Rotā delato, vnā cum dictis testium, illisq̄, ac iuribus in eadē
 Rota, prout res exegerit, lectis. In vltima verò anni audientia, ac
 quandocunque agetur de ferenda declaratoria cōtra cōtumacem,
 etiā registro nō perfecto, ex actis originalibus p̄nunciare valeat:
 Ita tamen quòd pars ad cuius instantiam pronunciatū fuerit, regi-
 strum ipsum pro actorum conseruatione quanto citius perfici cu-
 rare teneatur. Et insuper Auditor partibus petentibus copiam
 decisionis in causa factae, cū iuribus, ac rōnibus tradere debeat, p̄
 ut antiquitus laudabiliter fieri cōsuevit. Causae autem p̄priae Au-
 ditorum, & eorū familiarium, ac consanguineorum, vel affinium vsq̄
 ad secundum gradū iuxta ius Canonicum cōputandum, nō cogno-
 scantur in Rota. Nec Auditores in eorum domibus substitutos,
 vel Doctores, aut alios Iurisperitos, etiam consanguineos, qui sub-
 stituti, vel Aduocati aut Procuratoris officio fungantur, aut in
 casibus rotalibus, vel eorum processibus sese quoquomodo intro-
 mittant, nec Aduocatos, & Procuratores, aut aliquos ex
 suis notarijs domesticos habeant. Item Aduocati aut Procuro-
 ratores consanguinei, vel affines vsque ad secundum gradum,
alicuius

alicuius Auditoris, ac etiã illius notarij, in causis corã eo pendentibus, nullatenus patrocinari valeant. Nec Auditores cõpellant, aut aliquomodo inducãt partes, per se, vel per alios, vt assumãt certum Aduocatum vel Procuratorẽ, sed electio huiusmodi omnino ipsarũ partium arbitrio relinquatur. Itẽ Decanus, & alij Auditores, præsertim antiquiores, attẽdant, ne aliquid nõ solũ cõtra ius, sed nec etiam contra stilũ, & decisiones antiquas factas in Rota, quæ impressæ habentur, quoquomodo decidatur, etiã prætextu æquitatis in iure nõ scriptæ, nisi maxima cũ ratione, et discussiõe, omnibus votis, seu saltẽ illorũ duabus, tertijs partibus, aliter faciẽdum esse iudicauerint. Deinceps etiã in causis pendentibus nõ attẽdantur aliqua nullitates, præterquã ex defectu iurisdictionis, citationis, vel mãdati, nisi causa nullitatis specialiter ante datã præsentium cõmissa reperiretur. E liquidatione fructuum, & expensarum taxatione, semel tantũ appellare liceat, ita quòd duæ cõformes rem iudicatam faciant. Auditores verò causas sibi cõmissas, p sola partiũ importunitate ad Cancellariam remittere nõ possint, sed tantum habita licẽtia à summo Põtifice, vel ex iustis causis deductis in Rota, & ab ea probatis. Et si Auditor cognouit in actis adesse suspitionẽ criminis, remittat acta huiusmodi, vel illorũ exẽplum, prout res exegerit ad iudicem ordinariũ. Et si causa criminalis præiudicialis fuerit causæ civili, in eius cognitione superse deat. Et quandocunque iudex ipse ordinarius, in causis criminalibus corã eo pendẽtibus, indiguerit depositionibus testiũ, vel aliquibus scripturis ad causas criminales facientibus, teneatur Auditor illas, vel earũ exẽplũ, vt præfertur, exhiberi facere. Vt autẽ debitus modus sportulis imponatur, nõ possint Auditores à partibus p se vel aliũ quouis modo sportularũ nomine aliquid petere, vel exigere

S A N C T I O N E S

gere, sed nec sponte dantibus ultra taxam infra scriptam accipere: videtur. In causis pecuniarijs seu prophanis, aut quae alias pretio numero quoquomodo aestimari possint, si aestimatio rei, de qua agitur, non excedat summam mille ducatorum, usque ad aureos decem: a mille vero usque ad decem millia, viginti quinque: a decem millibus usque ad viginti millia, quinquaginta: Abinde supra usque ad quaecunque summam, centum. In beneficialibus vero, si redditus annuus, de quo agitur, non excedat summam centum ducatorum, similiter decem: a centum vero usque ad mille, viginti quinque: a mille usque ad tria millia, quinquaginta: abinde vero supra, centum aureos pro sportulis cuiuscunque sententiae diffinitivae, duntaxat, ut praefertur, accipere valeant. Si vero causa aestimationem non facile recipiat, sportulae moderatae pro rerum et personarum qualitate, iuxta taxas praedictas recipi possint. Nec aliquid ultra non solum ipsis Auditoribus, sed nec eorum familiaribus, vel consanguineis, aut alijs quibusvis personis, directe vel indirecte, quovis quae sit colore vel ingenio, exceptis esculentis, et poculentis, quae triduo consumi possint, ipsarum sententiarum, aut Auditorum intuitu praestari possint. Quas quidem sportulas iuxta taxam praedictam, apud notarium causae post subscriptam sententiam, et notario traditam, et non antea, deponi, et Auditori consignari volumus. Quodque notarius de positionem, et consignmentem huiusmodi in actis notare, et specificare teneatur. Officia vero notariorum Rotae non conferantur nisi personis peritis et idoneis, quae per se ipsos illa exercere sciant, et exercant, nisi aliqua legitima causa impediatur. Nec eo casu officia aliquibus arre dare, aut substitutos deputare valeant, nisi a proprio Auditore approbati fuerint, qui insuper de officio fideliter exercendo arbitrio Auditoris cavere debeant. Et per ipsorum substitutorum facto notarij ipsi, quo ad interesse partium, tanquam principaliter

*paliter obligati omnino teneantur. Districtius præcipientes moder-
 nis, & pro tēpore existentibus Auditoribus, et eorum Decano in
 virtute sanctæ obediētiæ, ac sub indignationis nostræ, & excomu-
 nicationis latæ sententiæ, alijsq; nostro & pro tempore existentis
 Romani Pōtificis arbitrio infligendis pœnis, vt præsentē constitu-
 tionē nostrā singulis annis in prima audientia, vnà cū alijs consti-
 tutionibus antiquis legi & publicari faciāt. & illam, ac omnia,
 & singula in ea cōtenta, diligenter obseruent, et ab eorū notarijs
 & alijs, quatenus ad eos pertinet, obseruari curent cū effectu. De-
 cernentes nihilominus irritū, & inane, si secus sup̄ hijs, ab ipsis,
 vel quibusuis alijs, scienter vel ignorāter cōtigerit attentari. Non
 obstātibus cōstitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac ipso-
 rum Auditorū collegij, etiā iuramento, cōfirmatione Apostolica,
 vel quauis firmitate alia reboratis, & consuetudinibus,
 priuilegijs quoque, indultis, & facultatibus, eisdem Auditoribus,
 et collegio, etiā motu pprio, & cōsistorialiter, sub quibuscunq; te-
 noribus, et formis, ac cū quibusuis clausulis & decretis, in genere
 vel in specie, p̄ quoscunq; Romanos Pōtificates prædecessores no-
 stros, aut etiam nos concessis, approbatis, & innouatis. Quibus o-
 mnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eo-
 rumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac indi-
 uida, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas genera-
 les idem importantes, mentio habenda, seu quæuis alia exquisita
 formula seruanda foret, tenores huiusmodi pro sufficienter expres-
 sis habentes, specialiter & expresse derogamus: cōtarijs quibus-
 cunque. Aut si præfatis Auditoribus, vel quibusuis alijs, conmi-
 niter vel diuision ab eadem sit Sede indultū, quod inter dici, suspē-
 di, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non
 facientes*

S A N C T I O N E S

facientes plenā, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionē. Vt autem præsentes literæ ad omniū notitiā deducantur, nullusque illarū ignorantiam prætere valedat, volumus, & mandamus, illas in eiusdē audientie Palatij nostri, ac Cancellariæ Apostolicæ valuis, et acie Cāpi Floræ, per aliquos ex Curatoribus nostris affigi, & per aliquod tēporis spatium, relicta ibidē earū copia, affixas detineri, et exinde omnes, & singulos quorū interest, vel interesse poterit quomodolibet in futurum, officere, ac si eis personaliter intimata forent. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorū statuti, ordinationis, voluntatis, præcepti & derogationis infringere, vel ei auso temerario cōtraire. Si quis autē hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotētis Dei, ac beatorū Petri & Pauli Apostolorū eius, se nouerit incursum. Dat. Romæ apud sanctum Petrum. Anno incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo sexagesimo secundo. Sexto Kal. Ianuarij. Pontificatus nostri. Anno tertio.

¶ Ego Pius catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Ego R. Car. de Carpo Ep̄s ostien.

Ego F. Car. Pisanus Ep̄s portuen.

Ego Fed. Car. Cæsius Ep̄s Tuscul.

Ego Io. Car. Moronus Ep̄s Pran.

Ego Otho Car. August. Ep̄s Alba.

Ego R. Car. S. Ange. Maior. Pœni.

Ego Ti. Car. Crispus.

Fulvius Card. Per.

Ego Io. Mi. Car. Saracenus.

Ego Io. Car. sancti Vitalis.

Ego Io. B. Cicada Car. S. Clemen.

Ego B. Car. Tranen.

Ego Scipio Car. Pisanum,

Ego Clemens Car. Aræ coeli.

Ego F. M. G. Car. Alexandrinus

Io. Ant. Car. Capisuccus.

Ego Io. Ant. Car. sancti georgij.

Ego Bernardus Car. Saluiatus.

Ego Ph. Car. Aburd.

Ego Io. Car. Reumanus.

Ego M. Ant. Car. Amulius.

Ego Aloyfius Car. Cornelius.

Ego B. Car. Nauagerius.

Ego Io. Franciscus Car. de Gamb.

Ego A. Car. Farnesius Vicecance.

Ego G. Af. Car. Cam.

Ego Iu.

Egō Iu. Cardinalis Vrbinas.
Ego Hier. Card. Simoncellus.
Ego Vitellorius Card. Vitellius.

Ego Carolus Card. Borromeus.
Ego Franciscus Card. Gonzaga.
Ego In. de Aualos Card. Aragon.

Cæ. Glorierius.
F. Delyon.

¶ Anno à natiuitate Domini Millesimo Quingentesimo Sexagesimo Tertio indictione. vj. die verò. xxij. mensis Ianuarij, Pōtificatus sanctissimi in Christo patris, & Domini nostri, Domini Pij diuina prouidentia Papæ 1111. Anno quarto. Retroscriptæ literæ Apostolicæ præsentatæ, intimatæ, & notificatæ fuerūt Reuerendissimis Patribus Dominis Io Baptista de Rubeis Decano, Paulo Æmelio Verallo Episcopo Caputaque. Iulio Oradino Episcopo Perusino, Gaspari Groperio, Francisco Sarmiento, Pomponio Cottæ, Iacobo Grato & Christophoro Roboster Sacri Palatij Apostolici causarum Auditoribus & locatenen. respectiuè, eos requiren. vt eisdem literis in omnibus & per omnia parerent & obedirent, copiam earundem literarum eis dimittendo, Romæ in Palatio Apostolico, & in Circulo secreto Rotæ personaliter inuentis, habitis, & apprehensis. Deinde retroscriptæ præfatæ literæ, lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt in locis in eisdem literis designatis, iuxta earum literarum seriem, & tenorem per nos Bernardinum Andrentium, & Iulium Parinum Apostolicos Cursores.

Petrus Valtrini Magister Cursorum.

B Reseruaciones,

SANCTIONES
RESERVATIONES,
Constitutiones & Regulæ
Cancellariæ.

Sanctissimus in Christo
Pater, & D. N. D. Pius diuina prouidētia
Papa Quintus, suorū prædecessorū vestigijs
inherēdo, normā, et ordinē rebus gerēdis da-
re volēs, in crastino assumptionis suæ ad sum-
mi Apostolatus apicē, videlicet die. viij. Mensis Ianuarij, Anni ab
Incarnatione Domini. 1565. Reseruationes, constitutiones, &
regulas infrascriptas fecit: quas etiam ex tūc suo tēpore duratu-
ras obseruari voluit, & quas nos Alexander Episcopus Tuscu-
lañ. Card. Farnesius nuncupatus S. R. E. Vicecancellarius die
Sabbati. xix. eiusdem mensis Ianuar. in cancellaria Apostolica
publicari fecimus. A. Vicecancel.

¶ Reseruationes generales & speciales 1.

In primis reseruationes fecit similes illis, quæ in constitutione
fel. rec. Benedicti Papæ. 12. quæ incipit (Ad regimen) conti-
nentur: & illas locum habere voluit, etiā si officiales in eadē con-
stitutione expressi, apostolicæ sedis officiales ante obitū eorū esse
desierint, quoad beneficia, quæ tēpore quo officiales erant, obti-
nerant: ac reseruauit beneficia, quæ per constitutionem Ioannis
Papæ. 22. quæ incipit (Execrabilis) vacant, vel vacare cōtigerit.

¶ Reseruatio Cathedralium Ecclesiarum, &
monasteriorum. 2.

Item

I Tē, reseruauit generaliter oēs ecclesias Patriarchales, Archiepiscopales, Episcopales, necnō ōnia monasteria virorū, valorem annuū ducentorū florenorū auri cōmuni æstimatione excedētia. & voluit, quod excessus huiusmodi in literis exprimatur.

Reseruatio dignitatum, necnon suorū & S.R.E.
Card. familiarium, beneficiorū. 3.

I Tē reseruauit generaliter dispositioni suæ oēs dignitates maiores post pōtificales in Cathedralibus etiā Metropolitanis ecclesijs, necnō valorem decē florenorū auri cōmuni æstimatione excedētes, principales in collegiatis. Reseruauit etiā Prioratus, præposituras, præpositatus, ac alias dignitates cōuentuales, & præceptorias generales ordinū quorūcūq; (sed non militiarū) ac quæcūq; beneficia, quæ sui, et dū Cardinalatus fungebatur honore existentes, ac S. R. E. viuentiū nunc, & qui erunt suo tempore Cardinaliū familiares continui Cōmensales obtinent, & in posterū obtinebunt eorum familiaritate durāte: ac in quibus, seu ad quæ ius eis cōpetit aut competierit, etiam si ab ipsa familiaritate per obitū Cardinaliū eorundem vel aliās decesserint. Ac fel. re. Pauli. 2. Innocentij. viij. Adriani. 6. Pauli. 3. & Iulij etiam. 3. ac Marcelli etiam. 2. Pauli. 4. nec non Pij etiam. 4. Romanorū Pontificū prædecessorum suorū vestigijs inhærendo, declarauit, dignitates, quæ in Cathedralibus, etiā metropolitanis post pontificales non maiores existunt, & quæ ex Apostolicæ Sedis indulgentia, vel ordinaria auctoritate aut consuetudine per scripta, vel aliās quouis modo in collegiatis ecclesijs principālē præeminētiam habere noscūtur, sub reseruatione prædicta cōprehēdi debere.

SANCTIONES

¶ Reseruatō beneficiorum Collectorum, & Subcollectorum. 4.

I Tem, reseruauit generaliter omnia beneficia ecclesiastica quorumcunq; Collectorum & vnicorū in quacunq; ciuitate vel diocesi, qui suo tempore eorum officia exercuerint subcollectorū fruētū & prouentuum Camera Apostolica debitorū, illa videlicet beneficia duntaxat, quæ durante eorum officio obtinuerint, ac in quibus, seu ad quæ ius tunc eis competierit.

¶ Reseruatō beneficiorum Curialium, dum Curia transfertur. 5.

I Tem reseruauit omnia, & singula beneficia ecclesiastica quorumcunq; Curialium, quos dum Curia Romana de loco ad locum transfertur, eam sequendo, decedere contigerit, et in quouis loco quantumcunq; etiam à dicta Curia remoto.

¶ Reseruatō beneficiorum Cubiculariorum & Cursorum. 6.

I Tem reseruauit generaliter idem D. N. Papa dispositioni suæ omnia beneficia Cubiculariorum, & Cursorum suorum.

¶ Reseruatō beneficiorum Ecclesijs S. Petri, & sancti Ioa Lateranensis. 7.

I Tem reseruauit dispositioni suæ generaliter quacunq; Canonici, & præbendas, ac dignitates, personatus, et officia in
Principis

Principis Apostolorum, & Sancti Ioannis Lateranensis, ac beate Mariæ Maioris de vrbe, Ecclesijs, nec non ad collationem provisionem, & presentationem, seu quamuis aliam dispositionem S. R. E. Cardinalium à Rom. Curia absentium ratione suorum Episcopatum, Cardinalatus, ac ipsorum Cardinalium titularum spectantia, quãdiu absentia sua durauerit, Canonicatus, & præbendas, dignitates, personatus, administrationes, & officia, ceteraq; beneficia ecclesiastica, cum cura vel sine cura, vacantia, & inantea vacatura, tam in eadem vrbe, quàm in Ecclesijs, ciuitatibus & diœcesibus. lictorũ Episcopatum consistentia: ac decreuit irritum. &c.

¶ De literis in forma, Rationi congruit, expediendis. 8.

I Tem voluit idem D. N. Papa, quòd concessa per se. re. Pii Papam. 4. prædecessorem suum, & de eius mandato expediatur in forma, Rationi congruit: sub die Coronationis sue (vt moris est) Et idem quoad concessa per piæ me. Paulum Papam. 4. etiam prædecessorem suum ad sex menses duntaxat ab ipsa die Coronationis incipiendos obseruari voluit.

¶ Declaratio reservationis Ecclesiarum & beneficiorum per Prædecessores reseruatorum. 9.

I Tẽ, declarauit, omnium, et singularũ ecclesiarum Cathedraliũ & Monasteriorum provisiones, quas præfati Prædecessores

SANCTIONES

Sui ordinationi, et dispositioni eorum, nec non omnia, et singula beneficia Ecclesiastica, quæ dicti prædecessores etiã præfatæ dispositioni, cum interpositione decreti reseruauerant. quæ quidem Ecclesiæ, & Monasteria, nec non sic reseruata beneficia tẽpore obitus eorundem Prædecessorũ vacabant: aut ecclesiæ ipsæ, vel monasteria huiusmodi si cõmendata, vel eis administratores deputati non fuissent, etiam tunc vacassent, remansisse, et remanere per huiusmodi reseruationem & decretum affecta, nullũq; de illis præter Romanum Pontificem ea vice se intrmittere, vel disponere potuisse siue posse quoquomodo, decernēs irritum et inane, si secus de illis attentatum forsan erat tunc, vel imposteorum contigerit attentari.

¶ Reuvalidatio literarum Prædecessorum. 10.

Item, prædictus D. N. omnes, et singulas ab ipso Pio prædecessore suo infra annum ante diem obitus eius concessas, gratiæ vel iustitiæ literas tẽporibus debitis eorum executoribus non præsentatas omnino reuvalidauit, & in statum pristinum in quo videlicet ante fuerant, vel pro quibus erant obtentæ, quoad hoc plenarie restituit. Ac decreuit per executores prædictos, vel ab eis subdelegandos, perinde ad ipsorum executionẽ procedi posse, & debere, ac si executio huiusmodi temporibus præfatis inchoata fuisset.

¶ Reuocatio vnionum. 11.

Item

Item rationabilibus suadetibus causis ipse D.N. omnes vniones
 annexiones, incorporaciones, suppressiones, extinctiones, ap-
 plicationes, et dismembraciones, etiam perpetuas, de quibusuis
 Cathedralibus, nec non alijs Ecclesijs, monasterijs, dignitatibus,
 personatibus, officijs, ac locis, et beneficijs ecclesiasticis per cessũ,
 vel decessum, aut quumuis aliam dimissionem, vel amissionem,
 qualiacũque fuerint, inuicem, vel alijs Ecclesijs, Monasterijs, mē-
 sis, dignitatibus, personatibus, officijs, beneficijs ac pijs, et alijs lo-
 cis vniuersitatibus, etiam studiorum generalium et colegijs, etiã
 in fauorem S. R. E. Cardin. seu Ecclesijs, Monasterijs, & be-
 neficijs per eos obtentis quomodolibet Apostolica, vel alia qua-
 uis auctoritate factas, quæ suum non sunt sortitæ effectum: Ac
 quæcunq; concessiones, et mandata super vnionibus, annexioni-
 bus, incorporationibus, ac alijs præmissis taliter faciendis reuoca-
 uit, cassauit, & irritauit, nulliusq; decreuit existere firmitatis,
 nec alicui quascunque clausulas, vel additiones in quibusuis Apo-
 stolicis, etiam quæ motu proprio, aut ex certa scientia, etiam con-
 sistorialiter processerant, et emanauerant literis, etiam si in eis
 decretum esset, illas ex tunc effectũ sortitas esse, aut ius quæsitũ
 fore quomodolibet contentas aduersus reuocationem, cassationẽ,
 et irritationem huiusmodi voluit aliquatenus suffragari.

¶ Reuocatio facultatum quibusuis
 concessarum. 12.

Item reuocauit quascunq; facultates concessas quibusuis Pa-
 triarchis, Archiepiscopis, Episcopis et alijs Prælati et psonis
 nec non Apostolicæ Sedis nuntijs, ac fructuum, et prouentuum

SANCTIONES

Camera Apostolica debitorum Collectoribus, de dispensando cū quibusuis personis super matrimonio contracto, vel contrahendo in gradu prohibito, ac natalium, & ætatis defectibus, & de incompatilibus beneficijs ecclesiasticis insimul retinendis, nec non de notarijs publicis creandis, ac de disponendis quomodolibet de quibusuis beneficijs ecclesiasticis, & aliâs à præmissis officia ipsorum Nunciorum, & Collectorum directe non concernentes. Nec non facultates, & indulta quibusuis Cardinalibus, ac alijs personis, etiam ad vitam, de quibusuis beneficijs ecclesiasticis certarū ciuitatum et diœc. in quibus ipsi non erant, nec fuerant veri Ordinarij collatores, sed de ipsorum Ordinariorum consensu, aut etiam sine ipsorum consensu, seu sede Episcopali, vel etiam Archiepiscopali vacan. disponendi, aut vicarios perpetuos, seu etiam temporales, qui etiam eisdem Cardinalibus, aut personis huiusmodi beneficia conferrent, vel cōmendarent, deputandi, aut ipsi Vicarij per quoscunq; Romanos Pontifices prædecessores suos deputati fuissent, etiam perinde ac si veri, & non ficti inibi Ordinarij collatores essent, ac etiam cum decreto, quod dispositiones de eisdem beneficijs absque eorundem Cardinalium, vel personarum consensu, etiam per Sedem Apostolicam pro tempore factæ nullius essent roboris quomodolibet concessa, etiam si in literis desuper confectis sint clausulæ restitutoriæ, reintegratoriæ, & derogatoriarum derogatoriæ, & aliæ efficaciores, quas pro expressis haberi voluit, quoad omnia in quibus facultates ipsæ non sunt sortitæ effectum, etiam si Nuntijs eisdem dictæ Sedis, Legatis de latere competēs sit concessa potestas: decernens irritum. &c.

¶ **Reseruatio facultatum conferendi Beneficia reseruata.** 13.

Item

I Tem, reuocauit quascunq; facultates, & literas de super confectas, per quas quicunq; sui prædecessores Romani Pontifices quibusuis personis ordinariam collationem, seu aliam dispositionem beneficiorum ecclesiasticorū de iure, vel consuetudine habentibus, & quauis etiam patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, vel alia dignitate (non tamen Cardinalatus honore fungentibus) quauis consideratione, vel intuitu, etiam motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine concesserant, aut quādiu viuerent, vel suis ecclesijs, seu monasterijs præessent, aut ad aliud tēpus de beneficijs ecclesiasticis generaliter reseruatis, seu affectis ad eorum collationem, prouisionem, præsentationem, electionem, aut quamuis aliam dispositionem, cōmuniter, vel diuisim spectantibus disponere libere & licite valerent, aut etiam ad id per eosdem Prædecessores Vicarij perpetui, vel ad tempus constituti forent.

¶ De Dictionibus numeralibus. 14.

I Tem, vt in apostolicis literis committendi crimē falsi per amplius tollatur occasio, voluit, statuit, & ordinauit, quod in antea dictiones numerales, quæ in dictis literis ante Kal. Non. & Idus immediate poni consueuerunt, per literas & syllabas extense scribantur, & illæ ex præfatis literis, in quibus huiusmodi dictiones aliter scriptæ fuerint, ad bullariā nullatenus mittantur.

¶ De Concurrentibus in data. 15.

I Tem, voluit, quòd de Concurrentibus super vacantibus, seu certo modo vacaturis beneficijs, illi quibus gratiæ motu proprio

S A N C T I O N E S

prio conceduntur, cæteris simili modo gratias non habentibus, aliàs graduati non graduatis, aut inter graduatos magis graduati, ac inter equaliter graduatos prius graduati: nec non colorato titulo possessores non possessoribus: ac inter personas aliàs in curia præsentibus absentibus ab ea, ac inter præsentibus non beneficiatis beneficiatis, et similiter inter absentes, cæteris paribus, oriundus non oriundo, & diocesanus non diocesano: In reliquis vero singuli, qui prius apostolicas desuper literas eorum executoribus præsentauerint, alijs in ipsorum, de quibus agi contigerit, beneficiorum assecutione præferantur.

¶ De non tollendo ius quæsitum. 16.

I Tem, ne per varias, quæ pro commissionibus, seu mandatis, et declarationibus habendis in causis plerumque fiunt, suggestiones, iustitia postponatur, idem D. N. decreuit, & declarauit suæ intentionis fore, quòd deinceps per quamcumque signaturam, seu concessionem, aut gratiam vel literas apostolicas pro Commissionibus, seu mandatis, & declarationibus huiusmodi, etiam si motu proprio & ex certa scientia, ac etiam ante motam litem à sanctitate sua emanauerint, vel de eius mandato faciendas, nulli ius sibi quæsitum quomodolibet tollatur.

¶ Regula de viginti. 17.

I Tem voluit, quòd si quis in infirmitate constitutus resignauerit aliquod beneficium sine simpliciter, siue ex causa permutationis, vel aliàs dimiserit, aut illius commenda cesserit, seu
ipsius

ipsius beneficij Vnionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis, dum esset sanus, signatæ, & postea infra viginti dies à die per ipsum resignantem præstandi consensus computandos, de ipsa infirmitate decesserit, & ipsum beneficium quauis auctoritate conferatur per resignationem sic factam, collatio huiusmodi sit nulla, ipsumq; beneficium nihilominus per obitum censeatur vacare.

¶ De idiomate. 18.

Item voluit, quòd si contingat, ipsum alicui personæ de parochiali ecclesia providere, seu mandare provideri, nisi ipsa persona intelligat, & intelligibiliter loqui sciat idioma loci, vbi huiusmodi ecclesia consistit, prouisio seu mādatum, & gratia desuper quoad parochialem ecclesiam, nullius sit roboris, vel momenti.

¶ De Impetrantibus beneficia per obitum viuentium. 19.

Item, si quis supplicauerit, sibi de beneficio quocunq; tanquā per obitum alicuius, licet tunc viuentis, vacante provideri, & postea per obitum eius vacet, prouisio, & quauis alia dispositio dicto supplicanti per obitum huiusmodi denuo faciēdæ, nullius sit roboris, vel momenti.

¶ De Vnionibus, & vnionum confirmatione. 20.

SANCTIONES

Item, voluit, quòd petentes, beneficia ecclesiastica alijs vniri, teneantur exprimere verum annum valorem secundum cõmunem estimationem tam beneficij vniēdi, quam illius, cui vniri petitur: alioquin vnio non valeat: et semper in vnionibus commissio fiat ad partes, vocatis quorum interest: idem voluit obseruari in confirmationibus vnionum factarum.

¶ De Mendicantibus transferendis. 21.

Item, de Mendicantibus, qui ad alios ordines transierint pro tempore, voluit constitutionem feli. re. Martini Papæ. v. prædecessoris sui desuper factam, et in libro Cancellariæ Apostolicæ descriptam, que incipit, *Viam ambitiosæ cupiditatis.* &c. firmiter obseruari.

¶ De male promotis. 22.

Item, de Clericis extra tempora à iure statuta, siue ante etatē legitimam, aut absq; dimissorijs literis ad sacros ordines se promoueri facientibus, pro tempore, etiam voluit constitutionē piæ me. Pij Papæ. 2. similiter prædecessoris sui desuper editam, & in dicto Cancellariæ Apostolicæ libro descriptam, quæ incipit, *Cū ex sacrorum ordinum* &c. pari modo obseruari.

¶ De Moneta. 23.

Item, declarauit in km D. N. quòd libra Turonen. paruorū, et florenus auri de Camera pro æquali valore in cõcernētibus litteras

litteras, et cameram Apostolicam computari, et extimari debeāt.

¶ **De beneficijs vacaturis per promotiones
Episcoporum. 24.**

I Tē præsatus D. N. Papa voluit, decreuit, et ordinauit, quod quæcunq; concessiones, gratiæ, et mādāta etiam motu proprio, et cum derogatione huiusmodi constitutionis, quæ ab eo pro quibusuis personis emanauerint, de prouidendo eis de quibusuis beneficijs vacaturis per promotionem quorumcunq; ad ecclesiarū, & monasteriorum regimina, si huiusmodi concessiones, & mandata dictæ promotionis promouendorum ipsorum præcesserint, nec non quæcunq; collationes, prouisiones, et dispositiones pro tēpore faciendæ de præmissis, ac quibusuis alijs beneficijs ecclesiasticis secularibus, & regularibus, quæ per promouendos, vel assumendos ad quascunq; prælaturas, inter illarum vacationis, & huiusmodi promotionis vel assumptionis tempora simpliciter, vel ex causa permutationis vbicunq; resignari, vel aliās dimitti contigerit, cum inde secutis pro tempore sint cassæ, & irritæ, nulliusq; roboris, vel momenti.

¶ **De non iudicando iuxta formam supplicationū, sed litterarum expeditarū. 25.**

I Tem, cum ante confectionem litterarum, gratia Apostolica sit informis, voluit, statuit, & ordinauit idem D. N. quod iudices in Romana Curia, & extra eam pro tempore existentes, etiā si sint S. R. E. Cardin. causarum Palatij Apostolici Auditores,
vel

S A N C T I O N E S

vel quicumq; alij, non iuxta supplicationum signatarũ super quibusuis impetrationibus, nisi in dicta curia duntaxat sint, commiffiones iustitiam concernentes per, placet, vel S. R. E. Vicecancellarium iuxta facultates super hoc sibi concessas signatæ, sed iuxta literarum super eisdem impetrationibus, & concessionibus confectarum tenores, et formas omnino iudicare debeant: decernēs irritum, & inane. &c. Et si literæ ipsæ per præoccupationē, vel aliàs minus bene expeditæ reperiantur, ad illorum, quorum interest, instantiam ad Apostolicam Cancellariam remitti poterunt, per officiales, quibus huiusmodi tenores, et formas restringere conuenit, ad formas debitas reducendæ.

¶ De Regulis Cancellariæ producendis. 26.

ITem attendens idem D. N. Papa, quòd super habendis de Cancellaria Apostolica regulis & constitutionibus inibi descriptis faciliter per eos, qui in Romana Curia indiguerint, ad ipsam Cancellariam recursus dirigi potest, nec consultum foret, quòd super earundem regularum & constitutionum, quas iuxta varietatem occurrentium causarum & negotiorum, aliquoties immutari conuenit, probando tenorem, vel effectum testium, plerumq; tenacem memoriam de super non habentium depositionibus stari deberet: Voluit, statuit, & ordinauit, quòd deinceps quilibet ex Auditoribus causarum Palatij Apostolici, & alij, etiam si S. R. E. sint Card. in ipsa Curia pro tempore deputatis auctoritate Apostolica iudicibus, etiam in causis actu pendent. super huiusmodi effectu, vel tenore probando duntaxat, stet, fidemq; adhibeat cedulae seu scripturae de super à duobus de maiori parco quòd

quòd danda sit à tergo signatæ, & etiam duobus alijs literarũ apostolicarum Abbreviatoribus in ipsa Cancellaria auscultatæ, & D. Vicecancellarij, seu dictam Cancellariam Regentis manu subscriptæ, vt moris est. Quicquid autem secus fieri contigerit, nullius sit roboris, vel momenti.

¶ De surrogandis collitigantibus. 27.

Item D. N. litium succidere cupiens anfractus, & ne nouis collitigantibus aduersarij dentur, providere voluit, statuit, et ordinavit, quòd quoties deinceps aliquem super quouis ecclesiastico beneficio collitigantem in iure, vel ad ius, si quod forsan eius aduersario in dicto beneficio cõpetierit, surrogari concesserit, dũ modo præfatus in dicto beneficio intrusus non fuerit, nec super eo contra dictum aduersarium, postquam illud per triëniũ pacifice possederit, lis tunc mota fuerit, aliorum quorumlibet de præmissis iure, siue tunc vacet, vel cum vacauerit impetrationes, vel concessiones, etiam motu proprio infra mensem ante cõcessionem huiusmodi factæ, nullius sint roboris, vel momenti. Et nihilominus Pauli. 2. Innocentij. 8. Adriani. 6. Pauli. 3. ac Iulij etiam. 3. nec non Marcelli etiam. 2. & Pauli. 4. & Pij etiam. 4. Romanorum Pontificum prædecessorum suorum vestigijs inhaerendo, cupiens eorum fraudibus obviare, qui viuentium beneficia, illorum præsertim, quibus aut propter senium, aut propter infirmitatem immineret vitæ periculum, impetrant, vt illis decedentibus tanquam Collitigantes in illorum iuribus facilius surrogentur, Voluit, vt deinceps nullus

S A N C T I O N E S

Nullus in iure, vel ad ius in beneficio defuncti, quod illo viuente in casibus præmissis, vel similibus impetrauit, aliquo modo surrogetur: ac surrogatio, vel gratia, si neutri, si nulli, seu nouæ provisionis, aut per inde valere, taliter impetranti nullatenus suffragetur: quod etiam strictissime obseruari mandauit in impetrationibus beneficiorum per priuationem, & amotionem, ex quibusuis criminibus, & excessibus forsan perpetratis, etiam si vsque ad diffinitiuam sententiã, quæ tamen in rem non transierit iudicatam, processum foret.

¶ De verisimili noticia obitus. 28.

Item voluit, & ordinauit, quòd omnes gratiæ, quas de quibusuis beneficijs ecclesiasticis cum cura, vel sine cura, secularibus, & regularibus per obitum quaruncunque personarum vacantibus, in antea fecerit, nullius roboris, vel momēti sint, nisi post obitum, & ante datam gratiarum huiusmodi tantum temporis effluxerit, quod interim vacationes ipsæ de locis, in quibus personæ prædictæ decesserint, ad notitiam eiusdem D. N. verisimiliter potuerint peruenisse.

¶ Non valeant Commissiones causarum, nisi literis expeditis. 29.

Item, quòd omnes, & singulæ cõmissiones causarum, quas in antea fieri contigerit, obtentæ, vel occasione concessionum duntaxat apostolicarum de beneficijs ecclesiasticis gratiarum super quibus literæ apostolicæ confectæ non fuerint, ac processus desuper

per habendi, nullius sint roboris vel momenti.

¶ De impetrantibus beneficia per obitum
familiarium Cardinalium. 30.

Item voluit, quòd impetrans beneficium vicaris per obitū fa-
miliaris alicuius Cardinalis, teneatur exprimere nomen & ti-
tulum ipsius Cardinalis: & si ille in curia fuerit, eius ad id acce-
dat assensus: aliàs desuper gratia sit nulla. Et idem seruari vo-
luit, si dicti familiares eorundem Cardinalium familiares esse de-
sierint, seu a laborū Cardinalium familiaritatem similē transie-
rint, quoad beneficia, quæ familiaritate priori durante obtinue-
rint, & in quibus priori ipsa familiaritate durante ius eis compe-
tierit, ita quòd quò ad illa, Cardinales, quorum prius familiares
fuerint, suum habeant adhibere consensum, ac se. re. Xisti. 4.
Innocentij 8. Adriani 6. Pauli 3. ac Iulij etiam 3. Marcelli 2.
nec non Pauli 4. & Pij etiam 4. Roman. Pontificum præde-
cessorum suorum inherendo vestigijs, declaravit præsentem con-
stitutionem locum non habere in illis beneficijs, quæ nō olem ra-
tione familiaritatis, continuæ commensalutatis huiusmodi, sed
etiam ratione officiorum, quæ familiares ipsi tempore obitus eo-
rum in dicta curia, vel extra eam obtinerent, aut antea obtinuis-
sent, dictæ dispositioni generaliter reservatæ, vel affecta fuisse ap-
parent. nec non illos, quò ad effectum dictæ constitutionis, familia-
res eorundem Cardinalium censerit, qui ipsorum Cardinalium fa-
miliares continui commensales ad minus per quatuor menses fuis-
se probarentur, decernens irritum, &c.

¶ Super eadem Familiaritate. 31.

C

Item

S A N C T I O N E S

I Tem, idem *D. N.* ad euitandas lites, et contentiones, quæ ex præcedenti sua constitutione exoriri possent, vestigijs prædecessorum suorum inhaerendo, voluit, statuit, & ordinauit, quòd si beneficia, quæ per obitum Familiarium continuorum commensalium eorūdem Cardinalium in futurum vacabunt, cessantibus apostolicis reservationibus, ad alterius Cardinalis collationem, vel aliam dispositionem pertinere deberent, in dicta præcedenti constitutione non comprehendantur, quo ad hoc, vt in prouisionibus talium beneficiorum super expeditionibus literarum illius Cardinalis, cuius familiaris defunctus ille extitit, cōsensus requiri debeat: sed beneficia huiusmodi ad collationem seu quamuis aliam dispositionem Cardinalis ordinarij collatoris, vt præfertur, libere spectare censeantur: & si apud Sedem Apostolicam beneficia huiusmodi per obitum dictorum Familiarium vacauerint, tunc in prouisione talium beneficiorum super expeditione literarum, illius Cardinalis exigatur consensus, si in Ro. Cu. præsens fuerit, ad quem eorundem Collatio vel dispositio, vt præfertur, pertinere deberet.

¶ Signatura per, Fiat, præferatur alteri,
Concessum. 32.

I Tem, voluit idem *D. N.* quòd concurrentibus eadem die super quocunq; beneficio per, Fiat, & Concessum, signaturis: ex eis per, Fiat, etiam vt petitur habens, alteri per, Concessum, etiam motu proprio habenti, præferatur.

¶ De Annuali possessore. 33.

Item

Item, Sanctiss. D. N. vt improbi lites exquirentium motus reprimantur, voluit, statuit & ordinauit, quòd quicumq; beneficium ecclesiasticum tunc per annum immediate præcedentem pacifice possessum, & quòd certo modo vacare prætenditur, deinceps impetrauerit, nomen, gradum, & nobilitatem possessoris eiusdem, & quot annis illud ipse possederit, ac specificam, & determinatã, ex qua clare poterit constare, quòd nullũ ipsi possessori in dicto beneficio ius competat, causam in huiusmodi impetratione exprimere, & infra sex menses ipsum possessorem ad iudicium euocari facere, Causamq; extunc desuper infra annum vsq; ad sententiã diffinitiuã inclusiuẽ prosequi debeat, et teneatur: alioquin impetratio prædicta, & quæcunq; inde secuta nullius existant firmitatis: et idem impetrans de damnis, & interesse possessorem prædictum propterea contingentibus ei satisfacere: et si possessorem ipsum, iniuste, friuolè, & indebite molestasse reperi tus extiterit, quinquaginta florenos auri persoluere Cameræ Apostolicæ sit astrictus: nec alius q̃ præmissæ vacationis modus, etiam per lites, Si neutri, aut surrogationis, vel aliã sibi quoad hoc, vt beneficium huiusmodi ea vice consequi, aut obtinere valeat, quomodolibet suffragetur, illudq; nullatenus in antea litigiosum propterea censeatur. quod etiam extendi voluit ad impetrantes beneficia ecclesiastica cuiuscunq; qualitatis per priuationem, & amotionem, vel aliã propter commissã, excessus, & crimina, vacantia vel vacatura: & similiter ad impetrantes beneficia, tãquam vacantia per deuolutionem.

¶ De Trienniali 34.

C 2

Item

Item, statuit, & ordinavit idem D. N. quòd si quis quæcumq; beneficia ecclesiastica, qualiacunque sint, absq; simoniaco ingressu ex quovis titulo, apostolica vel ordinaria collatione aut electione, & electionis huiusmodi confirmatione, seu præsentatione, et institutione illorum, ad quos beneficiorum huiusmodi collatio, prouisio, electio, et præsentatio seu quæuis alia dispositio pertinet, per triennium pacifice possedit, (dummodo in beneficij huiusmodi, si dispositioni apostolica ex reservatione generali in corpore iuris clausa reservata fuerint, se nõ intruserit) super eisdem beneficijs taliter possessis molestari nequeat: nec nõ impetrationes quaslibet de beneficijs ipsis sic possessis factas, irritas, et inanes censi debere decreuit, antiquas lites super illis motas penitus extinguendo.

¶ De publicandis resignationibus. 35.

Item, idem D. N. statuit, & ordinavit, quòd quæcumq; beneficia ecclesiastica siue in Ro. Curia siue extra eam resignata, nisi de illis factæ resignationes, si in eadem Curia, infra sex menses à die datæ supplicationis, & non à die præstiti consensus computandos, si vero extra dictam Curiam factæ sint, infra mensem extunc ubi dicta beneficia consistunt publicatæ fuerint, vel possessio illorum ab eis, quos id contingit, petita extiterit, si resignantes ista postmodum in eorundem resignatorum beneficiorum possessione decesserint, non per resignationem sed per obitum huiusmodi vacare censeantur: collationes quoq; & quæuis aliæ dispositiones de illis, tanquam per resignationem vacatibus, factæ, & inde secuta nullius sint roboris, vel momenti.

De non appellando ante diffinitiuam
sententiam. 36.

Item, idem D. N. vt finis litibus celerius imponatur, & litigantium parcatur sumptibus & expensis, suorum prædecessorum constitutionibus, et statutis inherendo, statuit, & ordinauit, quòd in causis in Rom. Cu. pendentibus, & quas imposterum contigerit agitari, nulli ante diffinitiuam sententiam liceat appellare, nec appellatio, si fuerit ommissa, debeat admitti, nisi ab interlocutoria, quæ vim habeat diffinitiuæ, vel à grauamine minime cõcernente negotium principale, quod non possit per appellationem à diffinitiuâ sententia reparari: nulliq; causæ appellationum committantur, nisi in commiss. exprimat, quòd interlocutoria vim diffinitiuæ habeat, vel grauamen sit tale, quod in appellatione à diffinitiuâ non valeat reparari: alioquin appellationes, & commissiones in posterum, & quicquid inde secutum fuerit, nullius sit roboris, & momenti: cõmissionibus appellationum etiam iudicibus præsentatis, & exhibitis in suo robore permansuris, in quibus latis super eisdem sententijs secundo, vel vltius, ab eis non licet appellare: appellantes vero, & appellationes, etiam ab interlocutorijs, & grauaminibus huiusmodi suo vel alterius nomine prosequentes, si succubuerint, ultra expensas, et damna ad quæ resarcienda de iure condemnatus compellitur, viginti florenorum auri pœna mulentur.

¶ Non stetur Commissioni post
conclusionem. 37.

SANCTIONES

Item statuit, & ordinavit, quòd in commissionibus de iustitia, seu mandatis etiam consistorialibus per eum seu de eius mandato vel auctoritate in Causis, in quibus conclusum existat, in posterum concedendis, etiam si in eis de conclusione huiusmodi implicite vel explicite mentio facta fuerit, nihil censeatur esse concessum, nisi per concessionem commissionis huiusmodi conclusioni derogetur expresse.

¶ De literis Religiosorum expediendis. 38.

Item voluit, & ordinavit, quòd si aliqui Religiosi petunt aliud quod beneficium ad nutum amovibile, cù clausula, quod exinde pro solo nutu Abbatis vel Superioris amoveri non possit, literæ quoad ipsam clausulã nullatenus expediantur, nisi idẽ D.N. ponat in Signatura quòd non possit amoveri, vel ad partem, clausulam ipsam concedat.

¶ De Clausula ponenda in literis permutationum beneficiorum. 39.

Item, si committatur alicui beneficij resignationis receptio, ponatur clausula, Attente quoq. provideas, &c. & si ex causa permutationis resignationes fiant, ponatur clausula, Quòd neuter permutatium ius acquirat, nisi quilibet ipsorum ius habuerit in beneficio per ipsum resignato.

¶ De supplendis defectibus. 40.

Voluit

Voluit, quòd si petantur suppleri defectus in genere, nullatenus literæ desuper concedantur, nisi in petitione desuper huiusmodi defectus exprimantur, vel per, *Fiat ut petitur, supplicatio signata fuerit.*

¶ De derogatione Iuris patronatus. 41.

Item voluit, quòd super quouis beneficio ecclesiastico de Iure patronatus laicorum, non expediantur literæ, nisi ponatur expresse, quòd tale beneficium tanto tempore vacauit, quòd eius collatio ad Sedem Apostolicam legitime est deuoluta, vel quia tempus patronis laicis ad presentandum à Iure prefixum, lapsum existat, aut ad id patronorum ipsorum accedat assensus: & si per ipsum Iuripatronatus huiusmodi derogari contigerit, si ius huiusmodi ad aliquem Regem, Ducem, Marchionem, vel alium Principem pertineat, & de hoc in literis prouisionis vel mandati de prouidendo de dicto beneficio mentio facta non fuerit, non censeatur Iuri huiusmodi quomodolibet fore derogatum.

¶ De Commendis. 42.

Item voluit, quòd nulli Seculari de regulari, nec Religioso de seculari beneficijs commenda detur, nisi in signatura vel per clausulam, *Ad partem, super petitione commenda huiusmodi de commenda ipsa mentio fiat.*

¶ De reformationibus. 43.

SANCTIONES

Item, voluit, statuit, & ordinavit, quòd super quibuscunq; reformationibus quorumcunq; beneficiorum vacantium, vel certo modo vacaturorum, in quibus petitur, quod literæ super prima data expediri possint, si ex huiusmodi expeditione sub tali data cuicunq; videatur posse fieri præiudicium, literæ huiusmodi sub ipsa prima data nullatenus expediantur, nisi reformationes huiusmodi per, Fiat, & sub prima data signatæ fuerint.

¶ De Consensu in Resignationibus & Pensionibus. 44.

Item, voluit & ordinavit, quòd super resignatione cuiuscunq; beneficij Ecclesiastici, seu cessione iuris in eo, quam in manibus suis, vel in Cancellaria Apostolica fieri contigerit, apostolicæ literæ nullatenus expediantur, nisi resignans vel cedens, si præsens in Ro. Cu. fuerit, personaliter, alioquin per procuratorem suum ad hoc ab eo specialiter cõstitutum, expeditioni huiusmodi in eadem Cancellaria expresse consenserit, et iuraverit, ut incris est. Et si ipsum resignantem, vel cedentem pluries super vno, & eodem beneficio in fauorem diuersarum personarum successiue consentire contigerit, voluit Sanctitas sua, quod primus consensus tenere debeat, & alij posteriores consensus, ac literæ illorum prætextu, etiam sub priori data expeditæ pro tempore, nullius sint roboris vel momenti: nec literæ reservationis, vel assignationis, etiam motu proprio, cuiusuis pensionis annuæ, super alicuius beneficij fructibus expediri possint, nisi de consensu illius, qui pensionem persolvere tunc habebit.

¶ De Ingressu religionis. 45.

Item;

Item, non dentur literæ super beneficijs vacaturis per ingres-
sum religionis, nisi ille præcesserit data de super petitionis.

¶ Non valeat impetratio facta per modū
in Cancellaria exprimen. 46.

Item voluit, quòd si petatur aliquod beneficium vacās per mo-
dum in Cancellaria Apostolica exprimentum, talis impetra-
tio non valeat, nec literæ de super expediantur.

¶ De executione facienda. 47.

Item voluit, statuit, et ordinavit, quòd quotiescunq; per signa-
turam suam, vel de eius mandato factam super exequendis a-
liquis cum adiectione proprii nominis, vel dignitatis cuiusvis
iudex detur, literæ de super expediantur, cum expressione, quod
idem iudex executionem faciat per se ipsum.

¶ De Dispensationibus in gradibus
consanguinitatis. 48.

Voluit, quod in literis dispensationum super aliquo gradu
consanguinitatis, vel affinitatis, aut alijs prohibito, ponat-
ur Clausula, Si mulier rapta non fuerit: & si scienter, ponatur
clausula addita in quinterno.

¶ Super defectu natalium. 49.

Voluit, quod in dispensationibus super defectu natalium,
quod possint succedere in bonis temporalibus, ponatur Clau-
sula

SANCTIONES

*sula, Quod non præiudicetur illis, ad quos successio bonorum ab in-
testato pertinere debeat.*

¶ Super defectu ætatis. 50.

I Tem, quòd per quamcunq; signaturam in quauis gratia nulla-
tenus dispensatio veniat, nisi dicta gratia totaliter effectum
huiusmodi dispensationis concernat, vel aliàs nihil conferat aut
operetur: & si super defectu ætatis sit dispensatio huiusmo-
di, de duobus duntaxat annis dari valeat, habita prius per testes
idoneos, vel aliàs informatione, quoad idoneitatem personæ, cui
dicta dispensatio conceditur.

¶ Nulli suffragatur dispensatio, nisi literis confectis. 51.

I Tem, cum concessiones super gratijs dispensationum quarun-
cunq; quibusuis per ipsum. D. N. concessarum, vel conceden-
darum, per Regulas Cancellariæ Apostolicæ sint provide limita-
tæ, licet aliquando in petitionibus super huiusmodi concessioni-
bus oblatis multa sint petita, nequis talium concessionum prætex-
tu id dispensatiue tenere, aut facere præsumat, ad quod concessi-
ones huiusmodi se non extendant: voluit idem. D. N. quòd nulla
talis dispensatio cuiquam in iudicio vel extra suffragetur, ante-
quam super ea literæ Apostolicæ sint confectæ.

¶ De non promouendis ad sacros ordines. 52.

Item,

Item voluit, quòd secum petentibus dispensari, vt ratione beneficiorum non teneantur se facere promoueri, in Ro. Cu. vel in studio, per fiat, septennium, aliàs vero quinquennium detur, dū modo infra annum à tempore datæ dispensationis huiusmodi ad Subdiaconatus ordinem sint promoti.

¶ De fructibus in absentia. 53.

Item de fructibus in absentia percepiendis detur, vel in studio residendo per quamcunq; Signaturam, septennium, & alibi quinquennium.

¶ De Indulgentijs. 54.

Item voluit, quòd in literis Indulgentiarum solùm dentur festa per Cancellariam dari solita, & quod durent per viginti annos: nisi petatur pro vna die: & tunc durent perpetuo.

¶ De clausulis ponendis in literis Indulgentiarum. 55.

Item voluit, quòd in literis Indulgentiarum ponatur, quòd si Ecclesiæ siue Cappelle, vel aliàs aliqua indulgentia fuerit per ipsum concessa, de qua inibi specialis mentio facta non sit, huiusmodi literæ sint nullæ.

¶ De Indulgentijs concessis ad instar. 56.

SANCTIONES

I Tem, voluit idem D. N. quòd literæ super Indulgentijs non expediantur ad instar, nisi specificentur.

¶ De pluribus beneficijs vacantibus petitis. 57.

I Tem voluit, & ordinavit, quòd in gratijs beneficialibus de vacantibus, aut certo modo vacaturis factis quibusuis, si plura petantur beneficia, unum cuiuscunq; annui valoris per simplicem signaturam, & addito, vt petitur, duo aut tria, & non ultra beneficia petita veniant, dummodo etiam illorum fructus, &c. Centū libras Turonen. parvorum secundum cōmunem æstimationē, siue tantundem in alia moneta non valeant annuatim.

¶ De exprimendo valore in impetrationibus. 58.

I Tem voluit, quòd in gratijs quas quibusuis personis de beneficijs vacantibus, seu certo modo vacaturis fieri contigerit, illorum, & aliorum quorumcunq; beneficiorum, quæ dictæ personæ tunc obtinuerint, seu de quibus eis forsan provisum fuerit, vel concessum, aut mandatum prouideri, verus annuus, per marcas argenti, aut sterlingorum, vel libras Turonensium parvorum, seu florenos auri, aut ducatos, vel uncias auri, seu aliam monetam valor secundum comunē æstimationū exprimatur, nisi personæ prædictæ beneficia quæ tunc obtinuerint, aut in quibus, vel ad quæ eis cōpetit, iuxta ipsarū oblationes, vel aliàs dimittere teneantur. Alioquin gratiæ sint nullæ, et quæcūq; nouæ provisiones,
aut

aut perinde valere, vel aliæ gratiæ, postmodum desuper impetrã
 de, sint inualidæ, nec cuiquam suffragentur, nisi in illis specialis
 & expressa mentio de his fiat, literæq; desuper infra sex menses,
 ab earum dat. in totum expediantur, & iura omnia propterea
 debita integre persoluantur: & idem seruetur in gratijs, quas à
 Sanctitate sua motu proprio emanare contigerit, quoad benefi-
 cia de quibus per Sanctitatem suam pro tempore prouidetur seu
 prouideri mandatur, aut aliàs disponitur, ac literis per quas pro
 tempore ad ecclesiarum patriarchalium & cathedraliũ, ac Mo-
 nasteriorum regimina promotis conceditur, quod monasteria &
 alia beneficia Ecclesiastica secularia, & regularia per eos obten-
 ta, & in quibus, & ad quæ ius eis competit, retinere possint.

¶ De clausulis in beneficijs vacantibus
 ponendis. 59.

Voluit, & ordinauit, quòd quando prouidet, seu mandat p
 uideri alicui de beneficio Ecclesiastico vacante, tũc dari po-
 terũt clausulæ, si petantur, Etiam si illud quouis modo, & c. seu p
 constitutionẽ, Execrabilis, vacet, ac specialiter reseruatũ inter
 aliquos litigiosum sit, & eius collatio deuoluta fuerit, & si pro
 collitigante, vel surrogationem, aut si neutri, vel si nulli, & c. pe-
 tente, si tunc lis specificè exprimatur, nec detur aliqua generalis
 reseruatio dispositiue nisi desuper in concessione specialis, & ex-
 pressa, ac pure, & non sub conditione mentio fiat, & tunc reli-
 quæ reseruaciones inibi contentæ veniant. si vero tempore expe-
 ditionis inde literarum generalis reseruatio huiusmodi probari
 non possit, aut in nouis prouisionibus seu pro Collitigantibus, si neu-
 tri,

S A N C T I O N E S

tri, vel sinulli, &c. sit expressum, quòd ab aliquibus asseritur, illum cuius beneficium cōcedit, Collectorem, Subcollectorem, Abbreuiatorem, vel familiarem, &c. fuisse, clausula ponatur, Etiã si dictum beneficiũ ex eo quòd talis Collector, Abbreuiator, vel Familiaris, &c. fuit, dispositioni Apostolicæ generaliter reseruatum existat: dummodo non sit in eo alicui specialiter ius quæsitiũ. In reliquis vero nulla clausula detur, vnde reseruatio generalis elici possit, nisi de super signatura per duplex, fiat, signata sit, aut reseruatio, vel aliàs specialiter habeatur.

¶ De expressionibus qualitatũ beneficiorũ in impetrantibus. 60.

I Tem, voluit quòd super beneficijs Ecclesiasticis, de qualitatibus illorum, videlicet an dignitates, personatus, vel officia sint, eisq; cura immineat animarum, et ad illa consueuerit quis per electionem assummi, mētio fiat. aliàs gratiæ de super factæ sint nullæ: & si qualitates huiusmodi affirmatiue, vel conditionaliter nõ exprimantur, negatiua expressio de super fiat in beneficijs quæ tales qualitates, vel ex eis aliquas consueuerint habere.

¶ De beneficijs vacantibus per contractum matrimonij. 61.

I Tem, si reseruetur beneficium per contractum matrimonij, nõ dentur alij modi vacationum de futuro, nec censeatur beneficium reseruatum specialiter, vel affectum, nisi sequatur matrimonium: sed in beneficijs per promotionem, vel affecutionē,
aut

aut ingressum religionis vacaturis, ponatur clausula, etiam si non petatur, Cum beneficia huiusmodi præmissis, vel alio quouis modo, &c. præterquam per obitum obtinentis vacare contigerit, etiam si vacent.

¶ **De clausulis ponendis in literis Religiosorum. 62.**

Item voluit, quòd si petatur, aliquem in religiosum recipi, & sibi de quouis beneficio ecclesiastico provideri per simplicem signaturam, fiat receptio huiusmodi, duntaxat detur adiectio, Si petens idoneus sit, aut aliud canonicum non obsistat: et exprimatur, si certus numerus regularium sit ibidem, cui etiam non derogetur, nisi expresse concedatur. et si numerus iste non existat, ponatur, Dummodo receptionis locus huiusmodi nimium propterea non grauetur.

¶ **De Translatione Religiosorum. 63.**

Item, si regularis petat, sibi de beneficio ab aliquo monasterio, vel alio regulari loco dependente provideri, & appareat ex petitione huiusmodi, quòd alterius monasterij, vel loci religiosus sit, licet inibi translatio non petatur, nihilominus illa veniat.

De clausula, Si est ita. 64.

Item, quòd in literis super beneficijs per Constitutionem, Execrabilis, vacantibus, ponatur Clausula, Si est ita: similiter de quibus

SANCTIONES

buscunq̄ narratis informationem facti requirentibus.

¶ De petente prouideri de vacaturo. 65.

I Tem, petenti sibi prouideri de vacaturo, dentur literæ de vacaturo & è conuerso prout expedierit, Impetranti.

¶ De mandatis Apostolicis, & executorialibus 66.

V Oluit, & ordinauit, quòd mandata Apostolica super sententijs in Ro. Curia latis executioni demādandis, sub bulla expediantur: aliās sint nulla.

¶ Reuocatio decimarum. 67.

I Tem, reuocauit quascunq̄ decimarum subsidiorum vigesimæ, & aliorum onerum impositiones, quæ à præfato Pio prædecessore suo ex quauis causa, etiam in subsidium expeditionis contra Turcas, et alios orthodoxæ fidei hostes emanarunt, et quascunq̄ facultates super decimarum vigesimæ, & onerum huiusmodi exactione quibusuis fructuum, & prouentuum Camere Apostolicæ debitorum Collectoribus, & Apostolicæ Sedis Nūtijs ab eodē Prædecessore concessas. Suspendit quoq̄ ad suæ Sanctitatis, & Sedis Apostolicæ beneplacitum quascunq̄ plenarias Indulgentias, ab eodem Prædecessore ex quauis causa etiam expeditionis huiusmodi concessas, quæ per Nūncios, vel quæstores deferebantur: necnon deputandi, & eligendi confessores, qui plenarie

rie absoluant, & alia faciant ad earundem Indulgentiarum suspensionum effectum, reliquasq; facultates, ipsas Indulgētias quomodolibet concernentes: præterquam quo ad ea, in quibus indulgētia, & facultates in aliqua sui parte sint sortitæ effectum, ita, ut illis, qui implentes iniuncta eis in literis indulgentiarum huiusmodi, iam cōsequuti sunt, facultatem eligendi confessorē, qui absoluat eos plenarie in mortis articulo, per huiusmodi suspensionē non præiudicet, quin facultate ipsa uti possint in futurū. Decreuit quoq; irritum, & inane, quicquid facultatum reuocatarum earundem pretextu in posterum contigerit attentari.

¶ Reuocatio facultatum percipiendi precium officiorum. 67.

Item reuocauit, cassauit, & annullauit, ac irritas declarauit quascunq; facultates percipiendi precium officiorum Ro. Cu. pro tempore vacantium, in toto, vel in parte. Ac quasuis collationes, & concessiones, aliasq; dispositiones per felicis recordationis Pium Papam. 4. prædecessorem suum de dictis officijs, etiam ex die Collationum, concessionum, & dispositionum eorundem in antea vacaturis, in fauorem quarumcunq; personarum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Piorum locorum, Collegiorum, seu eorum mensarum, etiam perpetuo, etiam in vim contractus, & ex titulo oneroso, & sub alia quauis verborum forma, quam & præmissorum tenores pro expressis haberi voluit, cōcessas, & factas quo ad officia, que post obitum ipsius prædecessoris vacarūt, & in posterum quomodolibet vacabunt.

S A N C T I O N E S

¶ Quod fructus in tertia parte augeri possint vigore Clausulæ. 68.

ITem, cum nonnulli in impetrationibus beneficiorum ecclesiasticorum pro tempore vacantium, & certo modo vacaturorū, asserendo, illorum fructus, &c. certum per eos expressum annuum valorem non excedere, nonnunquam obtineant à Sanctitate sua, ut huiusmodi valorem annuum augere possint, ut verius possit in confectioe literarum super huiusmodi impetrationibus summa ac valor ipse annuus exprimi, aliter desuper non specificato, ac de veritate huiusmodi concessionis in posterum hæsitari contingat. Declaravit, prætextu concessionis huiusmodi valorem ipsum vsq; ad tertiam partem valoris expressi, et in prima, quæ desuper fiet literarū expeditione duntaxat augeri posse, & eas, quas literis iam expeditis cum expressione valoris specificati, aut non integro augmento prædicto denuo desuper expediri contigerit, literas cum aliquo augmento valoris huiusmodi nullius esse roboris, vel momenti, etiam si motu proprio beneficiales gratiæ, et dispositiones quæcumq; à Sanctitate sua emanarent.

¶ De InforDESCENTIBUS. 70.

ITem, ne personis, pro quibus literæ suæ Sanctitatis emanant, ob generalem absolutionem à censuris Ecclesiasticis, quibus ligatæ forent, ad eorundem effectum indifferenter concedi, & in literis Apostolicis apponi salitam, præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, et inforDESCENDI in illis, statuit, & ordinavit, huiusmodi absolutionem, & clausulam in literis, quas in
futurū

futurum cum illa concedi continget, non suffragari non parentibus rei iudicatæ, Incendiarijs, violatoribus Ecclesiarum, Falsificatoribus, et falsificari procurantibus literas & supplicationes Apostolicas, et illis utentibus, receptatoribus & fautoribus eorum, ac res vetitas ad infideles deferentibus, violatoribus Ecclesiasticæ libertatis, via facti ausu temerario Apostolicis mandatis non obtemperantibus, et nuntios, vel executores Apostolicæ Sedis, et eius officialium eis commissa exequentes impediētibus, qui propter præmissa, vel aliquod eorum excommunicari à iure vel ab homine per quatuor menses scienter excommunicationis sententiam huiusmodi sustinuerit. Et generaliter quibuscunq; alijs, qui censuris aliquibus etiam alijs, quam ut præfertur, quomodolibet ligati in illis per annum continuum infortuerint.

¶ *Officiales nihil exigant ultra debitum. 71.*

I*tem, idem D. N. exactionibus, quas Sanctitas sua, non sine displicentia, plerunq; fieri intellexit per officiales Ro. Cu. qui constitutis sibi emolumentis pro exercicio officiorum, quæ obtinent, non contenti, ultra à prosequentibus negotiorum quorundam expeditionem, in eadem exigere non verentur, obuiare volens, districte præcipiendo inbibuit omnibus, & singulis quæuis officia in eadem curia obtinentibus, ne de cætero quicquam prætextu officiorum, quæ obtinent, quouis colore, etiam celerioris expeditionis, ultra emolumenta huiusmodi exigere, seu ad hunc effectum expeditionem eorum, quæ eis incumbunt, malitiose differre, sub excommunicationis, & præter illam, suspensionis à perceptione emolumentorum huiusmodi, pro prima ad semestre,*

D 2   & pro

SANCTIONES

Et pro secunda ad annum, et pro tertia vicibus, quibus sic excederent, priuationis officiorum per eos obtentorum, in quibus sic excesserint, pœnis. Ac voluit, quòd S. R. E. Vicecancellarius, Camerarius, et Maior pœnitentiarius excedentes ipsos respectiue, prout eis sub iunt, per subtractionem emolumentorum eorundem, ac alias, vt præmittitur, cõpellant ab huiusmodi illicitis exactionibus abstinere, et contra eos per prædictas pœnas, et alias, pro vt melius expedire viderint, procedant.

¶ Quòd Cardinales non comprehendantur sub regulis fiendis. 71.

Item, cum S. R. E. Card. ipsi sanctissimo D. N. assistant, ac propterea debeant specialibus prærogatiuis, et priuilegijs gaudere: Idem D. N. statuit, ordinauit, decreuit, et declarauit, quòd in quibuscunq; constitutionibus, et regulis per sanctitatem suam in posterum post hanc primam editionem, et suarum constitutionum, et regularum publicationem faciendis, non includantur ipsi Cardinales, nisi illæ eorundem Cardinalium fauorem concernant, vel ipsæ Constitutiones edendæ de eorundem Cardinalium vel maioris partis eorundem consilio editæ fuerint.

¶ De potestate Reuerendis. D. Vicecancel. & Cancellariam Regentis. 72.

Primo, quòd possit committere absolutionem illorum, et qui ignoranter in supplicationibus, vel in literis Apostolicis aliquid scriberent, corrigerent, vel delerent.

¶ Item

- ¶ Item, quòd possit corrigere nomina, & cognomina personarũ, et beneficiorum, dum tamen de corpore constet.
- ¶ Item, quòd possit omnes causas beneficiales, etiam non deuolutas, cõmittere in Curia, cum potestate citandi ad partes.
- ¶ Item, quòd processus auctoritate Apostolica decretos ag grauare possit, cum inuocatione brachij secularis, et sententias executioni demandari farere contra intrusos, et intrudendos per literas Apostolicas desuper conficien. & non aliàs.
- ¶ Item, quòd possit concedere quibusuis petentibus conseruato-rias per triennium in forma.
- ¶ Item, quòd possit quibuslibet nobilibus personis petẽtibus dare indultum de celebrando, & celebrari faciendo in locis interd-ctis, et per triennium reconciliari faciendo ecclesias in Cæmeteria polluta in forma.
- ¶ Item, quòd possit admittere et recipere resignationes beneficiorum ecclesiasticorum quorumlibet, etiam generaliter, vel specialiter reseruatorum simpliciter, vel ex causa permutationis, & desuper supplicationes per Concessum signare, pro literis Apostolicis inde conficiendis, vt moris est.
- ¶ Item, quòd possit signare supplicationes duorum Referendariorũ manibus signatas de nouis prouisionibus, Si neutri, & surrogationibus, pro Collitigantibus, in quibus non detur clausula generalem reseruacionem importans.
- ¶ Item, quòd possit signare supplicationes etiam manibus duorũ Referendariorum signatas de beneficijs ecclesiasticis vacantibus, secularibus, ac regularibus dispositioni Apostolicæ generaliter non reseruatis, quorum cuiuslibet valor centum florenorum auri de Camera, vel totidem librarum Turonẽ. paruorum, seu to-

SANCTIONES

tidem in alia moneta secundum communem æstimationem, valore annuum non excedat.

¶ *Item, quòd possit signare supplicationes, manu vnius Referendarij signatas, super defectu natalium ad omnes sacros ordines.*

¶ *Item, quòd in beneficijs generaliter, vel specialiter non reseruatatis, impetrationum quarumlibet reformationes de non obstantibus, & dispensationum omissarum, ac beneficiorum valoribus, & qualitatibus, nataliumq; defectibus signare possit.*

¶ *Itē quòd possit ad ordines suscipiendos arētatis prorogare terminos de dictis suscipiendis ordinibus, vsq; ad proxima tunc à iure statuta tempora, in quibus sic arētati successiue ad ipsos ordines promoueantur.*

¶ *Placet, publicetur, & describatur. M.*

L *Etæ, & publicatæ fuerunt superscriptæ Regulae, & ordinationes, & Constitutiones Romæ in Cancellaria Apostolica Anno incarnationis Dominicæ. 1565. die vero Sabbati. 19. Mensis Ianuarij, Pontificatus prælibati Sanctissimi D. N. Pape Anno primo.*

A. Lomellinus Custos.

Constitutio

C O N S T I T V T I O

S. D. N. PII DIVINA PRO-
VIDENTIA PP. V.

Super modo, & forma publican-
di ecclesiasticorum beneficiorum resignationes,
ac eorum consensuum extensione.

Sanctissimus in Christo Pa-
ter, & D. N. D. Pius diuina prouidentia Papa
V. animo repetens, quæ et quàm grauiam incōueni-
entia et absurda ex occultis beneficiorū ecclesiasti-
corū resignationibus et cessionibus in dies oriatur, Cū sæpe cōtin-
gat, quod occultè resignantes vel cedentes huiusmodi, etiã post resignatio-
nē vel cessionē per eos factas, nō solum fructus ex beneficijs sic cessis
vel resignatis proueniētes indebitè percipiūt, sed etiã (quod gra-
uius est dolendū) tanquã veri Prælati vel beneficiati, sacramēta
ministrant, ordines conferūt, et indulgentias Christi fidelibus con-
cedunt, in maximum animarum periculum, & scandalum pluri-
morū: Non unquã etiam cum eisdem resignantibus, vel cedenti-
bus, tanquã cū veris Prælati aut beneficiati contrahētes, illisq̃
decimas, census, oblationes, et alia iura ecclesiastica persoluentes,
illa postmodū veris Prælati seu beneficiati iterū soluere, & ab
illis intrusis non sine maximo ipsorū soluentiū dāno & incōmodo
repetere coguntur: Plerūq̃ etiã ordinarij collatores, ac etiã Rom.
Pōtiffes pro tēpore existentes, beneficia huiusmodi occultè resignata
vel cessa, per obitū ipsorū resignatiū vel cedentiū vacare existimātes,
illaq̃ tanquã per obitū vacātia cōferētes, detecta postea resignatione

S A N C T I O N E S

*vel cessione prædicta, simul cum personis prouisis grauiter delu-
 duntur, et fraudantur: Ac etiã considerãs, quantũ in beneficijs
 ecclesiasticis ea, quæ hereditariæ successione imaginẽ referũt, ca-
 nonicis sanctionibus sint odiosa, ac sanctorũ Patrum decretis cõ-
 traria: Quodq; propter varias et diuersas fraudes & malitias,
 quæ in dictorum beneficiorũ resignationibus, seu iuriũ in illis
 vel ad illa competentium cessionibus (quas maximè puritas sim-
 plicitasq; decet) quotidie excogitantur et adhibentur, plerumq;
 beneficia huiusmodi, quasi iure hereditario occupata detinẽtur:
 Et propterea ne absurda & inconuenientia prædicta de cætero
 oriantur, prouidere, illaq; à templo & sanctuario Dei quàm lon-
 gissimè submouere, ac animarum periculis, necnon fraudibus et
 malitijs huiusmodi occurrere cupiẽs, præsentis sua perpetuò vali-
 tura constitutione voluit, statuit, & ordinauit, Quòd quæcunq;
 dictorum beneficiorum resignationes, aut iuriũ cessiones tam in
 manibus sue Sãctitatis, quàm cuiuscũq; Romani Põtificis sui præ-
 decessoris, aut successoris, aut cuiusuis alterius, etiã loci ordinarij,
 vsque in diẽ publicationis præsentis constitutionis factæ, & quas
 in posterũ fieri cõtigerit, sub infra scriptis modo, et forma, et nõ a-
 liter publicari, ac ad eorũ, ad quos spectat, notitiã deduci debeãt,
 videlicet resignationes et cessiones iã factæ (si illarũ vigore posse-
 sio nondũ fuerit p resignationariũ vel cessionariũ apprehensa, etiã
 si super illis consensus præstiti fuerint) necnõ eæ, quas infra tẽ-
 pus inferius designatũ, à quo præsens cõstitutio obtinere incipiet,
 siquidẽ extra Rom. Cu factæ extiterint, infra vnum, si vero in
 eadẽ curia, infra sex menses à die, qua eadẽ constitutio, sic vt præ-
 fertur, obtinebit, numerandos: Reliquæ vero, quas post dictam
 diẽ fieri cõtinet, si quidem extra curiam, similiter infra vnũ, si
vero*

vero in ipsa curia fiant, infra sex menses à die datæ supplicatiõis
resignationum seu cessionum earundem, non autem à die præsti-
ti seu præstandi consensus computan. in ecclesia ipsius beneficij,
ac etiam in Cathedrali, vel Metropolitana, vel alia superiori ec-
clesia, cui beneficiũ ipsum resignatum vel cessum immediate sub-
est, siquidem beneficium extra Cathedralẽ ecclesiam situm est
vel fuerit: si vero beneficium huiusmodi in Cathedrali vel alia su-
periori ecclesia extiterit, in ipsa sola, dum inibi populi multitudo
ad diuina audienda conuenerit, publicè ac alta & intelligibili vo-
ce, ita quod ad omnium in eadem ecclesia præsentium notitiam ve-
rissimè peruenire possit, per ipsos resignantes vel cedentes aut
resignatarios vel cessionarios, vel alium seu alios eorum nomine
publicentur: Ipsiq; resignatarij vel cessionarij realem & actualẽ
possessionem beneficiorũ huiusmodi realiter & cù effectu appre-
hendere, vel saltem illam infra prædictum vnus vel sex mensium
terminũ ab his ad quos illius traditio de iure vel de consuetudine
spectat, verè & non fictè seu perfunctorie cõgruo loco et tẽpore
petere debeant. Et si beneficia ipsa, etiã quoad possessionem tan-
tũ, litiziosa, & per alios possessa fuerint, vel eorum possessio ex
quavis causa capi seu apprehendi nõ possit, si litem huiusmodi in
dicta curia nunc aut in futurum tendere cõtigerit, ultra præmis-
sa, literas desuper expeditas, vel saltem instrumentum consen-
sus cù data supplicationis, ac etiam cù designatione libri & folij,
in quibus supplicatio huiusmodi registrata fuerit, infra mensem
à die eiusdem datæ, non autem à die præstiti consensus numeran-
dum in actis Notarij causæ & litis huiusmodi realiter, & cum
effectu presentare, illumq; in eisdem actis annotari facere. Et
insuper quod in omnibus & singulis casibus supradictis, resigna-
tarij

S A N C T I O N E S

tarij seu cessionarij, eorumq; successores, vel causam ab eo quomolibet habentes, consensum ante obitum resignantis vel cedentis, etiam si supplicatio per eundem resignatam vel cedentem seu eius procuratorem porrecta fuerit, in libris Camerae vel Cancellariae, si quidem resignatio vel cessio huiusmodi in ipsa Curia, aliàs si extra Curiam facta fuerit vel fiat, in actis Episcopalis, seu Archiepiscopalis vel alterius superioris curiae, cui beneficium ipsum immediatè subest, extensum fuisse legitime docere seu probare teneantur. Alioquin resignationes & cessiones ac extensiones consensuum huiusmodi aliter, quam ut praefertur, publicatae seu factae, cum omnibus inde sequutis & sequendis etiam novis provisionibus, ac alijs cessionibus & retrocessionibus cæterisq; quibusvis gratijs, nullas & inuvalidas nulliusq; roboris vel momenti fore ac fuisse & esse stauit & ordinauit. Et praemissa omnia et singula etiam in quibuslibet beneficijs eonsistorialibus & ut praefertur, litigiosis, etiam si resignantes vel cedentes extra possessionem eorundem beneficiorum ciuilitè vel naturaliter decesserint, ac etiam si resignationes & cessiones praefactae ex causa permutationis vel cum reservatione omnium & singulorum fructuum, reddituum, & prouentuum, ac quotidianarum distributionum propria auctoritate vel alias precipien. & cum reservatione tituli, administrationis, seruitij, ac stalli, et aliàs quomodocūq; et qualitercūq; etiam in fauorè alicuius ex Scriptoribus apostolicis, aut alijs Romanae Curiae Officialibus, ac etiã in fauorem alicuius ex S. R. E. Cardinalibus, haëtenus factae extiterint, aut etiã in futurũ fieri: et resignatarios vel cessionarios ipsos infra dictũ unius vel sex mensium spacium cedere, vel retrocedere contingat, locũ habere, & suũ locum obtinere voluit & expresse declarauit:

Sicq;

Sicq; et non aliter per quoscūq; Iudices & cōmissarios quauis etiā Apostolica auctoritate fungētes, etiā cæsarū Palatij apostolici Auditores, et ipsius S. R. E. Cardinales, in quauis causa & instantia (Sublata eis et eorū cuilibet quauis aliter iudicādi et inter pretandi facultate et auctoritate) iudicari & diffiniri debere. Irritū quoq; & c. decreuit. Cæterū, vt præsens cōstitutio facilius omnibus innotescat, Sāctitas sua voluit et mādauit, quod eadē cōstitutio nō solū in Cancellaria Apostolica (vt moris est) sed etiā ad valuas Basilicæ Principis Apostolorū de Vrbe, et in acie Cāpi Floræ publicetur illiusq; exēpla in eisdē locis affixa dimittātur, & inter cōstitutioēs ppetuas describatur et adnotetur. Quòd q; oēs et singulos, quos illa cōcernit, præsentēs quidē in curia, statē lapso mense à die dictæ publicationis munerādo: Cæteros vero intra montes degentes, tribus, Ultra vero ipsos montes cōmorantes, sex mēsis decursis perinde arēlet, ac si eisdem personaliter intimata fuisset, cum non sit verisimile, apud eos manere incognitū, quod tam patenter fuerit publicatum.

Placet, describantur & publicentur. M.

¶ Lecta & publicata fuit supradicta Cōstitutio et ordinatio Romæ in Cancellaria Apostolica Anno incarnationis Dominicæ M. D. LXVIII. Die vero Iouis secunda mensis Septem. Pōtificatus præfati Sanctiss. D. N. Pij P P. quinti anno tertio.

A. Lomellinus Custos.

Anno à Natiuitate Domini M. D. LXVIII. Indictione vndecima, Die vero Iouis, secunda mensis Septēbris. Pontificatus sanctiss. D. N. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti. anno tertio, suprascripta sanctio, & cōstitutio Apostolica affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, dimissis in supradictis locis illius copijs affixis per nos Io. Freili, & Iulium Parinum prælibati sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Io. Andreas Panizza Magister Curæ

SANCTIONES

RESERVATIO

MENSIVM APOSTO-

LICORVM.

Et alternatiua pro Episcopis
Residentibus.

Sanctis. in Christo Pater
& D.N.D. Pius diuina prouidentia Papa
Quintus, qui antea quascunq; gratias praeuē
tinas ad vacatura beneficia à Prædecessori
bus suis emanatas, certis tunc expressis mo
do, et forma, reuocauerat, Cupiēs pauperibus clericis, & alijs be
nemeritis personis de beneficijs Ecclesiasticis prouidere: Omnia,
& singula beneficia Ecclesiastica, cum cura, & sine cura, sæcu
laria, & quorumuis ordinum regularia qualitercunq; qualifi
cata, & vbilibet existentia, in antea vsq; ad quinquennium à die
præsentis constitutionis computandum, in singulis, Ianuarij, Fe
bruarij, Aprilis, Maij, Iunij, Augusti, Octobris, & Nouēbris
mensibus, aliās quam per resignationem extra Romanam Curiā
quomodolibet vacatura, ad Collationem, prouisionem, præsentationem,
electionem, seu quāuis aliam dispositionem quorumcūq;
Collatorū, et Collatricū, seculariū, et regulariū (nō tamē S. R. E.
Cardinaliū, aut aliorū sub cōcordatis inter sedē Apostolicā, et quos
cūq; alios initis et p̄ eos, qui illa acceptare, et obseruare debuerūt,
acceptatis, et obseruatis, quæ ledere non intendit, comprehenso
rum) quomodolibet pertinentia, dispositioni suæ generali
ter reseruauit. Et voluit, quòd in supplicationibus, seu
cōcessionibus

cōcessionibus gratiarum, quæ de dictis beneficijs tunc vacātibz, etiam Motu proprio sūt, de mense, in quo vacauerint, dispositiue mentio fiat. Alioquin gratiæ prædictæ sunt nullæ. Et quod priuilegiū, & in lulta Apostolica de disponendo de huiusmodi beneficijs, etiam cum clausulis derogatoriāū derogatorijs, ac fortioribus, efficacioribus, et insolitis, irritantibusq;, & alijs decretis quibusuis personis, & Collegijs, cuiuscunq; dignitatis, status, gradus, ordinis, et cōditionis existentibus, quomodo libet cōcessa, aduersus reservationem huiusmodi nullatenus suffragentur. Sicq; in præmissis per quoscunq;, & c. iudicari debere, ac irritum, & c. decreuit. Et insupe: Sanctitas sua volēs Episcopis, Archiepiscopis, et Patriarchis apud eorum Ecclesiam, seu in illorum diœcesi pro tempore residentibus gratificari, eis, quòd quotiescunq; & quandiu apud eorum ecclesias, seu in eorūdem diœcesi resederint, dumtaxat, de quibusuis dignitatibus, personatibus, administrationibus, officijs, Canonicatibus, et præbendis, ac alijs beneficijs Ecclesiasticis cum cura, & sine cura, secularibus, & quorūuis ordinum regularibus, ad eorum collationem, prouisionem, præsentationem, electionem, seu quāuis aliam dispositionem (non tamen simplicem institutionem) pertinentibus, quæ in antea in singulis Februarij, Aprilis, Iunij, Augusti, Octobris, & Decembris mē-sibus vacare contigerit (dummodo aliās dispositioni Apostolicæ generaliter reseruata, vel ex generali reservatione Apostolica affecta non fuerint) libere disponendi facultatem concessit. Ac etiam voluit, quòd dicti Episcopi, Archiepiscopi & Patriarchæ de collatione & prouisione, seu alia dispositione beneficiorum, in reliquis mensibus .s. Ianuarij, Martij, Maij, Iulij, Septembris, & Nouembris, pro tempore vacantium, quæ ex tunc, pro vt ex

ea die,

SANCTIONES

ea die, & è contra, dispositioni suæ (vt præfertur) reseruauit, se non intromittant. Et si quomodolibet se intromiserint, collationes, & prouisiones, ac aliæ dispositiones beneficiorum per eos in vim præsentis concessionis, pro tempore faciendæ, nullæ, & inanes, nulliusq; roboris, vel momenti, ipsiq; beneficio alternatiuæ huiusmodi eo ipso priuati existant: ac Episcopi, Archiepiscopi, & Patriarchæ præfati infra tres menses, à die publicationis præsentis constitutionis computandos, se alternatiuam huiusmodi acceptare, vel recusare coram notario publico & testibus declarare teneantur: alioquin lapso trimestri, alternatiuus huiusmodi illis nullatenus suffragetur. Decernens irritum, &c.

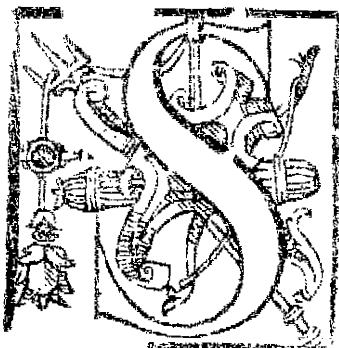
¶ Placet, publicetur, & describatur. M.

LECTA & publicata fuit Suprascripta Regula Romæ in Cancellaria Apostolica. Anno incarnationis Dominicæ. 1565. Die vero Iouis. 23. mensis Ianuarij. Pontificatus Sanctissimi DN. Papæ Anno primo.

A. Lomellinus Custos.

Reuocatio

REVOCATIO
INDULTORVM
S. R. E. Cardinalium, cum
 limitationibus pro futura illorum
 concessione.

Anctis. in Christo Pater
 & D.N.D. Pius diuina prouidentia Papa
 V. Ex tam multis S. R. E. Cardinaliũ super
 beneficiorũ ecclesiasticorũ dispositione indul-
 tis, et multiplicatione aliarũ super alias facul-
 tatũ, quæ quotidie literis dictorũ indultorũ diffusiuè inseruntur,
 sæpenumero impeditus, quominus solitã antebac Sedis huius be-
 nignitatẽ erga pauperes, et benemeritos liberaliter exercere pos-
 sit. Idcirco rationẽ capere volẽs, vt tanta dehinc eiusmodi Indul-
 torũ & facultatũ largitione præcisa, dictis personis cõmodius be-
 nefaciẽdi via sibi libera recludatur: Oĩa & quæcũq; indulta, con-
 cessiones, facultates, & alia priuilegia conferẽdi quæcũq; benefi-
 cia Ecclesiastica, cũ cura & sine cura, secularia, & quorũuis ordi-
 nũ regularia, qualitercũq; qualificata, ad collationẽ, prouisionẽ,
 præsentationẽ, electionẽ, institutionẽ, confirmationẽ, & quãcũq;
 aliam dispositionẽ dictorũ Cardinaliũ, ratione Patriarchaliũ, Me-
 tropolitanã. & aliarũ Cathedraliũ Ecclesiarũ, necnõ monasterio-
 rũ, prioratũ, dignitatũ & aliorũ beneficiorũ ecclesiasticorũ, quæ
 quomodolibet obtinent, & in posterũ obtinebũt, ac etiam quorũ
 collatio, prouisio, & quæuis alia dispositio, illis ex causa factæ p
 eos

S A N C T I O N E S

eos cessionis regiminis, & administrationis, seu cōmendæ, aut re-
 signationis, ecclesiarum, monasteriorū, & aliorū beneficiorū hu-
 iusmodi Apostolica auctoritate reseruata existit, vel in posterū
 reseruabitur: necnon quorūcūq; inferiorum collatorū, & colla-
 tricū, de iure, priuilegio, consuetudine, ac aliās quomodolibet perti-
 nentia, & etiam illa cōmendandi ac aliās de eis disponendi, omni-
 bus & singulis Cardinalibus prædictis etiā de dictorum inferiorum
 collatorum consensu, per quoscūq; Ro. Pont. ac Sanctitatē
 suam, & dictam Sedem, etiā motu proprio, & ex certa scientia
 deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & etiam ex pactis in-
 ter dictos Pontifices & Cardinales diuersis temporibus factis, fir-
 matis & iuratis, ac quibusuis onerosis, & alijs causis concessa, et
 etiam iteratis vicibus inuouata atq; extensa, quibuscūq; concepta
 formulis, ac etiam restitutiuis, mentis attestatiuis, præseruatiuis,
 derogatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus, efficacissimis,
 & insolitis clausulis, necnon vim contractus inducentibus, & a-
 lijs decretis suffulta (quorum omnium tenores Sanctitas sua ha-
 beri voluit pro expressis) specialiter & expresse reuocauit, lite-
 rasq; Apostolicas desuper confectas, & quo ad ea, in quibus illa
 nondum erat sortita effectum, inde secuta quæcūq; cassauit &
 annullauit, viresq; & effectum de cætero non habere decreuit.
 Præterea voluit, & ordinauit, quòd omnes deinceps literæ Apo-
 stolicæ facultatum, et indultorū huiusmodi pro singulis Cardina-
 libus prædictis, præsentibus, et futuris, ad vnā tantū cathedra-
 lem vel maiorem Ecclesiam seu illius loco, vnum vel duo mona-
 sterium seu monasteria, aut vnū aliud vel duo alia beneficium seu
 beneficia in dictis literis exprimendam, seu exprimendū, vel ex-
 primenda, quam, seu quod, vel quæ ipsi Cardinales vltra illas sex
Episcopales

Episcopales ac presbyterales, & diaconales Cardinalium Ecclesi-
 as tunc temporis obtinebunt, seu cuius vel quorum collatio eis re-
 seruata fuerit (vt præfertur.) Ac etiam sublata omnino altera
 huiusmodi indultorum parte, super consensu ipsorum Cardina-
 lium requirendo in prouisione beneficiorum apud Sedem prædi-
 ctā, pro tempore vacantium, aliās sub dictis indultis comprehen-
 sorum. De quibus omnibus Sanctitas sua posthac libere dispone-
 re intendit, & etiā citra facultates cōmendandi monasteria, aliā-
 que beneficia Ecclesiastica, secularia, & regularia: necnon dispo-
 nendi de monasterijs, etiam cura & conuentu carentibus, & di-
 gnitatibus conuentualibus, & in Metropolitana. alijsq; cathedra-
 libus, post Pontificales, maioribus, et in collegiatis Ecclesijs prin-
 cipalibus. Ac etiam disponendi de beneficijs Referendariorū, cau-
 sarum Palatij Apostolici Auditorū, Prothonotariorū, & aliorū
 officialiū dictæ Sedis, necnō familiarium, cæterorūq; omniū, qui cōsti-
 tutionibus declaratorijs felicis recor. Pauli Papæ 111. Ad per-
 petuam rei memoriam æditis continentur. Deniq; cū moderatio-
 ne facultatū disponendi de beneficijs familiarium ipsorū Cardina-
 lium, ac concessionum eis etiā per regulas Cancellariæ Apostoli-
 cæ factarum, de consensu per ipsos in prouisionibus Apostolicis
 præstando, ad eos solos familiares continuos cōmensales eorundē,
 qui vera & actuali familiaritate continua cōmensalitate huius-
 modi durante extra Romanā Curiam, vel Cardinalibus ipsis in di-
 cta curia existentibus, apud dictā Sedem decesserint: et ad ea so-
 la beneficia, quæ ipsi familiares continui cōmensales viuentes, ad
 collationem dictorū Cardinalium pertinētia obtinebant, seu quæ
 ex collatione sibi ab eisdem Cardinalibus facta affecuti fuerant,
 expediātur. Aliter vero, etiā motu, scientia & potestate simili-

S A N C T I O N E S

bus, ac etiam cū presentium speciali, et expressa derogatione expedit, & nullius sint prorsus roboris vel momenti: & nihilominus huiusmodi cōstitutiones, & regulas super beneficijs familiarium Cardinaliū editas, etiā quo ad Cardinales indulta huiusmodi non habentes, ad familiares, & beneficia prædicta dumtaxat restrinxit, & moderatus fuit. Decernēs sic ijs, cæterisq; omnibus præmissis per quoscunq; & c. etiam causarum dicti Palatij Auditores, ac etiam ipsos Cardinales, sublata, & c. necnon irritū, & inane quicquid secus per quoscunq; etiam prætextu indultorū, facultatū, & concessionū huiusmodi, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Statuto, ordinatione, decreto, & declaratione sue Sæcilitatis in crastinū eius assumptionis ad summi Apostolatus apicem editis, quòd Cardinales in constitutionibus, & regulis per eam post priorū suorū Constitutionum, & regularū editionem et publicationem in posterum faciendis non includātur, nisi illæ eorundem Cardinaliū fauorem concernant: vel ipsæ editæ constitutiones, de illorum seu maioris partis eorum consilio editæ fuerint, cæterisq; contrarijs non obstantibus quibuscunq;

Placet, publicetur & describatur. M.

LECTA et publicata fuit suprascripta regula Romæ in Cancellaria Apostolica, Anno incarnationis Dominicæ, Millesimo, quingentesimo, sexagesimo septimo. Die vero Mercurij ultima mensis Aprilis. Pontificatus præfati Sanctiss. D. N. Pape Anno Secundo.

A. Lomellinus Custos.

Alia

**ALIA PROROGATIO EXPEDITIONVM
PAVLI PAPÆ IIII.**

Sanctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Pius diuina prouidentia Papa V. qui in crastino sue assumptionis ad summi Apostolatus apicem, per certam constitutionē suā voluerat, quod concessa per felicis recor. Pium Papam Quartum prædecessorem suū, & de eius mādato, expedirentur in forma, Rationi congruit, sub die Coronationis sue (vt moris est) et idem quo ad concessa per piæ me. Paulū Papam Quartū etiam prædecessorem suum, ad sex menses dumtaxat, ab ipsa die Coronationis sue incipendos obseruari voluerat, ac postmodum dictos sex menses ad alios sex menses prorogauerat, ac ultimò dictos sex menses ad alios sex menses, absq; spe vltioris prorogationis etiā prorogauerat: volēs ipsorum, qui literas super concessis per eundē Paulum prædecessorem nondum expediuerunt, indemnitati consulere: quod literæ ipsæ infra tres menses, à die presentium computandos, tantū expediri possint, de nouo concessit.

¶ Placet, publicetur & describatur. M.

¶ Lecta & publicata fuit suprascripta regula Romæ in Cancellaria Apostolica. Anno incarnationis Dominicæ Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo Septimo. Die vero Iouis, decima quarta Mensis Augusti. Pontificatus prælibati Sanctiss. D. N. Papæ Anno secundo.

A. Lomellinus Custos.

E 2 Bulla

SANCTIONES
B V L L A
S A N C T I S S I M I D. N. D. P I I
D I V I N A P R O V I D E N T I A
Papæ Quinti super reservatione
beneficiorum.

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

Vm ex Apostolatus officio nobis (meritis licet imparibus) credito, cura dominici gregis nobis immineat generalis, & exinde teneamur, more vigilis Pastoris, vigilare, & attentius providere, vt Ecclesijs, Monasterijs, & quibusuis alijs beneficijs Ecclesiasticis nūc & pro tempore (propter crimen hæresis) vacantibus, & vacaturis, tales viri eis præficiantur idonei, qui detestandas ac nepharias hæreses, Diabolo disseminante, cōtra veræ & orthodoxæ fidei puritatem exortas, de agro Domini extirpare, & populos sibi commissos ad catholicæ Ecclesiæ veritatem reducere, doctrina verbi, & boni operis exemplo valeāt. Præmissorum itaq; consideratione inducti, & alijs ad id suadentibus rationabilibus causis nonnullis, etiam prædecessorū nostrorum vestigijs inhærendo, Motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed de mera nostra voluntate, & deliberatione, Omnia & singula beneficia ecclesiastica cum cura & sine cura, secularia & quorumuis ordinum (etiā Sancti Ioannis Hierosolimitan.) & aliarum quorūuis militiarū, regularia

regularia quæcunqꝫ, qualiacunqꝫ sint, etiam si secularia, canonicatus & præbende, dignitates, personatus, administrationes vel officia in cathedralibus, etiam Metropolitanis, vel collegiatis, & dignitates ipsæ in cathedralibus etiam Metropolitanis, post Pontificales maiores, seu collegiatis Ecclesijs huiusmodi principales. Regularia vero beneficia huiusmodi, monasteria, etiam consistorialia, prioratus, præposituræ, præpositatus, dignitates etiam cōuentuales, personatus, administrationes vel officia, etiam claustralia ac hospitalia, & preceptorie, & aliàs quomodocunqꝫ qualificata fuerint, ordinationi & dispensationi nostræ & Sedis Apostolicæ hac perpetua cōstitutione valitura, auctoritate Apostolica tenore præsentium reseruamus. Declarantes, omnes, et quascunqꝫ impetrationes de beneficijs, vt præfertur, quomodocunqꝫ qualificatis certo modo in futurum faciendas, & obtinendas, beneficia huiusmodi propter hæresim vacantia, & in futurum vacatura non comprehendere, nisi specialiter & dispositiue vacationis modus, propter crimen hæresis, expressus fuerit: & illum nullo modo sub quibusuis clausulis & decretis cōprehendi, quantumcunque generalibus, in quibusuis gratijs & concessionibus p nos & Romanos Pontifices successores nostros faciendis, etiam per, fiat, signatis & concessis. Ac decernentes, omnes & quascunqꝫ impetrationes de quibusuis beneficijs, vt præfertur, qualificatis hæctenus factas et obtetas, nisi earū vigore in iudicio per impetrantes crimen huiusmodi deductū fuerit, & super eo sententiā favorabilē obtinuerint, vel dictorū beneficiorū possessionē assequuti fuerint, ad vacationē huiusmodi, propter crimen hæresis, se nō extēdere, et illū neminē cōprehendere: Sicque per quoscunqꝫ iudices & cōmissarios quauis auctoritate fungētes, etiā S. R. E.

S A N C T I O N E S

Cardinales, iudicari et interpretari debere. Irritū quoq; et inane, si secus per quoscūq; quavis dignitate & autoritate præditos iudicatū fuerit, decernimus. Volumus autē, quòd præsentēs literæ in Cancellaria nostra Apostolica, et Acie Campi Floræ de more publicentur, & inter constitutiones perpetuò valituras describantur. Et quia difficile foret, præsentēs ad singula quæq; loca deferri: Volumus, & etiam declaramus, quòd earum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, ac sigillo alicuius Prælati munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam reservationis, declarationis, decreti & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationē omnipotentis Dei ac beatorum Petri & Pauli Apostolorū eius se noverit incursum. Datū Romæ apud sanctū Petrū, Anno incarnationis Dominicæ M. D. L. XVI. Sexto Kal. Februarij. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Cæ. Glorierius.

Visa de Curia Ioan. Riuetius pro R.

H. Cumyn.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

Locus † sigilli plumbei.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. L. X. V. I. indictione decima. Pontificatus sanctissimi in Christo Patris Pij Papæ Quinti, Anno secundo. Die vero decima septima Mensis Februarij. Retroscriptæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt, ad valuas Cancellariæ Apostolicæ & in Acie Campi Floræ, per nos Antoniū Clerici, & Ioan. Andream Rogerium prædicti. sanctiss. D. N. Papæ Curso, Scipio de Octavianis, Magister Cursorum,

Bulla

**BVLLA SANCTISSI-
MID.N. PII DIVINA PROVIDENTIA
PAPÆ QVINTI, SVPER COLLATIONE
Parochialium Eccle-
siarum.**

**Pius Episcopus servus servorum Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.**

IN conferendis beneficijs
Ecclesiasticis, & præsertim Parochialibus Ec-
clesijs, personis dignis & habilibus, quæ in loco
residere, et per se ipsos curam exercere valeant,
quantam diligentiam adhiberi oporteat, Alexandri. III. in La-
teranen. & Gregorij. X. in Lugdunen. generalibus Concilijs, ac
Innocentij similiter. III. & aliorum Roman. Pontifi. præde-
cessorum nostrorum editæ constitutiones testantur. Quod, ut
diligentius ac rectius perficiatur, statuit etiam Synodus Tri-
dentina, ut occurrente vacatione parochialis Ecclesiæ, etiam
generaliter vel specialiter, etiam vigore indulti in fauorem
sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, aut aliàs quomodolibet
reservatæ vel affectæ, debeat Episcopus habita notitia vacatio-
nis Ecclesiæ, si opus fuerit, idoneum in ea Vicarium cum congrua eius
arbitrio fructuum portionis assignatione constituere, qui onera ipsi-
us Ecclesiæ sustineat, donec ei de Rectore provideatur: et deinde

E 4 - Episcopus

S A N C T I O N E S

Episcopus, et qui iussu paronatus habet, intra decē dies, aut aliud tempus ab Episcopo præscribendum, aliquos clericos ad regendū Ecclesiam idoneos, examinatorebus iuxta formam eiusdem Synodi deputatis, nominet, & non nisi ab eisdem Examinatoribus per cōcursum aliorum examinatorum etiā tanquā magis idoneo ab Episcopo iudicato & electo de Ecclesia provideatur. Aliæ p̄visiones seu institutiones omnes præter formā prædictam factæ, surreptitiæ censeantur. Sed quoniam res humanæ semper in deterius prolabantur, nisi sit qui eas retineat, ac debitæ executioni demandet: & verendum sit, ne propter Constitutionū huiusmodi transgressionē maximi abusus oriatur. Nos ad quorum notitiā, non sine graui nostra molestia, peruenit, nōnullos ex venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis & Episcopis, occurrēte vacatione Parochialium Ecclesiarum, eas nullo, aut minus rite seruato examine, præsertim illo, quod per concursum fieri debet ex Concilio Tridentino: vel etiā examine rite seruato, personis minus dignis, carnalitatis, aut alium humanæ passionis affectū, nō rationis iudiciū sequentes, contulisse, & de eis prouidisse: volētes, quantum cū Deo possumus huiusmodi ac etiam futuris periculis occurrere, eorundē prædecessorum nostrorū Constitutiones præfatas etiā immouando, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, omnes & singulas collationes, prouisiones, institutiones, & quasuis dispositiones Parochialium ecclesiarū ab eisdē Episcopis et Archiepiscopis, ac quibusuis alijs collatoribus, tã ordinarijs quā delegatis, etiā S. R. E. Cardinalibus, ac sedis Apostolicæ Legatis vel Nūtijs, præter et contra formā ab eodē Concilio Tridentino, præsertim in examine per cōcursum faciendo, præscriptā, factas, aut in futurū faciendas, nullas, irritas ac nullius roboris vel momenti fore

fore & esse, nullūq; prouisis ius aut titulū etiam coloratū possidē
 di præbere, et Parochiales ecclesias huiusmodi, vt prius ante col-
 latiōes huiusmodi vacabāt, ex nūc vacare statuimus, decernimus
 & declaramus, easq; oēs pro tēpore sic vacantes, nostræ & sedis
 Apostolicæ, seu eorū, quibus ius conferēdi eas, præterquā Epi-
 scopis et Archiepiscopis, qui curam dicti examinis iuxta decretū
 eiusdē Concilij habere debēt, cōpetet, dispositioni reseruamus. In-
 super ne Parochiales Ecclesiæ diu in suspensio maneat, in maxi-
 mū animarū periculū quarūcūq; Parochialium ecclesiarū, quarū,
 dū pro tēpore vacant, ad Episcopos, Archiepiscopos, Primates, et
 Patriarchas, & quosuis alios ordinarios collatores in mensibus
 Ordinarijs collatoribus etiā per nostras regulas assignatis, proui-
 sio & collatio spectat et pertinet, de quibus idem Episcopi et Or-
 dinarij prædicti intra sex mensiū spacium à die vacationis earun-
 dem perfectō examine iuxta formam Concilij Tridentini præfa-
 ti non prouiderint: ac illarū etiā, quarum collationes nobis et di-
 ctæ sedi generaliter vel specialiter, et ex quauis causa reseruata
 seu affectæ existunt, aut alijs ex indulto Sedis Apostolicæ cōpe-
 tunt, ad quas, occurrente illarū vacatione, Episcopi & Archiepi-
 scopi præfati personas per examen cōcursum mutuo habito, iuxta
 dicti Cōcilij Tridentini formā, approbatas & magis idoneas nō
 elegerūt, aut electas nobis, vel successoribus nostris, aut ijs ad quos
 collatio spectabit, pro collatione obtinenda intra quatuor Men-
 siū spatiū à die illius vacationis nō significauerint: necnon Paro-
 chialium Ecclesiarū similiū, quæ iuris patronatus Ecclesiastici, vel
 laicorū, seu clericorū & laicorū simul fuerint, si præsentatus in-
 tra tēpus eisdem patronis à iure præfixū, præuio examine, iuxta
 formā dicti Cōcilij approbatus petatur institui, institutioq; ipsa
 per duos

S A N C T I O N E S

per duos menses à die præsentationis dilata fuerit, collatione, provisionem, institutionem, ac omnimodam dispositionem nobis & ipsi Sedi, ac personis indulta huiusmodi conferendi, providendi, seu instituendi obtinentibus, respectiuè reseruamus: data tamen in Parochialibus Iurispatronatus optione ipsis patronis, vt si institutio ad Ordinarios spectabit, ipsis ordinarijs illã facere negligentibus, & ultra dictos duos menses differentibus, possint pro huiusmodi institutione obtinenda habere recursum ad Metropolitanum, vel viciniorem ordinarium, aut ad Sedem Apostolicã. Prohibentes etiam eisdem ordinarijs, ne tempus decem dierũ eisdem ordinarijs et patronis ab eodem Concilio Tridentino, ad nominãdum idoneos clericos corã deputatis Examinatoribus, præfixum, ultra alios decem dies prorogare audeant, vel præsumãt. Districtius inhibentes, ne quis præter Roma. Pont. aut alios indulta huiusmodi obtinentes, vt præfertur, quacungq; sit super hoc auctoritate munitus, de hmõi beneficijs sic reseruatis, vt præfertur, disponere: vel circa illa etiã per viam permutationis vel aliãs innouare quoquomodo præsumat. Vt autẽ nõ solum dignis, sed magis idoneis repertis, iuxta eiusdem Concilij decretum, Parochiales Ecclesiæ conferantur, volumus, & eadem auctoritate decernimus, quòd si Episcopus minus habilem, posthabitis magis idoneis, elegerit, possint ij, qui reiecti fuerint, à mala electione huiusmodi ad Metropolitanũ, vel, si ipse eligẽs Metropolitanus aut exẽptus fuerit, ad viciniorem ordinarium, vti nostrũ & sedis hmõi delegatũ, aut aliãs ad ipsam Sedẽ Apostolicã. appellare, ac per electum ad nouũ examen corã ipso appellationis iudice & eius examineribus prouocare: & cõstito de prioris eligentis irrationabili iudicio, eòq; reuocato, Parochialis magis idoneo per eundem

eundem Iudicem appellationis auctoritate nostra (quatenus collatio ad Episcopū, à quo appellatum fuit, spectaret) conferatur: atque eisdem magis idoneo per Iudicē appellationis approbato confestim remittatur ad eum, ad quē collatio, prouisio, vel institutio spectabit. Hęc tamen appellatio interposita interim non impediatur, aut suspendatur, quominus electio per Ordinarium primo loco facta, interim debite demandetur executioni, & prouisus ab eadem Ecclesia, causa appellationis huiusmodi pendente, non amoveatur. Et si quis a sententia per Iudicem appellationis lata duxerit appellandū, is tunc ad Sedē ipsam Apostolicā appellabit. Si secus in premissis omnibus & singulis actū aut attentatum fuerit, irritū decernimus & inane. Volumus autē, quod presentium Transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, et sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadē prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ: quodq; literæ ipsæ Camera & Cancellariæ Apostolicarū et Audientiæ causarū Palatij Apostolici valuis, & in Acie Campi Floræ, dimissis inibi copijs, publicatæ et affixæ oēs ita afficiant et ardeant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent. Nulli ergo omnino hominū liceat, hac paginā nostræ declarationis, statuti, decreti, reservationis, prohibitionis, inhibitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorū eius se nouerit incursum. Dat. Ro. apud sanctum Petrū, Anno incarnationis Dominicæ M. D. L. XVI. Quinto decimo Kal. Apri. Pōt. nostri Anno secūdo. Cæ. Glorie.

Visa de Curia M. de Enciso

H. Cumyn.

Anno

S A N C T I O N E S

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. L X V I I. Indictione de
 cima, die vero decima sexta, Mensis Maij. Pont. Sanctissimi in
 Christo Patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ. V.
 Anno eius secūdo. Retroscriptæ literæ affixæ, & publicatæ sunt
 retroscriptis locis, vt moris est, per nos Alexandrū Astacolū, &
 Ioānem Gerardū prælibati Sanctiss. D. N. Papæ Cursores.
 Antonius Clerici, Magister Cursorum.

B V L L A S. D. N. P I I PAPÆ. V. S V S P E N S I O N I S F A C V L -

T A T V M, E T A V C T O R I T A T V M C O N -
*ferendi beneficia per resignationem seu permu-
 tationem vacantia in manibus quorum-
 cunq; ordinariorum.*

¶ Pius Episcopus seruus seruorum Dei,
 Ad futuram rei memoriam.

Fficiū cræditæ nobis admini-
 strationis exposcit, vt nō solū corrigamus ea, quæ per
 perã attētantur, verū etiā, ne in futurū illa contra
 Ecclesiasticā puritatē attentari possint, debita animaduersione
 prouideamus. Sanè cūm, sicut accepimus, in resignationibus, &
 pmutationibus, quæ tã apud Sedē Apostolicā, quàm in partibus
 in Ordinariorū manibus fiunt, quā plurimi abusus irreperint:
 Nos volētes hmoi abusus de Ecclesia Dei tollere, & futuris re-
 signationū, & permutationū admissiōibus eam normā præscri-
 bere, q̄ sanctuariū Dei hominū pactionibus tradi nō possit, ac vt
 oīs symoniæ labes, et fraudis suspicio in beneficiorū ecclesiasticorū
 pmissiōibus absit, decernimus, supplicatiōes beneficiorū quorūcūq;
 resignationem

resignationem seu permutationē continētes, donec per nos illarū admittendarū modus præscriptus fuerit, vltcrius non per moder nos, et pro tempore existentes Cardinalē, et alio signaturæ nostræ gratiæ præfectos (vt antea) sed per nos tantū manu nostra signari debere. Et ne dū præmissis occurrere intendimus, & à signaturæ nostræ præfectis ab illis abstinendū censuimus, locorū ordinarij, cæteri que beneficiorū ecclesiasticorum inferiores Collatores præfati, vt antea à plerisq; eorū factū esse audiuimus, ita se fiducialiter cum ijs, qui in eorū manibus beneficia ecclesiastica resignant, gerant, vt non nisi illis, quos ipsi nominauerint, aut p̄ quibus intercesserint, ea conferant, & de eis prouideant, vel disponant, ac quos Ecclesiæ plus prodesse posse cognoscunt, negligant, & contemnant, Apostolica auctoritate, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra constitutione omnibus et singulis dilectis filijs nostris, & Sedis Apostolicæ Legatis, Nuntijs, ac venerabilibus fratribus, Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, ac quorumuis (cathedralium, & collegiatarū ecclesiarum Capitulis, Abbatibus, cæterisq; alijs quorumuis beneficiorum ecclesiasticorum quomodocunq; qualificatorum inferioribus Collatoribus, ac quos de iure, vel consuetudine eorundē beneficiorum resignationes, seu permutationes admittēdi facultas spectat, & pertinet, quacunq; dignitatis prærogatiua, etiā Cardinalatus honore fulgentibus, prohibemus, ne posthac, donec debitus modus (vt præmittitur) statuatur, ac decernatur, quorūuis beneficiorum ecclesiasticorū, tam secularium quā quorumuis ordinum regularium, qualitercunq; qualificatorum, etiā si iuris patronatus, et ad quorūuis præsentationem, nominationem, electionem, & quamuis aliā dispositionem pertineāt, resignationes, seu permutationes

SANCTIONES

permutationes recipiant, vel admittant, neque beneficia eadem tamquam per resignationem vacantia, quibusvis personis conferant, vel de eis provideant, aut quomodolibet disponant. Nos enim beneficiorum prefatorum collationes, provisiones, aut quasvis alias dispositiones per eosdem factas, nullas, irritas, & inanes, nullius, aut titulum etiam coloratum, tam in petitorio, quam possessorio prouisis tribuere: ac ipsos sic prouisos ad eadem beneficia ecclesiastica obtinenda perpetuo inhabiles fore, et esse. Ac omnes, & singulos Collatores prefatos, in collatione, provisione, & dispositione beneficiorum, in eorum manibus sic resignatorum, quouis prætenu etiam deuolutionis vacantium, se intromittere nullatenus posse: beneficiaque prefata, tanquam vere vacantia per nos, & Sedem Apostolicam, & quouis eorundem Collatorum, in quorum manibus contra huiusmodi nostram prohibitionem, resignationes, seu permutationes factæ fuerint, Superiores, nullo alio deuolutionis ordine seruato, sed quod locus sit præuentioni, conferri, & de ijs prouideri, ac disponi libere, & licite posse. Et sic per quoscumque iudices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores (sublata eis, & eorum cuiuslibet quouis aliter iudicandi et interpretandi facultate) iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, & inane, si secus super ijs à quoquam quouis auctoritate sciëter, vel ignoranter cõtigerit attentari, statuimus, atque decernimus. Non obstant. constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quouis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis, quibusuis in genere, vel in specie quomodolibet cõcessis, cõfirmatis, & sæpius inuouatis, quibus omnibus, etiã si de illis, eorumque totis

tenoribus

tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua mentio habenda esset, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, presentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dum taxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunq;. Cæterû quia difficile foret, presentes literas ad singula quæq; loca in quibus opus fuerit, deferrî: volumus etiam ac decernimus, quod presentium transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ: quodq; literæ ipsæ in Cancellaria Apostolica publicentur, ac omnes ita afficiant, et ardeant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ prohibitionis, statuti, derogationis, decreti, & volûtatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrû, Anno incarnationis Dominicæ M. D. LXVII. Sexto Idus Augusti. Pontificatus nostri Anno Secundo.

B. Cyrillus.

Visa de Curia Alphonsus de Auila.

H. Cumyn.

Registrata in Secretaria Apostolica.

B. Cyrillus.

¶ Lectæ & publicatæ fuerunt retrospectæ literæ Romæ in Cancellaria Apostolica, Anno incarnationis Dñcæ M. D. LXVII. die vero Lunæ. xvij. Mensis Augusti. Ponti. S. D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ. V. Anno Secundo.

A. Lomellinus Custos.

SANCTIONES

B V L L A S. D. N. P I I

DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ. V.

RELAXATIONIS PROHIBITIONIS DE

non admittendis Resignationibus per

Ordinarios, cum modifi

cationibus.

Pius Episcopus servus servorum Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

Quanta Ecclesiæ Dei incom

moda omni tempore attulerit, et nunc quotidie
magis afferat ministrorum in eâ ingressio vitio-
sa, iam latè perspiciant, et cum mærore expendât

*Præsules omnes & pastores, quando hæc pernicies cæterarum
omniû maxima tam multas orbis Ecclesias impie violarit. Quia
verò hoc malum cum in cæteris frequens, tum maxime in benefi-
ciorum, et officiorum ecclesiasticorum dimissione admittitur, ne-
mini molestum esse debet, quod pridem de reprimendis quotidia-
nis fraudibus, quæ hac in re frequentiores internoscuntur, certâ
aliquam rationē tandem inituri, officij nostri partes in prohiben-
da omnibus interim resignationum huiusmodi receptione, paulo
seuerius interposuerimus, omnèsq; beneficiorum interim resignã-
dorum dispositiones, quæ fierent, in irritum reuocauerimus, ac e-
tiã decreuerimus, nullû per eas in illis ius, neq; titulû, vel colora-
tum, tam in petitorio, quam in possessorio ipsis prouisis tribuere:
quin etiã eos ad illa deinceps obtinenda perpetuo inhabiles fore:
collatores*

collatores verò aliàs in illorum dispositione etiam tanquam deuotionis iure sese interponere non posse: sed de eis, vt vere vacantibus, siue per Romanū Pontificem, siue alios collatorum eorūdem superiores, vti præuentum esset, libere prouideri. Nunc autem intendentes institutum hoc nostrū, quo sanctuarium Domini cupimus illibatū auctore Domino persequi, ac simul, quantū in nobis est, cauere, ne resignationes ipsæ de hinc pro cuiusq; arbitrio, nullisq; vel certe leuibus causis passim, & temere admittantur: Prohibitionem, & alia prædicta, ac cætera omnia nostris super his literis cõtenta eatenus relaxamus, vt posthac Episcopi, & alij facultatem habentes eorū duntaxat resignationes recipere & admittere possint, qui aut senio confecti, aut valitudinarij, aut corpore impediti, vel vitiati, aut crimini obnoxij, censurisque ecclesiasticis irretiti, aut nequeūt, aut non debent ecclesiæ, vel beneficio inservire: seu qui vnum aliud vel plura beneficia obtinuerint, vel quos ad aliud contigerit promoueri: Religionem quoq; ingressuri, vel matrimonium contracturi, si statim postea id re ipsa exequantur: deniq; cum quis ex alijs casibus acciderit, qui cõstitutione felicis recordationis Innocentijs Papæ. 3. de dimittendis cathedralibus ecclesijs edita cõtinetur. Qui etiam ob capitales inimicitias nequeūt vel nō audēt in loco beneficij residere securi, sed nec horū vllus sacro ordini mācipatus, nisi religionē ingressurus, valeat vllō modo beneficiū, vel officiū ecclesiasticū resignare, nisi aliunde ei sit, quo in vita possit cōmode sustentari. Ad hæc beneficiorum, & officiorum permutationes admittere, quæ canonicis sanctionibus, & apostolicis constitutionibus permittuntur. Caueant autē Episcopi, & alij prædicti, itēmque omnes electores, præsentatores, & patroni tam ecclesiastici, quàm laici, quicumq; sint,

S A N C T I O N E S

ne verbo quidem, aut nutu, vel signo futuri in huiusmodi beneficijs & officijs successores ab ipsis resignantibus, aut alijs eorum, significatione vel hortatu designentur, aut de his assumendis promissio inter eos, ve etiã intẽtio qualiscunq; intercedat. Ceterum precipimus, atq; interdiciamus, ne ipsi Episcopi, aut alijs collatores de beneficijs, & officijs resignandis predictis, aut suis, aut dimittentium consanguineis, affinibus, vel familiaribus etiã per fallacem circuitũ multiplicatarũ in extraneos collationum, audeant providere: quod si secus, ac etiã quicquid præter vel contra formã prædictorũ fuerit à quocunq; temere attentatũ, id totũ exnunc vires, & effectũ decernimus non habere. Qui verò contrã fecerint, vt in eo, quo deliquerint puniantur, à beneficiorum, & officiorũ collatione, necnon electione, præsentatione, cõfirmatione, et institutione, prout cuiq; cõpetierit, tamdiu suspensi remaneant, donec remissionẽ à Rom. Pont. meruerint obtinere: & qui talia beneficia, seu officia receperint, eos prædictis pœnis volumus subiacere. Et nihilominus in eos, qui sic suspensi conferre, eligere, præsentare, cõfirmare, vel instituere ausi fuerint, excõmunicatiõis, quo ad personas: quo verò ad capitula, et cõuentus, à diuinis suspensionis sentẽtijs ipso facto promulgamus: quibus etiam nullus alius quã ipse Rom. Pontifex, siue absolutionis, siue relaxationis gratiã (excepto mortis articulo) valeat impertiri. Prohibitione, & litteris nostris prædictis nihilominus in ceteris omnibus ppetuo valituris. Nõ obstantibus quibuscunq; priuilegijs, indulgẽtijs, & litteris Apostolicis generalibus, & specialibus quibuscunq;, Episcopis, & alijs superioribus, ac inferioribus ecclesiarum prælatis, necnõ Ecclesijs, Monasterijs, Capitulis, Cõuētibus, Collegijs, et vniuersitatibus, eorũq;, & alijs personis etiã Regia & Imperiali maiestate

Ante præditi sub quacūq; verborū forma, & cōceptione cōcessis, per quæ effectus præsentium impediri posset quomodocūq; vel differri, etiā si de eis ipsorūq; totis tenoribus ad verbū, ac de proprijs nominibus eorū, necnon Ecclesijs, Monasterijs, locis, ordinibus, & dignitatibus, quibus necnon causis propter quas illa concessa sunt, specialem et expressam præsentibus fieri oporteret mentionem. Cæterum iubemus easdem præsentibus ad valuas Basilicæ Principis Apostolorū de vrbe, & in acie Campi Floræ publicari, & earū exempla affigi: volumusq; eas sic publicatas, oēs et singulos perinde afficere, et obligare, ac si illis ipsis fuissent singulariter intimatæ. Exēplis quoq; prædictis etiā impressis, manuq; Notarij publici, et sigillo prælati Ecclesiastici, vel eius curiæ obsignatis eādē prorsus fidē adhiberi, quæ ipsis præsentibus si forent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominū liceat hanc paginā nostræ relaxationis, præcepti, interdicti, decreti, promulgationis, iussionis, et volūtatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autē hoc attentare præsumperit, indignationē omnipotētis Dei, ac beatorū Petri et Pauli Apostolorū eius se nouerit incursum. Datū Romæ apud S. Petrū, Annō incarnationis Domini cæ M. D. L. XVIII. Kal. Aprilis, Pontificatus nostri Anno Tertio. Cæ. Glorietius.

H. Cumyn.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. L. XVIII. Indictione vndecima, die vero decima mensis Aprilis, Pontificatus sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti. Anno tertio, retrospectæ literæ Apostolicæ affixæ et publicatæ fuerūt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorū de Vrbe, et in acie Cāpi Floræ, dimissis ibidē eorūde exēplis affixis per nos

SANCTIONES

Iulium Parinum, et Ioannem Andream Panizza prælibati sanctissimi D. N. Papæ Cursores,

*Bartholomæus Sot to casa M. Cursorum.
Registrata apud Cæsarem Secretarium.*

Franciscus Sellier Archiui Ro. Cu. scriptor subscr.

MOTVS PROPRIVS
S. D. N. PII PAPÆ QVINTI AVOCATIONIS AD SE ET SVCCESORES SVOS Rom. Pont. quarumcunq; Causarum confidentiarū, tam motarum & pendentium, quàm in futurum quomodolibet mouendarum.

Pius P P. V.

Motu proprio, &c. Licet felic. record. Pius P P. 4. prædecessor noster, postquam certam simoniacæ prauitatis speciem beneficiorum, confidentiam vocatā, quæ etiam in Ro. Cur. atq; adeò in sacrū Venerabiliū fratrum nostrorū, tunc suorum S. R. E. Cardinaliū collegium quasi per cuniculos irrepserat, ac nonnullos ex ipsis fratribus nimia quadam facultate, seu potius importunis amicorum familiariumq; precibus adductos, beneficia in confidentiā huiusmodi recepisse, & tunc frequenter recipere

cupere intellexerat, hancq; illicitam beneficentiæ exercendæ, seu
 amicitia colendæ viam à tanto saltem collegio prorsus eliminare
 cupiens, eosdem fratres in suo consistorio secreto non semel admo-
 nuerat, huic aliena beneficia custodiendi modo ne assuescerent,
 nève illa hoc pacto reciperent, sed sic recepta dimitterent: cumq;
 ad aures suas peruenisset, eorum aliquos monitionis huiusmodi,
 immopotius summet oblitos, ea quæ custodienda receperant benefi-
 cia, nondum tamen dimisisse: et insuper illos, & nonnullos alios
 etiam Patriarchas, Archiepiscopos & alios Episcopos, Ecclesi-
 as, Monasteria, dignitates, & alia beneficia in eorum fauorem
 resignata, cessa, vel aliàs dimissa acceptasse, illaque in titulum
 commendam, vel administrationem, aut aliàs auctoritate Apосто-
 lica concessa, quandoq; in resignantium, vel cedentium, seu etiã
 aliorum fauorem cepisse, vel aliàs dimisisse, ac sibi propterea fru-
 ctus Ecclesiarum, Monasteriorum, dignitatum, & aliorum be-
 neficiorum huiusmodi in toto, vel in parte, ac regressus siue acces-
 sus & ingressus ad Ecclesias, Monasteria, & beneficia huius-
 modi sibi reservari procurasse, & obtinuisse (ad hoc videlicet,
 vt confidentes sic, decimarum apostolicarum, vel communis di-
 cti Collegij, & annatæ, aliorumque iurium dictæ Cameræ debi-
 torum solutionem eluderent) & alia tunc expressa fecisse in ani-
 marum suarum periculum, & perniciosum exemplum. His &
 alijs tunc expressis occurrere volens, per suas sub plumbo expe-
 ditas literas, Ecclesias, & Monasteria, ac beneficia huiusmodi
 ipso iure à die receptionis eorum vacauisse, & vacare, ac fructuũ
 reservationes, vt præmittitur, factas, ac regressus, siue accessus,
 & ingressus concessos huiusmodi cessasse, et cessare, ac extinctos
 esse: & alia similiter tunc expressa decreuerit, & declarauerit,

S A N C T I O N E S

*cum inhibitionis, & decreti, ac alijs clausulis etiam tunc expressis, prout in ipsis literis plenius continetur. Tamen pro eo quod ipse Pius prædecessor sibi ipsi, & successoribus suis præmissorum et in eisdem literis contentorum cognitionem, et dictarum literarum executionem, prout debeant, non reseruauit: cum ut plurimum istæ confidentiæ inter S. R. E. Cardinales, & Archiepiscopos, Episcopos, et alios potentes viros sint, et inferiores iudices ad eos, p̄ eorū dignitatibus, gradibus, vel officijs, aut potentia, respectum habentes, ac etiã quia nullus est, qui contra eos se instigatorem aut accusatorem ostendere, aut propalare velit iniustitia desuper exhibenda & ministranda, ac præfatis Pij prædecessoris literis exequendis se negligentes aut morosos reddūt: Quo fit, ut ad aures nostras, nõ sine animi nostri displicentia, peruenit, ut nõnulli sacros canones seu literas Pij prædecessoris hmoi parui pendentes, non vereãtur in animarum suarum perniciem, ecclesias, etiã cathedrales, et Metropolitanas, Monasteria, prioratus, et alia beneficia secularia et regularia in confidentiam (quam simoniacam prauitatẽ sapere non ignorant) acceptare & retinere, seu illa in vim assertorū regressuum, siue accessuum, & ingressum sic, ut præfertur, eis concessorū, & effectum, ut aiunt, sortitorum cõsequi, & habere uelle. Nos qui post nostram ad summi apostolatus apicem, diuina fauente clementia, assumptionem, inter alias nobis imminentes curas, hoc præcipue & maxime cordi habuimus, prout habemus, huiusmodi confidentias de medio tollere, & in sua pertinacia circa huiusmodi Ecclesiarum, Monasteriorum & beneficiorum detentionem, seu affecutionem persistentes, nisi resipiscant, debitis nobis uisis p̄ænis plectere, ac unicuique, prout ex nostro uniuersali & pastoralis officio tenemur, in his iustitiam ministrare: & ne
abusus,*

abusus, vel potius delictum huiusmodi ulterius, fidelium animas illaqueatas tenendo, progrediatur; omni debito & celeri remedio providere volentes, Motu simili, &c. ac ex nostra certa scientia, & de apostolicæ potestatis plenitudine, præmissorum omnium cognitionem, & literarum prædictarum executionem nobis, & successoribus nostris Roman. Ponti. canonicè intrantibus reservantes, prout harum serie reservamus, omnes & singulas confidentiarum huiusmodi contra quoscunq; etiam eiusdem S. R. E. Cardinales, Archiepiscopos, Episcopos, & alios quoscunq;, coram quibuscunq; iudicibus, etiam ad hoc specialiter delegatis, etiã sacri Palacij Apostolici causarum Auditoribus, ac S. R. E. Cardibus, motas & pendentes, in eisdem statu & terminis, in quibus reperiuntur: ac etiam alias quascunq; similium confidentiarum causas, contra supradictos & alios quoscunq; de cætero mouendas, seu ad nos quomodolibet deferendas, per nos summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, etiam per viam Inquisitionis, seu ex nostro officio, aut aliàs, prout nobis expedire videbitur, procedendo, audiendas, cognoscendas, decidendas, sineq; debito terminandas, & totaliter exequendas, ad nos auocamus, decisioniq; & terminationi per nos super illis faciendæ (appellatione quacunq;, etiam aliàs de iure admiffibili reiecta, & postposita) standum ac acquiescendum, & omnino parendum & obediendum fore statuimus, & ordinamus: sicque mentis & voluntatis nostræ incommutabilis esse dicimus, decernimus, & declaramus: certificantes, prout certificamus, & attestamur omnibus & singulis supradictis, in ipsis causis eos in eorum prætensis iuribus, & alijs quæ coram nobis dicere, & allegare,

S A N C T I O N E S

seu prætendere voluerint, audiendo, iustitiam, vt par est, nos ministrare paratos existere, non obstantibus præmissis, & quibusuis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Cancellariæ Apostolicæ Regulis in contrarium quomodolibet editis, cæterisque contrarijs quibuscunque: volentes solam nostram per, placet, signaturam sufficere, & vbiq; in iudicio fidem facere, quacunque regula contraria non obstante. Et vt præmissa ad supradictorum & aliorum, quorû interest, notitiam deuenire possint, præsentem nostrum Motum proprium per vnum ex nostris Cursoribus in Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ valuis, illius copia inibi affixa, vt moris est, publicari mandamus. Quæ omnes supradictos perinde ardent, ac si eis ipse Motus proprius personaliter intimatus fuisset.

Placet Motu proprio. M.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. L. XVIII. Indictione. xj. die vero quinta mensis Ianuarij, Pontificatus sanctissimi in Christo patris Domini & Domini nostri Pij diuina prouidentia Papæ Quinti, Anno Secundo, supra scriptæ literæ, affixæ, & publicatæ fuerunt in locis superscriptis per me Stephanû de Olea S. D. N. P. P. Cursorem

Andreas de Grasis Not. à S. D. N.
specialiter deputatus.

Franciscus Sottocasa Mag. Cur.

S. D. N. D.

S. D. N. D. PII PAPAE. V.
NOVA CONSTITVTIO DE CON-
FIDENTIIS BENEFICIALIBVS, EARVMQVE
 casibus, præsumptionibus, & probationibus, Cum
 relaxatione cognitionis causarum, præterquam pen-
 dentium. Itemq; futurarum, de collatoribus Episco-
 pis & superioribus, beneficijsque
 consistorialibus.

Pius Episcopus seruus seruorũ Dei,
 Ad perpetuam rei memoriam,

Ntolerabilis multorũ per-
 uersitas, qui sacrosanctas constitutiones nouis
 quotidie fraudibus eludere nituntur, sæpe illarũ
 authores in necessitatem adducit cautius prou-
 idendi, quo pertinaciũ animi ab improbis conatibus grauiore san-
 ctione proposita reprimantur. Bene quidem & prouidenter fe-
 licis recordationis Pius P. P. 4. prædecessor noster, ad tollendã
 fiduciariæ mancipationis beneficiorum ecclesiasticorum corrupte-
 lam, statuit & decreuit, vt ipso iure vacarent Ecclesiæ, Mona-
 steria, cæteraq; beneficia ecclesiastica, in confidentiam à quibuscũq;
 etiã S. R. E. Cardinalibus, cuiusuis personæ contemplatione vel
 intuitu recepta, liberam illorũ dispositionem sibi & Apostolicæ
 Sedi reseruãdo: Nec valerent ipsorũ collationes, seu concessiones,
 nec fructuũ, nec pensionũ reseruaciones, nec facultates illas trãsfe-
 rēdi, nec regrediēdi, seu accedendi, et ingrediēdi ad Ecclesias, Mo-
 nasteria,

● SANCIONES

naſteria, & beneficia ſupradicta, illaque recipientes, fruētus, pēſiones, & alias res eorundem indebite perciperent: Prohibēs quibuscuq; etiam ſub cenſuris eccleſiaſticis, ne quid huiusmodi amplius auderent. Ac etiam decreuit, omnes & quaſcunq; prouiſiones, præfectiones, collationes commendas, et alias diſpoſitiones de Eccleſijs, Monaſterijs, & beneficijs, necnon reſervationes fruētū, penſionum, rerum, et iurium, ac etiam transferendi, regrediendi, accedendi, & ingrediendi, aliāsque facultates, ſiue per ſe, ſiue futuros Romanos Pontifices, etiam Motu proprio, ac conſiſtorialiter, ſiue etiam per ordinarios collatores, etiam ad patronorum præſentationem, cum interuentu confidentiæ huiusmodi, ſiue expreſſe, ſiue occulte ac de iure præſumpto, & alias cōtra prædicta pro tempore factas, nullius momenti fore, nec cuiquam ſuffragari: ſed eccleſias, monaſteria, & beneficia huiusmodi ipſo iure vacare, ac prædictæ diſpoſitioni reſeruata eſſe: ſicque per quoſcunq; etiam per præſumptiones, & coniecturas legitimas, & aliās eorum arbitrio procedendo (cum alioqui confidentias huiusmodi in lucem erui, & probari non poſſe conſtaret) iudicari & diffiniri debere: Nec non irritum & inane, quicquid ſecus contingeret attentari, quemadmodum conſectis ſuper his literis ſuis plenius continetur. Veruntamen propter improbas multorum cupiditates, prædicta, quæ ad purgandam hac perniciæ eccleſiam, & animarum ſalutem ab ipſo prædeceſſore edita ſunt, in multis deprehendimus viam aperuiſſe grauius delinquendi. Siquidem cum frequentibus plurium querelis pridem concitati, quod iudices in cauſis huiusmodi confidentiarum expediendis remiſſores eſſent, omnes & ſingulas cauſas ipſas vbicūque, & inter quoſcūq; motas ad nos aduocaiſſemus,

ac omni-

ac omnimodam huiusmodi causarum præsentium, & futurarū, rerūq; omnium ex ipsis resultantium cognitionem nobis, & successoribus nostris reseruauissemus, & super quibusdam corā nobis processum fuisset, varijs inde, nec leuibus coniecturis intelleximus, vitium quidem confidentiæ occulte irrepsisse, sed in plerisq; causis præsumptiones, & coniecturas, quæ ad illud probandum deducuntur, minime sufficere: eiusque rei causa plurimos, qui antè iterarum prædictarum editionem huiusmodi confidentias exercent, vbi cognouerunt obstructam veritatem propter difficultates probandi in iudicio confidentias ipsas, contēpta cōstitutione prædicta, Ecclesias, Monasteria, & beneficia sic recepta, vt prius, retinere, alios, fructus, pensiones, & alias res percipere: alios eorū exemplo ad similia & grauiora fidētius commoueri. Multi enim ipsa beneficia iure retinere nequeunt: alij ne cogantur ad sacros ordines, ad residentiam, ad incedendum in habitu clericali, vt ad bellum proficiscantur, vt inimicos occidant: alij vt alieno nomine lites agant, aut defendāt: alij propter crimina incapaces: quidam vt purgato delicto, vel absolutione consecuta illa repetant, eadem in alios deponunt, & in plerisq; fructus ipsorum aut eis ministrantur, aut quibus ipsi statuunt, sæpe laicis, et inhabilibus. Plerisq; vel senes, vel infirmi, vt beneficia in domibus suis perpetuent, illa renunciarunt & renunciant in alios, qui vel profanam familiam cedentium de fructibus ecclesiasticis alant, vel illa etiamnum infantibus, aut nascituris asseruent, factum interdū circuitu retrocessionis, cum reseruatione fructuum & aliarū rerū, aut accessu, præsertim ab illis, qui præstandorum iuriū Camera Apostolicæ sunt immunes. Alij aut incapaces, aut alijs beneficijs ecclesiasticis onusti, aut ecclesiastico ordini sese mācipare refugiētes, aut mere

laici

S A N C T I O N E S

laici beneficia ecclesiastica alijs conferenda procurant, vt de illis postmodum ad libitum suum disponatur, fructus etiam percipientes illorum. Ad hæc plerique ordinarij, & alij collatores, ac etiam patroni laici curant deponenda beneficia, vt fructus, seu pē- siones capiant eorundem, alijsve faciant ministrari: Alia itē per multa eiusmodi admittuntur, quibus immaculata rerum diuinarum puritas impie violatur, disciplina ecclesiasticæ neruus dirumpitur, et imminēs patratur exitiū animarum. Quare nos volētes periculosam taliū audaciā noui iuris subsidio cohibere, præse- tiū auctoritate statuimus, vt si quis quacumq; auctoritate eccle- siam, vel monasterium, aut aliud beneficium ecclesiasticum qua- lecunq; ex resignatione, vel cessione cuiuscunque personæ sim- pliciter, aut cum circuitu retrocessionis, cum regressu, vel ac- cessu, etiam sola dimittentis intentione receperit, vt illa vel illud etiam in euentum regressus, vel accessus, eidem dimittenti vel alteri postea conferatur, aut illius fructus, vel eorum pars alij vel alijs concedantur, vel pensiones soluantur, ex eisdem hæc cō- fidentia censeatur. Itidem si ordinarius, vel alius collator contu- lerit antehac, aut conferat in futurum beneficium ecclesiasticū quouis modo vacans, ea conditione tacita, vel expressa, vt postea in alterū pro arbitrio Collatoris, seu alterius cuiuscunque contra iuris communis ordinationem disponatur, siue vt de eo prouisus, fructus illius, vel partem ad vtilitatem vel libitum cōferentis vel cedentis, aut alterius relinquat & remittat, seu pensionē illi, vel illis, quem vel quos idem collator aut cedens, vel alius per se vel a- lium scripto aut verbo iusserit seu significauerit, persoluat: & pariter si à patrono etiam laico, vel alteri præsentatori, seu ele- ctori contigerit, aut cōtingat id fieri. Adhæc si clericus prædictæ

Camera, aut Cardinalis, aut alius à solutione iurium ipsius Came-
 re, vel etiam Cancellariæ Apostolicæ exemptus, post resignatio-
 nem, vel cessionem alicuius extranei, de ecclesia, monasterio, vel
 alio beneficio ecclesiastico in se, Apostolica vel alia auctoritate fa-
 ctam & admissam, illam vel illud etiam confectis literis Aposto-
 licis, & possessione apprehensa, in eundem resignantem, vel ce-
 dentem, modico spatio interiecto, veluti duorum aut trium men-
 sium retrocesserit, aut retrocedat in futurum, & ex illa retroces-
 sione fructus ecclesiæ, seu monasterij, aut beneficij, vel eorū pars
 seu pensio, seu quid aliud super illis reservatum, aut regressus,
 seu accessus, & ingressus ad illam vel illud, ipsi clerico, vel Car-
 dinali, aut alij exempto sit fueritue cōcessus: Postremo si quis cri-
 mine aliquo absolutus, aut cum quo super irregularitate dispen-
 satum est, denuo receperit, quacunq; auctoritate Ecclesiam, Mo-
 nasterium, vel aliud beneficiū ecclesiasticum, quod ante, vel post
 commissum delictum, aut contractā irregularitatem dimiserit, in
 quouis horū casuū confidentiæ prauitas sit cōtracta, casusq; hmoi
 literis prædictis cōprehendantur, ac si illis speciatim expressi fuis-
 sent, licet ipsum confidentiæ crimen alterius tantū partis consciē-
 tia sit admissū. Ad probandū vero plene cōfidentiarū abusū, inter
 alias etiā hæ præsumptiōes, et cōiecturæ habeantur legitimæ. Vi-
 delicet, Si quis post cessam ab se Ecclesiā vel Monasteriū, aut be-
 neficiū, & publicatam resignationē, seu cessionem, captamq; à suc-
 cessore possessionē, sese in illa, vel illo, seu rebus illius, per se, vel
 aliū, seu alios de facto ingesserit, aut fructus perceperit, aut qui-
 cunq; successor illi, vel eius propinquus ipsos, aut partem aliquam
 remisit eorundem. Si recipiens beneficium, constituerit dimitte-
 rem, vel eius parentes, aut propinquos procuratores ad percipiē-
 dum,

SANCTIONES

du, vel locandū fructus beneficij demissi, et illi vel illis de fructibus perceptis, aut percipiendis donationē fecerit. Si vel sola procuratoris depositione, vel libris rationalibus mensariorū ex parte dimittentis, expeditio, quæ personam recipientis concernit, prosecuta sit, simulq; expensæ pro ea necessariae ab illo factæ fuerint. Deniq; si quis pro cōcessione alicui facta, quacunq; auctoritate de beneficio ecclesiastico per se, vel aliū, seu alios intercesserit, vel aliās in negotio cōcessionis sese immiscuerit quoquomodo, deinde aliquid de fructibus talis beneficij de facto, etiā per manus possessoris, ac etiā simplicis donationis titulo perceperit, seu de illo postmodū ad voluntatem intercessoris fuerit dispositum quandocūq;. Testes autē de quaq; re singulares singulas probare valeant præsumptiones, et coniecturas, pluresq; huiusmodi præsumptiones, et coniecturæ plenā probationē faciant in prædictis. Cæterum criminosi, et cæteri omnes, qui ad perhibendū in casibus Simoniae testimoniū recipi possunt, ad prædicta omnia admittātur. Sed ne quisquā etiam vana fiducia fretus non intendendi contra se iudicij in crimine perseueret, utq; hoc malū grauioris censuræ stimulo usquequaq; prohibeatur, oēs et singulos, qui hucusq; Ecclesias, Monasteria, beneficia, fructus, pensiones, aliāsue res, intercedente hoc confidentiæ vitio receperunt, ac retinent, nisi statim ad se reuersi, & resipiscentes celeri dimissione sibi prospexerint, & qui quid tale admiserint in futurum, etiā omnibus et singulis alijs ecclesijs, Monasterijs, dignitatibus, administrationibus, officijs, & beneficijs obtentis, quæ pariter sub dicta reservatione cōprehēdi volumus, necnō fructibus, pensionibus, et alijs rebus ecclesiasticis, ac etiā Rom. Cur. & alijs officijs temporalibus, præsentium auctoritate priuamus, & ad futura inhabiles decernimus, & in iuris

subsidium

*subsidium excommunicationis ferretia inuodamus, à qua nullus, nisi
 in mortis articulo constitutus ab alio, quàm à Romano Pōtifice, ab
 solutionis beneficium valeat obtinere. Nos enim aduocatione cau-
 sarū huiusmodi, & reservatione cognitionis illarū, rerūq; omniū
 inde emergentiū, nobis, & prædictis successoribus, vt prædictū
 est facta (causis illis duntaxat exceptis, quæ iam corā nobis pen-
 dere noscuntur, ac etiam ijs, quas ratione Ecclesiarum, & Mo-
 nasteriorum, quorū dispositio in consistorio fieri cōsuevit, aut de-
 bet, itemque cōtra ordinarios collatores Episcopos, & alios supe-
 riores prælatos, etiā Cardinales haberi contigerit, vt iam alijs no-
 stris literis statutū est, audiendis, decidēdis, et terminandis) harū
 serie prorsus relaxata, decernimus, ita deinceps quoscūque iudices
 ordinarios, et delegatos, etiā causarū Palatij Apostolici auditores,
 ac prædictæ Roma. Ecclesiæ Cardinales (sublata eis, & ipsorum
 cuiuscūque quauis aliter iudicādi, & interpretādi facultate, & au-
 ditoritate) vbique iudicare, interpretari, et diffinire debere: necnō
 irritum & inane quicquid secus in prædictis per quoscūque, qua-
 uis auctoritate, sciēter vel ignorāter, cōtigerit attentari. Quocir-
 ca omnibus locorū Ordinarijs districtius iniungimus, vt in suis quisq;
 Ecclesijs, Ciuitatibus, Diocesibus, & locis etiā exēptis, ad prædi-
 cta studiose attendant, et quatenus illis relaxauimus, in delinquē-
 tes seuerè animaduertant, si diuinæ maiestatis iudiciū, dictæque
 Sedis censurā voluerint euitare. In cæteris vero causis, & nego-
 tijs nobis, & prædictis successoribus exceptis, eosdē locorū ordina-
 rios præsentium auctoritate delegamus, vt gratia & favore postpo-
 sitis, p se quisque, cū venerit vsus, cōtra prædictos oēs sub ipsa ex-
 ceptione cōprehēsos diligēter inquirāt, suoq; inquisitiones oēs sigillo
 obsignatas ad prædictā sedē quāprimū trāsferāt, vt nos et prædicti
 Successores*

S A N C T I O N E S

Successores in causis huiusmodi procedentes, quod iustum fuerit decernamus. Nos enim singulos ordinarijs ipsis, prædictos oēs & quoscunq; alios, etiam exemptos, etiam per edictum publicū, constituto prius summarie, & extraiudicialiter de non tuto ad illos accessu, citandi, & monendi, eisq; ac iudicibus ordinarijs, & delegatis, alijsq; personis quibuscunq;, ne prædictorum executionē quoquo modo impedian, vel aliās in illis sese interponant, etiam per simile edictum inhibendi, eosdemque ac alios contradictores, & rebelles quoscunq; per censuras, & pœnas ecclesiasticas, ac omnia alia iuris & facti remedia opportuna compellendi, auxilium brachij secularis, quandocunq; opus erit, inuocandi, cæteraq; in prædictis omnibus & singulis necessaria faciēdi, & exequēdi, plenam & liberā tenore præsentium concedimus facultatē. Nō obstantibus feli. record. Bonifacij papæ octauī prædecessoris nostri de vna, et in cōcilio generali edita de duabus dietis, alijsq; Apostolicis constitutionibus, & ordinationibus: quòdq; Episcopis collatoribus, & prælatis prædictis, etiam Cardinalibus, vel quibusuis alijs cōmuniter vel diuissim à prædicta sit sede indultum, vel in posterū indulgeri cōtingat, quod interdici, suspēdi, vel excōmunicari, aut contra indulta hmōi ad iudicium trahi non possint per literas Apostolicas non faciētes plenam & expressam, & ad verbum de indulto huiusmodi mentionē, & quibuslibet alijs priuilegijs, indulgentijs, et literis Apostolicis, generalibus vel specialibus quorumcunq; tenorū existant, per quæ præsentibus nō expressa, aut in totū non inserta effectus præsentium, aut attributæ prædictis ordinarijs iurisdictionis explicatio, seu exercitium, vel executio impediri valeat quomodocūq; vel differri, et de quibus, quorūq; totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis, cæterisque

risque contrarijs quibuscunq, Literis prædecessoris huiusmodi nihilominus in suo robore duraturis. Volumus autem, ut præsentium exempla etiam impressa edantur, eaque notarij publici manu, & cuiuscunque curiæ ecclesiasticæ, eiusve prælati sigillo obfignata, eandem illam prorsus fidem in iudicio, & extra vbiq, locorum faciant, quam ipsæ præsentēs facerent, si essent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominũ liceat hanc paginam nostræ priuationis, statuti, decreti, innodationis, iniunctionis, delegationis, concessionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorũ eius se nouerit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ Millesimo, Quingentesimo Sexagesimo nono, Kal. Iunij. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

¶ Anno à Natiuitate Domini Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo Nono, Indictione duodecima, Die vero Sabbati sexto Augusti, Pontificatus sanctissimi in Christo patris, et D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti Anno Quarto. Retroscriptæ literæ affixæ, et publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarũ Lateranen. et Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellariæ Apostolicæ, et in acie Campi Floræ, vt moris est, dimissis in omnibus supradictis locis earundem retrospectarum literarum copijs affixis per nos Iulium Parinum, et Io. Andream Panizzam prædicti S. D. N. Papæ Cursores.

Christianus de Monte Magister Cursorum.

G Bulla

. S A N C T I O N E S .

BVLLA S. D. N. D. PII
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ. V.
SVPER RESIDENTIA FACIENDA IN PARO-
chialibus per obtinentes eas, ac Canonatus,
aut dignitates, seu aliud
beneficium.

Pius Episcopus servus servorum Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

Cipientes pro nostri pasto-
ralis officij munere Christi fidelium animarum
saluti, quantum cum Deo possumus, salubriter
consulere, & parochialibus ecclesijs ab earum
parochis, prout tenentur, in diuinis debite & laudabiliter de-
seruiri, inherendo etiam decretis sacri Concilij Tridentini, Mo-
tu proprio, & ex mera deliberatione, certaque scientia nostra,
ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo va-
litura Constitutione omnes, & singulos Rectores parochialium
ecclesiarum cuiuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, con-
ditionis, & præ eminentiæ fuerint, in quibuscunq; regnis, prouin-
cijs, ciuitatibus, diocesibus, ac alijs Christiani orbis partibus con-
sistentes, qui parochialem ecclesiam, ac canonicatum, aut digni-
tatem, etiam post Pontificalem maiorem, seu principalem in qui-
busuis patriarchalibus, aut metropolitanis vel cathedralibus, seu
collegiatis ecclesijs, seu aliud quodcunq; beneficium ecclesiasticum,
etiam quarumcunque dispensationum à Roman. Pontificibus
prædecessoribus nostris, seu etiam à nobis hætenus quomodolibet

bet

bet impetratarum, ac literarum apostolicarum de super expeditarum titulo, quas omnes hac præsentis Constitutione abolemus, & reuocamus, seu quocumq; alio prætextu obtinent, cum prima, & præcipua debeat esse cura animarum, eos ad residendum in ecclesia parochiali, & ibi in diuinis deservendum, debituq; eorū officio fungendum omnino teneri, et obligatos esse, ac ad id per Episcopos, & aliorum locorum ordinarios, etiam tanquam Apostolicæ Sedis delegatos, sub sententijs, & censuris ecclesiasticis, ac pecuniarijs arbitrio eorum declarandis, ac etiã priuationis distictarum parochialium, & aliorum quorumcumq; beneficiorum pœnis, quacumq; appellatione remota, cogi, & compelli posse, & debere, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, præcipimus, & ordinamus. Eos tamen sic residentes in ecclesijs parochialibus omnes, et singulos fructus, redditus, & proventus, etiã canonicatus sui, vel dignitatis, seu alterius cuiuscumq; beneficij (exceptis duntaxat quotidianis distributionibus, et alijs, quæ ex iusta causa absentes percipere non solent) lucrari volumus. Sicq; per quoscumq; Iudices, & Commissarios, etiam causarum palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales (sublata eis, & eorum cuiuslibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate) interpretari, iudicari, & diffiniri debere. Necnon irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter attentatum forsitan est hæctenus, vel in posterum contigerit attentari, decernimus, & declaramus. Nō obstantibus præmissis, ac quibusuis dispensationibus, & exemptionibus, literisq; Apostolicis de super confectis, necnon Apostolicis in prouincialibusque, & Synodalibus Concilijs æditis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus,

S A N C T I O N E S

Et etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoq, indultis & literis Apostolicis quibusuis personis in genere, vel in specie, et aliâs quomodolibet cōcessis, et approbatis, in posterumq, cōcedendis, et approbandis. Quibus omnibus, etiâ si de illis, erouq, totis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua, non autem p̄ clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererētur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, cæterisq, contrarijs quibuscunq. Volumus autem quòd harum literarum Trāsumptis etiam impressis, manu notarij publici subscriptis, ac sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hâc paginam nostræ abolitionis, reuocationis, statuti, præcepti, ordinationis, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationē omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicæ M. D. L. XVIII. Octauo idus Iulij. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

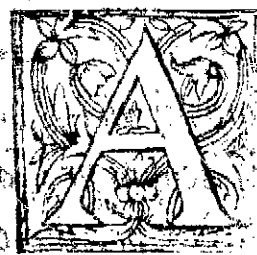
Anno

C Anno à Natiuitate Domini Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo Octauo, Indictione vndecima: die vero decima quinta, mensis Iulij, Pontificatus sanctissimi in Christo patris, et D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti Anno tertio. Retroscripta literæ Apostolicæ lectæ, affixæ, et publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellariæ Apostolicæ, et in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium, vt est moris, affixis, & deinde amotis per nos Ioannem Bernotum, et Iulium Parinum prælibati S. D. N. Papæ Cursores.

Antonius Clerici Magister Curs.
Franciscus Sellier, Archiui Roman. Curiaë
scriptor, subscr.

B V L L A S. D. N. D. P I I
D I V I N A P R O V I D E N T I A P A P æ. V.
S V P E R D E C L A R A T I O N E A S S I G N A T I O N V M
portionum Vicarijs in vnione Beneficiorum facien.

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

D Exequendum Pastoralis officij debitum, vigilantibus studijs intēdentes, ad ea, per quæ cathedraliū & collegiatarū, altarium, & Ecclesiarum, necnō Monasteriorum, beneficiorū, seu collegiorum, ac aliorum piorū locorū prospero profectui, & diuini

S A N C T I O N E S

diuiniq; cultus augmento, et opportune cōgruæq; suslētationi, paro-
 chialiū ecclesiarū eisdē vnitarū statui feliciter dirigēdo, et perso-
 narū in illis curā animarū exercētū utilitati recta ratione et pro-
 uida moderatiōe cōsuli, et salubriter prouideri valeat, libēter ūter
 ponimus nostræ sollicitudinis partes. Hunc est, quod nos, ad quorū
 aures (quod nō sine animi nostri molestia referimus) peruenit, nō
 nullos ex venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Archiepi-
 scopis, et Episcopis in deputādis vicarijs, ac in assignatiōe portionū
 Vicarijs perpetuis parochialiū dictis Ecclesijs, Monasterijs, benefi-
 cijs, collegijs, vel locis pijs perpetua vnitarū ex Cōcilio Tridentina
 faciēda, ita modū excessisse, vt parū, aut nihil ex fructibus, reddi-
 tibus, et prouētibus parochialiū ecclesiarū sic vnitarū ecclesijs, Mo-
 nasterijs, beneficijs, collegijs alijsve locis pijs remāserit, ob idq; mul-
 ta orta sint super hoc cōtrouersie circa interpretatiōes decreti di-
 cti Cōciliij. Nos ad eas tollēdas animū intendētes, considerantesq;
 vniones ipsas ideō à prædecessoribus nostris factas esse, vt ex red-
 ditibus, et emolumentis beneficiorum vnitorū Ecclesijs, Monaste-
 rijs, Collegijs, beneficijs, et locis pijs, quibus illa vniantur, facilius
 onera eisdem incumbētia supportētur, et promptius à ministris
 ecclesiasticis in eisdem diuina officia celebrētur, hospitalitas ser-
 uetur, aliāq; charitatis opera exerceantur, ac etiam vt nihilomi-
 nus cura animarū dictarū parochialiū laudabiliter exerceretur:
 Motu proprio, & ex certa nostra scientia, auctoritate apostolica
 hac nostra perpetuo valitura Cōstitutione statuimus, & ordina-
 mus, ac declaramus (quēadmodū etiam de ipsius Conciliij mēte fu-
 isse colligimus) Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos præsa-
 tos, in assignatione portionis ipsi Vicarijs perpetuis ex prædicto
 Cōcilio ipsorū Prælatorū arbitrio faciēda ita se cōtinere et arbi-
 trari debere, vt nō maior centū, nec minor quinquagita Scutorū
annuorum

annuorū summa, cōputatis omnibus etiā incertis emolumentis, et alijs obuetionibus cōmuniter percipi solitis, eis omnino assignetur: nisi vicarijs tēporarijs solitū fuisset plus assignari, siue i quātitate, aut quota fructuū, pecuniaq; numerata, fundo, seu alia re stabili portio hmoi cōstituatur, cuiuscunq; valoris parochialis ecclesia vnita fuerit, et habita etiā ratione reddituū, et onerū loci, cui parochialis ipsa vnita fuerit: ita quod portioes vltra, vel infra dictas summas scutorū cētū, et scutorū quinquaginta hactenus assignatæ, vel in posterū forsā assignandæ, quo ad excessū et defectū hmoi, nullius roboris et mōmēti existant, et ad sūmas prædictas reductæ et auctæ respectiue cōseātur: nisi tamē valor ānuus ipsius parochialis vnitæ, habita ratione (vt præfertur) minor sit quinquaginta scutis: quo casu portio assignata, vel assignāda vicario ppetuo, non debeat excedere summā annuā valoris dictæ parochialis, sed sufficiat quod vēs fructus eius dūtaxat attribuātur ipsi vicario ppetuo. Et quoniā iniquū esset, eos qui cōmodis priuātur, eadē onera, quæ prius sustinebāt debere sufferre, volumus, et statuimus, quòd Ecclesiæ, Monasteria, Collegia, beneficia, et pia loca hmoi, in quorū parochialibus ecclesijs vnitis cōtinget, Vicarias prædictas erigi, p quātitatibus fructuū ipsis vicarijs ppetuis assignatorū, ad solutiōnē Quindēniorū, quā nobis et Camera Apostolicæ soluūt, vltērius nō teneātur, sed eis detractio fiat ad ratā certorum, quæ de fructibus dictarū parochialiuū percipiūtur. Ita tamē quòd vicarij ppetui, qui pro tēpore deputabūtur, teneātur accipere à Sede Apostolica nouā prouisionem suæ deputatiōis, et soluere Annatā pro portione fructuum, reddituū, et prouentuum certorum sibi assignata, & expedire literas Apostolicas: nec aliās ad possessionem dictarum vicariarum ppetuarum, & seruitum earundem parochialium admitti possint, nisi soluta Annata, &

S A N C T I O N E S

expeditis literis Apostolicis nouæ prouisionis, ut præfertur. Alio
 quum integrū Quindenniū solui debere, nec vicarij prædicti antea
 tuto cōscientia fructus percipere possunt. Volumus insuper, et ita
 mādamus, quòd dicti vicarij perpetui non ad liberam Ordinario-
 rum electionem, sed ad nominationē illorum, in quorum ecclesijs
 unitis ponentur, cū ipsorum Ordinariorum, seu eorum vicariorū,
 præuio examine, approbatione deputentur. Et si dictæ parochia
 les unitæ erunt Monasterijs Regulariū mendicantium, possint à
 Superioribus dictorum Monasteriorum nominari ex ipsis Men-
 dicantibus, quos si Ordinarij, præuio examine per se aut eorum
 vicarios faciendo, idoneos ad curam animarum exercendam inue-
 nerint, et ita pro idoneis approbauerint, teneantur in vicarios (ad-
 nutum tamen superiorum suorum amouibiles) deputare. Idemq;
 etiam seruetur in Regularibus Monachis tantū, dūmodo in ea pa-
 rochiali, in qua vnus ex eis Monachis fuerit, seruata forma præ-
 dicta, vicarius deputatus, habitent cum eo saltem quatuor alij ex
 dictis Monachis. Sicque per quoscunque Iudices quauis auctori-
 tate fungētes (sublata eis, et eorū cuilibet quauis aliter iudicādi,
 & interpretandi potestate) iudicari, et interpretari debere. Nec
 non irritum, et inane decernimus, quicquid secus à quoquam qua-
 uis auctoritāte attentatū forsā est hætenus, vel in posterū con-
 tingerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordina-
 tionibus Apostolicis, cæterisq; cōtrarijs quibuscūq;. Volumus au-
 tē quod præsentēs literæ in Cancellaria nostra Apostolica, & ad
 vltimas Prīcipis Apostolorū de Vrbe de more publicētur, et inter
 Cōstitutiones perpetuo valituras describātur. Et quia difficile fo-
 ret eas ad singula quæq; loca deferri, quòd earū Trāsumptis etiā
 ipsius manu alicuius Notarij subscriptis, et Sigillo alicuius Præ-
 lati

lati munis eadē prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si foret exhibitæ, vel ostēse. Nulli ergo omnino hominū liceat hęc paginā nostræ ordinationis, declarationis, statuti, mādati, decreti, et volūtatis infringere, vel ei ausu temerario cōtrahere. Si quis autē hoc attētare præsumpserit, indignationē omnipotentis Dei, ac beatorū Petri et Pauli Apostolorū eius se noverit incursurū. Datū Rom. apud sanctū Petrum, Anno incarnationis Dominicæ M. D. L. XVII. Kal. Nouēbris. Pontificatus nostri Anno Secundo. Cæ. Glorierius. H. Cumyn.

¶ Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi M. D. L. X. V. I. in diectione decima, die vero decima quinta mensis Nouembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti Anno eius secundo, Retroscriptæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, ibidem dimissis copijs affixis, per nos Io. Andream Rogerium, & Antonium Clerici Cursores Apostolicos.

Ioannes Guerardi Magister Curs.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

AS E D I C T V M S V P E R D E N V N T I A T I O N E Clericorū, ac bireto Doctorū.

Iacobus Miseratiōe diuina tt. sanctæ
Mariæ in Cosmedin S. R. E. Presbyter)
Cardinalis Sabellus S. D. N. Papæ.) Vic. Geñ.

 Vm aliās ex auctoritate Sanctiss.
D. N. D. Papæ viue vocis oraculo nobis cōcessa, quia
difficile est propter multitudinem eorum, qui in urbem ex diuer-
fis

SANCIONES

sis partibus conuenire solent, clericos à laicis internoscere, præce-
perimus omnibus, & singulis clericis in sacris ordinibus constitu-
tis, alijsque beneficia ecclesiastica, etiam simplicia obtinen. qui in
Rom. Cur. morantur: vt infra decem dies tunc proximos, & eis
qui postea ad eandem Urbem venturi erant, à die eorum aduentus
numeran. deberent in curia nostra se sistere, et nomen, cognomē,
patriam, ordines, & beneficia profiteri, literasque, vt vocant, di-
missorias, ostendere. Qui autem eo gradu, & conditione ali-
quem, vel hospitij, vel famulatus, aliæue causa domi haberent, vel
essent in futurum habituri, illo de eadem nostra lege præmonito,
ad prænarratum tempus, et ad eandem nostram Curiam deferre
tenerentur, prout in nostris desuper confectis literis sub dat. die
3°. Mensis Octobris M. D. L. XVI. datis latius cōtinetur. Et
ne ij, qui ad aliam Urbem prædictam successiue venient, & ve-
nerunt de eisdem nostris literis aliquam valeant ignorātiā alle-
gare: Ideo iterum de nouo eadem auctoritate iubemus, omnes &
singulos clericos in sacris ordinibus cōstitutos, aliosq; beneficia ec-
clesiastica etiam simplicia obtinen. in Rom. Cur. cōmorantes, qui
præmissa in nostris literis contenta non obseruarunt, ad decē di-
es ab harum literarum promulgatione: eos autē, qui posthac ean-
dem Urbem sunt ingressuri, à die eorum aduentus numerandos,
se in Curia nostra præfata, vt præfertur, sistere, & nomen, co-
gnomen, patriam, ordines, & beneficia profiteri, literasq; dimisso-
riales ostendere. Qui autem aliquem ex prædictis clericis; hospi-
tij, vel famulatus, aliæue causa domi habent, seu in futurum sunt
habituri, illo de nostra hac lege præmonito, ad præstitutū tēpus
ad eandē Curiam nostram deferre. Alioquin qui præmissa non
adimpleuerint, viginti quinque aureorum, & carceris, aliæue pœ-
na a bitrio nostro irroganda punientur.

Et quia

Et quia vsu & experientia compertum est, laycos, qui clericali-
bus vestibus uti consueuerunt, & utuntur, a clericis nō posse
internosci; quia leui, & modica differentia in bireti gestatione
utuntur:

Eisdē auctoritate, cōmissione, et mandato, & viua vocis ora-
culo nouissime nobis facto, monemus eosdem omnes laycos, eisq;
propterea precipimus, & mandamus, vt infra decem dierū spa-
tium à publicatione presentium computan. biretum rotundū cū
fuis plicis, quo omnes layci utuntur, deferant. Et qui præmissa nō
adimpleuerint, vestium omniū, et indumentorū amissionem, nec
non quinquaginta scutorum auri, & carceris, aliāve arbitrio no-
stro imponen. pœnam incurrant. Volumus autem, et decernimus,
vt his nostris literis in locis solitis publicatis, & affixis, ita eorū
quoscunq; ardeat executio, perinde, ac si personaliter vnicuiq; in-
timatæ forent. In quorum fidem, &c. Datum Romæ in aedibus
nostris die 30. Octobris. 1567.

Alfonfus Binarinus Vicegerēs.

Simon Gugnetus Not.

Ego Emanuel do quintal Nota. Apostol. descriptus
archiuino Romano hic me subscripsi.

CONSTITVTIO PER QVAM DATVR FACVLITAS

IUDICI DECERNENDI

Sequestrum

Super Beneficijs reseruatjs.

Antissimus in Christo Pater
& Dominus noster Dominus Pius diuina prou-
dentia

dentia Papa quartus Cupiens, prout suo pastorali incumbit offi-
 cii, unicuique quod suum est tribui, iustitiamq; inter omnes
 a qua lance minime trahi, ac abominarum periculis, & fraudibus eo-
 rum, qui passim beneficia ecclesiastica in mensibus, in quibus illo-
 rum collatio & prouisio per constitutiones suas, seu Cancellariæ
 Apostolicæ Regulas desuper editas dispositioni suæ pro tempore
 reseruatæ existunt, vacantia, seu aliâs eidem & Sedis Apostoli-
 cæ dispositioni generaliter reseruata, aut ex generali reseruatio-
 ne Apostolica vel aliâs affecta, ordinaria seu alia auctoritate cõ-
 tra dictarum Constitutionum tenorem, aut aliâs indebite sibi cõ-
 ferri, & de illis etiã prouideri procurant, & in eis prætextu col-
 lationum & prouisionum huiusmodi se intrudunt, ad hoc, vt illo-
 rum fructus suos faciant, & ex eis impetrantes Apostolicos, seu
 aliâs iusto titulo prouisos molestant, & interim lites adeo in lon-
 gum protrahant, vt ipsi impetrantes et iustum titulum habentes,
 aut cum eis concordare, aut eorum iuri cedere & renunciare, aut
 in prosecutione litium huiusmodi omnes ferè eorum facultates
 dissipare, & tandem in illarum prosecutione mori cogantur.
 Quicque beneficia in Romana Curia vel extra eam litigiosa resi-
 gnant, aut eorum iuri cedunt simpliciter, vel in fauorem tertij
 in memorialibus, cum paruis datis & consensibus desuper præ-
 stitis, quæ penes se retinent, Et nihilominus lites huiusmodi pro-
 sequuntur, & dum cognoscunt, nullum ius sibi in huiusmodi
 beneficijs litigiosis competere, ad effugiendum sententiam & ex-
 pēsas, vel fructuū restitutionē, in quibus cõdenandi veniret, Sup-
 plicationes desuper signari, ac datas, & cõsensus paruos hmõi ex-
 tendi faciunt, asserentes, se iamdiu illa dimisisse, partes fouentes

bonum

bonum ius, & iudices iustitiam ministrantes deludendo, quantum
 in eo est obuiare, ac omnem penitus talia presumendi occasionem
 tollere, hac sua perpetuo valitura sanctione statuit, & ordina-
 uit, quòd quoties inantea aliquem super quouis beneficio ecclesia-
 stico (vt præfertur) reseruato seu affecto, & dicta auctoritate,
 vel aliàs nulliter collato tã in dicta Curia quàm extra eã litigare
 contigerit, & iudici Ordinario, seu cui causa desuper cõmissa fue-
 rit, etiam Sũmarie & extraiudicialiter quantum sibi pro rei qua-
 litate sufficere, parte legitime citata, videbitur, constiterit, benefi-
 cium ipsum in dictis mensibus vacauisse, aut aliàs (vt præfertur)
 reseruatum seu affectum: et nihilominus ordinaria seu alia au-
 ditoritate nulliter Collatũ, & indebite detentum existere, idem iu-
 dex reproducta citatione, fructus, redditus & prouentus benefi-
 ciorum sic nulliter collatorũ & indebite detentorum sequestrari
 mandet & faciat, ac alia exequatur in præmissis necessaria &
 opportuna. Super quo eidẽ iudici omnẽ potestatẽ & auctoritatẽ
 impartitus est. Itemq; sanctitas sua in causis nunc in quauis instã-
 tia corã eisdem iudicibus pendentibus similiter obseruari mãda-
 uit. Præterea decreuit et declarauit, sic resignantes seu cedentes,
 et nihilominus lites huiusmodi prosequentes, ne eorũ malitia illis
 prodesse, & fouentibus bonũ ius nocere valeat, ad fructuũ, red-
 dituũ et prouentuum dictorũ beneficiorum per eos perceptorũ resti-
 tutionem, ac expēsarum in litibus huiusmodi factarũ refectionẽ,
 omniaq; et singula damna et interesse, in quibus cõdēnati fuerint,
 si non cessissent vel resignassent, per iudices tam ordinaria quam
 delegata vel alia auctoritate fungentes, coram quibus lites ipsas
 pro tẽpore pendere, seu moueri contigerit, condēnandos fore et cõ-
 dēnari debere, ac ad id teneri & obligatos esse. Ipsosq; ac etiã in
 dictis

S A N C T I O N E S

dictis beneficijs successores quoscunque ad aparitionem sententiae seu sententiarum ac literarum exequutorialium pro tempore latae seu latarum & decretarum, à quibus appellare non liceat, ac restitutionem seu relaxationem possessionis, ac fructuum, reddituum & prouentuum, necnon refectionem expensarum ac dānorum, et interesse huiusmodi, perinde ac si contra eosdem successores sententia seu sentētia latae, & literae exequutoriales huiusmodi decretae fuissent, cogi & compelli. Sic tamen, quod postquam alter ipsorum sententiae seu sententijs, ac restitutioni vel relaxationi possessionis & fructuum, reddituum, & prouentuum, necnon dānorum, & interesse huiusmodi refectioni, alijsq; praemis- sis realiter, & cum effectu paruerit, alter desuper molestari nō possit. Et ita in praemis omnibus & singulis per eosdem & alios quoscunque iudices, & etiam causarū palatij Apostolici Auditores, sublata, & c. iudicari et diffiniri debere, irritū quoq; & c.

Placet, publicetur & describatur. I.

¶ Lecta & publicata fuit supradieta Constitutio Romae in Cancellaria Apostolica, Anno incarnationis Dominicae Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo: Die vero Sabbati, vigesima sexta mensis Octob. Pōtificatus praelibati sanctissimi Domini Papae. Anno primo.

A. Lomellinus Custos.

¶ Bulla

BVLLA S. D. N. D. PII
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ. V.
 SVPER DEPONENDIS FRVCTIBVS, ET DI-
 stributionibus beneficiorum ecclesiasticorum
 lite pendente.

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
 Ad perpetuam rei memoriam.

Ordi nobis est, lites minue-
 re, & à laboribus subditos, maxime personas ec-
 clesiasticas diuino cultui deditas, releuare. Sanè
 cum (sicut accepimus) in plerisq; Cathedralibus,
 & Collegiatis Ecclesijs, earum constitutionibus et statutis, etiam
 à Sede Apostolica approbatis & confirmatis, cautum sit, quod
 occurrentibus litibus et controuersijs inter prouisos de dignitati-
 bus, officijs, canonicatibus, & præbendis, portionibus, & præ-
 stimonijs, cæterisq; beneficijs ecclesiasticis qualitercunque qualifi-
 catis, tam ordinaria, quam Apostolica auctoritate, tã super illo-
 rum prouisione, seu institutione, aut possessione, quàm illorum
 idoneitate, & habilitate, aut aliàs ex quauis causa: & eorundè
 ad dignitates, canonicatus, & præbendas, cæteraq; beneficia eccle-
 siastica prædicta admissione, & receptione: & capitulum, & ca-
 nonicos, cæterasque capitulares personas, ad quos admissio &
 receptio tam de iure, quam ex consuetudine spectat, & per-
 tinet, aut etiam alias personas ecclesiasticas asserentes, beneficia
 prædicta ad se de iure spectare, ipsi sic prouisi interim bene-
 ficiorum huiusmodi fructus, ac distributiones non percipiant,
 sed capitulum, & canonici illas, vel in suos vsus, & utilitatem
 conuertendas,

S A N C T I O N E S

conuertendas, seu restituendas ei, cui de iure restituenda erūt, recipiat, prout in dictis constitutionibus, et statutis, seu consuetudinibus continetur: quo factum est, vt lites huiusmodi immortales efficiantur, nec earum optatus finis videri possit. Hinc est, quod nos hac nostra perpetuo valitura cōstitutione auctoritate Apostolica statuimus, atq; decernimus, quod fructus, redditus, et prouentus, ac distributiones, cæteraq; emolumenta, quæ vigore constitutionum, consuetudinum, & statutorū prædictorū à capitulo, & canonicis recipiēda (vt præmittitur) erant, amplius non ab eisdē capitulo, & canonicis recipiantur, sed penes personam fide, et facultatibus idoneam per iudicem, coram quo causæ huiusmodi pendere reperta fuerint, eligendā, et nominandam deponantur, restituenda ei, cui de iure postea restituēda fuerint. Sicq; per quoscūq; Iudices, & Cōmissarios quauis auctoritate fungentes in quauis instantia iudicari debere, sublata eis, et eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate. Irritū quoq; et inane decernimus, si secus super his à quoquam quauis auctoritate sciēter, vel ignoranter contingerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis apostolicis, necnon in prouincialibus, & synodalibus Concilijs æditis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, et quarumuis ecclesiarum prædictarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, priuilegijs quoq; indultis et literis Apostolicis, illis, eorūq; capitulis, & superioribus per quoscūq; Rom. Pont. prædecessores nostros, ac nos, et Sedem Apostolicam sub quibuscūq; tenoribus, et formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus, et insolitis clausulis, necnō irritatibus,

& alijs

Et alijs decretis etiam motu proprio, et ex certa scientia, ac qua
 vis etiam Imperiali, vel Regali consideratione, vel instantia, et
 alijs quomodolibet concessis, approbatis, et innouatis, Quibus o-
 mnibus (etiam si pro illorum sufficienti derogatione specialis, spe-
 cifica, indiuidua, et expressa, non autem per clausulas genera-
 les idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda,
 aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, perinde
 ac si tenores huiusmodi de verbo ad verbum nihil penitus omisso
 inserti, et forma in illis tradita obseruata foret, pro sufficienter
 expressis habentes) specialiter, et expresse derogamus, contra-
 rijs quibuscumq. Volumus autem, quod presentium Transumptis
 manu alicuius Notarij publici subscriptis, et sigillo alicuius per-
 sonæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus
 fides in iudicio, et extra adhibeatur, quæ presentibus adhibere-
 tur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Quodq. literæ ipsæ Came-
 ræ, et Cancellariæ Apostolicarum, et audientiæ causarum Pa-
 latij Apostolici valuis, et in acie cæpi Floræ, dimissis inibi copijs,
 publicatæ et affixæ, omnes ita afficiant, et ardeant, ac si illis per-
 sonaliter intimatæ fuissent. Nulli ergo omnino hominum liceat
 hanc paginam nostrorum statuti, decreti, derogationis, volûtatis
 infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc
 attentare præsumpserit, indignationem omnipotētis Dei, ac bea-
 torum Petri et Pauli Apostolorum eius se nouerit incur surū.
 Datum Romæ apud sanctum Petrū, Anno incarnationis Do-
 minicæ M. D. LXXIII. Tertio Kal. Aprilis. Pontificatus
 nostri Anno Tertio.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

H

P. Ep̄s

SANCTIONES

P. Episcopus Narnieñ. Submiss.
Registrata apud Cæsarem Secretarium.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. L. XVII. indictione undecima, die vero secunda mensis Iunij. Pontificatus sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti Anno tertio, retrospectæ literæ Apostolicæ affixæ, et publicatæ fuerunt ad valuas Cameræ, et Cancellariæ Apostolicarũ, & audientiæ causarum Palatij Apostolici, ac in acie campi Florentiæ, demissis in omnibus locis præfatis earundem retrospectarum literarum copijs affixis, per nos Iulium parinum, & Ioannẽ Bornotum prælibati sanctissimi Domini nostri Papæ Cursores.

Io. Freile Magister Curs.
Franciscus Sellier Archiui Rom. Cur.
Scriptor subscr.

¶ SANCTISS. D. N. D. PII
PAPÆ. V. REVOCATIO PRIVILEGIORUM
CONCESSORVM OFFICIIS ROM. CV.
Quod Laici, Bigami, & Clerici coniugati de cætero
non possint habere Pensiones, aut alias res
Ecclesiasticas: nec ipsi, nec Clerici
eas, quas habent, trāsferre.

**Reuocatio similium Priuilegiorũ,
concessorum Militijs, &
Hospitalibus.**

Moderatio

Moderatio Priuatarum dispensatio-
num, concessarum Militibus, & Fratribus
Militiarum, singulatim.

Reuocatio Priuilegiorum Militiarū
& Hospitalium, concedendi expectatiuas, vniendi,
& suppressendi beneficia, erigendi Præceptorias, ap-
propriandi fructus, & proprietates bene-
ficiorum suis Militijs, &
Hospitalibus.

§

Reuocatio Facultatum testandi, con-
cessarum Militijs, & Hospitalibus, eorum-
demq; Militibus, &
Fratribus.

Ad perpetuam rei
memoriam.

Acrosanctū Ecclesiæ Dei
statum integrum & incolumem præstare, offi-
cij nostri cum sit, quæcunque illi detrimentum
afferre noscuntur, nostra nos decet cōsideratione
mouere. Sane tantæ, tamq; immoderatæ de rebus dominicis, etiã
extra ordinē Ecclesiasticum, largitiones ijs nouissimis tēporibus

H 2

succeuisse

succreuisse perhibentur, vt iam opima quæque alieni sensim ex-
 hauriant, & quod in fouendis multiplicandisq; Ministris ecclesi-
 asticis, fundandis Seminarijs, alendis pauperibus, recreandis in-
 firmis, instaurandis Ecclesijs, fulciendis ædibus vetustate cõsum-
 ptis, educendis Viris religione & doctrina claris, quibus ecclesia
 ipsa tantopere dignoscitur indigere, id fere vniuersum multi-
 tudo præripiat Laicorum. Hinc manifesta nos impellit neces-
 sitas, vt, hac indomita cupiditate repressa, de cõmuni ecclesiæ salu-
 te consulamus. At quia omnia incõmoda statim vbiq; facile sub-
 ducere nõ valemus, ea saltem, quæ nobis proxima sunt, & ante
 oculos frequētius obuersantur, imprimis tollere curabimus, vt cæ-
 teri oēs, cum venerit vsus, æ quiore animo similia patiantur. Itaq;
 de nobis attributæ potestatis plenitudine, Reuocamus, & abole-
 mus omnia, & quæcunque Priuilegia, facultates, dispensatio-
 nes, et indulta Militū sancti Petri, sancti Pauli, sancti Georgij,
 Pij, de Laureto, & de Lilio, necnon Secretariorum, Cubicula-
 riorum, & Scutiferorū Apostolicorum, ac quibuscunq; alijs Ro-
 Cur. & Apostolicæ Sedis Collegijs, et officijs, tam in dicta Curia,
 quam extra eam constitutis, ipsorumq; personis, necnon Conclau-
 stis, de Pensionibus, fructibus, & alijs rebus Ecclesiasticis, etiã
 ad certam & determinatam summam, et quantitatem constitu-
 tis, per Clericos coniugatos, bigamos, & alios Laicos obtinendis,
 & eisdem per ipsos, ac alijs similibus per alios Clericos in alium,
 vel alios transferendis, per quoscunq; Romanos Pontifices præ-
 decessores nostros, ac nos, & prædictā Sedem, tam in ipsorū offi-
 ciorum institutione, quam deinceps quā locunq; & quotiescun-
 que, etiam per modum statuti perpetui, ac initi & stipulati con-
 tractus, & aliàs sub quibuscunq; tenoribus & formis, ac cū qui-
 busuis

bus suis restitutionibus, præseruationibus, mentis attestationibus, derogatoriis derogatorijs, alijsq; fortioribus efficacissimis et insolitis clausulis, necnon irritantibus, et alijs decretis, etiam motu proprio, & ex certa scientia, de que simili potestatis plenitudine, etiã pro defensione fidei catholicæ, aut dictæ Sedis, et quibuslibet alijs causis quantũlibet grauibus, vrgentibus, necessarijs & onerosis, ac etiã consideratione, intuitu, contẽplatione, vel ad instãtiã Imperatoris, Regũ, Ducũ, aliorũq; Principũ, necnon S. R. E. Cardinalium, de que illorũ consilio, et matura deliberatione prius desuper habita, concessa, cõfirmata, ac etiã multiplicatis vicibus innouata, extensa, & moderata: Ita quod deinceps illorũ sic reuocatorũ prætextu, Laici etiã extra coniugiũ, & in cælibatu viuẽtes, ac bigami, et Clerici cõiugati nullas nouas pensiones, aut fructus, aut omnino alias res Ecclesiasticas habere: nec ipsi, etiã qui cõiugati non sunt, si ad primas, aut alias nuptias transierint, antiquas deinceps percipere: Clerici vero, & alij matrimoniũ etiam cum vnica, et virgine cõtracturi, post quã illud contraxerint, nec antiquas retinere, nec nouas assequi possint. Sed nec vlli Laici, nec Clerici priuilegio transferẽdi pensiones, fructus, aut alias res hmodi de cætero potiantur. Decernentes oẽs transferendi facultates ex nunc, antiquas vero pensiones, et alias reseruationes tã Laicis, quã Clericis cõcessas, & quas ipsos Clericos habere contigerit, per futurũ cõtractũ Matrimonij huiusmodi extinctas esse. Ac etiã reuocamus, et abolemus omnia, & quæcunq; priuilegia, facultates, dispensationes, & indulta obtinendi, & trãferendi similes, vel dissimiles pensiones, fructus, & alias res Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorũ, et officiorum Ecclesiasticorũ, seculariũ, et regularium Sancti Iacobi de Spatha, de Ca-

SANCTIONES

latrans, de Alcantara, Iesu Christi, & Sancti Stephani, ceterisque Militijs, necnon Sancti Lazari Hierosolymitani, ac omnibus, & singulis alijs Hospitalibus, eorūq; Militibus, fratribus, & personis, tam clericis, quam cōiugatis, etiam modo & forma prædictis, et eisdē, ac quibuscunq; alijs fortioribus causis concessa, approbata, et etiam à nobis moderata, et restituta, Ita quod ipsi siue coniugati, siue bigami, siue clerici, siue etiā presbyteri nullas de cetero recipiant, sed eas solas, quas nunc habent, sine facultate ipsas trāsferendi retineant, & eæ quoq; per futurum contractū Matrimonij extinctæ censeantur. Omnes vero priuatas dispensationes, & gratias habendi, et retinendi pensiones, fructus, et alias res Ecclesiasticas Militibus, et fratribus quibuscunq; Militiarū, & Hospitaliū prædictorū, tam à nobis, quā à prædecessoribus nostris, & dicta Sede hucusq; singulatim concessas, ita moderamur, & restringimus, vt illarum vigore soli Milites, et fratres non coniugati, nec bigami, nouas deinceps pensiones, aut fructus aliasque res Ecclesiasticas recipiant, & in cælibatu viuentes illas, et alias iam receptas duntaxat percipiant. Alij vero, etiam cum vnica et virgine cōiugati, si rursus matrimoniū contraxerint, eas omnes, quas nunc habent, per huiusmodi contractū amittant, nec illæ ipsis vltèrius debeantur, simili facultate transferendi tam antiquas, quā futuras pensiones, fructus, & res huiusmodi omnibus prædictis, etiam nō coniugatis ex nunc penitus interdicta, & suppressa: Sed nec vlli Milites, aut fratres, etiā simplices clerici, vel presbyteri prætextu huiusmodi dispensationū & gratiarum aliqua simplicia, aut alia beneficia Ecclesiastica secularia, aut aliorū ordinum regularia, etiā nullū omnino onus, aut seruitiū habētia, aut præstia monia deinceps recipere, et retinere possint. Ad hæc quoq; reuocamus

mus

mus, et abolemus omnia, et quæcunq; priuilegia, facultates, licentias, et indulta Magistris, et Conuentibus, alijsq; personis, & locis Militiarũ, et Hospitalium prædictorũ, eorũq; personis, etiã, vt prædictũ est, concessa, confirmata, extēsa, et moderata cōcedendi expectatiuas, reſeruationes, & alias gratias præuentiuas ad Prioratus, Præceptorias, Hospitalia, et alia beneficia, et officia Militiarum, et Hospitaliũ prædictorum. Itēq; vniendi, et incorporandi perpetuo, vel ad tēpus, et ſupprimendi beneficia eccleſiaſtica cū cura et ſine cura, ſecularia, & quorũuis ordinũ regularia, necnon Præſtimonia, Erimitoria, et Hospitalia, etiã de iure patronatus Laicorũ ex fundatiōe, et dotatione exiſtētia, ac etiã nullũ penitus ſeruitiũ, aut ordinē annexũ, ſeu aliud onus qualecũq; habentia, etiam ruinoſa, et deſerta, ac etiã ſponte à Patronis oblata, vel donata, illorũq; fructus, res, & proprietates applicandi, et appropriãdi Militijs, et Hospitalibus ſupradictis, ſeu beneficia ipſa in monaſteria, prioratus, præceptorias, beneficia, hospitalia, et alia loca Militiarũ & Hospitalium eorundem erigendi, et inſtituendi, ac aliãs cōmutandi, et reformandi: Ac etiam oēs, & ſingulas expectatiuas, reſeruationes, et alias gratias præuentiuas ſpeciales, & generales, necnō vniones, annexiones, et incorporaciones perpetuas, et tēporales, ſuppreſſiones, applicationes, appropriationes, et alias diſpoſitiones hmōi beneficiorũ, et fructuũ per Magiſtros, cōuentus, et alios prædictos hucusq; factas, et cōceſſas, ac etiã dicta apoſtolica auctoritate, et ex certa ſciētia cōfirmatas, quæ plenariũ nondũ ſunt ſuũ ſortitæ effectũ: Præterea oēs, et quascunq; licētias, & facultates teſtandi, & aliãs quomodocunq; diſponēdi, etiã ad certã, & quantũuis modicam ſummã, & quantitatem, de rebus, fructibus, et bonis immobilibus, mobilibus, et ſe mouentibus, ad

SANCTIONES

Magistros, Priores, Præceptores, Milites, Fratres, & personas Militariũ, et hospitaliũ prædictorũ ratione illorũ, necnon Præceptoriarum, hospitaliũ, et beneficiorum ecclesiasticorũ, etiã seculariũ, & aliorũ ordinũ regulariũ, ac pensionum, & fructuũ quorũcunq; provenientes, necnon facta hucusq; non tamen effectũ sortita, vigore licentiarũ, & facultatũ prædictarum testamenta, & alias dispositiones huiusmodi, etiam si per easdem licentias, et facultates disponatur, quod dimidia, vel alia pars rerũ, et bonorum prædictorũ Militijs, Hospitalibus, Domibus, & locis, vnde illa prouenerint, aut alijs pijs locis relinquuntur: Decernentes oēs, & singulas reservationes, assignationes, translationes, vniones, annexiones, incorporaciones, suppressiones, applicationes, appropriationes, testamẽta, donationes, et alias dispositiones quascunq; quas prætextu priuilegiorum, facultatũ, dispensationũ, et indultorum prædictorum sic reuocatorũ, ac contra præsentĩũ tenorem p̄ quoscunq; etiã dicta Apostolica auctoritate fieri, vel factas persequi contigerit, tanquã surreptas, et extortas nullius prorsus roboris, et momenti esse, nec per eas ius, aut titulũ etiã coloratũ cuiquam acquiri, nec quenquã quocunq; tẽpore quauisq; causa restitutionẽ in integrũ, reductionẽ ad terminos iuris, aut quoduis aliud gratiæ, vel iustitiæ remediũ impetrare, aut etiã ab alio, vel alijs impetratis, aut motu simili concessis vti, nec præsentẽs literas de surreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alia quopiã defectu notari, vel impugnari, nec sub vllis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus similiũ, vel dissimilium reuocationũ, & ordinationum ab ipsa Sede quãdocunq; et quomodocunq; emanandis comprehendi, sed semp ab illis exceptas, et quoties illæ emanabunt, toties in pristinum

in pristinum et validum statum restitutas, et plenarie reintegratas esse, & censerī. Sicq; in ijs, ac omnibus & singulis alijs supra-
dictis per quoscunq; iudices ordinarios, & delegatos, etiam causa-
rū Palaty apostolici auditores, ac S. R. E. Cardinales in quavis
causa, & instantia (sublata eis, & eorū cuilibet quavis aliter in-
terpretandi, & iudicandi facultate, et auctoritate) vbiq; interpre-
tari, iudicari, & diffiniri debere: necnō irritū, & inane quicquid
secus per quoscunq; quavis auctoritate scienter, vel ignoran-
ter contigerit attentari. Volumus autem similiū priuilegiorum,
dispensationū, facultatū & indultorum concessionē nostris explo-
di temporibus, & quod nobis licere non patimur, nostris successo-
ribus indicamus. Non obstantibus præmissis, & nostra de nō to-
lendo iure quæsito, alijsq; constitutionibus, et ordinationibus apo-
stolicis, ac collegiorū, officiorum, militiarum, hospitalium, conuen-
tuum, necnon sancti Benedicti Cisterciensis, sancti Augustini, &
aliorum ordinum & regularum, quorum militia, & Hospitalia
prædicta sunt, iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis fir-
mitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, stabilimentis, vsi-
bus, et naturis quantocunq; tempore obseruatis, necnon fundatio-
nibus eorundem, alijs quoq; priuilegijs, indultis, exemptionibus, et
literis apostolicis illis omnibus ipsarumq; militiarum, & hospita-
lium magistris, conuentibus, prioribus, præceptoribus, militibus,
fratribus, & personis per quoscunq; Romanos Pontifices præde-
cessores nostros ac nos, et prædictā Sedem, etiam per modum sta-
tuti perpetui, ac initi, & stipulati contractus, seu quasi, necnō mo-
tu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam considera-
tione, intuitu, contemplatione, vel ad instantiam Imperatoris, Re-
gū, Ducū, aliorumq; Principū, Sanctæq; R. E. Cardinalium, ac
de eorū

S A N C T I O N E S

de eorum consilio, & assensu, etiã consistorialiter habito, tã pro Militiarũ, Hospitalium, & regularum hmõi restitutione, et ampliatione, quam aliãs quomodocunq; ac sub quibuscunque tenoribus, & formis, necnon cũ quibusuis restitutiuis, præseruatiuis, annullatiuis, derogatoriã derogatorijs, alijsque efficacioribus efficacissimis, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis quotiescunque cõcessis, cõfirmatis, & etiã iteratis vicibus extensis, et moderatis, etiã si in eis, ac statutis, stabilimẽtis, et fundatione prædictis caueatur expresse, quod nunquã prædicta reuocata, vel moderata, aut immutata intelligantur, nec illis in toto, vel in parte derogatum censeatur per quascunque literas, etiã derogatoriã derogatorias, ac alias fortiores, et efficaciores clausulas in se cõtinentes, nisi dũ, & quoties de illorum, ac etiam certarum specialium literarum Apostolicarum inde cõseclarum vere, nõ autẽ per clausulas generales, vel speciales idẽ importãtes inserto tenore, ac de simili Cardinalium cõsilio, et semp in hmõi quæ sic fierẽt de cõsilio prædicto derogationes, & aliæ dispositiones censeretur apposita clausula, quod tunc demũ, nec aliter, nec alio modo effectũ sortiãtur, cũ Magistrorũ, & Conuẽtuũ prædictorũ ad id accedat assensus: quodq; derogatiões, et aliæ dispositiones hmõi aliter effectum nõ habeãt, nisi hmõi derogationes, & aliæ dispositiones cõsistorialiter factæ, & per trinas distinctas literas eundẽ tenorẽ continẽtes, tribus distinctis vicibus Magistris, & Conuẽtibus prædictis fuerint intimatæ, eorumque pariter ad id expressus accedat assensus: aliter vero factæ, viribus et effectũ omnino careant: ac Magistri, & Couentus prædicti ad parendum illis, et decretis desup processibus, eorumque executoribus, & subexecutoribus, ac ipsorum manlatis, et monitionibus minime teneãtur:

sed literarum huiusmodi executionē omnino impedire, nec ratione resistē-
 tiæ censuris ecclesiasticis etiā per ipsos executores, vel subexe-
 cutores latis inmodari possint. Quibus omnibus, etiā si aliās de eis
 eorūq; totis tenoribus, specialis, specifica, expressa et indiuidua, ac
 de verbo ad verbum, nō autē per clausulas generales idē importā-
 tes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia ex-
 quisita forma ad hoc seruanda foret: tenores huiusmodi, ac si de
 verbo ad verbum infererentur, presentibus pro sufficienter ex-
 pressis, & insertis habentes, harum serie specialiter, & expresse
 derogamus. Et quatenus effectum presentium quoquomodo im-
 pedire, vel retardare, vel illis obesse possent, omnino tollimus, &
 abrogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque. Vt autē presentes
 literæ omnibus plenius innotescant, mādamus, illas ad valuas Ba-
 silicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in Cancellaria Aposto-
 lica, nec non acie campi Floræ publicari, earumque exēpla de mo-
 re affigi, & in dictæ Cancellariæ libro Quinterno nuncupato de-
 scribi. Volumusque, et decernimus, ipsarum presentium exempla
 etiam impressa, manuque Notarij publici, et sigillo Prælati Ec-
 clesiastici, aut illius Curie ob signata eandē illā vbiq; locorū fidē fa-
 ciāt, quā ipsæ presentes facerēt si essēt exhibitæ, vel ostēsæ. Nul-
 li ergo omnino hominū liceat hęc paginā nostræ reuocationis, aboli-
 tionis, moderationis, restrictiōnis, derogationis, mandati, decreti,
 sublationis, abrogationis, et volūtatis infringere, vel ei ausu teme-
 rario cōtraire. Si quis autē hoc attentare præsumpserit, indigna-
 tionē omnipotētis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorū
 eius se nouerit incursum. Dat. Rom. apud sanctum Petrum,
 Anno incarnationis Dominicæ M. D. L. XVIII. Quinto Idus
 Septēbris. Pōtificatus nostri Anno tertio. Cæ. Glorierius,
 H. Cumyn.

SANCTIONES

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. L XVIII. die vero decima tertia mensis Septembris, indictione undecima. Pontificatus sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti Anno tertio, retrospectæ literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerunt ad valuas Principis Apostolorum de Vrbe & Cancellariæ Apostolicæ, ac acie campi Floræ, ibiq; dimissis copijs affixis per nos Ioannem Andream Rogerium, et Io. Andreã Panizzam prælibati S. D. N. Papæ, ac sanctæ Sedis Apostolicæ Cursores.

Julius Parinus Magister Cursorum.
Franciscus Sellier Archiui Rom. Cur.
Scriptor subscr.

B V L L A S. D. N. D. P I I
D I V I N A P R O V I D E N T I A P A P Æ . I I I I .
S V P E R F O R M A I V R A M E N T I .
professionis Fidei.

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

Niunctum nobis Apostolicæ seruitutis officium requirit, vt ea, quæ Dominus Omnipotens ad prouidam Ecclesiæ suæ directionem, sanctis Patribus in nomine suo congregatis diuinitus inspirare dignatus est, ad eius laudem & gloriam incunctanter exequi properemus. Cum itaque iuxta Concilij Tridentini dispositionem omnes, quos deinceps
Cathedralis

Cathedralibus, et superioribus ecclesijs præfici, vel quibus de illarum dignitatibus, canonicatibus, et alijs quibuscūq; beneficijs ecclesiasticis curam animarum habentibus, prouideri continget, publicam orthodoxæ fidei professionem facere, seque in Romanæ Ecclesiæ obedientia permansuros spondere, et iurare teneantur: Nos volentes, etiam per quoscūq; quibus de Monasterijs, Conuentibus, Domibus, et alijs quibuscunque locis regularium quorumcūq; ordinum, etiam Militiarum quocūq; nomine vel titulo prouidebitur, idem seruari, et ad hoc, vt vnus eiusdē fidei professio vniformiter ab omnibus exhibeatur, vnicaque & certa illius forma cunctis innotescat, nostræ sollicitudinis partes in hoc alicui minimè desiderari, formam ipsam præsentibus annotatam publicari, & vbiq; gentium per eos, ad quos ex decretis ipsius Concilij, & alios prædictos spectat, recipi, & obseruari, ac sub pœnis per Concilium ipsum in contraueniens latis, iuxta hanc, & non aliã formam, professionem prædictam solēniter fieri, auctoritate Apostolica, tenore præsentium districtè præcipiendo, mandamus, huiusmodi sub tenore. Ego. N. firma fide credo, et profiteor omnia & singula, quæ continentur in Symbolo fidei, quo Sancta Romana Ecclesia vtitur, videlicet. Credo in vnum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cæli, & terræ, visibilium omnium, & inuisibilium. Et in vnum Dominū Iesum Christum filium Dei vnigenitum. Et ex patre natū, ante omnia secula. Deū de Deo, Lumen de lumine, Deum verū de Deo vero. Genitum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines, et propter nostram salutem descendit de cælis. Et incarnatus est de Spiritu Sācto ex Maria virgine, Et homo factus est. Crucifixus etiā pro nobis, sub Pōtio Pilato passus, & sepultus

SANCTIONES

& sepultus est. Et resurrexit tertia die secundum scripturas. Et ascendit in Cælum, sedet ad dexteram Patris. Et iterum venturus est cum gloria iudicare vivos et mortuos, cuius regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum dominum, & vivificantem, qui ex Patre, Filioque procedit. Qui cum Patre, et Filio simul adoratur, et conglorificatur, qui locutus est per Prophetas. Et unam sanctam catholicam, & apostolicam Ecclesiam. Confiteor unum Baptisma in remissionem peccatorum. Et expecto resurrectionem mortuorum. Et vitam venturi seculi. Amen. Apostolicas, & Ecclesiasticas traditiones, reliquasque eiusdem Ecclesie observationes, & constitutiones firmissimè admitto, & amplector. Item Sacram scripturam, iuxta eum sensum, quem tenuit, & tenet sancta mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu, & interpretatione Sacrarum scripturarum, admitto: nec eam unquam nisi iuxta unanimum consensum Patrum accipiam, et interpretabor. Profiteor quoque, septem esse verè & propriè sacramenta novæ legis, à Iesu Christo domino nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnia singulis, necessaria: scilicet Baptismum, Confirmationem, Eucharistiam, Pœnitentiam, Extremam unctionem, Ordinem, et Matrimonium: illaque gratiam conferre, & ex his Baptismum, Confirmationem, & Ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque & approbatos Ecclesie catholice ritus in supradictorum omnium sacramentorum solenni administratione recipio, & admitto. Omnia et singula quæ de peccato originali, et de iustificatione in sacrosancta Tridantina Synodo definita et declarata fuerunt, amplector, et recipio. Profiteor pariter, in Missa offerri Deo verum, proprium, & propitiarium sacrificium pro vivis et defunctis, atque in sanctissimo Eucharistie sacramento

mento esse verè, realiter, et substantialiter corpus et sanguinem,
 vnà cū anima & diuinitate, Domini nostri Iesu Christi, fieriq; cō-
 uersionem totius substantiæ panis in corpus, et totius substantiæ
 vini in sanguinē, quam conuersionem catholica Ecclesia transub-
 stantiationem appellat. Fateor etiam, sub altera tantū specie to-
 tū atq; integrum Christum, verūmq; sacramentum sumi. Consta-
 ter teneo Purgatorium esse, animasq; ibi detētas fidelium suffra-
 gis inuari. Similiter & Sanctos vnà cum Christo regnantes, ve-
 nerandos, atq; inuocādos esse, eosq; orationes Deo pro nobis offer-
 re, atq; eorū Reliquias esse venerandas. Firmiter assero, imagines
 Christi, ac deiparæ semp̄ Virginis, necnon aliorū Sanctorū haben-
 das & retinēdas esse, atq; eis debitū honorem, ac venerationē im-
 partiendam. Indulgentiarum etiam potestatem à Christo in Ec-
 clesia relictam fuisse, illarūmq; vsum Christiano populo maximè
 salutarem esse affirmo. Sanctam, catholicam, et Apostolicam
 Romanam Ecclesiam omnium Ecclesiarum matrem & magi-
 stram agnosco. Romanog; Pontifici beati Petri Apostolorum
 Principis successori, ac Iesu Christi Vicario, veram obedientiam
 spondeo, ac iuro. Cætera item omnia à sacris Canonibus, & Oecu-
 menicis Concilijs, ac præcipuè à sacrosancta Trindentina Synodo
 tradita, definita & declarata indubitanter recipio, atque pro-
 fiteor: simulque contraria omnia, atque hæreses quascunq; ab
 Ecclesia damnatas, & reiectas, & anathematizatas, ego pa-
 riter damno, reijcio, & anathematizo. Hanc veram Catholi-
 cam fidem, extra quam nemo saluus esse potest, quam in præ-
 senti spontè profiteor, & veraciter teneo, eandem integram,
 & immaculatā vsq; ad extremū vitæ spiritū constantissimè Deo
 adiuuante retinere, & confiteri, atq; à meis subditis, seu illis, quo-
rum

SANCTIONES

rum cura ad me in munere meo spectabit, teneri, doceri, et prædicari, quantum in me erit, curaturum. Ego idem. N. spondeo, voveo, ac iuro: sic me Deus adiuuet, & hæc sancta Dei Evangelia. Volumus autem, quod præsentis literæ in Cancallaria nostra Apostolica de more legantur. Et ut omnibus facilius pateant, in eius Quinterno describantur, ac etiã imprimantur. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ voluntatis, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo Quarto. Idibus Nouembris. Pontificatus nostri Anno quinto.

Fæd. Cardinalis Cæsius.

Cæ. Glorierius.

¶ Lecta, & publicata fuerunt suprascripta literæ Romæ in Cancallaria Apostolica, Anno incarnationis dominicæ M. D. LXIII. Die vero Sabbati nona mensis Decembris. Pontificatus sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Pij Papæ Quarti, Anno Quinto.

A. Lomellinus Cus.

REVOCATIO FACULTATVM CONCESSARVM Legatis & Nuntijs Apostolicis.

Sanctissimus in Christo Pater
& Dominus noster, Dominus Pius diuina prouidentia
Papa quintus

Papa quintus, qui nuper in Consistorio suo secreto quoscunq; suos, et Sedis Apostolicæ Legatos, in Italia per prædecessores suos constitutos, de Fratrum suorum S. R. E. Cardinaliū consilio reuocauerat, cuiq; innotuit, diuersos suos, & eiusdem Sedis Legatos, etiam de latere, ac Nuntios per eosdem prædecessores creatos, & deputatos, prætextu facultatum eis concessarum (forſan ob prouinciarum, et locorū, in quibus legati, & Nuntij munere funguntur, à Ro. Cu. distantiam, & exinde ignotam eis Sanctitatis suæ mentem) ea aliquando concedere, à quibus eadē Sanctitas sua abstinet, et abstinere decreuit: Volēs præmissis occurrere, ac intēdēs ipsorum Legatorum, et Nuntiorum facultates reformare: omnia & singula, facultates et indulta quibusuis suis, et dictæ Sedis Legatis, etiā de latere, Nuntijs in quibusuis Regnis, Prouincijs, Ducatibus, Dominijs, Ciuitatibus, & locis, tam citra, quam ultra montes, per quoscunq; Rom. Pontifices prædecessores suos, ac Sedē Apostolicā etiam Consistorialiter creatis, et deputatis sub quibuscunq; tenoribus, et formis, ac cū quibusuis declarationibus, attestationibus, & à reuocationibus præseruatiuis, ac derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis irritantibusq; & alijs decretis, etiam Motu proprio, et ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, et ex quibusuis etiam vrgentiſſimis causis, ac quauis consideratione, etiam consistorialiter cōcessa (quorum omniū tenores & formas, ac decreta in illis apposita Sanctitas sua haberi voluit pro expressis) quo ad ea, in quibus nondum sunt effectum sortita, reuocauit, cassauit, & annullauit. Ac quicquid prætextu facultatū & indultorum reuocatorum huiusmodi post publicationem præsentis constitutionis cōtigerit attentari, irritū & inane decreuit: statuto, ordinatione et

I . declaratione

SANCTIONES

declaratione suis in cranstinum assumptionis suæ editis (quibus voluit ipsos Cardinales in cōstitutionibus per eādem Sanct. suā in posterū edendis et publicandis non cōprehendi, nisi illæ eorum fauorem concernerent, vel ipsæ cōstitutiones de eorundem Cardinalium, vel maioris partis eorum consilio editæ forent) nequaquam obstantibus.

Placet, publicetur & describatur. M.

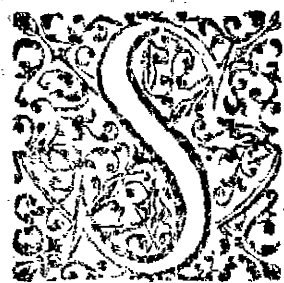
¶ *Lecta et publicata fuit suprascripta Regula Romæ in Cancellaria Apostolica, Anno incarnationis Dominicæ Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo Quinto: Die vero Martis, decima nona mensis Februarij. Pontificatus præfati S. D. N. Papæ Anno primo.*

A. Lomellinus Custos.

REVOCA TIO LICENTIARVM, AC FACVLTATVM

CELEBRANDI MISSAS

vespertino tempore.

Sanctissimus in Christo Pater, et Dominus Pius diuina p̄uidencia Papa V. ad cuius notitiã peruenit, quod nōnulli Cathedraliū, etiam forsā Metropolitanarū, Collegiatarū, & aliarū Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, Conuentuū, domorum, et aliorū piorum locorum seculariū, & diuersorum ordinū, ac militiarū regularium Prælati, Capitula, Clerici, Fratres, alijque superiores, & personæ, antiquū S. R. E. ritum in statutis missarū celebrandarum tēporibus per uertere satagētes, diuer-

sus licentias et facultates, missas, quæ media nocte, & cen in au-
 rora Natiuitatis, ac de mane resurrectionis Domini nostri Iesu
 Christi, et forsan aliarum festiuitatum iuxta prædictum ritum cele-
 brari cõsueuerant, de sero etiã forsan circa solis occasum vigilie
 festiuitatũ earundẽ in suis Ecclesijs, et Capellis celebrandi, seu ce-
 lebrari faciendi, ab Apostolica Sede, vel eius legatis, ac etiã maiori
 Pœnitentiario pro tẽpore existente varijs prætextibus impetraue-
 rūt, illisq; iam pridẽ vtuntur. Hoc ab antiquo catholicæ Ecclesiæ
 instituto, sanctorumq; Patrũ decretis deuiare considerãs, ac pro-
 pterea hunc abusum ab Ecclesia Dei submouere volẽs, oēs, ac sin-
 gulas licentias et facultates huiusmodi hæctenus, etiã Motu pro-
 prio, vel quorumuis etiã Imperatorũ, Regum, et aliorum Princi-
 pum cõtẽplatione, et ex quibusuis causis quomodolibet cõcessas, ac
 apostolicas, et alias literas de super cõfectas, illarũ omniũ tenores
 pro sufficiẽter expressis habẽs, apostolica auctõritate ex certa sci-
 entia reuocauit, ac õnino cassauit, & annullauit, ac præsentis per-
 petuõ valitura cõstitutiõẽ, quibusuis Prælati, Capitulis, Clericis,
 Fratribus, alijsq; superioribus, et psonis earundẽ Ecclesiarũ, Mo-
 nasteriorũ, Cõuētuum, domorũ, & aliorum piorũ locorũ in virtu-
 te sanctæ obediẽtiæ, et sub indignationis suæ, ac perpetuæ suspen-
 sionis à diuinis pœna districtius inhibẽs, ne deinceps missas vesp-
 tino tẽpore hmõi, licetiãrum et facultatum hmõi, aut alio quouis
 prætextu celebrare, vel celebrari facere præsumãt: ac mandãs lo-
 corum ordinarijs, vt eandẽ præsentẽ cõstitutiõẽ sub prædictis,
 & alijs sibi bene visis pœnis p quoscunq; Prælatos, capitula, cleri-
 cos, fratres, superiores, et personas hmõi inuiolabiliter obseruari
 faciant, contradictores quoslibet auctõritate Apostolica cõpescẽ-
 do. Non obstantibus præmissis, ac quibusuis constitutionibus,

S A N C T I O N E S

et ordinationibus apostolicis, necnō Ecclesiarū, Monasteriorū, cōuentuū, domorum, & aliorū locorum predictorum etiā iuramēto, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, priuilegijs quoq; indultis & literis Apostolicis eisdem Ecclesijs, Monasterijs, domibus, et locis, illorumq; capitulis, conuentibus, superioribus, et personis, ac ordinibus sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiā derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, et alijs decretis, etiā ad Imperatoris, Regū, Reginarū, Ducum, & aliorū Principum instantiam, aut eorum contēplatione, etiā motu proprio, et ex certa scientia, ac aliās quomodolibet cōcessis, approbatis, et innouatis: quibus omnibus ipsa Sanctitas sua illorum tenores pro expressis habēs, specialiter et expresse derogauit, illaq; quo ad præmissa, cassauit penitus, & annullauit, cæterisq; contrarijs quibuscunq; decernēs præsentis, earūq; copias per aliquem ex suis cursoribus in Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Lateran. ac Cancellariæ Apostolicæ valuis affixas, omnes, cum primū earū notitiam habuerint, perinde afficere, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

Placet, & ita mandamus M.

¶ Anno à Natiuitate Domini. M. D. L. XVII. Indictione nona, die vero. xxvij. mensis Martij. Pōtificatus sanctissimi in Christo patris, et D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ quinti Anno primo, superscriptæ literæ lectæ, affixæ, & publicatæ fuerunt in locis superscriptis, vt moris est, per me Bernardinum Andreultium Apostolicum Cursorem.

Scipio de Octauianis Magister Curs.

Bulla

B V L L A S. D. N. D. PII
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ. V.
 SVPER CELEBRATIONE FESTIVITATIS
 Angelici Doctoris sancti Thomæ
 de Aquino.

Pius Episcopus servus servorum Dei,
 Ad perpetuam rei memoriam.

Mirabilis Deus in sanctis suis:

qui se daturum illos in laudem, & gloriam, et honorẽ Prophetæ ore promisit: ut quos, sicut sol, in conspectu suo fulgentes ob merita sanctitatis coronavit in cœlo, admirabiliter etiam honoraret in seculo: et in eo, quod illis tribui iubet, laudis & venerationis officio, debitũ quoque Maiestati suæ honorem, et gloriã agnosceret. Quorum nõ modo vitam, sed mortẽ, sepulchra, monumenta, reliquias, & imagines, ad Catholicæ fidei confirmationem, & ad confusionem hæreticæ prauitatis, ut feliciter etiam, quàm in præsentivita, doceret vivere mortuos, qui in domino moriuntur, sæpissime dignatus est decorare, & illustrare miraculis. Ex quo sanctorum laudabili numero, qui catholicam veritatem corde, opere, & ore roborarũt, Angelici doctoris S. Thomæ de Aquino ordinis fratrum prædicatorum in cœlũ assumptio, multis ante annis orbi terrarũ & diuinis & proprijs est comprobata testimonijs. Nam & miraculorũ signis, quibus serui sui Thomæ perpetua veræ pietatis opera nobilitare voluit inexhausta Dei benignitas, et certissima

SANCTIONES

Christiana regula doctrinae, qua S. Doctor Apostolicam Ecclesiam infinitis confutatis haeresibus illustravit, adductus feli. recor. Ioannes. 22. praedecessor noster, illo in sanctorum numerum relato, eius die festum nonis Martij, quo die nunc etiam colitur, anniuersario honore celebrari iussit. Sed quonia omnipotentis Dei prouidentia factum est, ut Angelici Doctoris vi, et veritate doctrinae, ex eo tempore, quo caelestibus ciuibus ascriptus fuit, multae, quae deinceps exorta sunt, haereses confusae et conuictae dissiparentur (quod & antea saepe, et liquido nuper in sacris Tridntini Concilij decretis apparuit) eiusdem memoriae, cuius meritis orbis terrarum a pestiferis quotidie erroribus liberatur, maiore etiam, quam antea, grati et pijs animi affectu colenda statuimus. Quod officium nostrum, praeter beneficia ex illius salutaris disciplina indies magis profecta in sacrosanctae Ecclesiae filios, ad quorum pastoralis paternamque curam Dei benignitati humilitatem nostram placuit euocare, postulat etiam aliqua ex parte ordinis praedicatorum comunitio & societas: unde, licet imparibus meritis, nos etiam tamquam ex fonte profluximus. Itaque primum ut in ciuitate & regno Neapolitano, quod in eam prouinciam, quae ad salutarem omnium gentium institutionem, ex nobilissima familia Aquinate, clarissimum hoc edidit Ecclesiae Dei lumen, tantum inde laudis, decorisq; diuina bonitas redundare voluerit, de venerabilium fratrum nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium consilio, atq; vnanimi assensu, ipsa die nonarum Martij, qua praestantissimus Doctor migravit in caelum, posthac semper vniuersi vtriusq; sexus ab omnibus vetitis ac seruilibus operibus laboribusq; abstinentes, festum diui Thomae solenniter sub duplici maiori officio, sicut caeteras eius generis solennes festiuitates, quae de ipsius Ecclesiae praeepto seruantur: In alijs

autem

autem orbis terræ partibus, quemadmodum sanctorum quatuor Ecclesiæ Doctorū festiuitates piæ memoriæ Bonifacij Papæ. 8. etiam prædecessoris nostri præcepto celebrantur: sic eundem festum diem S. Thomæ in perpetuum posthac omnes item vtriusq; sexus Christi fideles celebrent & venerentur, Apostolica auctoritate statuimus, ac sancimus. Vt vero etiam memoriæ S. Doctoris maiori studio ac pietate cultus & debita veneratio adhibeatur, de omnipotentis Dei, ac beatorū Apostolorum Petri et Pauli auctoritate confisi, omnibus vtriusq; sexus Christi fidelibus vere pœnitentibus, & confessis, qui in ipso S. Thomæ festiuitatis die, sacellum, vel altare in Ecclesia S. Dominici Neapolitan. situm, in quo scriptoris Angelici doctrina, Saluatoris crucifixi ore (sicuti pia testatur historia) mirabiliter probata fuit, à primis eius diei vesperis vsque ad occasum solis deuote visitauerint, septem annos & totidem quadragenas: In cæteris autem orbis terræ partibus, ijs, qui eundem festum diem, vt præfertur, sollemniter celebrauerint, & ad Ecclesiam, quæ apud eos fuerit, vel sacellum, aut altare sub eiusdem Sancti Thomæ inuocatione piæ, ac deuote accesserint, quoties id fecerint, toties centum dies de iniuncta ipsis pœnitentia per præsentem literas in perpetuum valituras (quas sub alijs cuiuscunque generis indulgentiarum concessionibus, & illarum reuocationibus nullo modo comprehendere volumus) misericorditer in Domino relaxamus. Et quia difficile esset, has ipsas literas ad singula orbis terrarum loca peruenire, volumus, & auctoritate Apostolica decernimus, vt earum exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati munitis, vbique locorum & gentium, in

S A N C T I O N E S

iudicio, & extra, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ijs ipsis, si exhibitæ essent, iure ab omnibus adhiberetur. Nulli ergo omnino hominum liceat, hanc paginam nostræ sanctionis, voluntatis, relaxationis, statuti & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Dat Rom. apud sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ M. D. LXXVII. tertio idus Aprilis. Pontificatus Nostri Anno secundo.

✠ Ego Pius Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Ego F. Card. Pisanus Ep̄s Ostien.
Ego Ioan. Card. Moronus Episcopus Portuen.

Ego Christof. Car. Madrucius Episcopus Præn.

*
Ego A. Car. Farnesius, Episcopus Tusc. Vicecan.

Ego Ioan. Mi. Car. Saracenus, Episcopus Sabinen.

*
*
Ego Ioan. Card. Politianus.

Ego Ioan. Cicada Car. S. Clemēt;

Ego B. Card. Tranen.
Ego Scipio Card. Pisarum.

Ioan. Card. Capisuccus.
Ego Clemens, Card. Aræ cœli.

Ego Ia. Card. Sabellus.
Ego Ioan. Antonius, Card. sancti Georgij.

Ego Aloysius, Card. Cornelius.

B. Card. Saluiatus.

Ego Phi. Card. a Burdesiera.

Ego Lud. Card. Simoneta.

Ego Ant. Card. Granuelanus.

Ego F. Card. Paciecco.

Ego Mar. Antonius C. Amulius;

Ego Hieronymus Car. Corrighie.

Ego I. Franciscus Ca. de Gâbara.

Ego Hip. Car. Ferrarien.

Ego Innicus Aualus Card. Arag.

*

*

*

Ego Ioan. Francif. Card. Commēdonus.

Ego Marcus Antonius C. Bobba;

Ego Hugo Boncompagnus. Car. sancti Sisti.

Ego Alexander Cardinal. Sforcia.

*

Ego Alexander Cardi. Cribellus.

*

Ego

*
Ego Benedictus Card. Lomellinus.
Ego Gulielmus Card. Sirletus.

*
*
Fr. M. Bonellus Card. Alexandrinus.

*
*
Ego Hie. Card. Simoncellus.
Ego Vitello Card. Vitellius Cam.

*
*
Ego F. Card. Alciatus.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

¶ Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo septimo, indictione decima. Die vero. xxx. Mensis Iunij. Pontificatus sanctissimi in Christo Patris, & D.N. D. Pij diuina prouidentia Papæ quinti Anno secūdo, retrospectæ literæ publicatæ & affixæ fuerunt in valuis Sancti Petri de Vrbe, & Sancti Ioan. Lateran. & Cancellariæ Apostolicæ, per nos Ioan. Andream Rogerium, & Christianum de Monte prælibati sanctiss. D. N. Papæ Cursores.

Camillus Cherubinus, Magister
Cursorum.

Renocatio

SANCTIONES

REVOCATIO PRIVILEGIORVM HOSPITALIS SANCTI

LAZARI HIEROSOLIMIT. DE HOSPITALIBUS, & pijs locis leproforum.

PIVS PP. V.

Raues ad nos quotidie querelæ deferuntur de Magistro, Conuentu, & fratribus Hospitalis S. Lazari Hierosolymitani, qui obtentu priuilegiorum suorum, multa secus, quam par esset, fidentius conati, præ studio dū habeāt quod ambiunt, neq; modum pietatis vllius, neque benignitatis erga se nostræ ponderātes, varijs artibus moliuntur, quemadmodū disturbent atq; deiciant oēs alios à regimine, cura, et possessione illorū Hospitaliū, & religiosorū locorum, quæ sub inuocatione S. Lazari leproforum aliquando fundata, constructa, & instituta, deinde aut Ecclesijs, Monasterijs, Xenodochijs, Collegijs, Vniuersitatibus, etiā studiorū generalium, diuersisq; alijs sacris et religiosi locis vnita, aut in eorū cōmodum suppressa fuerunt: seu quorum curā, seu bonorum administrationē, seu fructuū dispensationē, vel ipsæ Ecclesiæ, vel Cōuentus, vel venerabiliū locorū sodalitates, vel honesti ciues, vel etiā priuatim alij spectatæ probitatis viri habēt: & aut in illis, aut ex illis prædictis Ecclesijs, Monasterijs, Xenodochijs, Collegijs, Vniuersitatibus, pijs locis, & pauperibus suarū quisq; ciuitatum, et locorū vti diuersæ, & multiformes Charitatis, et Misericordiæ species suadere vidētur, variæ itē egestates necessitatesq; expetūt, pie sanctèq; suppeditant. Quin etiam

tiã Magister, et Conuētus in vniuersum, singulatim vero quidã
 fratres iã aliquot hmōdi administratores et possessores, imo vero
 primariis quasdã Italiæ vrbes, litibus et cōtrouersijs multifariã
 cōcitatibus, grauiter infestari ut. Quo circa nos indignũ rati, tot ope-
 rũ tãtasq; piorũ rationes, iã pridẽ accōmodatas, dictorũ priuilegio
 rũ causa impediri, volentesq; sicut officij nostri munus, pietatisq;
 causa postulat, sedulo puidere, vt Hospitaliũ, et locorũ hmōi opti-
 mus status, rerũq; dispositio cōmoda & utilis perpetuo cōstet, hoc
 quoq; Sacrosanctũ Iesu Christi patrimoniũ pijs honestisq; vsibus
 perpetuo illibatũ conseruetur, ac simul Magistro, Conuētui, et fra-
 tribus prædictis omnis onino molestandi via præcidatur, Motu
 proprio, & ex certa sciẽtia nostra, deq; apostolicæ potestatis pleni-
 tudine, oēs et singulas causas in Ro. Cur. et extra eam, corã qui-
 buscunq; iudicibus ordinarijs, & delegatis, etiã causarum Pala-
 ty Apostolici Auditoribus, ac S. R. E. Cardinalibus, inter Ma-
 gistrũ, Conuētum, et fratres prædictos, etiã collationẽ, cōmendã,
 aut aliã cōcessionẽ à dictis Magistro et Conuētui habẽtes, ac quos-
 cunq; alios curã, regimẽ, et administrationẽ, ac possessionẽ Hospita-
 liũ, locorũ, et bonorũ prædictorum per viã vnionis, suppressionis,
 puiisionis, cōmendæ, administrationis, alteriusve cōcessionis, aut
 etiã priuilegio, fundatione, cōsuetudine, pmissiõne, vel alio quo-
 cunq; modo habẽtes, super eisdẽ Hospitalibus, locis et bonis, eo-
 rũq; regimine, administratiõne, possessorio, spolio, rebusq; alijs lati-
 us deductis, et illorũ occasiõne tã coniuẽctim, quã diuisim in quacũ-
 q; instãtia pẽdentes, quarũ singulariũ merita, necnō iudiciũ, et alio-
 rũ collitigantium nomina, cognomina, gradus, & nobilitates, li-
 tisq; & litium huiusmodi statum præsentibus haberi volu-
 mus pro expressis, in statu & terminis, in quibus reperi-
 untur, harum serie ad nos aduocamus, ac litem, & lites
 huiusmodi

huiusmodi penitus extinguimus, dictisq; Magistro, Conuētui, & fratribus, ac quibuscunq; alijs, etiam in quorum fauorē de dictis Hospitalibus, & locis S. Lazari leproforum, prætextu huiusmodi privilegiorum dispositum est, ut præfertur, perpetuum silentium imponimus. Præterea omnes, & quascunq; collationes, prouisiones, commendas, concessiones, commissiones, & alias dispositiones de ipsis Hospitalibus & locis ab eisdē Magistro, et Cōuentu quibuscunq; factas, inde secutasq; à nobis, & Apostolica Sede, etiā Motu simili, cōfirmationes, vel nouas prouisiones, ac etiam concessiones, facultates, et licentias, quod Hospitalia leprosarīa, et alia loca quæcunq; tā in vrbe, quam quibuscunq; terris, dominijs, et locis, sub inuocatione S. Lazari leproforū huiusmodi fundata, constructa, erecta, et instituta, et quæ fundari, cōstrui, erigi, & institui cōtinget, etiam si per Magistrum, Conuentum, & fratres huiusmodi recepta, aut possessa non sint: vbi vllō vnquam tēpore fuit, est, vel erit Hospitalitas leproforum, seu infirmorum S. Lazari nuncupatorum, de qua legitime coram locorū ordinarijs constet, etiam si iuris patronatus laicorum essent, cum omnibus vnionibus, annexionibus, incorporationibus, & applicationibus, illis pro tempore factis, Hospitali S. Lazari prædicto subiecta, & incorporata, & ad ius, proprietatemq; & omnimodam dispositionem, institutionem, & collationem Magistri p tempore existentis, & Conuentus prædictorū, iuxta ipsius Hospitalis stabilimenta pertinere censeantur, prout alia eius Hospitalia, Capellæ, Oratoria, beneficia, & loca spectabant, illaque per fratres prædictos, non autem per alias Ecclesiasticas aut seculares personas, etiam Ciuitatum, & Terrarum, Oppidorum, & Villarum Communitates, vel Vniuersitates regi,

et guber-

Et gubernari, Et in signū recognitionis Superioritatis dicti Ho-
 spitalis, aliquo rationabili Canone, seu censu, per Magistrū, Et
 Conuentū, ac diffinitores generalis Capituli dicti Hospitalis impo-
 nēdo, singulis annis respōdere. Præterea Hospitalia, et loca hu-
 iusmodi obtinentes, cuiuscūq; dignitatis, ordinis, et cōditionis fue-
 rint, respōsiones, et iura Annatarū, vacantū, mortuoriorū, arre-
 ratorū, et passagiorū Hospitali S. Lazari, et illius Arario cō-
 muni soluere teneantur, Et ad id etiam per Magistrū et Conuē-
 tum prædictos compelli, et non soluentes censuris, et pœnis Ecclē-
 siasticis inmodari, Hospitalibusq; priuari possint. Necnon quæ-
 cunq; alia priuilegia, cōcessiones, facultates, et indulta dictis Ma-
 gistro, Conuentui, fratribus, Et personis, super reuocatione hu-
 iusmodi Hospitaliū ad pristinā Hospitalis S. Lazari Hieroso-
 limit. naturam, ac regimen, Et administrationem, etiam per mo-
 dificationes Et reformationes nostras illis concessa, Et confirma-
 ta, quibuscunq; cōcepta formulis, ac etiam restitutiuis, præserua-
 tiuis, derogatoriarū derogatorijs, alijsq; efficacioribus efficacissi-
 mis, et insolitis clausulis, necnon vim contractus inducentibus, Et
 alijs decretis suffulta (quorū omniū tenores etiā præsentibus ha-
 beri volumus pro expressis) auctoritate Apostolica, tenore præ-
 sentium specialiter Et expresse reuocamus, Et apostolicas ac ali-
 as literas, necnon processus, Et inde secuta quæcunq; cassamus, et
 annullamus: volumusq; illa omnia vires Et effectū de cætero non
 habere: ipsaq; Hospitalia, et loca, eorūmq; res Et bonā deinceps,
 vt antea, regi Et gubernari, ac de illis disponi, nec vlllo annuo cē-
 su, canone, subsidio, vel alio onere per Magistrum, Conuentū, et
 diffinitores prædictos grauari, nec ad aliam respōsionē, aut iura
 aliqua eis præstanda vlllo vnquā tempore teneri, nec sub aliquo
 alio

SANCTIONES

alio iure Magistri, Conuentus, et Hospitalis S. Lazari huiusmodi consi-
 dere debere. Districtius inbibentes eisdem Magistro & Conuentui,
 ac quibuscumque aliis, etiam in quorum fauore de dictis Hospitalibus
 seu locis pretextu huiusmodi privilegiorum dispositum est, ut praefertur,
 ne illorum occasione seu pretextu, vel alias quocumque modo sese
 praemissis interponere, aut quempiam ulterius super illis vexare,
 impedire, vel turbare quocummodo praesumat. Quod si secus fe-
 cerint, eos et eorum singulos excommunicationis sententia inmodamus;
 ac magistratu, dignitatibus, officijs, beneficijs, iuribus, privilegijs,
 & indultis quibuscumque, eorumque usu et comodo priuamus, inhabi-
 lesque ad omnia esse volumus, eo ipso. Ac decernentes, sic per quos-
 cumque iudices Ordinarios, et delegatos, etiam causarum Palatii Apo-
 stolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales in quacumque causa & in-
 stantia, sublata &c. iudicari debere &c. ac irritum, &c. atten-
 tari. Et nihilominus vniuersis & singulis locorum ordinarijs teno-
 re praesentium mandamus, ut ipsi per se, vel alium, seu alios, Ecclesijs,
 Monasterijs, Xenodochijs, Hospitalibus, Collegijs, vniuersitati-
 bus, Sodalitatibus, Rectoribus, Comendatarijs, Administrato-
 ribus, et personis praedictis, eorumque singulis quandocumque requisi-
 ti fuerint, aut molestiam aliquam ab ipsis Magistro, Conuentu, &
 fratribus coniunctim vel diuisim irrogari intellexerint, in praem-
 issis efficacis defensionis praesidio assistentes, procurent auctori-
 tate nostra illos omnes in suis possessione, et iuribus pacifice conserua-
 re: non permittentes, eorum quempiam per ipsos Magistrum, Conuen-
 tum, et fratres, aut alios quoscumque super ijs quomodolibet molesta-
 ri: contradictores quoslibet & rebelles per praedictas, aliasque gra-
 uiores censuras, & poenas, caeteraque iuris, et facti remedia, appel-
 latione postposita, copefendo, censurasque, et poenas ipsas etiam itera-

tis vicibus ag grauādo, inuocato etiā ad hoc, si opus fuerit, auxi-
 lio brachij secularis: nō obstantibus præmissis, et nostra de nō tol-
 lendo iure quæsito, ac alijs cōstitutionibus, et ordinationibus apo-
 stolicis, necnō Hospitalis S. Lazari Hierosolymitani, & conuē-
 tus prædictorū iuramento, cōfirmatione apostolica, vel quauis fir-
 mitate alia roboratis statutis, cōsuetudinibus, stabilimentis, vsi-
 bus, naturis, alijsq; priuilegijs, et indultis apostolicis illis, ac eisdem
 Magistro, Conuētui, et fratribus à quibuscunq; Re. Pon. & no-
 missime tã à re. me. Pio Papa. 4. prædecessore nostro in ipsius
 Hospitalis S. Lazari Hierosolymitani, et regulæ restitutione, et
 āpliatione, quàm etiā à nobis in illius modificatione, etiā motu, sci-
 entia, et potestatis plenitudine similibus concessis, confirmatis, et
 extensis, quibus inter cætera cauetur expresse, quòd vniones, an-
 nexiones, et incorporationes similes, vel dissimiles, ac quæcunq; a-
 lie distractiones hmōi Hospitaliū et locorū quacunq; ratione vel
 causa, etiā motu, scientia & potestatis plenitudine similibus, &
 etiā cum expressa huiusmodi priuilegiorū, et stabilimētōrū dero-
 gatiōe, nullius penitus sint roboris, vel momēti, et habeātur pror-
 sus pro infectis, nec censeatur in hac parte vnquam derogatum
 per quascunq; clausulas, & etiā derogatoriarū derogatorias, for-
 tiores, & efficaciores, nisi dū & quoties de illorū, ac etiā certarū
 in specie desup cōfectarū literarū de verbo ad verbū vere, et nō p
 clausulas idē importātes inserto tenore, de ipsorū S. R. E. Cardina-
 liū consilio derogetur: nec etiā tunc, nisi ad id Magistri et Conuē-
 tus prædictorū expressus accedat assensus, et semp in hmōdi, que
 sic fient de consilio prædicto, derogationibus censeatur apposita
 clausula, Quod tunc demum effectum sortiantur, cum consensus
 Magistri, & Conuentus prædictorum accesserit, & non aliter,

SANCTIONES

nec alio modo: quòdque priuilegijs, statutis, stabilimentis, alijsque præmissis etiã per quascunq; literas Apostolicas, etiã quasuis clausulas generales, vel speciales, etiã derogatoriã derogatorias, efficacioresque, et insolitas, ac etiã irritantia decreta, sub quacũque verborũ expressione, in se continentis, nullatenus derogari possit, nec quo ad illa derogatũ censeatur, nisi tenor illarũ de verbo ad verbũ, nihil penitus omisso, insertus, et hmõi derogationes cõsistorialiter factæ, & per trinas distinctas literas eundẽ tenorẽ continentis, tribus distinctis similibus vicibus, Magistro, & Cõuentui prædictis intimatæ, et insinuatæ fuerint, ac ipsorũ Magistri, & Conuētus ad id expressus accedat assensus, & aliter factæ derogationes nemini suffragetur: ac Magister, & Conuētus prædicti ad parendũ literis derogatorijs huiusmodi, & decretis super illis processibus, ac illorũ executoribus, & subexecutoribus, eorũque mādatis, & monitionibus minime teneãtur: sed literarũ huiusmodi executionẽ omnino impedire, nec ratione resistẽtiæ censuris ecclesiasticis pereosdẽ executores, vel subexecutores latis inmodari possint. Quibus omnibus etiã si de eis, &c. tenores, &c. in genere, et in specie ad effectũ sufficientis derogationis eorum p̄ plene, & sufficienter expressis habentes, harũ serie specialiter & expresse derogamus: cæterisque cõtrarijs quibuscũq;. Cæterũ iubemus, præsentis cõsuetis vrbis locis publicari, et exẽpla de more applicari, easq; sic publicatas Magistrũ, Conuētũ, & fratres prædictos, cæterosque oēs, & singulos quorum interest, & que obligare volumus, ac si ipsæ præsentis (quibus sola nostra signatura sufficiat, et vbique tã in iudicio quã extra illud, fidem faciat) essent omnibus singulatim, ac personaliter intimatæ.

Placet Motu proprio. M.

¶ Anno

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. LXXVII. Indictione de
 cima, die vero vndecima, Mensis Augusti. Pōtificatus S. D. N.
 Pij diuina prouidentia Papæ V. Anno eius secundo, retroscri-
 ptæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt Romæ in acie campi Flo-
 ræ, & valus Cællariæ Apostolicæ, vt moris est, per nos Ioan.
 Andream Rogerium, & Scipionem de Uclauianus S. D. N. Pa-
 pæ Cursores.

Ioannes Andreas Panizza Magister Cur.

**BVLLA CONFIRMA-
 TIONIS ET NOVÆ CONCESSIO-**

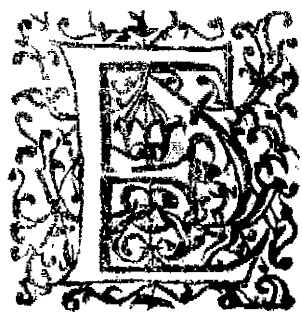
NIS PRIVILEGIORVM OMNIVM

ordinum Mendicantium.

CVM CERTIS DECLARATIONIBVS,
Decretis & Inhibitionibus S. D. N. D. Pij Papæ V.

Motu proprio.

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
 Ad perpetuam rei memoriam.

Si Mendicantium ordi-
 nes, qui sedulū in vinea Domini quotidie exhibere non cessant famulatū, summo semper studio (etiam dum in minoribus essemus) amplexi sumus, ad summi tamen Apostolatus apicem (meritis l cet imparibus) diuina fauente clementia assumpti, dū

K id ment

S A N C T I O N E S

*id mēte recolimus, facere non possumus, quin eos propensiori chāritate, et paterno affectu amplectamur: ac exinde pro suis sanctis studijs, honestisq; laboribus, proq; salute animarum, ab Apostolica Sede (cuius continuè pacem, & dignitatem ordines ipsi fortiter tutati sunt) tam spiritualia quam temporalia subsidia, ornamentaq; acceperint, & accipiant, quibus & sancta sua officia, ac vitam suam regularem facilius, atque expeditius exequi, & trāsfigere possint, & cætera religiosa personæ, ordinesq; alij exēplo ipsorum promptiores, alacrioresq; ad sua officia persoluenda reddantur. Hinc est, quòd nos attendentes, plerosq; ex venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, qui eosdem ordines præcipue, tanquam fructiferos in agro domini palmites, & colere, & adiuuare deberent, non solum id exequi negligere, verum etiam Concilij Tridentini decretis in prauum sensum retortis, eos & eorum quemlibet varijs afficere incommodis, & perturbationibus, eorumque priuilegijs non modicum afferre grauamen conantur. Quidam enim Episcopi (vt accepimus) nolunt admittere quosdam regulares ad prædicationem, etiam in suis Ecclesijs faciendam, quamuis de eorum habilitate ad huiusmodi opus exercendum, habeant bonum testimonium à suis superioribus. Alij vero volunt, vt nedum semet, sed etiam pluries in anno coram ipsis, vel eorum Vicarijs prædicatores præsententur, ac pro licentia prædicandi (quam non nisi in scriptis dare volunt) aliquid quandoque exigunt. Alij etiam Episcopi maximam regularibus iniuriam irrogare videntur, dum præter ordinem, & veterem consuetudinem absque vlla ratione quosdam reijciunt, & quosdam, pro eorum libito, admittunt ad prædicationem huiusmodi habendam in locis suæ diœcesis. Quo-
rundam*

non tam etiam locorum ordinarij, quosdam religiosos probos viros, & idoneos, etiam à suis superioribus approbatos, ad confessiones audiendas admittere nullo modo volunt. Quidam ex eis volunt, non solum singulis annis, sed etiam pluries in anno in aliquibus partibus eosdem confessores sibi præsentari. In aliquibus vero oppidis t̄i Episcopi seu eorū vicarij, quàm presbyteri curati nolunt, vt fratres mendicantes vocati ad audiendas confessiones infirmorum (maximè si infirmitas est grauis) aut etiam sanorum in priuatis illorum domibus, vel alibi, præterquam in suis Ecclesijs aut Monasterijs possint accedere. Nonnulli etiam audent confessores Monialium (qui pleno iure subsunt regularibus) examinare, cum tamen id minimè per concilium decernatur, sicut & de fratribus, qui sunt audituri confessiones aliorū fratrum. Qui etiā in aliquibus partibus nituntur asserere, seu facere, ne quisquam infra annum possit sacram Eucharistiam in Ecclesijs mendicantium recipere, neque etiam moniales tertiarias nuncupatas suorum ordinum (vt aliqui asserunt in aliquibus partibus fieri) cum tamen solum in Paschate, quo ad seculares dumtaxat, iuxta priuilegia summorum Pontificū prædecessorum nostrorum eisdem ordinibus concessa id obseruari debeat. Alij vero Episcopi, seu eorū vicarij audent ad eorū libitum, dare licentiam quibuscunq, quæcunq, Monasteria Monialium, etiam sanctæ Claræ, ingrediendi, etiam si regularium curæ subdita sint. Quidam vero sub prætextu exquirendi voluntates puellarum, ante professionem earum volunt eas extrahere à monasterijs, & per longum tempus alibi detinere: ipsasq, puellas seu nouitias de pleriq, rebus interrogant, neque necessarijs, neque decreto Concilij Tridentini desuper contentis,

SANCTIONES

*ex quibus non modica potest oriri occasio scandali. Alij vero pleriq; noluerūt quosdā regulares aliarū dioecesum sacris ordinibus initiare: ac etiā à sui ordinis Prælati approbato, admittere nolunt. Aliqui vero singulis dominicis diebus in suos Parochianos ad sonum cāpanæ ex cōmunicationem promulgant, vt non possint interesse missis, cōcionibus, & diuinis officijs, nisi in propria parochia. Alij vero ipsis prohibent, vt omnino in alijs Ecclesijs (etiam requisiti) non celebrent. Alij vero in aliquibus partibus in eorū Ecclesijs conciones sacræ Scripturæ, & sermones pro mortuis haberi nolunt: & si aliquid ipsis relicū fuerit, vt ab ipsis missæ dicantur, vel alia officia pro mortuis celebrentur, ipsi sibi ea vsurpant, dicentes, quod ipsi ea exequi non possunt, quia ipsi sunt pastores. Alij vero sub excōmunicationis latæ sententiæ, & exilij per decēnium à diocesi pœna, inhibuerunt, ne missæ in eorum Ecclesijs celebrentur in diebus fecliuus, antequā rector Parochialis Ecclesiæ celebrauerit. Alij etiā nolūt, vt dū prædicatio in Ecclesia Cathedrali habetur, alibi prædicetur. Ac insuper in quibusdā locis omnem ordinē & quietem perturbant, dū controuersias iam diu sopitas & extinctas super præcedentia excitarunt, & vbi nullæ erant, pepererunt: dū pro arbitrio & voluntate eorū, hos illis præferre voluerunt. Quidam etiā Episcopi volunt, regulares à cura animarum excludi, & illā solis presbyteris secularibus cōmitti. Quidam vero quartā funeralium extendere volunt etiā ad missas, legata, & alia quæcunq;, quæ domibus regulariū relinquuntur. Alij autē volunt quartā partē omniū eorum, quæ etiam pro ornamento Ecclesiæ, palliorū, planetarum, cortinarū, pānorum, et eorū etiam, quæ pro victu fratrum relinquuntur. Aliqui etiā in quibusdam partibus etiā volunt, vt non solū ius sepul-
turæ*

turæ solui consuetum, quod semper soluitur, neq; denegatur, sed etiam omne illud, quod Ecclesijs ordinū ad eorum libitum partes dant, quando sepeliuntur ibidem defunctorum corpora, id totum curatis etiam de nouo soluatur, instanter conantur, impedientes ne aliter corpora defunctorū ad monasteria fratrum deferatur, unde in hoc maximè tam partes, quam ipsos fratres grauari contingit. Aliqui vero etiā ex locis mendicantiū, qui curā habent animarum, volunt pro Seminario decimas exigere, ac in casu renitentia etiam pignus exigunt. Alij autem præfatos fratres, ac moniales sub eorum cura degētes subsidium regiū persoluere cogūt, cum multæ earundem monialium vix habeant pro earum victu & vestitu necessaria vitæ. Alij etiam in quibusdā partibus pauperes Mendicantes eleemosynas petere prohibent pro eorum duntaxat sustentatione, & si inuenerint eos panem vel aliquid aliud simile amore Dei sibi collatum portantes, quandoq; ab eis auferre minantur, afficientes eos graui iniuria & contumelia. Nō nulli vero Episcopi vel capitula canonicorū pauperes mendicātes tam fratres quam moniales suorū ordinum, tã de redditibus bonorum siqua habent, quam de possessionibus, vineis, agris, & alijs suis bonis quibuscunq;, non solum largitione fidelium sibi concessis, sed etiam aliās iusti de causis ab eis acquisitis ac pecunijs emptis sibi decimas ac primitias alijs respectiue soluere cogunt. Alij autē ausi sunt inquirere, & processus facere contra aliquos regulares, intra claustra delinquentes, vel de quorum delictis aliqua erat suspitio, non expectata aliorum superiorum censura. Alij vero Episcopi monialium monasteria ingredi, & illa ingrediendi licentias suis concedere, & aduersus illas processus formare, ipsorum ordinum superioribus irrequisitis, præsumunt. Ali-

SANCTIONES

qui etiam dominiū temporale super moniales habere præcedunt. Nonnulli vero frequentissime regulares citant, & iurisdictioni suæ subijcere tentant, ac eorum conuentum occupant, ipsos expellendo, ac in ipsos iurisdictionem, vel potestatem exercent. Aliqui vero ipsos carceribus (absq; causæ cognitione) mancipant, ac manibus pedibusque laborant, vt regulares Mendicantes suæ ditioni subijciant, & vsq; adeo se intromiserunt in gubernatione cōuentuum, & in correctionibus fratrum, vt Prouincialibus, et Generalibus nullus amplius videatur relictus locus, aut vlla iurisdictionis. Aliqui autem, conuentuū Priores, & Guardianos rationes & computa facere cum syndicis conuentuū huiusmodi prohibēt. Fratres quoq; qui ad Episcopos huiusmodi recursum habent, à Prioribus et Guardianis præfatis castigari, & puniri interdiciuntur. Inhibent quoque superioribus ordinum, ne faciant processus contra fratres, ac in ipsos imperiū, & brachium seculare exercent. Alij vero ipsos extra claustra degentes sub eorum protectione recipiunt, eosq; sic permanere permittunt, eosq; etiam manibus suis superioribus detinēt. Aliqui vero, bonorū ipsorum fratrum tanquam ad eos (si extra claustra defuncti fuerint) spectatium, possessionem occupare præsumunt, & ad habitū religionis reuersis, sua bona consignare nolunt. Ac etiam vniones à sede prædicta, aut aliās rite factas, de beneficijs Ecclesiasticis impediunt, & sibi relaxari debere volunt, & cōtradiutores excommunicationis gladio feriunt. Alij vero, regulares cāpanas diebus festiuis pulsare, vel eodem tempore, quo ipsi celebrant, Missas celebrare nolunt. Aliqui etiam pro licentia danda edificandæ quædam domū regulare, triginta vel quadraginta ducatos exigere non erubuerunt. Alij vero eos mortuorum corpora associare.

Alij

Alij autem cum Parocho similia munera subire non permittūt, nisi maior canonicorum pars interuenerit. Alij vero mortuorū officia in regularium Ecclesijs peragi nolunt, nisi cum ipsorum presentia, et ipsorum moniales, vel alias personas, etiam si in earum funere Parochus interuenire non deberet, sepelire prohibēt, nisi ipsi Parocho prius certum quid solutum fuerit: & si aliquem ipsi sciuerint in regularium Ecclesijs sepulturam elegisse, eum (vt dicitur) non ante ad illas deferre sinunt, quam ad Parochi Ecclesiā delatū, inibique officiū peractū fuerit. Postremo vero, testamenta sine presbyterorum presentia fieri prohibēt: & si quid ipsis regularibus relictum fuerit, id asserentes contra Concilij Tridentini Canones esse, reuocare omnino procurant.

Ac propterea volentes præmissis, ac alijs similibus excessibus & grauaminibus ex nostri pastoralis officij debito providere, attendentes etiam illos, qui onus diei, & æstus, tam in prædicationibus, quam in cæteris spiritualibus muneribus quotidie sustinent, nisi etiam aliquantisper subleuentur, facile fore, vt oppressi, à suis officijs omnino desistant: ne in posterum eis aliquod inferatur grauamen, Concilij Tridentini huiusmodi decreta, quorum falsa, seu minus vera intelligentia præmissa irreperunt, quorumque declaratio non nisi ad nos spectat, modo & forma infrascriptis declaranda censuimus. Nos igitur Motu proprio, non ad alicuius instantiam, sed de mera deliberatione, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine declaramus Canonem Sessionis xxiiij. capit. 4. per quem omnibus regularibus, etiam in suorum ordinum Ecclesijs, contradicente Episcopo prædicationis officium interdicatur, Mendicantium ordinum fratres huiusmodi, quando

Declaratur aliq̄ decreta Concilij Tridentini.

Mendicantes: si suis potestatis sunt prædicare ecclesijs hęc que aliq̄ contradictione

SANCTIONES

A suis Generalibus, vel eorum Ministris, Prouincialibus, ad id deputati fuerint, non comprehendere, neq; eos afficere posse. Imo volumus, quod in suis ecclesijs quando eis placuerit, licite, et absq; ullo impedimento, vel contradictione, etiã Episcopi, nisi ipse prædicauerit, prædicare possint. Quod vero in sessione 23. cap. 15. circa confessiones à regularibus non audiendas statuitur, hoc etiã dictorum ordinũ fratres, à præfatis suis Generalibus, vel Ministris, Prouincialibus ad audiendas confessiones vtriusq; sexus Christi fidelium approbatos (vt præmittitur) minime comprehendat: ita vt à confessionibus audiendis, tam intra eorum Ecclesias, & domos, quã extra minimè prohibeantur, super hoc literas felicis recordationis Pauli Papæ 4. etiam prædecessoris nostri, cõcedentes eisdem fratribus Mendicantibus regularis obseruantie, posse confessiones secularium personarum, etiam infirmarũ, etiã extra domos, & Monasteria sua, & vbilibet audire, approbãdo, & de nouo concedendo. Statuimus etiam quod ille qui semel in vna diœcesi admissus per Episcopum fuerit, semper in eadem diœcesi habeatur pro admissõ, nec amplius examinari, vel præsentari in dicta diœcesi debeat, tam quo ad prædicationes faciẽdas, quam quo ad confessiones audiendas: nec aliquid pro prædictis exigi, vel recipi debeat. Confessores vero monialium, quæ degunt sub cura regularium, ab Ordinario examinari nolumus, quemadmodũ neque etiam fratres si debeant audire confessiones aliorũ fratrum, examinari debent. Lectores insuper ex eisdem fratribus & in Theologia graduati, qui cum licentia suorum superiorũ ad gradum admissi fuerint, cum de ipsorum doctrina ambigendum nõ sit, tam confessiones audituri, quam prædicationis munus subituri, ab Episcopis minimè examinentur. Cũq; inhonestũ sit, quẽlibet

Confessiones tam intra domos quã extra audire possunt.

Admissus semel in vna diœcesi non tenetur amplius examinari vel præsentari in eadem.

Confessores monialium, & fratrum nec examinari, nec præsentari tenentur. Lectores, aut graduati examinari non tenentur.

libet in alienam messem falcem iniicere, cumq; monialiū Monaste-
ria non nisi de Episcopi, vel superioris licentia, & in casibus ne-
cessarijs, aliquis ingredi præsumat, in Sessione 25. cano. 5. probi-
betur, hoc tantum in illis Monasterijs locū habere volumus, quæ
Ordinarijs ipsis pleno iure subsunt, in quibus, in casibus necessa-
rijs ipsi dare licentiam possint, et non alijs Monasterijs. Ita vt in
præfatis Monasterijs, quæ Ordinarijs ipsis pleno iure nō subsunt,
ipsi Ordinarij illa ingredi non possint, prout in regulis earū seu de
iure statuitur, & eis aliquos processus aduersus moniales ipsas,
seu fratres huiusmodi, propterea, seu aliās ipsorum ordinū supe-
rioribus irrequisitis, quoquomodo formare, aut facere posse, o-
mninō prohibemus, ita vt aliquā iurisdictionem, seu aliud quod-
cunq; dominium, in moniales & fratres huiusmodi, respectiue
habere, exercere, aut exequi nullatenus possint aut debeāt: imo
illas, & illos omnes ab eorum superioritate, dominio, & iurisdic-
tione, & potestate eximimus & liberamus, prout eis concessū
est per sua priuilegia, à sede præfata obtenta, & ita præfate
moniales, ac fratres sint exclusi à superioritate, & iurisdictione
ordinariorū respectiue huiusmodi, vt etiam in illarū, vel illorū
syndicis, aut procuratoribus deputandis, vel in disponendis illorū
facultatibus, vel alia sibi non competentia facienda, vllatenus nō
se intromittant: nec etiam Ordinarij ipsi regulares præfatos cita-
re, et iurisdictioni suæ subicere, ac eorū conuētus occupare, ipsos
ab eis expellendo, ac in ipsos iurisdictionem aliquam & potesta-
tem exercere, vt præmittitur, aut ipsos carceribus mancipare, &
contra eos aliquid aliud facere possint, vt suæ ditioni subycian-
tur: neq; etiam se intromittant vlllo pacto, aut aliqua ratione in
gubernatione conuentuū, tam fratrum quam monialium huiusmo-

Quid de
ingressu
Monaste-
riorum
monia-
liū quo-
ad Epi-
scopos :
& de licē-
tia ingre-
diēdi nō
danda.
Proces-
sus ad-
uersus
monia-
les, vel
fratres E-
piscopi
facere nō
possunt.

Episcopi
iurisdic-
tionem
vel supe-
rioritatem
i fratres,
vel mo-
niales nō
habent,
citare nō
possunt,
nec con-
uentus
occupare.
Episcopi
nō te in-

di, et

S A N C T I O N E S

Intrōmittunt in gubernatione cōuentuū fratrum vel monialiu.

Regulares habēt res recursum ad Episcopos pos sunt a suis superiorib⁹ puniri.

Episcopi non recipiāt fratres extra claustra degētes, sub protectione sua inuitis superiorib⁹.

Bona regulariū decedentiū siue in habi-

di, & illorum correctionibus: sed omnia ista & alia necessaria ad correctionem & gubernationem fratrum, aut Monialium huiusmodi, eorum Generalibus, ac Ministris seu provincialibus, vel alijs eorum aut earum respectiue superioribus, etiam ratione computa faciendi cum Syndicis conuentuū huiusmodi, omninō relinquantur: nec vllō modo in prēmisis, & alijs fratres & Moniales huiusmodi tangentibus Ordinarij prædicti per se vel alios se intrōmittant. Fratres quoq; si contigerit, eos ad huiusmodi ordinarios recursum habere, à præfatis Generalibus, Ministris, seu Provincialibus, Prioribus, Guardianis, & alijs suis superioribus castigari & puniri posse, & debere: neq; ipsos ordinarios præfatis superioribus ordinum huiusmodi vllatenus inbibere, qui nimo præfatos superiores processus contra fratres suos et Moniales huiusmodi, quando opus fuerit, circa delictorum inquisitionē, vel castigationem facere posse, decernimus, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Inhibemus etiam ipsis ordinarijs, ne fratres extra claustra degentes, sub eorū protectione recipiāt, eosq; inuitis suis superioribus detineāt. Prohibemus quoq; eisdē ordinarijs, ne aliquo modo se intrōmittant in bonis dictorum fratrum extra claustra suorum Monasteriorū pro tempore degentium, siue decedentium, & quamuis in habitu siue absq; habitu moriantur, volumus quod eorum bona mobilia & immobilia ad ordinem, quem professi sunt, pertineant disponenda, iuxta constitutiones, seu ordinationes præfatorum ordinum: neque illa Ordinarij præfati occupare præsumant, imo huiusmodi & ad habitum religionis reuertentium bona omnia monasterijs ipsis (cū ea quæ acquirit Monachus, de iure Monasterio acquirantur) pertinere etiam decernimus. Ac ipsis ordinarijs, ne

quascunq;

quascunque uniones, etiam perpetuas, à sede prædicta, vel aliàs, ut præfertur, hætenus factas, & pro tempore faciendas de beneficijs Ecclesiasticis, seu illorum fructibus, quin suum sortiantur effectum, impediant, omninò etiam prohibemus: & censuras Ecclesiasticas, & alias pœnas per eos in contradictores pro tempore latas, nullius esse roboris, vel momenti, similiter decernimus & declaramus. Insup volumus, quod præfati regulares, quibus cura animarum inest, possint per se ipsos iuxta suorum superiorum ordinationem, aut alios vicarios seu capellanos seculares ipsorum regularium nutu amovibiles, ab eis deputatos, & ab Ordinario pro idoneis nominatos, & approbatos, præfatam curam exercere: neq; in eorum deputatione, vel amotione, neq; alicuius partis fructuum cõsignatione, pro præfatis capellanis seu vicarijs secularibus, si per tales curam exerceri contigerit, Episcopi ullo pacto se intromittant. Prohibemus insuper eisdem ordinarijs, ac alijs quibuscunque personis, ne impediant ipsos fratres quando eis placuerit, tam in diebus dominicis, seu festiuis, aut alijs totius anni temporibus, campanas pulsare, & etiam tempore quo ipsi celebrauerint, missas celebrare, necnon mortuorum corpora associare, & illa per fratres ipsos quando in Ecclesijs suis præfatis delata fuerint, etiam absque præsentia rectorum Ecclesiarum huiusmodi sepeliri facere, ac officia mortuorum huiusmodi peragi posse, necessariãque præsentiam rectorum, aut aliorum clericorum, quin infirmi libere sua possint condere testamenta, minimè esse, ac ipsos regulares legata, aut quævis alia sibi in testamentis relicta, exigere & obtinere posse, neque aliquod ius in contrariũ esse, decernimus & declaramus. Volumus etiam, quod puellarum deo dicendarum, an scilicet coactæ, vel

tu, siue extra habitũ ad ordinẽ, quem p̄fessi sũt ptineãt. Episcopi nõ impediãt uniones benefici orum. Regulares possunt exercere curã animarum.

Possunt campanas pulsare, missas celebrare, mortuorum corpora associare.

seductæ

S A N C T I O N E S

Quomo-
do noui-
tiae sint
examina-
da ante
professi-
onē, ab
Ordina-
rijs.

Regula-
res a quo-
cunque
Episco-
po ordi-
nari pos-
sunt.

Quod
fratres
nullas in
festiuis
diebus ce-
lebrare
possunt,
in quib-
cunque
Ecclesijs
etiā ante
quam re-
ctor pa-
roch. alijs
celebret.
Celebra-
re

seducta fuerint, examen faciendū, non nisi infra quindecim dies, postquam iuxta Conciliū Tridentinum Episcopi, vel eorum Vicarij requisiti fuerint, fieri possit: quibus elapsis, amplius in hoc illis se intromittere non liceat: cuius occasione nec Episcopus, nec eius Vicarius intra septa Monasteriorū ingrediantur, sed stent ante cratē ferream: & interrogationes alias, quā eas quae praefatū Conciliū Tridentinum iubet, eis fieri omnino prohibemus: ac similiter volumus, quod puellae, seu nouitiae ipsae, ad alias interrogationes respondere minimē teneantur [Sessionis vero 23. cap. 8. neminem nisi à proprio Episcopo ordinari posse statuens: in regularibus locū non habere omnino declaramus, ita quod fratres huiusmodi praefatos etiam sacros ordines à quolibet Antistite, gratiam et communionem Apostolicæ Sedis habente (ordinarij loci minime requisita licētia) in locis, seu domibus fratrum huiusmodi, aut alibi, recipere possint. Et insuper Sessionis 22. decretū, per quod populū saepe ad suas ecclesias, saltem dominicis & maioribus festiuis diebus, conuenire debere monet, insequendo, volumus, quod fratribus Mendicantibus huiusmodi, non solū prohiberi non possit, ne missas, & alia diuina officia faciant in eorū ecclesijs, verū etiam in quibuscunque alijs, vbi celebrari missas solitum est, etiam ipsis non vocatis, seu ad id requisitis celebrare valeāt.

Ac etiam quod conciones, & lectiones sacrae scripturae, & sermones pro mortuis, etiam in Ecclesijs suis facere, ac eleemosynas pro celebrandis huiusmodi missis, & alijs diuinis officijs peragendis, si eis illas donari seu relinqui contingat, recipere: nec non missas, & diuina officia huiusmodi, etiam in diebus dominicis, vel festiuis, etiam antequam rector Parochialis Ecclesiae celebrauerit, celebrare, & facere, & quando

eis vi-

eis videbitur, etiã si tunc in ecclesia cathedrali prædicetur, prædi-
 care, ac etiam quicumq; vtriusq; sexus Christi fideles, totius anni tẽ-
 pore illas, et illa in Ecclesijs fratrum hmodi audire possint, ipsiq;
 Christi fideles vllatenus desuper molestari, aut impedi per loco-
 rum Ordinarios seu Rectores Parochialium ecclesiarum, aut alios
 quoscunq; vlllo pacto, causa, vel occasione nõ valeant, seu debeãt,
 sed præfati Christi fideles audiendo missas, & alia diuina officia
 in Ecclesijs fratrum hmodi diebus dominicis, aut festiuis, præcepto
 Ecclesiæ de illis audiendis satisfacisse censeantur. Ipsiq; Christi
 fideles, sacramentũ Eucharistiæ (resurrectionis Dominicæ festi-
 uitate dũtaxat excepta) sumere, eisque illud per fratres hmodi
 administrari valeat, nec ad aliud faciendum per locorum Ordina-
 rios, aut ecclesiarum rectores præfatos, seu alios quoscunq; (illo-
 rum licentia minime requisita) etiã sub censuris ecclesiasticis &
 alijs pœnis cogi vel compelli possint, seu debeant. etiã decernimus
 & declaramus. Et licet in sessione 25. cap. 12. caueatur, quod
 censuræ & interdicta ecclesiastica, etiã à locorum ordinarijs pro-
 mulgata, mandãte Episcopo, à regularibus in eorum ecclesijs pu-
 blicari debeãt, tamen si tẽpore celebrationis alicuius ex festis san-
 ctorũ ordinum eorundẽ, ac aliã in alijs festiuitatibus iuxta eorũ
 dem ordinum priuilegia Apostolica, interdictũ huiusmodi ema-
 nauerit, illud in præfatis festiuitatibus & earũ octauis suspendi-
 mus. Controuersias autẽ omnes de præcedẽtia, quæ eadẽ sessione
 25. cap. vero 12. per Episcopum terminari mandantur, nõ nisi
 durantes, per illũ dirimi, finitas autẽ nullo pacto innouari posse
 statuimus. Cumq; licet cap. 11. sessionis 25. statuatur, quod in domi-
 bus virorum seu mulierũ, quibus animarum personarum secu'a-
 rium cura imminet, nulli, etiã ad nutum amouibiles, inibi depu-
 tentur

possunt e-
 tiã ante
 quã cele-
 bretur
 in paro-
 chiali.
 Prædi-
 care pos-
 sunt etiã
 si in ca-
 thedrali
 prædica-
 tur.
 In die-
 bus festi-
 uis õnes
 Christi fi-
 deles au-
 dire pos-
 sunt mis-
 sas in ec-
 clesijs
 fratrum.
 Satisfa-
 ciunt præ-
 cepto ec-
 clesiæ.
 Possunt
 que.
 Interdi-
 cta suspẽ-
 duntur in
 festiuita-
 tibus san-
 ctorũ or-
 dinũ, &
 alijs ad
 quæ ha-
 bent pri-
 uilegia.
 Contro-
 uersie d
 præcedẽ-
 tia diri-
 muntur.

tentur

S A N C T I O N E S

Regula-
res ad cu-
ram ani-
marū ad-
mitti de-
bent.

Quarta,
funerali-
um, qñ
soluēda.

Nec q̄r-
tam nec
partē ali-
quā eo-
rumque
fratrib⁹
reliquū
tur tenē-
tur tri-
buere.

1° sepul-
turæ sol-
uendū.

Médicā-
tes curā
anima-
rū habē-
tes nō te-

tentur, nisi de Ordinarij consensu ac prævio examine huiusmodi
 præcedente, ad curam huiusmodi admitti posse omnino volumus
 præfatos regulares. Quartam autem funeralium de qua, sessione
 25. cap. 13. nequaquam soluere teneantur Monasteria, quæ à
 quadraginta annis citra fundata existunt, postquā Conciliū ipsū
 loquitur tantum de Monasterijs ante annos quadraginta funda-
 tis, quæ ipsam quartam soluere consueuerunt: & ubi solui cōsue-
 uit, id tantum cere, & aliorū, quæ in aliquibus partibus deferri
 contigerit, tēpore quo defunctorū corpora ad sepulturam deferū-
 tur: non autem de Missis, seu legatis, vel alijs, fratribus ipsis seu
 monialibus huiusmodi relictis, aut alijs quomodolibet donatis sol-
 ui debet. Sicq; intelligi Concilij decretū, quo ad quartam huiusmo-
 di soluendam, debere decernimus. Vbi vero non est cōsuetudo sol-
 uendi quartam huiusmodi, de nullo supra scriptorū solui debere
 declaramus. Nec ad quartam seu aliam partem omnium eorum,
 quæ etiā pro ornamento Ecclesiæ, palliorum, planetarum, corti-
 narum, pānorum, & aliorum quæ dictis ecclesijs relinqui, vel da-
 ri contigerit, etiam si pro victu fratrum, aut alijs relinquantur,
 aliquid contribuere teneantur. Ac etiā ius sepulture solui tan-
 tum cōsuetum curatis, & non aliquid aliud eis solui debeat, quā-
 uis partes ad earum libitū ecclesijs ordinum huiusmodi, seu eorū
 fratribus alia quæcunq; tribuant, seu eleemosynas elargiantur,
 quando sepeliuntur ibidem corpora mortuorum huiusmodi: nec
 propterea impediri debeant, quin possint defunctorum corpora
 præfata ad eorum ecclesias tumultanda deferri facere: Inhone-
 stum quoque esse censentes, Mendicantium ordines ad aliquorū
 onerum contributionem teneri, illos, illorum que loca, etiam si
 curam animarum habeant, ac quæcunq; beneficia illis vnita ad

contri-

contributionem pro Seminario, aut decimarum aliquarum solutionem, immo illos, & eorum domos, monasteria, beneficia, & loca quæcunq;, & ab illis quomodolibet dependentia, eorūq; possessiones, vineas, agros, et prata, ac alia bona quæcūq;, tam ad ipsos, quam ad moniales præfatas, etiam largitione fidelium, seu aliâs iustis de causis ab eis acquisita, ac pecunijs empta vel aliâs quomodolibet pertinentia, minimè teneri: illosq; et illas à quibuscunq; decimis, primitijs, quartis, medijs, & alijs fructuū partibus, nec non subsidijs charitatiuis, etiam per nos concessis, ad quorumcūq; etiam regum, Principum, et dominorum temporalium instantiam, quacunq; etiam vrgentissima & de necessitate exprimenda causa, ac etiam alijs quibuscunq; oneribus, tã ordinarijs, quam extra ordinarijs: etiam ratione fructuū, olerum, virgultorum, lignorū, beneficiorum, & aliarum quarūcunq; rerum, tam pro victu quã vestitu, aut aliâs sibi necessariarum quomodolibet etiam auctoritate Apostolica nunc et pro tempore impositis, ita vt penitus et omninò ad alicuius rei contributionem minimè teneantur, omninò eximimus et liberamus: illosq; & illas, ad illos, & illa, etiam si seculares, et aliæ personæ quæcunque in eas exigendi possessione fuerint, minimè teneri debere volumus: nec sub cap. 12. sessionis. 25. comprehendi posse, vel debere decernimus. Quòd verò de usu quæstorum eleemosynarum auferendo loquitur sessionis. 21. cap. 8. id ad mendicantium ordines nullo modo referri posse, vel debere, etiam decernimus: quin potius cum ex eleemosynis hmodi viuere cogantur, eis id facere, liberū omninò esse declaramus. Quoniã verò ex nimia Episcoporū sibi irrogata auctoritate ipsi psonas regulares suæ iurisdictioni subijcere omnino studēt, ac decreto Cōcilij præfati sessionis. 25. cap. 4. edito, quo cauetur,

nētur ad aliquā cōtribu-
tionē p semi-
nario.

Deci-
mas aut
subsidia
minime
soluere
tenētur.

Eleemo-
synas pe-
tere pos-
sunt.

quod

S A N C T I O N E S

Regula-
res deli-
quētes a
lius su-
periori-
bus pu-
niantur.

Episco-
pi cōtra
Regula-
res pro-
cessus fa-
cere nō
possunt.

Licenti-
as p cō-
struēdis
domib⁹
gratis da-
re debēt.
Manda-
tū in die
cœnæ do-
mini fa-
cere & p̄
dicare
possunt.

Portio
nō solue-
da pro se-
pultura
moniali
um vel
altarū p̄-
sonarū.

quæ si regularis intra claustra existēs, & extra ea ita notoriē deliquerit, vt populo scandalosus sit, termino ab Episcopo præsi- gendo, a suo superiore omninē puniatur, sin minus, ab Ordinario delinquens puniri possit, confisi, varijs indebitisq; grauaminibus regulares afficiant, ordinarios præfatos aliquid contra regulares in claustris degentes huiusmodi quouis prætextu, occasione, vel causa innouare non posse, vel debere: nec aliquos processus cōtra ipsas personas regulares formare, aut facere posse volumus: nisi propter manifestum scandalū, & suorū ordinū superioribus pri- us consultis, & negligentibus: alioquin, omnia, & singula contra præmissa facta, & gesta, ac facienda in futurū pro nullis & in- fectis habeantur. Licentias verò pro construendis domibus regu- laribus, quæ. 4. cap. 25. sessionis nisi de Ordinarij licentia con- strui prohibentur, gratis omnino dari, & non nisi legitima sub- sistente causa (superioribus explicanda) illas recusari posse: nec non fratres præfatos (etiam solos) mortuorum corpora asso- ciare. Ac mandatum in die cœnæ Domini fieri solitum, in ecclesijs, seu domibus fratrum cuiuslibet ordinis prædictorum solemniter facere, & prædicta die prædicare hora qua eis vide- bitur: nec per locorum ordinarios, aut rectores ecclesiarum, seu alios quoscunq; prohiberi posse, etiam decernimus, et declaramus. Mandātes etiam vniuersis locorū ordinarijs, ne mortuorū officia agere Rectores Parochialium in ecclesijs ipsorum fratrum (contra illorū voluntatē) permittant. Ac moniales dictis fratribus sub- ditas, vel personas sepulturam in eorum ecclesijs eligentes (nulla soluta Parocho portione) sepelire: vel si fratres ad mortuorū cor- pora associāda vocati fuerint, illa absq; fratrum huiusmodi præ- sentia sepeliri facere audeant, vel præsumant. Cumq; maximè de- ceat,

deceat, liberam esse cuiusvis testantis voluntatem, prauum illum usum, paruo adhuc tempore (vt præfertur) introductum, p quẽ testamẽta absq; presbyterorũ præsentia fieri interdiciuntur, omnino abrogamus. Postremò quod cap. 13. sess. 25. cautũ fuit, quòd omnes scilicet, tam clerici, quàm regulares quicunq; ad publicas processiones vocati, accedere compellantur: id quo ad fratres præfatos, de illis tantum processionibus intelligi volumus, ad quas secundum consuetudinem antiquam locorum soliti sunt accedere: vel quæ pro bono pacis ecclesiæ, vel pro victoria cõtra infideles indicuntur: quod etiam de illis conuentibus, qui collegia nuncupantur, minimè intelligi volumus, in quibus fratres sub arctiori claustra degunt, ita vt nec in choro cantent, nec ad mortuos accedant, sed tantum studijs, et lectionibus vacent. Præterea si forte inter Episcopos, vel collegia, aut capitula, vel alias quasvis personas & præfatos fratres, seu moniales, aut eorum aliquos, super præmissis vel aliquo eorum, coram quocunq; seu quibuscunq; iudicibus, etiam causarum palatij Apostolici auditoribus, ac sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, tam in Romana Curia quam extra eã ubilibet lis, seu lites respectiue pendeant: nos litem seu lites, et causam, vel causas huiusmodi ad nos aduocamus, ac illam, & illas, quarum statum, ac nomina, & cognomina iudicum, et colligitium presentibus haberi volumus pro sufficienter expressis, cassamus, & extinguimus, ac partibus ipsis per petuum silentium de super imponimus. Ac insuper vt facilius præmissa omnia illibata persistant, omnia & singula priuilegia, immunitates, indulgentias, facultates, libertates, indulta, dispensationes, fauores, & gratias, quæ decretis Concilij Tridentini aliàs, quam vt superius est dictum, concessum, & declaratũ, non contrariantur expres-

Abrogatur vltus faciendi testamenta absque presbyterorũ præsentia. Ad quas processiones compelli possint regulares.

Fratres qui sunt in collegijs ad nullas tenentur ire.

Aduocatio & extinctio litium, super aliquo præmissorum.

Confirmantur, & de nouo conceduntur omnia pri

S A N C T I O N E S

uilegia
 que de
 cretis cō
 cilio Tri
 dentini
 expresse
 non cō
 trarietur
 aliāquā
 superius
 est dictū
 concessū
 & decla
 ratum.

*se eisdem fratribus, necnon monialibus quibuscunq;, & sorori
 bus tertij ordinis prædictorum ordinum respectiue ordinibus, ac
 illorum Ecclesijs, domibus, & personis, etiam viua vocis oracu
 lo in genere, vel in specie, tam per rec. me. Eugenium 4. Six
 tū 4. Leonem 10. Paulum 3. ac dictum Paulum 4. & Pium
 etiam 4. quā alios quoscunq; Romanos Pontifices, etiā præde
 cessores nostros, ac nos, et Sedem eādem quomodolibet concessa,
 confirmata & innouata, necnon nostras, & prædecessorum no
 strorum, ac alias quascunq; de super confectas literas, quarum o
 mnium tenores, ac eorundem prædecessorum nostrorū nomina,
 & alia de necessitate exprimenda, ac si de verbo ad verbum (ni
 hil penitus omissio, & forma in illis tradita obseruata) inserti
 forent, etiam presentibus pro sufficienter expressis habere vo
 lumus, auctoritate Apostolica tenore presentium perpetuō ap
 probamus, & confirmamus, illisq; perpetuæ et inuiolabilis firmi
 tatis robur adijcimus, eaq; perpetuis futuris temporibus inuiola
 biliter obseruari debere, ac fratribus superioribus, & personis
 ordinū huiusmodi, necnon alijs quibuscunq; quos illa concernunt,
 suffragari debere, seu posse volumus. Necnon priuilegia, immu
 nitates, facultates, libertates, indulta, dispensationes, exemptio
 nes, fauores, & gratias, tam spirituales quā temporales, modo
 & forma quibus concessa sunt, etiam per viam communicationis
 & extensionis, actiue & passiue inter se, & alios quoscunq; or
 dines respectiue, de nouo concedimus: illaq; omnia & singula ad
 domos, & loca quæcunq; dictorū Mendicantium ordinū, & mo
 nialium quaruincunq;, ac sororum de tertio ordine nuncupatarū
 in congregatione viuentium dictorū ordinum (vt præfertur) ba
 tenus recepta, & in posterum recipienda. Necnon eorum perso
 nas et*

Denouo
 concedū
 tur.

nas et

nas & bona, etiam si priuilegiorum & aliarum gratiarū præfatarum auctentica originalia, propter temporis antiquitatem, vel varias vr̄bis ruinas, deperditæ existant (dummodo de eis aliàs legitimè constet). extendimus, & ampliamus. Et sic in præmissis omnibus & singulis, per quoscunq; iudices & personas quauis auctoritate fungentes, etiam Cardinales, & auditores præfatos (sublata eis, et eorū cuilibet, quauis aliter iudicandi & interpretandi facultate, et auctoritate) iudicari & diffiniri debere: necnō quicquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritū, & inane decernimus.

Quocirca dilectis filijs nostro prædicatorū Cardinali Protectori, et S. Hieronymi Generali ordinū, ac curiæ causarū Camere Apostolicæ, etiam Generali Auditori, nunc & pro tempore existētibus, per Apostolica scripta motu simili mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium seu alios, præsentēs literas, & in eis contenta quæcunq; vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorundem fratrum, aut monialium, vel alicuius eorum fuerint desuper requisiti, solenniter publicantes, eisq; in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciāt (auctoritate nostra) præsentēs, & in eis contēta, huiusmodi firmiter obseruari, ac singulos quos literæ ipsæ concernunt, pacifice frui & gaudere, non permittentes eos, vel aliquem eorum desuper, contra præsentium tenorem per quoscunq; etiam locorum ordinarios, quomodolibet indebite molestari, cōtradiçtores quoslibet, & rebelles, per cēsuras et pœnas ecclesiasticas, aliāq; opportuna iuris remedia, appellatione postposita, compescēdo, legitimisq; sup his habendis, seruatis processibus, cēsuras et pœnas ipsas, etiā iteratis vicibus, aggrauādo, et interdictū ecclesiasticū apponēdo,

Iudices
assignantur.

S A N C T I O N E S

innocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachij secularis. Non obstantibus premissis, & alijs apostolicis, necnon in prouincialibus & synodalibus Concilijs editis, generalibus, vel specialibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac etiã iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, priuilegijs quoq;, indultis, & literis Apostolicis eisdẽ Episcopis, vel quibusuis alijs personis sub quibuscunq; tenoribus & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusq; & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam Motu simili, ac aliã quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorũq; totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autẽ per clausulas generales idem importantes, mẽtio seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruãda foret: tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum (nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata) inserti forent, presentibus pro sufficiẽter expressis, & insertis habẽtes, illis aliã in suo robore permansuris, hac vice dũtaxat specialiter & expresse derogamus. Necnon omnibus illis, quæ in literis confirmationis, & innouatiõis priuilegiorum eorundẽ, aliã per eosdem Paulũ. 4. & Pium etiam quartũ prædecessores nostros prædictos, ordini fratrum minorũ huiusmodi concessorũ, concessum est, non obstare contrarijs quibuscunq;. Aut si locorũ ordinarijs, vel quibusuis alijs cõmuniter vel diuisim ab Apostolica sede indultũ, quod interdici, suspendi, vel excõmunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbũ de indulto huiusmodi mentionem. Et quia

difficile

difficile foret, earūdem præsentium literarū notitiam ad quascūq; personas peruenire, & ubiq; illas præsentare, etiā motu & scientia similibus volumus, & decernimus, quod transumptis earūdem præsentium literarū (etiam per impressionem factis) manu alicuius Notarij publici subscriptis, aut sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ sigillatis, quemadmodū adhiberetur præsentibus literis originalibus (si præsentarentur) ubiq; adhibeatur, tam in iudicio quàm extra illud, plena et indubitata fides. Nulli ergo omninò hominum liceat, hāc paginā nostræ declarationis, prohibitionis, exemptionis, liberationis, inhibitionis, suspensionis, statuti, decreti, mandati, abrogationis, aduocationis, cassationis, extinctionis, impositionis, approbationis, confirmationis, adiectionis, concessionis, extēisionis, ampliacionis, voluntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario cōtraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationē omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se nouerit incursum. Dat. Romæ apud S. Petrum anno incarnationis Dominicæ millesimo, quingentesimo, sexagesimo septimo, decimo septimo Kalen. Iulij. Pontificatus nostri Anno secundo.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Registrata apud Cæsarem secretarium.

Nos Clemēs Monilianus mi

seratione diuina S. R. E. presbyter Cardinalis de Ara cœli nuncupatus, Omnibus & singulis præsens literarum Apostolicarū concessionis, declarationis, confirmationis, et voluntatis sanctissimi Domini Pij

L 3

diuina

SANCTIONES

diuina prouidentia Papæ Quinti, in fauorem Mendicantium im-
 pressum transumptum visuris, lecturis, pariter & audituris no-
 tum facimus, & in verbo veritatis attestamus, qualiter cum su-
 pradictis originalibus Apostolicis literis, quas non cassas, non a-
 bolitas, nec in aliqua sui parte suspectas vidimus, & cū præmisso
 transumpto auscultauimus, concordat. In quorum omnium fidē
 & testimoniū ad instantiam R. P. F. Antony à Monelia or-
 dinis S. Francisci de obseruantia, ac in Rom. Curia eiusdem or-
 dinis procuratoris, has præsentēs nostras attestationis literas etiā
 imprimi, et nostri soliti sigilli (quo in similibus vtimur) impres-
 sione communiri, & per Notarium infra scriptum subscribi fe-
 cimus. Actum & Datum Rom. in ædibus nostris, Anno
 à Natiuitate Domini M. D. LXXII. Indi-
 catione nona, die vero 24. Iulij. Pontifi-
 catus eiusdem S. D. N. Pij Papæ
 V. Anno secundo.

S. D. N. D. PII PAPAE. V.
EXTENSIO

DECRETI CONCILII TRIDENTI-
 NI SESS. XXI. CAP. II. QVOD INCIPIT. CVM
 non deceat, loquentis de Clericis secularibus, ad Cle-
 ricos regulares non professos, quod non promo-
 uantur ad sacros ordines, nisi seruata
 forma dicti De-
 creti.

Pius

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex sacrorū Cō-
 cilioꝝ auctor & interpres, illa quæ in huiusmodi
 Concilijs a prudentibus patribus in Spiritu Sancto legitimè con-
 gregatis salubriter sancita sunt, pro sui pastoralis officij debi-
 to, dum æquitas, honestas, & decus suadet, sicuti declarare, &
 moderari, ita etiam ad alios casus extendere consuevit. Sanè
 cum non deceat diuino ministerio ascriptos cum ordinis dedecore
 mendicare, aut sordidum aliquem quæstum exercere, sacro Tri-
 dentino Concilio inter alia decretum fuit, nequis deinceps cleri-
 cus secularis, quamuis aliàs moribus, scientia, & ætate esset
 idoneus, ad sacros ordines promoueretur, nisi prius legitimè cō-
 staret, eum beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum ho-
 neste sufficeret, pacifice possidere, vel aliàs ordinari non posset,
 nisi iuxta Decreti ab ipso Concilio desuper editi formam, & te-
 norem. Cum autem nulla in huiusmodi Decreto religiosorum
 clericorum mentio facta fuerit, ac propterea nonnulli (vti mo-
 leste accepimus) certorum ordinū Religiosi, seu canonici, vel cle-
 rici intra claustra Monasteriorum seu domorum more regula-
 rium in comuni viuentes, qui nunquam, seu non nisi ad certū
 tempus professionem emittunt, & ex claustro exire, vel dimit-
 ti, & ad seculum redire libere & licite possunt, religionis præ-
 textu absq; titulo sufficientis beneficij, nec iuxta dicti Decreti te-
 norem, ad sacros ordines se promoueri prætendunt, & à nōnullis
 Episcopis passim promoueantur, atq; inde plerumq; illud incon-

S A N C T I O N E S

ueniēs eueniat, vt sic promoti, & è clauſtro exeūtes, & per ſecū-
 lū vagantes, vel mēdicare, vel ſordidum quæſtū exercere nō ſine
 ipſorum dedecore, ac ordinis vilipendio, et quā plurimorum Chri-
 ſti fidelium ſcandalo cogantur. Nos igitur, qui ſingulorum Dei
 Miniſtrorum honorem & decus (quantū in nobis eſt) ſinceris
 exoptamus affectibus, Motu proprio, & ex certa noſtra ſciētia,
 deq; Apoſtolice poteſtatis plenitudine, hac perpetuo valitura ſan-
 ctione decretum prædictū de clericis ſecularibus loquēs, ad omnes
 et ſingulos etiā cuiuſcunq; ordinis clericos, religioſos, ſiue ſecula-
 res more religioſorum viuētes in cōmuni non profeſſos harū ſe-
 rie extēdimus, & ampliamus: Ac religioſis, & alijs prædictis nō
 profeſſis, vt ad ſacros ordines promoueri, necnō omnibus & ſin-
 gulis venerabilibus fratribus noſtris Patriarchis, Archiepiſco-
 pis, & Episcopis gratiam & cōmunionem Sedis apoſtolice ha-
 bētibus, vt ordines ipſos huiusmodi religioſis perſonis impendere,
 niſi obſeruata forma dicti decreti non valeant, in virtute ſanctæ
 obedientiæ, & ſub indignationis noſtræ pœna interdiciamus, &
 prohibemus: ac contrafacientes per annū à præſtatione taliū or-
 dinū ipſo iure ſuspendimus. Statuentes, & decernentes ꝑmotio-
 nes quarumlibet religioſarū perſonarum prædictarū ad ordines
 huiusmodi contra ipſius decreti Concilij Tridentini formam, etiā
 cuiuſuis licētiae illis ab apoſtolica Sede, vel illarū ſuperioribus cu-
 iuſcunq; dignitatis, ſtatus, gradus, & præeminentiae exiſtāt, etiā
 ſi Pontificali dignitate fungantur, vel Cardinalatus honore præ-
 fulgeāt, conſeſſæ prætextu factas, executione prædictorū ordinū
 ōnino carere, nullasq; proſus et irritas exiſtere, ſicq; ꝑmotas per-
 ſonas in altaris miniſterio miniſtrare non poſſe. Quinima mini-
 ſtrantes, priuilegijs, exēptionibus, immunitatibus, & alijs gratijs
 clericis

clericis concessis omnino priuari, et irregularitatis, aliasq; in dicto
 decreto cōtētas pœnas eo ipso incurrere, à quibus nisi à Romano
 Pōtifice, vel in mortis articulo minime absolui possint. Nō obstā
 tibus quibusuis constitutionibus, et ordinationibus apostolicis, ac
 quorūuis monasteriorū & ordinū, etiam iuramēto, & confirma
 tione apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, &
 cōsuetudinibus, priuilegijs quoq; indultis, et literis apostolicis, illis
 illorūq; superioribus, & personis sub quibuscūq; tenoribus et for
 mis, ac cū quibusuis, etiā derogatoriarū derogatorijs, alijsq; effica
 cioribus efficacissimis, restitutiuis, et insolitis clausulis, irritanti
 busq; & alijs decretis in genere, vel in specie, ac aliās quomodoli
 bet etiā iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innouatis. Quo
 bus omnibus, etiā si aliās pro illorū sufficienti derogatione de illis
 illorūq; totis tenoribus specialis, specifica expressa & indiuidua,
 nō autē per clausulas generales idem importātes mentio, seu quæ
 uis alia expressio habēda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc
 seruāda foret, illorū tenores, formas, Datas, et decreta in illis ap
 posita, ac si de verbo ad verbū insererentur præsentibus pro suf
 ficienter expressis, & insertis habētes, illis aliās in suo robore p
 māsuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus,
 cæterisq; cōtrarijs quibuscunq;. Et vt præsentēs literæ ad ominū
 notitiā perueniant, neue quis illarū ignorātia excusari possit, vo
 lumus, et apostolica auctōritate decernimus, præsentēs literas ad
 valuas principis apostolorū de Vrbe, et Cancellariæ apostolicæ,
 ac in acie campi Floræ publicari, & earū exempla affigi, & im
 primi, illarūq; exemplis etiā impressis manu alicuius Notarij pu
 blici, & sigillo prælati ecclesiastici, vel eius curiæ obsignatis ean
 dē prorsus fidē adhiberi, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si fo
 rent

SANCTIONES

rent exhibita, vel ostensa. Nulli ergo omnino hominū liceat hāc paginam nostrae extēnsionis, ampliacionis, interdicti, prohibitiōis, suppositionis, statuti, decreti, derogationis, & volūtatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem omnipotētis Dei, ac beatorū Petri & Pauli Apostolorū eius se nouerit incursum. Dat. Rom. apud S. Petrū, Anno incarnatiōis Dominicæ M. D. L. XVIII. Pridie idus Octobris. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Registrata apud Cæsarem Secretariū.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. L. XVIII. Indictione vndecima, die vero duodecima mensis Nouembris, Pontifi. sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Pij diuina prouidēti a Papæ quinti, Anno tertio retrospectæ literæ Apostolicæ affixæ & publicatæ fuerūt ad uas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, Cæcellaræ Apostolicæ, & in acie campi Floræ, dimissis in superius expressis locis præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium affixis, & deinde, vt moris est, amoris per nos Thomā Gallarum, & Iulium Parinum prælibati S. D. N. D. Papæ V. ac sanctæ Apostolicæ Sedis Cursores.

Christianus de Monte Magister Curs.

Franciscus Sellier Archiuij Rom. Cur. Scriptor subscr.

S. D. N. D. P I I P A P A E. V.
COSNTITVTIO DE TRIVM VOTO-
rum professione ab ijs emittēda, qui in congregatio-
nibus sub obedientia voluntaria viuunt, quorum ha-
bitus à secularibus presbyteris
est distinctus.

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

Lubricum

In vbricū vitæ genus eorū veriti,
 qui regulariū formā præ se ferētes, nec proprijs renun-
 ciant, nec vllā profitētur ex regulis approbatis, quādo horū ple-
 riq; proprio instinctui obsequētes, alij odio incēsi, alij dū quod am-
 biant, minus consequūtur, alij vel dilapidatis, vel interuersis re-
 bus, & ad sese, vel propinquos trāsflatis, vt ratiocinia effugiant,
 quidā etiā in suos ipsorū mores inquisitū iri præsentētes, quasi
 impunitatē adepturi, è sodalitia suo, vt lubet, exiliūt, eiectisq; illius
 insignibus, vestē recipiūt secularē. Hīc graues et periculosæ quo-
 tidie offēsiōes in populos cōcitatū, dū quos disciplina regulari p-
 petuo mācipatos credūt, rursus eos, etiā vbi cōsenuerūt, cōtēpto post
 tot ānos, et relicto (idignis sæpe modis) eius cui sese dediderāt vitæ
 instituto, liberos vidēt et solutos in sæculū euagari. Cū igitur cōue-
 niat, vt cuius arma induit, eā miles militiā persequatur, hāc de p-
 dictis rationē capere instituimus, vt vel permanēdi, vel abscedēdi
 facultate semel singulis pposita, certus deiceps et imobilis discipli-
 næ regularis cultus debeat ī ipsis sodalitatibus ppetuo obseruari.
 Itaq; de nobis attributæ potestatis plenitudine, statuimus, vt oēs,
 et singuli Priores, Præpositi, et alij præsidētes, generales, prouin-
 ciales, et cōuētuales, necnō Canonici, et fratres S. Georgij in Alga
 Venetiārū, ac Eremitarū S. Hieronymi, aliās beati Petri Pifarū,
 et omniū ac quarūcūq; aliarū congregationū, necnō ecclesiarū, do-
 morū, et conuētūū in cōmuni, et sub obedientia volūtaria, et extra
 votū solenne religionis viuētes, quorū habitus à secularibus pres-
 byteris est distinctus, qui religionem amplecti, et professionē regu-
 larem solennem emittere voluerint, id in suis quisq; Conuētibus,
 & domibus, intra viginti quatuor horarū spatiū, postquā delega-
 tus noster præsentis literas eis significauerit, palā et spōte delibe-
 rent, et declarent: inde convocato quam primū per singulas huius
 modi

S A N C T I O N E S

modi cōgregationes generali vel alio supremo, iuxta morē cuiusq;
 cōgregationis, capitulo, ibiq; electa vna, sub qua degāt, ex regulis
 approbatis, in quā maior pars vocū ipsius capituli cōsenserit, triū
 votorū substantialiū professionem regularē intra mensem solen-
 niter emittant: & in eā ipsi, quā illam deinceps ingressuri atq;
 professuri, perpetuū ferāt altissimo famulatū: sicq; professi vel in
 suis quisq; prioratibus, preposituris, presidentijs, administratio-
 nibus, & officijs confirmētur, vel ad alia transferātur, pvt cuiq;
 cōgregationi, et superioribus suis videbitur vtilius expedire. Qui
 verò excursio iā anni spatio, in ipsa congregatione morati, refuge-
 rit intra tēpus prædictū p̄fiteri, detractō religionis habitu, ac red-
 ditis, etiā in vinculis si opus sit, receptorū, et administratorum o-
 niū rationibus, eijciātur, nec deinceps patiātur in vllis eiusdē cō-
 gregationis domibus, seu cōuētibus āplius cōuersari. Quocirca mā-
 damus vniuersis & singulis Prioribus, Præpositis, Generali-
 bus, Prouincialibus, & Conuētualibus, ac alijs cuiuscunq; digni-
 tatis, & nominis Ministris, necnon conuentibus, canonicis, fra-
 tribus, & personis congregationum huiusmodi, vt statutum no-
 strum prædictum, non expectata alia iussione, aut mētis nostræ
 declaratione, humiliter recipiant, & studiose obseruare procu-
 rent. Quod si forte aliqui in eo, quo nunc sunt statu (quem omni-
 nō tollimus & abolemus) contra nostrū hoc statutum persiste-
 re cōtenderint, singulos omni dignitate, officio, administratione,
 & beneficio priuamus, & ad futura perpetuo indignos decerni-
 mus, ex cōmunicationis quoq; sentētia innodamus eo ipso. Nō ob-
 stantibus foundationibus, et institutionibus, ac statutis et cōsuetu-
 dinibus congregationum, domorum & conuentuū prædictorū,
 iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia
roboratis

roboratis, priuilegijs quoq̃, exemptionibus, et indultis Apostoli-
 cis, illis eorūq̃ superioribus, et personis, ac eorū singulis per quos-
 cunq̃ Ro. Pont. prædecessores nostros, ac nos, et Sedem Aposto-
 licā, etiam per modum statuti perpetui, ac initi & stipulati cōtra
 Etus, ac aliās sub quibuscunq̃ tenoribus, & formis, ac cū quibus-
 uis clausulis & decretis in genere, et in specie concessis, & cōfir-
 matis, ac etiā alijs reformationibus, quotiescūq̃, ac quocūq̃ tēpore
 factis, & promulgatis, et quibuslibet alijs indulgentijs, et literis
 Apostolicis, specialibus, et generalibus, quorūcūq̃ tenorū existāt,
 per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effe-
 ctus earū impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de qui-
 bus, quorūq̃ totis tenoribus habēda sit in nostris literis mētio spe-
 cialis, quæ omnia tanquā abrogata, cōtra earundē præsentīū teno-
 rem nolumus cuiquā in aliquo suffragari. Cæterū mandamus
 præsentibus ad valuas Basilicæ Principis Apostolorū de Vrbe, &
 Cæcellariæ Apostolicæ, ac in acie cāpi Floræ publicari, & earū
 exēpla de more applicari. Ac etiā volumus quod ipsarū præsen-
 tiū exēpla etiā impressa, et prælati Ecclesiastici, vel eius Curie si-
 gillo, & Notarij publici manu obsignata, eādē illā fidē ubiq̃ loco-
 rū, in iudicio & extra illud faciant, quā ipsæ præsentibus facerēt, si
 ibi ostenderentur, aut exhiberētur. Nulli ergo omnino hominū
 liceat hanc paginā nostræ sublationis, abolitionis, priuationis, sta-
 tuti, mandati, inmodationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu
 temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit,
 indignationē omnipotentis Dei, ac beatorū Petri et Pauli Aposto-
 lorum eius, se nouerit incursum. Datū Romæ apud sanctum
 Petrū, Anno incarnationis Dominicæ M. D. L. XVIII. quin-
 todecimo Kal. Decembris. Pōtificatus nostri Anno Tertio.

SA N C T I O N E S

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

¶ Anno a Natiuitate Domini M. D. LXXII. Indictione undecima, die vero 4. mensis Decembris. Pontificatus sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ V. Anno tertio, retrospectæ literæ Apostolicæ, affixæ & publicate fuerunt ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie campi Floræ, dimissis in omnibus supradictis locis eandem retrospectarum literarum copijs affixis, ut est moris per nos Ioannem Freile, et Iulium Parinum prælibatis sanctissimi Domini nostri Papæ Cursores.

Pompeus Vallerius Curiaë Causarum Cameraë Apostolicæ Notarius.

B V L L A S. D. N. D. PII
D I V I N A P R O V I D E N T I A P A P Æ V.

S V P E R G L A V S V R A, E T R E F O R M A T I O N E
q u a r u m c u n q u e M o n i a l i u m.

P i u s E p i s c o p u s s e r u u s s e r u o r ũ D e i,
A d p e r p e t u a m r e i m e m o r i a m.

Ircæ pastoralis officij nobis, meritis licet imparibus, desuper commissi curam, quantum nobis ex alto permittitur, inuigilantes assidue, ad ea, per quæ singulis erroribus et excessibus obuiatur, ac personis quibuslibet (præsertim fæminei sexus virginitatem suam altissimo vouentibus, sub Religionis iugo Christo Salvatore in castitatis holocausto famulari affectanti

ous, a

bus, a semita iustitiæ, & honestatis declinantibus, ne quicquam
 in eis reperiatum incongruum, quod in Regulari ponat honesta-
 tas gloria maculam, & divinam merito possit offendere. Maiesta-
 tē) opportune succurratur, libenter intendimus: ac in his nostræ
 vigilantiæ partes propensius impartimur, pro ut id in domino sa-
 lubriter expedire cōspicimus. Hæc igitur per petro, valitura Cō-
 stitutione inherentes etiam Constitutioni fel. record. Bonifacij
 Papæ 8. prædecessoris nostri, quæ incipit, Periculoso. & de-
 cretis Con. Trid. super clausura Monialium editis, Auctoritate
 Apostolica tenore præsentium statuimus, atq; perpetuo decerni-
 mus, universas, & singulas Moniales præsentis atq; futuræ, cu-
 iuscūq; Religionis, ordinis, vel militiarū, etiā Hierosolymit. sint,
 quæ vel iam receptæ sint, vel in posterum in quibusvis Monaste-
 rijs sive domibus recipientur, & tacite, vel expresse Religionē p-
 fessæ, etiam si cōversa, aut quocunq; alio nomine appellentur,
 etiā si ex institutis, vel foundationibus earū Regula ad clausurā
 non teneatur, nec unquā in earū Monasterijs, seu domibus, etiā
 ab memorabili tēpore, ea servata nō fuerit, sub perpetua in suis
 Monasterijs, seu domibus debere de cætero præmanere clausura,
 iuxta formā dicte Constitutionis se. re. Bonifacij Papæ 8. præ-
 decessoris nostri quæ incipit, Periculoso, in sacro Con. Trid. ap-
 probata, et innovata, quæ nos auctoritate præfata etiam approbamus
 et innovamus in omnibus, et per omnia, ac illā districte observa-
 ri mandamus: quod si aliquæ Moniales forsan reperiantur, quæ cō-
 fuerunt, etiam in omnibus, aut substituto, vel fundatiōe regule suæ
 fuerint, etiam ad hinc futurā resistāt, aut quoquomodo
 labentur, ordinarij, et cū superioribus earū omnibus iuris, et facti ve-
 niam dīs cōpellat easdē tāquam rebelles, et incorrigibiles ad p-
 eise sub-
 eundum

S A N C T I O N E S

eundem dictam clausuram, & perpetuo obseruandū. Mulieres
 quoq, quæ Tertiariæ, seu de pœnitentia dicuntur, cuiuscūq, fue-
 rint ordinis, in cōgregatione uiuentes, si et ipsæ professæ fuerint,
 ita vt solenne votū emiserint, ad clausurā præcise, vt præmittitur,
 & ipsæ teneantur. quod si votū solenne non emiserint, Ordinarij
 vnà cū superioribus earū hortentur, & persuadere studeant, vt
 illud emittant, & profiteantur, ac post emissionem & professio-
 nem, eidem clausuræ se subijciant: quod si recusauerint, et aliqua
 ex eis inuentæ fuerint scandaloſe uiuere, seuerissime puniantur.
 Cæteris autem omnibus sic absq, emissionem professionis, & clausu-
 ra uiuere omnino uolentibus interdiciamus, & perpetuo phibe-
 mus in futurū, vllam aliam prorsus in suū ordinem, religionē, cō-
 gregationemve recipiant. Quod si contra huiusmodi hęc nostrā
 prohibitionem & decretum aliquas receperint, eas ad sic uiuen-
 dum omnino inhabiles reddimus, ac illarū quaslibet professiones
 & receptiones irritas decernimus et nullas, prout etiam præsen-
 ti decreto irritas facimus & annullamus. Porro ne Moniales
 vel Tertiariæ prædictæ propter hanc clausuram detrimentum
 aut in comodum aliquod in earū necessitatibus, maxime in perti-
 nentibus ad illarum victū, patiantur, sed vt eis opportune consu-
 latur, auctoritate Apostolica præfata statuimus, decernimus,
 præcipimus atq, mandamus Ordinarijs, & superioribus earum,
 vt curent colligi fidelium eleemosynas per conuersas, quæ non sint
 professæ, vel si professæ fuerint, sint tamen ætatis annorū qua-
 draginta, & in domibus contiguis, extra tamen Monasterium
 degant, & non ingrediantur clausuram aliarum Monialium, nisi
 in casibus ex earum Constitutionibus permisis: et de earum do-
 mibus exire non possint p huiusmodi eleemosynis colligendis, nisi de
si de

*si de licentia Ordinarij, vel earum superiorū. Et de cæteris nullæ
 aliæ conuersæ professæ recipi amplius, etiã de consensu suorum su-
 periorū vel prælatorum, possint. Quod si aduersus hanc nostram
 prohibitionē receptæ fuerint, illarum receptio nulla, irrita, et ina-
 nis sit: prout ex nunc nullã, irritã facimus, & annullamus. Quod
 si prædicto modo necessitatibus Monialium, & Mulierum Ter-
 tioriarū prædictarum succurri sufficienter non poterit, manda-
 mus ipsis ordinarijs, & superioribus earū, vt ipsi, prouideant de alijs
 personis pijs, & Deo deuotis, quæ fidelium eleemosynas colligant,
 vel aliã eò meliori, & cõmodiori modo quo fieri poterit, etiã ex
 opere manuū ipsarum Monialium, & Mulierum prædictarū, ar-
 bitrio ordinariorum, & superiorum earundem, & prout eis cõ-
 gruentius expedire videbitur, prouideatur, & succurratur. Et ne
 propter Monialiū numerum excessiuū clausuræ obseruatio viole-
 tur, in hæretes etiã similiter dispositioni dictæ Constitutionis Bo-
 nifacij, et Concilij Tridentini decreto, Monialibus prædictis, &
 illarū superioribus, & ordinarijs districtè inbibendo præcipimus,
 & mandamus, ne plures in earum Monasterijs recipiant, & ad-
 mittant, siue recipi & admitti permittant, quã ex proprijs red-
 ditibus ipsorum Monasteriorum, vel consuetis eleemosynis cõmo-
 de sustentari possint. Mandãtes propterea in virtute sanctæ obe-
 dientiæ, sub obtestatione diuini iudicij, & interminatione ma-
 ledictiõis æternæ vniuersis venerabilibus fratribus Patriarchis,
 Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, quatenus in Ciuitati-
 bus, & diæce proprijs presentes nostras literas publicari faciãt,
 ac in Monasterijs Monialiū sibi ordinario iure subiectis, in his
 verò quæ ad Romã. mediate vel immediate spectant Ecclesiam,
 Sedis Apostolicæ auctoritate, vnã cum superioribus eorundem Mo-
 nasteriorum.*

S A N C T I O N E S

*na*steriorū, clausuram, ut præmittitur, quam primū poterūt seruari procurent. Contradictores atq; rebelles per censuram Ecclesiasticā appellatione postposita, compescendo, inuocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Ac ut hoc tam salutare decretū facilius obseruetur, omnes Principes seculares, & alios dominos, & Magistratus temporales rogamus, requirimus, et obsecramus per viscera misericordie Domini nostri Iesu Christi, eisdem in remissionem peccatorū iniungentes, quod in præmissis omnibus eisdem Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, et Episcopis, et alijs Monialium superioribus assistant, ac suū fauorem, et auxiliū præstent. Ac impediētes pœnis etiam tēporalibus officiant, præmissis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, etiam per Sedem Apostolicā approbatis et confirmatis, priuilegijs quoq; indultis, et literis Apostolicis etiā in fundatiōe, & institutiōe eisdē Monasterijs, vel domibus, & Monialibus sub quibuscūq; verborū formis, & clausulis irritantibus, & alijs decretis quibuslibet cōcessis, cōfirmatis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiā si pro sufficiēte illorū derogatiōe de illis eorūq; totis tenoribus specialis, specifica, expressi, et indiuidua, non autē per clausulas generales iſe importātes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores hōmōli, ac si de verbo ad verbū infererentur, pro sufficiēter expressis habentes quo ad effectū validitatis nostræ constitutionis tantū derogamus, contrarijs quibuscūq;. Aut si aliquibus cōmuniter, vel diuisim ab eadem sit Sede indultū, quod interdici, aut suspensū non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indultū

to huiusmodi mentionem. Per hoc autē in Monasterijs exceptis Ordinarij locorū, quo ad alia, nullā sibi credant iurisdictionē, vel potestatem aliquatenus eis attributā. Volumus autē, quod presentis literę ad valuas Basilicę beati Petri Apostolorū Principis, et in Cancellaria nostra, ac acie cāpi Florę publicentur, et inter cōstitutiones extraneas perpetuo valituras conscribātur. Et quia difficile foret, presentes ad singula quęcūq; loca deferri, volumus et etiā declaramus, quod earū transumptis, etiā impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, ac sigillo alicuius Prælati munitis eadē prorsus si les vbiq; adhibeatur, quę presentibus adhibetur, si foret exhibitę, vel ostēse. Nulli ergo omnino hominū liceat, hęc paginā nostrę approbatiōis, innouatiōis, statuti, decreti, mādati, interdicti, prohibitiōis, annullatiōis, præcepti, inhibitiōis, requisitiōis, obsecrationis, iniunctiōis, derogatiōis, declaratiōis, et volūtatis infringere, vel ei ausu temerario cōtraire. Si quis autē hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli Apostolorū eius se nouerit incurjurū.

Dat. Romę apud sanctū Petrum, Anno incarnationis 1566.
Quarto Kal. Iunij. Pontificatus nostri anno primo.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Vila de Curia Ioan. Riuerius. ff.

☉ Anno à Natiuitate Domini M. D. L. X. VI. indiçtiōe nona, die vero nona mēsis Iunij. Pōtifi. sanctiſſ. in Christo patris, et D. N. D. Pij diuina prouidētia Papę. V. Anno primo retrospectę literę affixę, et publicatę fuerunt ad valuas Basilicę Principis Apostolorū S. Petri de vrbe, Cancellarię Apostolicę, et in acie cāpi Florę, dimissis copijs earundē in retrospectis literis affixis per nos Ioan. Guerardi, et Nicolaum de Mattheis Curs. Antonius Clerici, M. Curs. M 2 Breue

BREVE S. D. N. D. PII
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ. V
SVPER REVOCATIONE LICENTIARVM
 ingrediendi Monasteria, ac domus Carthusien. & a-
 liorum quorumcunq; regularium ordinum, etiã
 Mendicantium, quibusuis Mulieribus
 concessarum.

Pius Episcopus seruus seruorũ Dei,
 Ad perpetuam rei memoriam.

Regulariũ personarum, quæ
 relicto seculo, Dei se obsequio dedicarunt, pro cõ-
 misso nobis officio, quieti consulere cupientes, ad
 ea remouenda, quæ Religiosum earum propo-
 situm impedire possunt, curam nostrã libetèr intendimus, vt nulla
 re, quæ eas a diuino cultu auocet, præpeditæ, secundum ordinum
 suorum regularia instituta, et decretum Sacri Tridentini Conci-
 lij, tranquillis mentibus gratum altissimo impedere possint famu-
 latum. Quia igitur & Carthusiensium ordinis, & aliorum regu-
 larem vitam professorũ quies non parũ solet, sicut accepimus, per-
 turbari, propterea quòd mulieres modestiæ matronalis oblitæ, do-
 mos ac monasteria eorum, contra ipsorũ instituta, prætextu cõ-
 fessionalium, aut aliarum literarum apostolicarum, ingredi au-
 deant, ipsis etiam Abbatibus, Præpositis, Prioribus, & alijs
 præsidentibus aliquando recusantibus, & rententibus, non sine
 magna eorũ molestia, nec sine graui laicorum etiam offensione,
 ac scandalo,

ac scandalo, si quando admitti nimis facile videantur, huic rei p
 uideri volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apoſto
 licæ poteſtatis plenitudine, omnes & ſingulas facultates ac licen
 tias ingrediendi Monasteria, ac domos Carthuſien. & aliorum
 quorumcunq; regularium ordinum, etiam Mendicantiũ, mulieri
 bus cuiuscunq; ſtatus, gradus, ordinis, cõditionis, & quacunq; di
 gnitate ac præeminẽtia præditis, etiam Comitiffis, Marchioniffis,
 Duciffis, ſub quibuscunq; verborum tenoribus & formis, & cũ
 quibuscunq; etiam derogatoriarum derogatorijs, alijsq; fortiori
 bus, efficacioribus, & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus de
 cretis ab Apoſtolica Sede quomodocunq; conſeſſas, quarum te
 nores perinde, ac ſi de verbo ad verbum præſentibus infererẽtur,
 habere volumus pro expreſſis, tenore præſentium reuocamus, &
 caſſas, irritas, & inanes eſſe decernimus. Diſtrictè prohibentes,
 mulieribus quidem prædictas facultates & licentias præten
 dentibus, ſub excõmunicationis latæ ſententiæ pœna, poſtquam ha
 rum literarum notitiam habuerint, à qua non poſſint niſi à no
 bis, aut à Rom. Ponti. qui pro tempore fuerit, abſolui, præter
 quã in mortis articulo, ne dictas domos, & Monasteria ingredi
 audeant. Iſſis vero Monasteriorum, et Conuẽtuum Abbatibus,
 Præpoſitis, Prioribus, & alijs præſidentibus, quocunq; nomine
 vocentur, et eorum Monachis, Canonicis, & Fratribus, ſiue Mẽ
 dicantibus, ſiue nõ Mendicantibus, ſub priuationis officiorũ, quæ
 in præſentia obtinẽt, et inhabilitatis in poſterum ad illa, et alia o
 mnia, et ſuſpenſiõis à diuinis ipſo facto, ſine alia declaratione in
 currendis pœnis, ne eas introducere admittere præſumant. Nõ
 obſtãtib; præmiſſis, ac cõſtitutionibus & ordinationibus Apo
 ſtolicis, cæterisq; cõtrarijs quibuſcũq; Volumus autẽ et mãdamus,

SANCTIONES

ut hæc litera ad valvas Basilicæ beati Petri Apostolorum principis, & in Cancellaria nostra, ac in acie Capi Floræ de more publicetur. Quia vero difficile foret, has literas ad omnia loca deferri, volumus & declaramus, ut earum exemplis, & transcriptis manuscriptis vel impressis, & manu alicuius Notarij publici subscriptis ac sigillo alicuius Prælati munitis par ubiq; fides habeatur, ac si præsentibus exhibita essent vel ostensa. Dat. Ro. apud sanctum Petrum sub annulo piscatoris. Die xxiiij. Octobris M. D. LXXVI. Pontificatus nostri anno primo.

Antonius Florebellus Lanellinus.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. LXXVI. Indictione xj. Die xxvij. Mensis Octobris. Pontifi. sanctissimi in Christo patris & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ V. Anno eius primo retrospectæ literæ affixæ & publicatæ fuerunt in locis superscriptis, per nos Bernardinum Andreuntium, & Ioannem Andream Rogerium Apostolicos Cursores.

Philibertus Chapuis, Magister Cursorum.

PIVS P P. V.

REVOCATIO FACULTATVM CON-
CEDENDI CÔMISSIONES ALIENATIONVM
bonorum Ecclesiasticorum, aut Piorum locorum,
Camerario, & Camerae Apostolicæ Cleri-
corum Collegio con-
cessarum.

PIVS P P. V.

Motu

Motu proprio &c. Volentes inde

mnitati Ecclesiarū, aliorūq; piorū locorū, quātū cū Deo possumus, cōsulere, ac puidere, ne illorū bona sine nostra, aut successoris nostrī sciētia & licētia alienētur, aut perpetuo, vel ad longū tempus, aut vnā vel plures illa conducere volentes vitam, locētur, aut de his alio titulo disponatur: Omnes & singulas facultates, & licentias concedendi cōmissiones alienationū vel permutationū, aut affrancationū, aut illarū confirmationū quorūuis bonorū ecclesiasticorū, aut locorū piorū cuiuscūq; valoris existentiū, etiam summā annuā quinq; ducatorū auri de Camera non excedētū, aut alterius minoris valoris in forma, quæ dicitur, Si in euidētē Dilecto filio Vitellio sanctæ Mariæ in via lata diacono Cardinali Vitellio nuncupato S. R. E. Camerario, eiusq; antecessoribus, et clericorū Camera nostræ Apostolicæ Collegiotā per fe. re. Gregoriū viii. Bonifaciū 9. Urbanū vj. Martinū v. Gregoriū v. Sixtū iiij. Innocētū viij. Iuliiū y. Leonē x. Paulū iy. & Iuliiū similiter iij. ac alios quoscūq; Ro. Pon. prædecessores nostros, etiā Motu proprio ex certa sciētia ex quauis causa etiā vrgētissima, cū quibusuis clausulis etiam derogatoriarū derogatorijs, ac quibusuis decretis, etiā irritantibus, et in vim contractus cōcessas confirmatas, & innouatas, illorū omniū tenores pro sufficienter expressis habētes perpetuo reuocamus, cassamus, & annullamus, interdicitētes, et expresse prohibētes eidē Camerario, et clericis, ac alijs eiusdē Camera Apostolicæ officialibus sub pœna indignationis nostræ, ne in futurum licentias, & facultates, ac cōmissiones alienationū hmōi sub quouis prætextu cōcedāt: Ac cōmissiones, et cōcessiones cōmissionum hmōdi cōtra volūtatem, ordinationē, & decretū nostrū, nullas, inualidas, et irritas esse decernimus, et declaramus.

Sicque in præmissis omnibus, et singulis per quoscumq; Iudices, et Commissarios, quavis auctoritate fungentes &c. sublata &c. iudicari &c. debere: Necnon irritum & inane quicquid fecus super his à dictis Camerario, clericis, & alijs officialibus, & iudicibus præfatis, vel quibusuis alijs quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari: Non obstantibus præmissis, constitutionibus, & ordinationibus, privilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis prædictis, & alijs quibusuis quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis: quibus omnibus illorum tenores &c. pro sufficienter expressis habentes, derogamus, illaq; quoad præmissa cassamus, reuocamus, & annullamus, cæterisque contrarijs quibuscumq; Volumus autem, quòd præsentis nostri Motus proprii, etiam absque illius Data, & registratura, sola signatura sufficiat, & ubique fidem faciat, tam in iudicio quàm extra, quacumque regula seu constitutione Apostolica contraria non obstante. Volumus autem quòd præsens noster Motus proprius in Cancellaria nostra Apostolica, & acie campi Floræ de more publicetur, & inter constitutiones perpetuas describatur. Et quia difficile foret, præsentis ad singula quæque loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quod eius transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, ac sigillo alicuius Prælati munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentis Motui proprio adhiberetur, si foret exhibitus, vel ostensus.

Placet Motu proprio. M.

¶ Lectus & publicatus fuit suprædictus Motus proprius Romæ in Cancellaria Apostolica, Anno incarnationis Dominicæ Millesimo

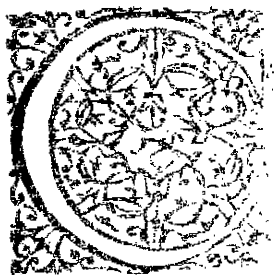
Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo octauo. Die vero Martis, xvij Augusti. Pontificatus sanctissimi D. N. Pij Papæ. V. Anno Tertio.

A. Lomellinus Custos.

Franciscus Sellier Archiuij Rom. Cur.
scriptor subscr.

S. D. N. D. PII PAPAE. V.
CONSTITVTIO SVPER
FORMA CREANDI
Census.

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

Cum onus Apostolicæ seruitutis obeuntes, cognouerimus innumeros celebratos fuisse, & indies celebrari censum cōtraetus, qui nedum non continentur intra limites à nostris antecessoribus eisdem contractibus statutos, verum etiā, quod deterius est, contrarijs omnino pactiōibus propter ardentem auaritiæ stimulum, legum etiam diuinarum manifestum cōtemptum præ se ferunt, non potuimus animarum, prout tene-mur, salutis consulentes, ac piarum mentium petitionibus etiam satisfaciētes, tam graui morbo, letiferoq; veneno salutari antidoto non mederi. Hac igitur nostra constitutione statuimus,
censum,

SANCTIONES

censum, seu annuum redditum creari, constituere nullo modo posse, nisi in re immobili, aut quæ pro immobili habeatur, de sui natura fructifera, & quæ nominatim certis finibus designata sit: Rursum nisi vere in pecunia numerata, præsentibus testibus, ac Notario, & in actu celebrationis instrumenti, non autem prius recepto integro, iustoq; pretio. Solutiones, quas vulgo anticipatas appellant, fieri, aut in pactum deduci prohibemus. Conventiones directæ, aut indirectæ obligantes ad casus fortuitos eum, qui aliàs ex natura contractus non teneatur, nullo modo valere volumus. Quemadmodum nec pactum auferens, aut restringens facultatem alienandi rem censui suppositam: quia volumus rem ipsam semper & libere, ac sine solutione laudemij, seu quinquagesimæ, aut alterius quantitatis, vel rei, tam inter vivos, quam in ultima voluntate alienari. Vbi autem vendenda sit, volumus dominum census alijs omnibus præferri, eique denuntiari conditiones, quibus vendenda sit, & per mensem expectari. Pacta continentia, morosum census debitorem teneri ad interesse lucri cessantis, vel ad cambium, seu certas expensas, aut certa salaria, aut ad salaria, seu expensas medio iuramento creditoris liquidandas, aut rem censui subiectam, siue aliquam eius partem amittere, aut aliud ius ex eodem contractu, siue aliunde acquisitam perdere, aut in aliquam pœnam cadere, ex toto irrita sint, & nulla. Imo & censum augeri, & nouum creari super eadẽ, vel alia re in fauorem eiusdem, aut personæ per eum suppositæ pro censibus temporis vel præteriti, vel futuri omnino prohibemus. Sicuti etiam annullamus pacta continentia solutiones onerum ad eum spectare, ad quem aliàs de iure, & ex natura contractus non spectarent. Postremo census omnes in futurum creandos

andos non solum re in totum, vel pro parte perempta, aut infructuosa in totum, vel pro parte effecta, volumus ad ratam perire, sed etiam posse pro eodem pretio extinguui: non obstante longissimi etiam temporis, ac immemorabili, immo centum, & plurium annorum præscriptione, non obstantibus aliquibus pactis directe, aut indirecte talem facultatem auferentibus, quibuscunque verbis, aut clausulis concepta sint. Cum vero traditione pretij redditus extinguendus erit, volumus per bimestre ante id denunciari ei, cui precium dandum erit, & post denunciam, intra annum tamen, etiam ab inuito pretium repeti posse, & ubi pretium, nec volens intra bimestre soluat, nec ab inuito intra annum exigatur, volumus nihilominus quandocumque redditum extinguui posse, præuia tamen semper denuntia de qua supra, et non obstantibus his, de quibus supra: idq; obseruari mandamus etiam quod pluries, ac pluries denunciatum fuisset, nec vnquam effectus secutus fuisset. Pacta etiam continentia, pretium census extra casum prædictum ab inuito, aut ob pœnam, aut ob aliam causam repeti posse, omnino prohibemus, contractusque sub alia forma posthac celebrandos, sceneratitios iudicamus: Et ita illis propterea non obstantibus, quicquid vel expresse, vel tacite contra hæc nostra mandata dari, remitti, aut dimitti contingat, à Fisco volumus posse vendicari. Hanc autem salu-
tiferam sanctionem nedum in censu nouiter creando, verum etiam in creato quocumque tempore alienando, modo post publicationem constitutionis creatus sit, perpetuo, & in omnibus seruari volumus. Declarantes, pretium semel censui constitutum nunquam posse ob temporum, aut contrahentium qualitatem,
seu

S A N C T I O N E S

*sen aliud accidens, nec quoad vltimo-contrahentes minui vel au-
 geri. Et licet legem ipsam ad contractus iam celebratos non
 extendamus, illos tamen omnes, in quos sub alia forma perue-
 nerunt census, hortamur in Domino, vt singulos contractus
 censuræ bonorum religiosorum subijciant, & animarum salu-
 ti consulant. Non obstantibus quibusuis constitutionibus, &
 ordinationibus Apostolicis, statutis, & consuetudinibus, nec
 non priuilegijs, & literis etiam per quoscunque Romanos Pon-
 tifices prædecessores nostros, ac etiam nos, sub quibuscunque
 tenoribus & formis, ac cum quibusuis clausulis etiam dero-
 gatorijs, necnon irritantibus decretis, ex qua-
 uis causa, etiam per modum legis vniuersalis, aut aliâs quomo-
 dolibet editis, siue in fauorem Vniuersitatum, Communitatum,
 Collegiorum, congregationum, ciuitatum, & locorum con-
 cessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis,
 illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, quatenus
 directe, vel indirecte præsentis nostræ constitutioni in toto, vel
 in parte contrariantur, specialiter & expresse derogamus, cæ-
 terisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem, quod præ-
 sentes in Cancellaria, & acie campi Floræ publicentur, &
 inter constitutiones extrauagantes perpetuo valituras conscri-
 bantur. Et quia difficile foret, præsentibus ad singula quæque
 loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quod earum tran-
 sumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscri-
 ptis, ac sigillo alicuius Prælati munitis, eadem prorsus fides vbi-
 que adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent ex-
 hibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc
 paginam nostræ prohibitionis, annullationis, statuti, mandati,
 iudicij,*

indicij, hortationis, derogationis, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri et Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ M. D. L. X. I X. Quarto decimo Kal. Februarij. Pōtificatus nostri Anno Quarto.

Cæ. Glorierius.

H: Cumyn.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. L. X. I X. Indictione xij. die vero xxix. Mensis Ianuarij, Pontificatus sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ quinti anno eius quarto retrospectæ literæ Apostolicæ, affixæ et publicatæ fuerunt Romæ in locis retrospectis, videlicet ad valuas Cancellariæ Apostolicæ, & acie campi Floræ, per nos Camillum Cherubinum, & Christianum de Monte Prælibati sanctissimi Domini nostri Papæ Cursores.

Ioannes Guerardus Magister Cursorum.

¶ Lectæ & publicatæ fuerunt retrospectæ literæ Romæ in Cællaria Apostolica, Anno incarnationis Dominicæ 1569. Die vero Sabbati xxix. Ianuarij. Pontificatus Domini nostri, Domini Pij Papæ quinti Anno Quarto.

A. Lomellinus Custos.

Ego Franciscus aluares, Hector de Mena publicus Apostolica auctoritate Notarius in Archiuo Romanæ Curie descriptus subscripsi.

Bulla

SANCTIONES

B V L L A S. D. N. D. P I I
 DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ. V.
 SVPER SPOLIIS.

Pius Episcopus servus servorum Dei,
 Ad futuram rei memoriam.

Romani Pontificis providē-
 tia circumspecta ad ea solitudinis sue partes po-
 tissimum conuertit, per quæ singulis ecclesijs de-
 bita obsequia, & opportuna subventionis auxilia
 minime subtrabantur. Cum itaq; sicut accepimus, nonnulli Patri-
 archæ, Archiepiscopi, Episcopi, & Abbates, seu Cōmendatarij,
 ac alij beneficia Ecclesiastica obtinentes, proprij honoris & salu-
 tis immemores, etiã prætextu facultatũ testãdi, eis per Sedē Apo-
 stolicã concessarũ, in eorũ vltimis volũtatibus res sacras, ac vasa,
 ornãmẽta, & paramẽta Ecclesiastica, aliãq; cultui diuino dicata,
 quãdoq; ex fructibus Ecclesiastici, & eos acquisita nõ ecclesijs &
 Monasterijs, ac beneficijs, quibus præfuerũt, seu à quibus prouē-
 tus Ecclesiasticos, & stipendia acceperũt (prout rationi, et bono
 stati consentaneum foret) sed alijs locis, etiam aliquando nõ pijs,
 ac interdum eorum consanguineis, & affinibus relinquere: ac
 cameræ Apostolicæ Collectores, prætextu quod illa sub appella-
 tione spoliorum veniant, tanquam eiusdem Cameræ spolia exi-
 gere, & percipere non erubescant, in maximum Religionis dede-
 cus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum & beneficiorum eorundē
 detrimentum, ac relinquētium animarum periculum, scandalũq;
 plurimorum.

plurimorum. Nos ab usibus scandalisq; huiusmodi providere, ac
 singularum Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac beneficiorum
 indēntati, animarumq; quorumlibet saluti consulere volentes,
 Motu proprio & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis
 plenitudine hac nostra perpetuo valitura constitutiōe statuimus,
 ordinamus, decernimus, & declaramus, quod de cetero omnia, et
 singula ornamenta, & paramenta, ac vasa, necnon Missalia, &
 gradualia, ac Cantus firmi, & musicæ aliq; quomodolibet nun-
 cupati libri, & aliæ res sacræ, etiam auri, & argenti, ac quæcū-
 que alia bona per quoscunq; Patriarchas, Archiepiscopos, Episco-
 pas, Abbates, seu Commendatarios, et alios quoscunq; quæcunq;
 & qualiacunq; beneficia Ecclesiastica, cum cura, & sine cura, se-
 cularia, & quorumvis ordinum regularia in titulum, vel Cōmen-
 dam, aut aliàs quomodolibet obtinentes, quocunq; nomine vel titu-
 lo censeantur, etiam si de illis, & eorum qualitatibus specialis, et
 expressa mentio habenda foret, ad usum, & cultum diuinum,
 etiam in eorum priuatis ædibus, & capellis, vel oratorijs destina-
 ta, tempore eorum obitus ex testamento, vel ab intestato reli-
 cta sub quibusvis facultatibus testandi, & aliàs disponendi de
 bonis per eos ex altari, vel aliàs quomodolibet acquisitis, per
 quoscunq; Romanos Pontifices prædecessores & successores no-
 stras, ac nos sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibus-
 vis clausulis, et decretis, etiam Motu proprio, & aliàs quomodoli-
 bet concessis, & concedendis minime comprehendantur; Nec sub
 appellatione spoliū veniant, sed ad singulas ecclesias, monaste-
 ria, etiā cōuentu carentia, et beneficia hmoi, in quibus resederint,
 aut quibus præfuerint, seu quæ alias obtinuerint, omnino spectēt,
 et pertineāt, ac spectare, & pertinere, illaq; post eorum obitum
 eisdem

S A N C T I O N E S

eisdem Ecclesijs, Monasterijs, & beneficijs, etiam si in Romana Curia, et p̄cul ab illis decesserint, vel ad illa nunquā accesserint, etiā si antea Ecclesiarū et Monasteriorū regimine cesserint, vel beneficia hmōi renuntiauerint, eo ipso applicata, & incorporata sint, et esse censeantur. Ita quod liceat illis defunctis in eisdē Ecclesijs, Monasterijs, et beneficijs successoribus, ac Ecclesiarum, et Monasteriorū huiusmodi Capitulis, et Conuētibus, respectiue illa propria auctoritate, libere apprehendere, ac eorum Ecclesijs & Sacristijs applicare, & incorporare: ac quæcunq; donationes, ac relicta, & legata testamenta, & codicilli, & aliæ ultimæ voluntates seu spolia desuper contra præsentis Constitutionis nostræ tenorem quomodolibet pro tempore facta, quo ad præmissa, nulla & inualida, nulliusq; roboris & momenti existant: & personis, etiam Ecclesiasticis, seu locis, etiā pijs, aut Ecclesiasticis alijs quibuscunq;, in quarum seu quorum fauorem pro tempore facta fuerint, minime suffragentur, nec per ea eisdē personis, seu locis, vel alijs Ecclesijs huiusmodi aliquod ius in rebus prædictis, vel ad illas acquiri possit. Quinimo res sacras, ac alia bona prædicta quocunq; nomine vel titulo pro tempore detinētes, ad illa Ecclesijs, et Monasterijs, ac beneficijs per defunctos quomodolibet acquisitis, vt præfertur, iuxta præsentium tenorem realiter, & cū effectu restituendū, & consignandum, quibusuis dispositionibus de illis in cōtrariū quomodolibet factis minime attētis, omninò teneātur: & ad id per censuras et pœnas etiā furti, & sacrilegij, ac alia iuris et facti remedia opportuna cogi et cōpelli possint, et debeāt. Et insup ne deinceps cōtingat, insolētia spoliōrū Camere Apostolicæ collectorū vel subcollectorū aliquas ecclesias, nec hominū quēquā dāno, & iniuria affici, nec cuiquā de cætero vertatur in dubium,

quæ res

que res habendæ sint nomine spolij, simili modo statuimus, decernimus, & declaramus, quod quæcunq; scamna, cathedræ, arcæ, et etiam lignæ vel lapidæ, etiam Marmoreæ Mensæ, & Tabulæ, ac quæcunq; dolia seu vasa vinaria vacua, & alia similia suppellectilia domestica, per quosuis presbyteros seu clericos ab humanis pro tēpore decedētes, tempore eorum obitus in Ecclesijs seu eorū domibus Ecclesiarum earundē vel alibi vbiuis locorum relicta, etiā si ex fructibus, et prouentibus beneficiorū, quæ, dū viuerent, obtinebant, acquisita fuerint, sub spoliū appellacione minime veniāt, nec pro spolijs vllō modo reputari possint. Præterea quod nullum spoliū Cameræ præfatæ fieri, nec quicquam à quibusuis spoliū Cameræ huiusmodi Collectoribus, vel subcollectoribus exigi possit per obitum illius, qui dum viueret, vnum vel plura beneficia Ecclesiastica obtinuerit, cuius vel quorum insimul fructus, redditus, & prouentus, triginta ducatorum auri de Camera secundum communem æstimationem valorem annuum nō excesserint, aut qui pensiones annuas super quibusuis fructibus Ecclesiasticis vsq; ad dictum valorem annuatim perceperit: dummodo tamen is se ab omni illicita negociatione, & à sacris canonibus prohibita abstinuerit. Ita quod si quis dictorum Collectorum aliquid ex bonis quorumuis defunctorū, qui similia beneficia obtinuerint, seu similes pensiones perceperint, prætextu spoliū eiusdem Cameræ percipere, aut aliās contra præsentis nostras litteras, attentare præsumpserit, ad totalem bonorum per eum pceptorū restitutionē teneatur: ac ad id via iuris, etiā per similes censuras et pœnas cogi, & cōpelli possit & debeat. Districtius inhibentes quibusuis Cameræ præfatæ spoliū Collectoribus nunc & pro tempore existentibus, ne sub indignationis nostræ, et pri-

N

uationis

S A N C T I O N E S

uationis eorum officiorum pœna, in ornamentis, et paramentis ac vasis, et libris præfato cultui diuino dicatis, ac alijs rebus sacris, necnon suppellectilibus præfatis quomodolibet se intromittant, nec in eorum inuentarijs tanquam spolia redigant seu describant: sed ornamenta, & paramenta, necnon vasa, & libros aliâq; diuino cultui dicata huiusmodi Ecclesijs, Monasterijs, capellis, & alijs beneficijs huiusmodi, eorûq; rectoribus, & alijs præfatis libere dimittant, & consignent, ac consignari faciant, cum effectu. Ac decernentes, sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscunq; Iudices, & Commissarios, quauis auctoritate fungentes (sublata eis, & eorum cuiilibet quauis aliter iudicâdi, & interpretandi facultate & auctoritate) iudicari, & diffiniri debere: ac irritum, et inane, quicquid secus super ijs à quoquam, quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilectis filijs Curie causarum camere Apostolicæ generali Auditori, & singulis locorum ordinarijs, ac maiorem dignitatem, post Pontificalem in vniuersis Ecclesijs cathedralibus, & Metropolit. pro tempore obtinētibus per Apostolica scripta Motu simili mandamus, quatenus ipsi vel duo aut vnus eorum præsentis literas, & in eis contenta quæcunq;, vbi & quando opus fuerit, ac quotiens pro parte quorumcunq; in præmissis interesse habentium, vt præfertur, fuerint requisiti solenniter publicantes, eisq; in præmissis efficacijs defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præsentis literas, et in eis contenta quæcunq; firmiter obseruari. Ac singulos, quos literæ ipsæ concernūt, illis pacifice gaudere: non permittentes eos de super quomodolibet indebite molestari. Contradictores auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo, Non obstantibus Apostolicis, ac in Prouincialibus, & synodalibus

nodalibus Concilijs editis generalibus vel specialibus, Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ecclesiarum, & Monasteriorum huiusmodi, iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, facultatibus testanti, alijsq; privilegijs, indultis, & literis Apostolicis, quibusuis cōcessis, approbatis, & innouatis, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, & expressa mentio facienda esset, illorum tenores pro sufficienter expressis habentes, illis in reliquis in suo robore permanentibus, ceterisq; contrarijs quibuscumque. Volumus autem, quod si aliquis ex Patriarchis, Episcopis, Abbatibus, seu Commendatarijs, & alijs beneficiatis præfatis pluribus Ecclesijs, seu Monasterijs, pro tempore simul vel successiue præfuerit, seu plura beneficia obtinuerit, ornamenta, & paramenta, ac res, & bona prædicta ad illa omnia, habita ratione fructuum, et temporis, quo eadem beneficia possedit, omnino pertineant, & proportionabiliter inter ea diuidantur: quodque præsentis literæ in Cancellaria nostra Apostolica, & acie cæpi Floræ de more publicentur, & inter constitutiones perpetuo valituras describantur. Et quia difficile foret, præsentis ad singula quæq; loca deferri, volumus & etiam declaramus, earum Transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillatis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominū liceat hanc paginā nostræ ordinationis, statuti, decreti, declarationis, inhibitionis, mādati, et volūtatis infringere, vel ei ausu temerario cōtraire. Si quis autē hoc attētare p̄sumpserit, indignationē omnipotētis Dei, ac

SANCTIONES

beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Dat Rom. apud sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ M. D. L. XVII. Tertio Kal. Septembris. Pontificatus nostri Anno secundo.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Pro Domino Sūmista Ludouicus Ripa.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. L. XVII. Indictione decima, die vero xvij. Mensis Septembris Pontificatus sanctissimi in Christo patris, et D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti Anno secundo, retrospectæ literæ Apostolicæ affixæ et publicatæ fuerunt in Cancellaria Apostolica, & ad illius ualuas, & in acie campi Floræ, ut est moris, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium affixis, & deinde amotis per me Iulium Parinum, & Bartholomeum Sottocasam prælibati sanctissimi D. N. Papæ Cursores.

Christianus de Monte, Magister Cursorum,

BULLA S. D. N. D. PII
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ. V.
per quam declaratur decretum Sacri Concilij Tridē-
tini, super impedimento publicæ
honestatis editum,

Pius

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

AD Romanum spectat Pon-
tificem sua solitudine diligenter providere, vt
sacrorum Conciliorum decreta ita suæ declara-
tionis adminiculo dilacidentur, quòd nulla desu-
per dubitandi occasio cuiquam relinquatur. Sanè ad aures no-
stras peruenit, multos esse, qui dubitent, an Decretum œcume-
nici Concilij Tridentini Sessione vigesima quarta de reformatio-
ne Matrimony capitulo tertio (quo cauetur, impedimentum pu-
blicæ honestatis, vbi sponsalia valida non fuerint, prorsus tolli,
vbi vero valida fuerint, non excedere Primū gradū, cū in vltimo-
ribus gradibus nō possit huiusmodi prohibitio seruari) de Spōsa-
libus per verba, vt aiunt, de futuro tantum conceptis intelliga-
tur, vel etiam Matrimonia per verba de præsenti contracta, non
tamen consummata, quæ interdum Sponsalia appellantur, com-
prehendat, ita, vt etiam eo casu impedimentum inde proueniēs
sublatum fuerit. Nos itaque, vt omnis difficultas, dubitatioq;
tollatur, attendentes, quod sponsaliorum appellatione, qua dictū
Concilium vtitur, non nisi improprie Matrimonium verbis de
præsenti conceptis contractum continetur, quodq; agitur de cor-
rectione Iuris veteris, quo casu secundum proprietatem verborū
duntaxat procedendum est, præsertim cum longe maiorem ratio-
nem prohibitionis in Matrimonio per verba de præsenti contra-
cto, quam in Sponsalibus de futuro vigere à nemine dubitetur,
Idcirco Motu proprio auctoritate Apostolica tenore præsentium
N 3 declaramus

S A N C T I O N E S

declaramus, & diffinimus, decretum Concilij huiusmodi omnino intelligendum esse, & procedere in Sponsalibus de futuro duntaxat, non autem in Matrimonio sic (vt præfertur) contracto, sed in eo durare adhuc impedimentum in omnibus illis casibus, et gradibus, quibus de iure veteri ante prædictum decretum Concilij introductum erat, & ita ab omnibus iudicari debere, mandamus, atq; statuimus. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, alijsq; contrarijs quibuscunq;. Volumus autem quod præsentès literæ in Cancellaria nostra, & acie campi Floræ de more publicentur, & inter constitutiones perpetuo valituras describantur. Et quia difficile foret, præsentès ad singula quæq; loca deferri, volumus, & etiam declaramus, quòd earum Transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, ac sigillo alicuius Prælati munitis eadem prorsus fides ubicunq; adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ declarationis, diffinitionis, mandati, statuti, et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Rom. apud sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominicæ M. D. LXXVIII. Kal. Iulij. Pontificatus nostri Anno tertio.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. LXXVIII. Indictione undecima,

Undecima, die vero vigesima prima Mensis Iulij, Pōtificatus sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti Anno tertio retrospectæ literæ Apostolicæ lectæ, & affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Cancellariæ Apostolicæ, & in acie campi Floræ, vt moris est, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spatium affixis, & deinde amotis per nos Iulium Parinum clericum Terdonen. & Ioānem Bornotum prælibati S. D. N. Papæ Cursores.

Camillus Cherubinus Magister Cursorum.

Franciscus Sellier Archiuij Rom. Cur.
Scriptor subscr.

DECLARATIO

CONCILII TRIDENTINI, DE COM-
PATERNITATE, ET AFFINITATE, EX FOR-
nicatione, ac Matrimonijs desuper contractis,
& contrahendis.

Sanctissimus in Christo Pa-
ter, & D. N. D. Pius diuina prouidentia Papa
Quintus, Ad cuius notitiam peruenit, quòd cum
in decretis Sacri Concilij Tridentini certæ tantū
personæ enumerentur, inter quas duntaxat cognatio spiritua-
lis deinceps contrahatur, ab aliquibus reuocatur in dubium,
an qui v'tra personas in dictis decretis enumeratas, quò-
quomodo

SANCTIONES

quomodo cognatione spirituali ante confirmationem dicti Concilij coniuncti erant, absque dispensatione Apostolica matrimonium post dictam confirmationem contrahere potuerint, ac hodie, & de cætero contrahere possint, cum ante prædictam confirmationem, id facere de iure minime liceret. Et insuper cum in eiusdem decretis statuatur, affinitatem, quæ ex fornicatione contrahitur, in illis solummodo attendi debere, qui primo vel secundo affinitatis gradu coniunguntur: Ab aliquibus pariter dubitatur, an matrimonia inter personas, quæ ante confirmationem dicti Concilij, tertio, vel ulteriori huiusmodi affinitatis gradu coniunctæ erant, post confirmationem eiusdem Concilij absq; dispensatione Apostolica contracta, & quæ deinceps contrahi contigerit, dirimi debeant? Sanctitas sua ad tollendum omne dubium, eos, qui ante confirmationem prædicti Concilij cognationem spirituales contraxerunt (dummodo non sint ex personis in dictis decretis enumeratis, & inter quas tantum Conciliū voluit deinceps contrahi) hanc cognationem spirituales matrimonij vinculo inter se absq; dispensatione aliqua libere et licite copulari posse, ac matrimonia etiam post confirmationem huiusmodi, absq; dispensatione Sedis Apostolicæ inter eas iam contracta valere, plenamq; roboris firmitatem obtinere. Et similiter matrimonia post confirmationem Concilij absq; dispensatione Apostolica sequuta, & quæ de cætero sequentur, inter personas, quæ ante dictam confirmationem, affinitatem (infra tamen secundum gradum ex fornicatione provenientem) contraxerant, propter huiusmodi affinitatem dirimi non debere, sed valida, & efficacia existere declaravit. Sicq; per quoscunq; Iudices & Commissarios, etiã S. R. E. Cardinales (sublata eis quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate)

facultate) iudicari & diffiniri debere: ac quicquid secus sup his à quaquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane decreuit.

Placet, publicetur & describatur. M.

¶ *Leeta & publicata fuit suprascripta regula Romæ in Cancellaria Apostolica, Anno incarnationis Dominicæ M. D. LXVI. Die vero Martis, vigesima Mensis Augusti. Pontificatus præfati S. D. N. Papæ Anno primo.*

A. Lomellinus Custos.

DECLARATIO

REGULÆ PII III SUPER EXPRESSIONE GRADVS PROPINQVIORIS IN dispensationibus matrimonialibus.

Sanctissimus in Christo Pater & D. N. D. Pius diuina prouidentia Papa Quintus, Attendens per quandam constitutionem dudum per felicis recordationis Pium Papam 4. Sanctitatis suæ prædecessorem editam (qua cauetur, quod in dispensationibus Matrimonialibus, pro diuersis consanguinitatis seu affinitatis ex eodem stipite prouenientibus gradibus coniunctis, nõ remotioris solum, prout olim fieri solebat, sed etiam propinquioris graduum expressa mentio fieri debeat, alioquin dispensationes, ac desuper confectæ literæ nullius sint roboris vel momenti, prout in dicta Constitutione plenius continetur) à dispositione

SANCTIONES

*tionem iuris communis, & laudabili, ac antiquo Romanæ Curie
 stilo nimium recedi, ac fauorem Matrimonij debitum restringi:
 Volensq; propterea iuri & stilo prædictis, necnon piæ me. Grego-
 rij xj. & Clementis vj. Rom. Pont. etiam sanctitatis suæ præde-
 cessorum vestigijs inherendo, sacramento & libertati matrimo-
 nij, quâ tum cum Deo potest fauere, statuit, et ordinauit, Quod
 de cætero in quibuscunq; dispensationibus, quas pro Matrimonijs
 contractis, aut contrahendis inter viros & mulieres, inuicem di-
 uersis prohibitis consanguinitatis seu affinitatis, aut mixtis ex
 communi, seu ab eodem stipite surgentibus, quicunq; illi sint (dû
 modo primum quoquomodo non attingant, cum in eo Sanctita-
 tas sua nunquam dispensare intendat) gradibus coniunctos, ab
 eadem Sanctitate sua, & pro tẽpore existente Rom. Pont. aut
 Sede Apostolica impetrari, vel aliàs concedi contigerit, ac literis
 commissionibusq; desuper etiam locorum ordinarijs faciendis, gra-
 dus remotior attendatur, trahatq; secum propinquiorem, ac ob id
 sufficiat, remotiorem tantum gradum exprimere, obtentis ta-
 men postea super propinquo literis declaratorijs iuxta Greg.
 & Clem. præd. huiusmodi constitutiones, quas quo ad hoc inno-
 uauit, & inuiolabiliter obseruari mandauit: dispensationesq; seu
 dispensandi commissiones, ac desuper confectas literas, & pro-
 cessus habitos per easdem dispensatis, seu his cum quibus dispen-
 sari mandatur, propter proximioris gradus huiusmodi non ex-
 pressionem, de surreptionis, vel obreptionis vitio seu intentionis
 defectu notari non posse: sed in omnibus, & per omnia suffraga-
 ri, perinde ac si in literis seu commissionibus huiusmodi de pro-
 ximiore, seu utroq; gradu, specialis et expressa mētio facta fuis-
 set. Sicq; per quoscunq; iudices & commissarios, etiam S. R. E.
 Cardinales*

Cardinales, sublata eis quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, indicari et diffiniri debere, ac quicquid secus super his à quocumq; quavis auctoritate scienter vel ignoranter attentari contigerit, irritum & inane decreuit, constitutione Pij prædec. huiusmodi cæterisq; contrarijs non obstantibus quibuscumq;.

Placet, publicetur & describatur. M.

¶ Lecta & publicata fuit suprascripta regula Romæ in cancellaria Apostolica, Anno incarnationis Dominicæ Millesimo, Quingentesimo, Sexagesimo Sexto, die vero Martis, vigesima Mensis Augusti. Pontificatus præfati S. D. N. Papæ Anno primo.

A. Lomellinus Custos.

B V L L A S. D. D. PII
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ V.
 REVOCATIONIS FACULTATVM CONCES-
 sarum Comitibus Palatinis, & alijs etiam Collegijs
 Romanæ Curia, super promouen. ad docto-
 ratus, licentiaturæ, & magisterij
 gradum.

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
 Ad perpetuam rei memoriam.

Quamuis à Sede apostolica, ad
 quā negotiorū multitudo vndiq; cōfluit, curis omnino ple-
 na innumeris, nonnulla interdū ex iustis causis cōcedatur, quæ suc-
 cessiuus tēporibus in publicū detrimētū, et alieni iuris præiudiciū
 tendere

SANCIONES

tendere noscuntur, non debet reprehensibile videri, si Romanus Pontifex, ad cuius prouidentiam pro debito Pastoralis officij spectat, super ijs debite prouidere, illa rationabilibus et iuridicis superuenientibus causis deinde cognitis quandoq; reuocat et annullat, ac in statum redigit rationis. Sanè cum fide digna plurimorum relatione, non sine animi nostri molestia, intellexerimus, nonnullos Comites Palatinos, & diuersos alios prætextu facultatum sibi à Romanis Pontificibus, & Sede Apostolica concessarum quam plurimos tam Laicos quam Clericos, tam iure Ciuili, quam Canonico, & Theologia, nullo, aut non debito examine præuio indoctos & inhabiles Doctores, Licentiatos, & Magistros creasse, & promouisse, uti ad dignitates, ceteraq; beneficia ecclesiastica facilius assumerentur, & de eis prouiderentur in animarum suarum iacturam, et quam plurimorum scandalum: Nos huiusmodi scandalis, quantum in nobis est, obuiare, & alias, ne de cætero inhabiles ad huiusmodi gradus admittantur, prouidere volentes, Motu proprio, non ad alicuius super hoc nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & ex certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura Constitutione omnia & singula, facultates, et indulta eisdem Comitibus, ac etiam quibusuis officialium Romanæ Curia Collegijs, singulisq; alijs personis cuiuscunque status, gradus, ordinis, & præeminentia existentibus, ad Doctoratus, Licentiaturæ, & Magisterij gradum promouendi per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam, ac etiam nos, etiam Motu, scientia & potestatis plenitudine similibus quomodolibet concessa, confirmata, et innouata, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, auctoritate

Apostolica

Apostolica, tenore presentium perpetuò reuocamus, cassamus, et annuamus: ac decretis Concilij Tridentini inherentes, decernimus et declaramus, eos, qui à Comitibus et alijs præfatis promoti fuerunt, quoad dignitates cæteraq; beneficia ecclesiastica, nulli gradus prærogatiua friui, & gaudere posse, vel debere. Et sic in præmissis omnibus et singulis per quoscunq; Iudices, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, interpretari, iudicari, & diffiniri debere: Necnon irritum et inane, quicquid secus super ijs à quoquam quauis auctoritate scienter vel ignorãter contigerit attèrari. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, ac præfatis, & quibusuis alijs facultatibus, priuilegijs, & indultis, & literis Apostolicis eisdem Comitibus, & Collegijs, necnon quibusuis alijs etiam ex quauis causa, etiam vrgentissima, aut in vim contractus inter eos, & Sedẽ prædictam initi, vel ex causa onerosa, etiã Motu proprio, ac consistorialiter, & aliã quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis, et innouatis: quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbũ insererentur, presentibus pro sufficienter expressis habentes, quo ad hunc effectũ specialiter & expresse derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscunq;. Vt autẽ præsentis literæ ad omnium notitiam deducantur, volumus quod in Cancellaria nostra Apostolica, & in acie campi Floræ de more publicentur, & inter Constitutiones perpetuo valituras describãtur. Et quia difficile foret, eas ad singula quæq; loca deferri, quod earum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, ac sigillo alicuius prælati munitis eadẽ proxfus fides adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur si forent exhibitæ vel ostẽ

Jæ. Nulli

SANCTIONES

Se Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ reuocationis, cassationis, annullationis, decreti, declarationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorū eius se nouerit incursum. Dat. Rom. apud sanctum Petrū, Anno incarnationis Dominicæ M. D. LXXIII. Kal. Iunij. Pontificatus nostri Anno tertio.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. LXXIII. Indictione vndecima, die vero vigesima octaua Iunij. Pontificatus sanctissimi in Christo patris & Domini N. D. Pij diuina providentia Papæ Quinti Anno tertio, retrospectæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerūt ad valuas Cæcellariæ Apostolicæ, et in alicampis Floræ, vt est moris, dimissis ibidem præsentibus literis per aliquantulum temporis spacium affixis, et deinde amotis per nos Iulium parinum, & Philibertum Chappuis prælibati sanctissimi Domini nostri Papæ Cursores.

Antonius Clerici Magister Cursorum.

*Franciscus Sellier Archiuij Rom. Cur.
Scriptor subscr.*

Bulla

B V L L A. S. D. N. P I I
P A P Æ V. S V P E R P R O H I B I T I O N E
 A G I T A T I O N I S T A V R O R V M E T F E R A R V M,
 & annullatione votorum & iuramentorum, super
 eisdem pro tempore interpositorum.

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
 Ad perpetuam rei memoriam.

DE salute gregis Dominici
 nostræ curæ diuina dispensatione crediti, pro
 ex debito Pastoralis officij astringimur, solcite
 cogitantes, fideles cunctos gregis eiusdem ab
 imminentibus corporum periculis, etiam animarum pernicie, per
 petuo arcere studemus. Sanè licet detestabilis Duellorum vsus
 à diabolo introductus, vt cruenta corporum morte animarum e-
 tiam perniciem lucretur, ex decreto Concilij Tridentini prohibi-
 tus fuerit: nihilominus adhuc in plerisq; ciuitatibus, et alijs locis
 quam plurimi ad ostentationem virium suarum & audaciæ, in
 publicis priuatisq; spectaculis, cum tauris et alijs feris bestijs con-
 gredi non cessant: vnde etiam hominum mortes, membrorū mu-
 tilationes, animarumq; pericula frequēter oriuntur. Nos igitur
 considerātes hæc spectacula, vbi tauri et feræ in circo vel foro a-
 gitantur, à pietate et charitate Christiana aliena esse, ac volentes
 hæc cruēta turpiaq; dæmonum & non hominum spectacula abo-
 leri, & animarum saluti, quantum cum Deo possumus, pro-
 uidere, Omnibus & singulis Principibus Christianis qua-
 cunque tam Ecclesiastica, quam mundana, etiam Imperiali,
 Regia,

S A N C T I O N E S

*Regia, vel quauis alia dignitate fulgentibus, quouis nomine nūc
 cupētur, vel quibusuis Cōmunitatibus & Rebus publicis, hac per
 petuo nostra Constitutione valitura, sub excōmunicationis, et a-
 nathematis pœnis ipso facto incurrendis, prohibemus & interdi-
 cimus, ne in suis prouincijs, ciuitatibus, terris, oppidis, & locis
 huiusmodi spectacula, vbi Taurorum aliarumq; ferarum bestia-
 rum agitationes exercētur, fieri permittant. Militibus quoq; cæ-
 terisq; alijs personis, ne cū Tauris & alijs bestijs in præfatis spe-
 ctaculis ipsi tam pedestres, quam equestres congregari audeant, in-
 terdicimus. Quod si quis eorum ibi mortuus fuerit, ecclesiastica
 careat sepultura. Clericis quoq; tam Regularibus, quam Sæcu-
 laribus beneficia ecclesiastica obtinentibus, vel in sacris Ordini-
 bus constitutis, sub excōmunicationis pœna, ne eisdem spectacu-
 lis intersint, similiter prohibemus. Omnesq; obligationes, iura-
 menta & vota, à quibusuis personis, Vniuersitate, vel Collegio
 de huiusmodi Taurorum agitatione, etiā (vt ipsi falso arbitrā-
 tur) in honorem Sanctorum, seu quarumuis ecclesiasticarū solē-
 nitatū, & festiuitatum (quæ diuinis laudibus, spiritualibus gau-
 dijs, pijsq; operibus, non huiusmodi ludis celebrari, & honorari
 debent) hæctenus factas, et factas, seu in futurum fienda (quæ, et
 quas omnino prohibemus) cassamus et annullamus: ac pro cassis,
 nullis, & irritis haberi perpetuo decernimus, atq; declaramus.
 Mandamus autem omnibus Principibus, Comitibus, & Baroni-
 bus S. R. E. feudatarijs, sub pœna priuationis feudorum, quæ
 ab ipsa Ecclesia Romana obtinent: Reliquos vero Principes
 Christianos, & Terrarum dominos prædictos hortamur in Do-
 mino, & in virtute sanctæ obedienciæ mandamus, vt pro diuini
 nominis reuerentia & honore, præmissa omnia in suis dominijs,
 ac Terris*

ac Terris huiusmodi exactissime seruari faciant, vberimam ab ipso Deo mercedem tam boni operis recepturi: Ac vniuersis venerabilibus fratribus Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, & Episcopis, alijsq; locorum ordinarijs in virtute sanctæ obediætiæ, sub obtestatione diuini iudicij, & interminatione maledictionis æternæ, quatenus in ciuitatibus, & diœces. proprijs presentes nostras literas sufficienter publicari faciant, et præmissa etiã sub pœnis, & censuris ecclesiasticis obseruare procurent. Nō obstantibus quibusuis Constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, ac exēptionibus, priuilegijs, indultis, facultatibus, & literis Apostolicis, quibusuis personis cuiuscunq; qualitatis, & conditionis existentibus, sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cū quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiã Motu proprio, ac aliã quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, specialiter & expresse derogamus, ceterisq; cōtrarijs quibuscunq;. Volumus autē quod præsentis literæ in Cæcellaria nostra Apostolica, & acie campi Floræ de more publicentur, & inter constitutiones perpetuo valituras describantur, & earum transumptis etiã impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Prælati munitis eadē prorsus fides vbiq; adhibeatur, quæ eisdē præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominū liceat hanc paginam nostræ prohibitionis, interdicti, cassationis, annullationis, decreti, declarationis, mandati, hortationis, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationē omni

O   potentis

SANCTIONES

potentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se
nouerit incursum. Dat. Romæ apud sanctū Petrum, Anno
incarnationis Dominicæ M. D. LXXVII. Kal. Nouembris,
Pontificatus nostri Anno secundo.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. LXXVII. Indictione
decima, die vero decima quinta Mensis Nouembris, Pōtificatus
S. D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti, Anno eius
secundo, retrospectæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fue
runt ad valuas Cancellariæ Apostolicæ, & in acie campi Floræ
ibidem dimissis copijs affixis per nos Antonium clerici, & Ioan.
Andream Rogerium Præfati S. D. N. Papæ Cursores,
Io. Guerardi Magister Curs.

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

Robertus Fontanus archiuij Rom.

Cur. Scriptor.

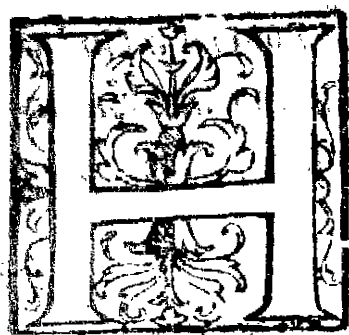
S. D. N. D. PII PP. V.

CONSTITVTIO

DE PRIVATIONE CLERICORVM PROPTER
incontinentiam, & eorum traditione
brachio seculari.

Ad perpetuam rei
memoriam.

Horrendum

HOrrendum illud scelus, quo polluta & foedatæque Ciuitates tremendo Dei iudicio conflagrarunt, acerbissimum nobis dolorẽ inurit, grauiusq; animum nostrũ commouet, vt, ad illud quantum potest comprimendum, studia nostra conferamus. Sanè Lateranensi Concilio dignoscitur constitutum, vt quicumque clerici illa incontinentia, quæ contra naturam est, propter quam ira Dei venit in filios diffidentia, deprehensi fuerint laborare, à Clero deiciantur, vel ad agendum in Monasterijs pœnitentiam detrudantur. Verum ne tanti flagitij contagium impunitatis spe, quæ maxima peccandi illicebra est, fidentius inualescat, clericos huius nefarij criminis reos grauius vlciscēdos deliberauimus: vt qui aĩe interitum non horrescũt, hos certe deterreat ciuiliũ legum vindex gladius secularis. Itaq; quod nos iam in ipso Pontificatus nostri principio hac de re decreuimus, plenius nũc, fortiũsq; persequi intendentes, Omnes & quoscunq; presbyteros, & alios clericos seculares & regulares, cuiuscunq; gradus & dignitatis, tam dirum nefas exercentes omni priuilegio clericali, omniq; officio, dignitate, & beneficio Ecclesiastico præsens Canonis auctoritate priuamus: ita quod per Iudicem ecclesiasticum degradati, potestati statim seculari tradantur, qui de eis illud idem capiat supplicium, quod in laicos hoc in exitio deuolutos, legitimis reperitur sanctionibus constitutum. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ priuationis & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac

SANCTIONES

bestarum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum, Anno incarnationis Dominice M. D. LXXVIII. Tertio Kal. Septēbris. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Cæ. Glorierius.

H. Cumyn.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. LXXVIII. Indictione vndecima, die vero tertia mensis Septembris, Pontificatus sanctissimi in Christo patris Pij Papæ Quinti anno tertio, retranscriptæ literæ Apostolicæ affixæ et publicatæ fuerunt ad valuas basilicæ Principis Apostolorum de vrbe, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie campi Floræ, per nos Antonium clerici, & Christianū de Monte prælibati sanctissimi Domini Nostri Papæ Curiores.

Io. Andreas Panizza Magister Cursorum.

**BULLA S. D. N. D. PII
PAPÆ V. PROHIBITIONVM BLASPHEMIE, SODOMIE, SIMONIE, CONCUBINARIATVS, ac cōtra deambulantes per Ecclesias, pauperes per eas mendicantes, ac alios in eis illicita facien. nec non de tollēdis ex eis capsis, & depositis mortuorum: de non laborādo in diebus Festiuis, ac circa plurima alia, Dei honorem & diuinum cultum concernentia.**

Pius

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
Ad perpetuam rei memoriam.

Vm primum Apostolatus officium diuina nobis dispositione cōmissum suscepimus, statim omnem curam & cogitationem nostram in dominici gregis, fidei nostræ crediti, salute defiximus: & Christi fideles Deo iuuante ita dirigere statuimus, vt à vitijs & peccatis abstinentes, iter, quod ad vitam æternam ducit, insistant. Cum autem ad omnia, quæ diuinā maiestatem aliquo modo possent offendere, amouenda, mētis nostræ aciem intenderimus, ea primum & sine mora emendare decreuimus, quæ Deo præter cetera displicere, & iram eius prouocare, cum diuinæ docent scripturæ, tum grauissima exempla declarāt: nempe diuini cultus neglectum, simoniæ labem, blasphemie crimen, & libidinis naturæ contrariæ viciū execrandum, propter quæ populi & nationes, bellorum, famis, & pestilentie calamitatibus iusta dei ultione sæpe pleclūtur. Etsi autem contra eos, qui tam grauiā crimina admiserint, multæ à prædecessoribus nostris constitutiones editæ fuerunt: tamen quia parum est leges edere, nisi sint, qui eas debitis temporibus exequātur: Idcirco nequi forsā ex tolerantia sperare impunitatem audeant, sciētes, plerosq; pœnarum grauitate magis, quam dei timore arceri solere. à voluntate peccandi, omnes et singulas sententias, censuras et pœnas contra eos, qui talia deliquerint, latas confirmamus, & Apostolica auctoritate innouamus, nec de earum rigore quicquam relaxamus: admonemusq; eos, qui talia perpetrare veriti nō fuerint,

SANCTIONES

rint, nō solū subituros eas pœnas, quæ sacris sunt Canonibus cōsti-
 tutæ, sed eas etiā, quas leges ciuiles cōminātur, & nostri quoq; ar-
 bitrij discretio pro personarū qualitate cōstituet. Mandātes ciui-
 tatū & locorū status nostri Ecclesiastici pro tēpore Ordinarijs,
 & Gubernatoribus (illis quidē sub pœna suspensionis à diuinis,
 his vero sub pœna excōmunicatiōis latæ sentētiæ) vt quos debitū
 Deocultū in Ecclesijs nō tribuere, alijsq; nefandis criminibus pol-
 lutos esse cōpererint, cōprehēdi curēt, pœnis afficiēdos cōpetētibus.
 Scituris etiā ipsis Iudicibus, quōd si post hāc nostrā constitutionē
 in castigādis hmōdi delictis negligētes fuerint, primū quidem
 Dei omnipotētis iudicio obnoxij erūt: deinde nostrā quoq; incur-
 rent indignationem. Vt autem pœnarum certitudo cunctis facili-
 us innotescat, nonnullas hīc duximus exprimendas, alijs nihilo-
 minus contra huiusmodi criminū reos à iure statutis in suo robo-
 re manentibus. Vt igitur Deo optimo maximo, gloriosæ virgini,
 & sanctis omnibus debitus honor deferatur, Gregorij x. præde-
 cessoris nostri constitutionem immouantes, ac statuta in Tridenti-
 no Cōcilio obseruari volētes, statuimus, et ordinamus, vt ad Ec-
 clesias sit humilis et deuotus ingressus, quieta cōuersatio, deuotis
 orationibus insistant: & omnes genibus flexis sanctissimum
SACRAMENTVM adorent: ad nomē **IESV CHRISTI**
 domini nostri cū exhibitione reuerentiæ caput inclinent: nullus in-
 dictis Ecclesijs seditionem faciat, tumultū excitet, clamores mo-
 ueat, impetūve cōmittat: cessent vana, fœda, & profana collo-
 quia: risus immoderati, & strepitus oēs iudiciorū, & alia quæ-
 cūq; quæ diuinū officiū perturbare possunt. Nullus intra Eccle-
 sias deambulare audeat, siue præsumat, diū celebrantur sacra mis-
 sarū mysteria, et alia diuina officia. Qui vero prædicta petulanti
 animo contēpserint, præter diuinæ ultionis acrimoniā, nostri quo-
que

que arbitrij pœnas incurrerent : quæ omnia locorū quoq; ordinarij in suis Ecclesijs faciēt obseruari. Quicūq; vero in Ecclesijs, dū ibi sacrificiū Missæ, et diuina celebrātur officia, aut verbū Dei prædicatur, deambulare, vociferari, aut verso tergo ad sanctissimum SACRAMENTVM irreuerenter sedere, aut aliquid, quod scandalū generet, aut diuina perturbet officia, facere præsumpserit, pœnā viginti quinque ducatorū incurreret, præter alias arbitrio nostro imponēdas, et moderādas pœnas: et qui nō habebit in ære, luet in corpore, aut exilio mulētabitur. Qui vero in Ecclesijs cum mulieribus impudicis, siue etiā honestis, colloquiū scurrile habuerit, aut alios inhonestos actus fecerit, viginti quinque ducatorū pœnā incurrat, et carceris per mensem. Qui in Ecclesijs, vt supra, obscœnis et inhonestis verbis, aut signis vsus fuerit, aut aliās fœda colloquia cū psonis quibuscūq; habuerit, decē aureorū pœna mulētetur, aut aliās corporaliter puniatur. Mādamus præterea omnibus, et singulis Cathedraliū, Collegiatarū, et Parochialiū Ecclesiarū Capitulis, Rectoribus, Vicarijs, Sacristis, Ostiarijs, et alijs ipsarū Custodibus, quatenus præfatos oēs in Ecclesijs delinquētes admoneāt, et vt in eis vetita fieri nō permittāt, vel saltē ipsis Ordinarijs, vel officialibus nostris puniēdos deferāt. quod si facere neglexerint, pœnā duorū aureorū vice qualibet incurrēt. Pauperes quoq; mendicātes, seu eleemosynas petētes per Ecclesias tempore missarū, p̄dicationū, aliorūq; diuinorū officiorū ire nō sinant, sed eos ad valuas Ecclesiarū stare faciāt, sub pœna duorū aureorum Capitulis infligēda p̄ qualibet vice, nisi eos eijci curauerint, et Parochis dimidiij aurei. Religiosis etiam Claustralibus, siue regulariis p̄cipimus in virtute sanctæ obediētiae, vt in Ecclesijs suis deputēt aliquē, qui tales eijciat: et si negligētes fuerūt, grauisime ab Ordinario corripiantur: quod si illi parere recusauerūt, grauisimas

SANCTIONES

pœnas incurrant, & pro qualitate personarum etiam corpore aliter punientur arbitrio nostro, siue superiorum suorum. Et ut in Ecclesijs nihil indecens relinquatur, ijdem provideant [ut capsæ omnes, & deposita, seu alia cadauerum conditoria, super terram existentia, omnino amoueantur, prout aliàs statutum fuit, et defunctorum corpora in tumbis profundis infra terram collocentur. Cum vero dierum festorum obseruatio ad Dei cultum maxime pertineat, & in lege diuina præcipiatur, Cupientes abusus prauos, qui ex eorum inobseruantia inualuerunt, omnino corrigere, & antiquorum Canonum statuta renouantes, mandamus, ut omnes dies Dominici, & præcipue in honorem Dei, beatæ Mariæ virginis, sanctorum Apostolorum feriatæ cū omni ueneratione obseruentur: & omnes in diebus præfatis Ecclesias frequentent: diuinis officijs deuote intendant: ab omni illicito, & seruili opere abstineant: Mercatus non fiant: Profanæ negociationes, & ludiciorum strepitus conquiescant. Qui vero in diebus præfatis opus aliquod illicitum fecisse deprehensus fuerit, præter diuinam ultionem, & amissionem animalium, quibus ad uecturam utetur, etiam graues pœnas incurrat arbitrio nostro, seu vicarij nostri in Vrbe: in alijs autem locis arbitrio Ordinariorum, vel aliorum magistratum, ita ut præuentioni locus sit. Quibus omnibus districtè præcipimus, ut hæc diligenter obseruari procurent. Illas etiam festiuitates, quæ iuxta consuetudinem locorum solenniter celebrari consueuerunt, iuxta laudabilem consuetudinem debita cum reuerentia obseruari faciant, sub pœnis arbitrio ipsorum imponendis, & moderandis. Et ut simoniacæ prauitatis labes prorsus aboleatur, Constitutiones antecessorum nostrorum contra Simoniacos editas, & præsertim Pauli. 2. inuiolabiliter obseruari mandamus:

damus: & delinquentes tam in sacrorum ordinū receptione, quā in beneficiorum asssecutione, statutis etiam inferius pœnis nostra auctoritate affici volumus. Quicūq; igitur detestabile crimen simoniacæ prauitatis cōmisisse conuictus fuerit in consequendis ordinibus, eo ipso sit ab illorum executione per decennium, sine spe dispensationis, suspensus, & per annum carceribus mancipetur. Qui dignitates Ecclesiasticas simoniacæ acquisuerit, illis sit ipso iure priuatus, & in futurum inhabilis ad eas, et quascunq; alias obtinendas. Qui beneficium, aut officium Ecclesiasticum simoniacæ adeptus fuerit, illis similiter sit ipso iure priuatus: & ad fructuum omnium, quos perceperit, restitutionem teneatur, & perpetuo sit inhabilis ad ea, & quæcunq; alia beneficia Ecclesiastica obtinenda. Siquis autem tale crimen pluries cōmisisse conuictus fuerit, præter supradictas pœnas, etiam corporaliter puniatur, & ab ordinibus Ecclesiasticis degradatus, à fidelium cōsortio eijciatur. Qui vero ordines, & beneficia simoniacæ contulerint, pœnis à iure statutis puniantur, cuiuscunq; gradus, conditionis, & dignitatis, etiam si Episcopi, Archiepiscopi, vel maiores fuerint. Caueant præterea quicunq;, ne in sacramentorum exhibitione Simoniacum aliquid faciant: alioquin grauissime puniantur per locorum Ordinarios, qui huiusmodi criminis reos cū maxima seueritate coercere procurent, iuxta Concilij Tridentini statuta. Ad abolendum vero nefarium & execrabile blasphemie scelus, quod in antiqua lege Deus morte puniri mandat, et Imperialibus quoq; legibus receptum est: nunc autem propter nimiam ludicum in punendo segnitiam, vel potius desuetudinē, supra modum inualuit, Leonis x. prædecessoris nostri, in nouissimo Lateranen. Concilio statuta innouantes, Decernimus, vt quicūq;

laicus

S A N C T I O N E S

laicus Deum, & dominū nostrū IESVM CHRISTVM, vel gloriosam virginē Mariā eius genetricē expresse blasphemauerit, pro prima vice pœnā viginti quinque ducatorū incurrat: pro secunda, pœna duplicabitur: pro tertia autē centū ducatos soluet, et ignominia notatus, exilio mulctabitur. Qui vero plebeius fuerit, nec erit soluendo, pro prima vice manibus post tergū ligatis, ante fores Ecclesie constituetur per diem integrum: pro secūda fustigabitur per urbē: pro tertia, lingua ei perforabitur, & mittetur ad triremes. Quicumq; clericus in hoc blasphemie crimen incurrerit, pro prima vice fructibus vnius anni omnium, et quorūcūq; beneficiorū suorū: pro secunda, beneficijs ipsis priuetur: pro tertia omnibus etiam dignitatibus exutus, deponatur, et in exiliū mittatur. Quod si clericus nullū obtinuerit beneficiū, pœna pecuniaria, vel corporali, pro prima vice puniatur: pro secunda carceribus mancipetur: pro tertia verbaliter degradetur, & ad triremes mittatur. Qui reliquos Sanctos blasphemauerit, pro qualitate blasphemie, atq; persone, arbitrio Iudicis puniatur. Siquis crimen nefandū contra naturam, propter quod ira Dei venit in filios diffidentie, perpetraverit: Curie seculari puniendus tradatur. Et si clericus fuerit, omnibus ordinibus degradatus, simili pœnæ subiciatur. Monemus præterea omnes locorum Ordinarios, & in virtute sanctæ obediētiæ eis præcipimus, vt statuta Tridentini Concilij cōtra cōcubinos tã clericos, quam laicos edita, districte faciant obseruari, reddituri Deo, ac nobis, si id omiserint, rōnem. Et vt præmissorū delictorū, simoniæ, blasphemie, ac stupri nefandi notitia facilius habeatur, Volumus quod in singulis casibus, non solum per accusationem, & inquisitionem, sed etiam

etiã ad simplicem, & secretam denuntiationem procedatur per quoscunq; iudices, aliãs tamen de iure competentes, tam rone delicti, quam personarum: ita quod inter eos locus sit præuentioni. Monemus præterea omnes, et singulos, ut solum Dei timorẽ præ oculis habentes, & non alia animi praua affectione ducti, culpabiles tantũ deferant: innocentes non vexent. Quod si aliqui ex calũnia aliquos denũciaffe comperti fuerint, eos ad pœnam talionis teneri volumus, & mandamus. Muletæ autẽ pecuniariæ applicabũtur pro duabus partibus locis pijs arbitrio nostro in Vrbe, extra vero, Ordinariorum: pro tertia accusatori, qui delinquentes detulerit. Mandamus autem Principibus, Comitibus, et Baronibus omnibus S. R. E. feudatarijs, sub pœna priuationis feudorum, quæ ab ipsa Ecclesia Romana obtinẽt, reliquos vero Principes Christianos, et Terrarum dominos hortamur in Domino, et in virtute sanctæ obedientiæ mandamus, ut pro diuini nominis reuerentiã & honore, præmissa omnia in suis dominijs, ac Terris exactissime seruari faciant, vberrimam ab ipso Deo mercedem tam boni operis recepturi. Non obstantibus quibusuis constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac exemptionibus, priuilegijs, iudultis, facultatibus, & literis Apostolicis, quibusuis Capitulis, Conuentibus, Militijs, ordinibus, & personis cuiuscunq; qualitatis, & conditionis existentibus, sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio aliãs quomodolibet cõcessis, approbatis, et inuatis: quibus, illorũ tenores p̄sentibus p̄ expressis habentes

SANCTIONES

*habentes, specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contra-
rijs quibuscumq. Volumus autem, quod presentium transumptis
etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & si-
gillo alicuius Prælati munitis eadem prorsus fides vbiq. adhibea-
tur, quæ eisdem presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ
vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginã no-
stræ innovationis, relaxationis, admonitionis, confirmationis,
mandati, statuti, decreti, ordinationis, præcepti, monitionis, vo-
luntatis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario con-
traire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, indignationẽ
omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorũ eius
se nouerit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum,
Anno incarnationis Dominicæ M. D. L. XVI. Kal. Aprilis.
Pontificatus nostri Anno primo.*

Antonius Florebellus Lauellinus:

Visa de Curia Io. Riuetius.

H. Cumyn.

Bulla

AS BULLÆ S. D. N. D. PII
DIVINA PROVIDENTIA PAPÆ V.
 LECTA IN DIE COENÆ DOMINI.
 Anno M. D. L XVIII.

In nomine sanctæ, & indiuiduæ Tri-
 nitatis, Patris, & Filij, & Spiritus
 sancti. Amen.

NOVERINT Vniuersi, hoc præsens publicū transum-
 ptū inspecturi, quod nos Alexāder Riarius protonotarius Apo-
 stolicus Curie causarum Cameræ Apostolicæ Auditor, Roma-
 næ Curie Iudex ordinarius, sententiarū, & Censurarū in ea-
 dem Rom. Cur. & extra eam latarum, ac quarumcūq; literarū
 Apostolicarum vniuersalis executor ab eodem S. D. N. Papa
 deputatus, vidimus, & diligēter inspeximus literas Apostolicas
 S. D. N. Pij diuina providētia Papæ V. hodie, qui fuit dies Io-
 nis Sancti & Coenæ Domini, & solēniter more solito lectas, &
 publicatas, eiusq; vera Bulla plumbea cū cordula rubei croceiq; co-
 lorū more Ro. Cu. pendente Bullatas, & omni suspitione carē-
 tes subsequētis tenoris.

Initium trā-
 sumpti Bul-
 læ.

Pius Episcopus seruus seruorū Dei,
 Ad futuram rei memoriam.

On sueuerunt Romani Pō-
 tifices prædecessores nostri, ad retinendum puri-
 tatem religionis Christianæ, & ipsius vnitatem,
 (quæ in coniūctione mēbrorum ad vnum caput,
 Christum videlicet, eiusque Vicarium, principaliter consistit)
 & sanctam

Proœminis
 Bullæ

SANCTIONES

**In Hereticos
& fautores,
eorum, & re-
cedentes ab
Apost. Sedis
obedientia.**

Et sanctam fidelium societatem ab offensione seruandam, arma iustitiae per ministerium Apostolatus in presenti celebritate exercere.
¶ Nos igitur vetustum, et solennem hunc morem sequentes, excommunicamus, et anathematizamus ex parte Dei omnipotentis, Patris, et Filij, et Spiritus sancti, auctoritate quoque beatorum Apostolorum Petri, et Pauli, ac nostra quoscumque Vitas, Vicleuitas, Lutheranos, Zuinglianos, Vgunottos, Anabaptistas, Trinitarios, ac omnes et singulos alios Hereticos, necnon Schismaticos quoscumque nomine nuncupentur, et cuiuscumque sectae existant, ac omnes eorundem Hereticorum fautores, receptatores, et illis credentes, ac eorum libros sine auctoritate nostra, et Sedis Apostolicae, scienter quomodolibet legentes, aut in domibus suis tenentes, imprimentes, aut quomodolibet defendentes ex quavis causa publice, vel occulte, quouis ingenio, vel colore: et generaliter quoslibet defensores eorundem. Ac eos, qui in animarum suarum periculum se a nostra, et Rom. Pont. pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahere, seu quomodolibet recedere praesumunt.

**In appellantes
a Papa ad fu-
rurum Conci-
lium.**

¶ Item excommunicamus et anathematizamus et interdiciamus omnes et singulas personas cuiuscumque Status, gradus, seu conditionis fuerint, vniuersitatesque, Collegia, et Capitula, quaecumque nomine nuncupentur, ab ordinationibus, sententijs, seu mandatis nostris, ac Ro. Pot. pro tempore existentium, ad vniuersale futurum Concilium appellantes, vel ad id consilium, auxilium, vel fauorem dantes.

**In Piratas, &
fauores eorum
et in rapientes
bona naufragantium.**

¶ Item excommunicamus, et anathematizamus omnes Piratas, Corsarios, Latrunculos maritimos, et illos praecipue, qui mare nostrum a Monte Argentario usque ad Terracinam discurrere, et nauigantes in illo depradari, mutilare, interficere, ac rebus et bonis suis spoliare praesumpserunt haecenus et praesumunt, ac omnes receptatores eorundem, et eis auxilium scienter dantes, vel fauorem. Ac omnes, et singulos, qui

Christia

Christianorū quorūcūq; (nō tamen Piraticā exercētū) nauibus tē-
 pestate in transuersum (vt dici solet) iactatis, aut etiā submersis,
 & naufragatis, siue in ipsis nauibus, siue in mari, siue in littore
 inuētis, ex ipsis nauibus dilapsa cuiuscūq; generis bona, tā in no-
 stri Tyrrheni, & Adriatici, quā in quibuscūq; alijs cuiuscūq; ma-
 ris regionibus, et littoribus rapuerint, seu quocūq; modo acceperint,
 aut ab alijs rapta, seu accepta quacūq; ex causa receperint. nec ab
 hmoi culpa ac tanta immanitate propter quodcūq; priuilegiū,
 cōsuetudinem, aut longissimi, etiam immemorabilis temporis pos-
 sessionem, seu alium quemcūq; prætexitum excusari possint.

¶ Itē excōmunicamus, et anathematizamus omnes qui in terris
 suis noua pedagia, seu gabellas imponunt, vel prohibita exigūt.

In imponen-
 tes noua pe-
 dagia.

¶ Itē excōmunicamus, et anathematizamus oēs falsarios Bullarū,
 seu literarū Apostolicarū, et supplicationū, gratiā vel iustitiā
 cōcernentiū, per Rom. Pōt. vel S. R. E. Vicecancellariū, seu ge-
 rētes vices eorū, de mādato eiusdē Rom. Pōt. signatarū, aut sub
 nomine eiusdē Rom. Pont. seu Vicecācellarij, aut gerentiū vices
 prædictorū signātes supplicatiōes easdē, extēdentes capitulū, Ad
 falsariorū, cū omnibus pœnis in eo cōtēntis: Ac falsificantes seu
 mutantēs supplicationes per nos, seu de mandato nostro signatas
 & datatas sine nostra, aut Datarij nostri licentia.

In falsificato-
 res literarū,
 & supplica-
 tionū Apo-
 stolicarum.

¶ Itē excōmunicamus, et anathematizamus oēs illos, qui Equos,
 Arma, Ferrū, Filū ferri, Stānū, Chalybē, omniaq; alia metallorū
 genera, atq; bellica instrumēta, lignamina, canabē, funes, tam ex
 ipso canabe, quā ex quacūq; alia materia, et ipsam materiā, aliaq;
 prohibita deferūt Saracenis, Turcis, et alijs Christi nominis mimi-
 cis, quibus Christianos impugnāt. Necnō illos, qui per se vel aliū,
 seu alios de rebus Christianæ Republicæ statū cōcernentibus, in
 Christianorū pñiciē, et dānū ipsos Turchas, et Christianæ religiōis

In deferētes
 prohibita ad
 terras infide-
 lium.

inimicos

SANCTIONES

inimicos certiores faciunt, illisq; consiliū quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscunq; privilegijs & concessionibus, quibuscunq; Principibus & Dominis, seu privatis personis, per nos et Sedē prædictā hactenus forsā concessis, quæ illis volumus in aliquo suffragari.

In itapedien
tes eos qui vi
ctualia ad vr
bem deferūt

¶ Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impediētes, seu inuadentes victualia, seu alia ad usum Romanæ Cur. necessaria adducētes, vel qui ne ad Romanam Curiam adducantur, vel deferantur, impediunt, seu perturbant: vel qui talia faciunt, vel defendunt, cuiuscunq; fuerint ordinis, præ eminentiæ, cōditionis & status, etiam si Pontificali, vel Regali, Reginali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

In eos qui ve
nientes Ro
mā vel ibi cō
morantes of
fendunt.

¶ Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes & recedentes ab eadem, necnō omnes illos, qui iurisdictionem ordinariam vel delegatam nō habentes, in eadem Curia morantes temeritate propria rapiunt, spoliant, & detinent, aut ex proposito deliberato verberare, mutilare, vel interficere præsumūt, vel qui talia fieri faciūt, seu mādāt.

In eos qui
manus ini
cunt in S. R.
E. Card vel
Prelatos seu
Nuncios.

¶ Item excommunicamus, & anathematizamus omnes temerè mutilantes, verberantes, vulnerantes, interficientes, capientes, incarcerationes, et detinentes S. R. E. (Cardinales (extēdētes. C. Felicis, cū omnibus pænis in eo contentis) ac Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, Sedisq; Apostolicæ Nuncios vel Legatos: aut præfatos Nuncios, & Legatos è suis terris, seu dominijs eijciantes, eaq; mandantes, seu consilium, vel auxilium præstantes.

In eos q cau
sarum in cu
ria pēdentiū
cursum, & li
cētā Apo-

¶ Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos qui per se vel alium seu alios, quascunq; personas Ecclesiasticas, vel seculares ad dictā Curiam super eorū causis & negotijs recurrētes,

ees, illaq; in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotio-
rumq; gestores, aduocatos, procuratores ipsorū, seu etiam audito-
res, vel iudices super dictis causis vel negotijs deputatos occasione
causarum, vel negotiorum huiusmodi verberant, mutilant, vel oc-
cidunt, seu bonis spoliant: Ac illos, qui aliquas literas Apostolicas
etiam in forma Breuis, tam gratiam, quam iustitiam concernē-
tes, & etiam citationes, monitoria & executoriales, quæ a Sede
Apostolica emanarūt, & pro tempore emanabunt sine eorum be-
neplacito, & examine, exequutiōi demandari inhihent: Ac No-
tarios, exequutores, vel subexecutores literarum monitoriarum,
& citationum, ac executorialium huiusmodi capiunt, incarcerāt
& detinent, vel capi, incarcerari, et detineri faciūt: Necnon qui,
ne literis & mandatis Sedis Apostolicæ, & Legatorū, ac Nunti-
orum, et iudicum vel delegatorum eiusdem, similiter gratiam iu-
stitiam concernentibus, cæterisq; super illis, & rebus iudicatis, de-
cretis, processibus, & executorialibus, non nisi habito eorū pri-
us beneplacito et consensu, per eorū literas executoriales, vel aliās
nuncupatas, & forsan certo pretio soluto pareatur, nève Tabel-
liones, & Notarij super huiusmodi literarum, et processuum exe-
cutione instrumenta vel acta conficere, aut confecta parti, cuius
interest, tradere debeant: Quive etiam sub quibusuis pœnis, qui-
buscunq; personis in genere, vel in specie, ne pro quibusuis eorum
negotijs prosequendis, seu gratijs vel literis impetrādis ad Rom.
Cur. accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas vel literas
à dicta Sede impetrent, seu impetratis utantur, directè prohibe-
re, statuere, seu mādare, vel eas apud se, aut aliam quācunq; per-
sonam etiā Notarium, vel Tabellionem retinere præsumunt.

stolicearū exo-
quutionē im-
pediunt.

¶ Quive ex eorum officio, vel ad instantiam quorumcunq; perso-
nas

In eos qui ec-
clesia-

S A N C T I O N E S

ecclēſiastica bona
n. uſurpant,
& qui ſtatuta
contra li-
bertatem Ec-
clēſiæ faciūt.

*nas eccleſiaſticas, Capitula, Conuētus, et Collegia Eccleſiarū qua-
rūcumq; coram ſe ad eorum tribunal, audientiā, cancellariam, con-
ſilium, vel parlamentū, præter iuris cōmunis diſpoſitionē trabūt,
vel trahi faciunt, vel procurāt directè, vel indirectè quouis que-
ſito colore: Necnō qui ſtatuta, ordinatiōes, cōſtitutiōes, pragmati-
cas, ſeu quæuis alia decreta in genere, vel in ſpecie ex quauis cau-
ſa, & quouis queſito colore, etiam ſub prætextu literarum Apo-
ſtolicarum in uſu non receptarum ſeu reuocatarum, vel cuiuſuis
conſuetudinis aut priuilegij, vel alias quomodolibet hæcenus fece-
runt, ordinarunt, & publicarunt, ac facient, ordinabunt, & pu-
blicabunt in futurum, per quas, & quæ libertas eccleſiaſtica tol-
litur, ſeu in aliquo leditur, vel deprimitur, aut aliās quouis mo-
do reſtringitur, ſeu noſtris, et dictæ Sedis iuribus quomodolibet
tacitè, vel expreſſe præiudicatur.*

In eos qui de
decimas, aut ta-
leas quacun-
que perſonis
Eccleſiaſticis
imponunt,
aut exigunt,
ac aſſenſum
auxiliū, vel
conſiliū præ-
ſtant.

¶ *Quiuè iuriſdictiones, ſeu fructus, redditus, & prouētus, ad ec-
clēſiaſticas perſonas ratione eccleſiarum, Monafteriorum, & a-
liorum beneficiorum eccleſiaſticorum per eos obtentorū pertinē-
tes uſurpant, vel ſurripiunt, ſeu quauis occasione, vel cauſa, ſine
Rom. Pont. expreſſa licētia, ſequeſtrant, aut collectas, decimas,
taleas, præſtantias, & alia onera clericis, prælatis, & alijs perſo-
nis eccleſiaſticis, ac eorum & eccleſiarum, Monafteriorum, et a-
liorum beneficiorū Eccleſiaſticorum bonis, illorumq; fructibus,
redditibus, & prouentibus huiusmodi abſque ſimili Rom. Pōt.
ſpeciali, & expreſſa licētia imponunt, & diuerſis etiam ex qui-
ſitis modis exigunt, aut à ſponte etiam dantibus, & concedenti-
bus recipiunt: necnon qui per ſe, vel alium, ſeu alios directè, vel
indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eiſdē au-
xilium, conſilium, vel fauorem, aut uotum, ſeu ſuffragium palā
vel*

vel occultè præstare non verètur, cuiuscunq; sint præminentia, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiam si Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, Republicæ, et alij potentatus quicunq; etiam Regnis, Prouincijs, Ciuitatibus, & terris quoquomodo præsidentes fuerint, aut quauis etiam Pontificali dignitate præfulgeant: Innouamusque decreta super his, tam per sacros Canones, & Concilia generalia, quàm etiã in Lateranen. Concilio nouissimè celebrato edita, etiam cum interdicto ecclesiastico, & alijs censuris, et pœnis in eo contentis.

¶ Item excommunicamus, et anathematizamus omnes, & quoscunq; Magistratus, Senatores, Præsidentes, Auditores, & omnes alios quoscunq; iudices, quocunq; nomine vocètur: ac Cancellarios, Vicecancellarios, Notarios, scribas ac quoscunq; executores & subexecutores, oēsq; alios quoquomodo se intromittentes in causis capitalibus seu criminalibus contra personas ecclesiasticas, illas capiendo, processando, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, etiam prætextu quorumcunq; priuilegiorũ à Sede Apostolica concessorum quibuscunq; Regibus, Ducibus, Principibus, Rebus publicis, Monarchijs, ciuitatibus, & alijs quibuscunq; Potentatibus quocunq; nomine censeantur: quæ nolumus illis in aliquo suffragari: reuocãtes ex nunc; quatenus opus sit, prædicta priuilegia per quoscunq; Rom. Pont. prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam, sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac quouis prætextu vel causa concessa, illaque irrita, & nulla, ac nullius roboris, vel momenti fore, & esse decernentes.

In laicos se intromittentes in causis capitalib⁹ cõtra personas ecclesiasticas

¶ Item excommunicamus, & anathematizamus oēs, et singulos

In officiales, &c

Et prelatos,
qui spirituales
causas à iudi-
cibus aposto-
licis auocant
& executione
literarum
& mandato-
rum Apосто-
licorum im-
pediunt.

Cancellarios, Vicecancellarios, & Cōsiliarios, ordinarios, & ex-
traordinarios quorumcunq; Regum, & Principū, ac presidentes
Cancellariarū, et consiliorū, & parliamentorū: Necnon Procura-
tores generales eorundē vel aliorum Principū seculariū, etiam si
Imperiali, vel Regali, Ducali, vel alia quacunq; præfulgeant di-
gnitate, quocunq; nomine nūcupentur: aliosque iudices tam or-
dinarios quam delegatos: Necnon Archiepiscopos, Episcopos, Ab-
bates, Commendatarios, Vicarios, & officiales, qui per se, vel aliū
seu alios quarumcunq; exemptionum, vel aliarum gratiarum, et
literarum Apostolicarum prætextu beneficiales, & decimarum,
ac alias spirituales & spiritualibus annexas causas ab auditori-
bus, & commissarijs nostris alijsque iudicibus Ecclesiasticis (vt
eorum verbis vtamur) auocant, Ac executiones monitoriorum,
citationū, inhibitionum, sequestrorum, executorialium, & alia-
rum literarum Apostolicarum, tam gratiam, quam iustitiam cō-
cernentium à nobis, necnon Camerario, & presidentibus Came-
ræ Apostolicæ, ac auditoribus, & commissarijs, alijsq; iudicibus
Apostolicis in eisdem causis pro tempore emanatarum, illarumq;
cursum, audientiamq;, ac personas, capitula, conuentus, collegia
causas ipsas exequi volētes auctoritate laicali impediunt, et se de
illarum cognitione tanquam iudices intrmittere, ac partes adtri-
ces, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad reuocandum, &
reuocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas
in eis decretas, & ad faciendum eos, contra quos tales inhibiti-
ones emanarunt, à censuris, & pœnis in illis contentis absolui or-
dinant, vel compellunt: vel alias executionem literarum Aposto-
licarum, vel executorialium etiam sub prætextu violentiæ pro-
hibenda, vel quod ad nos informandos, vt ipsi aiunt, supplicauerint,

erunt, aut supplicari fecerint: nisi ipsi supplicationes huiusmodi corā nobis & Sede Apostolica legitime prosequantur, quomodolibet impediunt, vel suum ad id fauorem, consilium, aut assensum præstant.

In eos, qui peregrinos ad urbē venientes offēdunt.

¶ Item excōmunicamus et anathematizamus omnes mutilantes, vulnerātes, interficientes, seu capientes, & detinentes seu deprædātes Romipetas et Peregrinos ad Urbem causa deuotionis seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel recedentes ab ipsa, & illis dantes auxilium, consilium, vel fauorem.

In eos, qui terras, seu iura E. R. occupant, vel inuadunt.

¶ Item excōmunicamus et anathematizamus oēs illos, qui per se, vel aliū, seu alios directè, vel indirectè, sub quocūq; titulo, vel colore de facto occupant, detinēt, vel hostiliter destruūt, vel inuadūt, aut occupare, detinere, vel destruere, aut inuadere hostiliter præsumūt in toto vel in partem Almam Urbē, Regnū Siciliae, Insulas Sardiniae, & Corsicae, Terras citra Pharū, patrimoniū beati Petri in Tuscia, Ducatū Spoletanū, comitatū Venaysinum, Sabinēsem, Marchiae, Anconitanæ, Massæ, Trebariæ, Romandiola, Cāpaniæ, & maritimas prouincias, illarūq; terras, & loca, ac terras specialis cōmissionis Arnulforū, ciuitatesq; nostras Bononiā, Cesenā, Ariminū, Beneuētū, Perusiū, Auinionē, ciuitatem Castelli, Tudertū, & alias ciuitates, terras & loca, vel iura ad ipsā Ro. Eccl. spectantia, & pertinentia, dictæq; R. E. mediate, vel immediate subiecta, ac supremā iurisdictionē in illis nobis, et eidem R. E. competentem de facto usurpare, perturbare, retinere, & vexare varijs modis præsumunt: Necnon adhaerentes, fautores, et deffensores eorum, seu illis auxilium, consilium vel fauorem quomodolibet præstantes: Necnon omnes, & singulos vasorum aureorum, argenteorum, vestimentorum, supellectilium cuiuscun-

SANCTIONES

In raptores
honorū Pa-
latij Apосто-
lici.

que generis, librorum, & scripturarum, & aliorū bonorum ex Palatio apostolico, Sedis apostolicæ vacationis, & alio quocun- que tempore ablatorum ablatores, & illorū detentores, ac quos- cunque alios, ad quorum manus bona ipsa quocunque titulo, & ex quavis causa scienter peruenerint, & in quorum manus ad præsens existunt.

Quod nulla
sclēnis Pōt.
absolutio cō-
prehendit su-
pradictos,
nec eos qui
statuta præ-
fata, liberta-
tem Ecclesiæ
indēntia, cō-
dunt.

¶ Declarantes nihilominus, ac protestātes (provt tenore præsen- tium declaramus, ac expresse protestamur) absolutionem hodie, vel aliās, etiam solenniter per nos faciendam, præfatos omnes, & singulos excommunicatos & qualificados, cæterosq; sub præ- sentibus comprehensos, nisi prius à præmissis cum vero proposi- to ulterius similia non committendi, destiterint: Ac etiam eos, qui contra libertatem Ecclesiæ, vt præmittitur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, & decreta huiusmodi publice reuocauerint, & ex Archiuis, seu ca- pítularibus locis, aut libris in quibus annotata reperiuntur, de- leri, et cassari, ac nos de reuocatione huiusmodi certiores fecerūt, non comprehendere, nec eis aliter suffragaturam fore, ac in præ- missis omnibus, & singulis, ac alijs quibuscunque iuribus Sedis Apostolicæ, ac S. Romanæ Ecclesiæ, vndecunque & quomo- docunque quæsitis, vel quærendis per quoscunque actus contra- rios, vel quomodolibet præiudicantes, tacitos ve expressos, à nobis vel Sede Apostolica quomodolibet factos, aut faciendos, aut quemcunque temporis cursum, seu patientiam, vel toleran- tiam nostram nullatenus præiudicari debere, aut quomodolibet posse.

Quod priui-
legia, consue-

¶ Non obstantibus quibuscunque priuilegijs, indulgentijs, et li-
teris

*teris apostolicis generalibus, vel specialibus, eis vel eorum alicui
 vel aliquibus cuiuscunque ordinis, status vel conditionis, digni-
 tatis, vel præ eminentiæ fuerint, etiam si, ut præmittitur, Ponti-
 ficali, Imperiali, Regali, Reginali, seu quauis alia ecclesiastica, et
 mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Prouincijs,
 Ciuitatibus, seu locis, à prædicta Sede sub quauis forma, vel te-
 nore, aut ex quauis causa, etiam sub prætextu quòd per viam cõ-
 tractus, aut remunerationis, & cum quibuscunque clausulis etiã
 derogatorijs, concessis, etiam quod excommuni-
 cari, vel anathematizari non possint per literas Apostolicas, nõ
 facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indul-
 gentiæ huiusmodi, ac ordinibus, locis, nominibus proprijs, cognomini-
 bus, & dignitatibus eorum mentionem. Necnon consuetudini-
 bus etiam immemoralibus, ac præscriptionibus quantumcunque
 longissimis, & alijs quibuscunque obseruantijs scriptis, vel nõ scri-
 ptis, cæterisque contrarijs quibuscunque per quæ contra nostros
 processus huiusmodi, ac sententias, quo minus includantur in eis,
 se iuuare valeant, vel tueri: & quæ, quoad hoc, eorum omnium,
 & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus o-
 misso insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus
 tollimus, & omninò reuocamus: & à quibus quidem sententijs
 nullus per alium, quàm per Romanum Pontificem, nisi in mor-
 tis articulo constitutus, absolui possit: nec etiam tunc, nisi de stã-
 do Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mandato, vel satisfaciendo suffici-
 enti cautione præstita, etiam prætextu Confessionalium, seu qua-
 rumuis facultatum verbo, literis, aut quauis alia scriptura, etiam
 in qua sola signatura sufficeret, Cõcessũ, et quæuis derogatoriã*

*tudines etiã
 immemora-
 biles, iudul-
 gentiæ, ac cõ-
 fessionalia
 non suffragã-
 tur cõtra præ-
 missa.*

SANCTIONES

derogatoria, fortiores, & efficaciores, & insolita clausula appareret, quibusuis personis cuiuscunque præ eminentiæ, dignitatis conditionis, vel status, etiam si Pontificali, Regali, Reginali, vel quauis alia præfulgeant dignitate, religiosi & secularibus vtriusq; sexus, Capitulis, Collegijs, Conuentibus, ordinibus, etiam Mendicantium, & militiarum Hospitalibus, Confratrijs, & vniuersitatibus, ac alijs quibuslibet congregationibus, ac pijs locis concessarũ à nobis, vel à prædicta Sede, seu a cuiusuis Concilij generalis Canonibus vel decretis, & quas concedi contingeret quomolibet in futurum.

In absoluentes transgressores.

¶ *Illos autem, qui contra tenorem præsentium talibus, vel eorũ alicui, seu aliquibus absolutionis beneficium impendere de facto præsumserint, excommunicationis, & anathematizationis sententia innodamus, eisq; prædicationis, lectionis, administrationis sacramentorum, & audiendi confessiones officia interdiciamus: eis denuntiantes, et declarantes aperte, nos grauius contra eos spiritualiter, & temporaliter (provt expedire cognouerimus) processuros. Et nihilominus, quicquid egerint absoluendo, vel aliàs, nullius sit roboris vel momenti.*

Ordinarijs, curati, ac confessores debent penes se habere transcriptum præsentium et diligenter legere.

¶ *Præcipimus autem, & mandamus in virtute sanctæ obedientiæ ac sub pœna indignationis omnipotentis Dei, ac beatorum Apostolorum Petri & Pauli, et nostræ, vniuersis, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque locorum ordinarijs, necnon quibusuis alijs curam animarũ exercentibus, & alijs presbyteris secularibus, seu quorumuis ordinum regularibus ad audiendam confessionem quauis auctoritate expositis, siue deputatis, ne de huiusmodi reservatione prætendere valeant ignorantiam, vt transumptum harum literarum Apostolicarum penes se habere,*

habere, easque legere diligenter & attente studeant.

¶ Ut autem huiusmodi nostri processus ad communem omnium notitiam deducantur, Chartas, seu membranas processus continentes eosdem in Valuis Basilicarum principis Aqostolorum, et sancti Ioannis Lateranē. de vrbe affigi, seu appendi faciemus, quæ processus ipsos quasi sonoro præconio, & patulo indicio publicabūt: vt ij, quos processus huiusmodi contingunt, quòd ad ipsos non peruenerit, aut quòd ipsos ignorauerit, nullam possint excusationem prætere, seu ignorantiam allegare, cum nō sit verisimile, quòd ipsum remaneat incognitum, quòd tam patenter omnibus publicatur. Volētes insuper, ac mentis nostræ esse declarantes, processus præfatos, ac omnia & singula præsentibus contenta, quousque alius processus huiusmodi per nos, aut Romanū Pontificem pro tempore existentem factus, ac publicatus fuerit, valida omnino, ac efficacia esse, suosque plenarios, ac debitos effectus sortiri debere.

Quod Bulla publicetur i valuis Prin: Apost. & S. Io. Later. de vrbe, & vige at, quousque alius proces sus fact⁹ fue rit.

¶ Verum vt præsentis literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eò fiant notiora, quòd in plerisque ciuitatibus, & locis fuerint publicata, Venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Primate, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum ordinarijs vbilibet constitutis per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, quatenus per se, vel alium seu alios præsentis literas (postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam) saltem semel in anno, aut pluries, prout expedire viderint, in Ecclesijs suis, dum maior in eis populi multitudo ad diuina conuenerit, solenniter publicent, & ad Christi fidelium mentes deducant, nuntient, & declarent.

Quod Bulla publicetur p locorum or dinarios sal tē semel in anno.

¶ Decernentes, earundem præsentium transumptis, etiā impres-

Quod fides ad

SANCTIONES

adhibeatur
trāsumptis.

sis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius Iudicis ordinarij Romanæ Curie munitis eandem prorsus fidem in iudicio & extra vbilibet adhibendā fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

¶ Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, extensionis, reuocationis, innodationis, interdicti, innouationis, protestationis, declarationis, commissionis, præcepti, mandati, decreti et voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attētare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo Quingentesimo sexagesimo Octauo, Quarto Id. Aprilis. Pontificatus nostri anno tertio.

Cæsar Glorierius.

H. Cumyn:

Registrata apud Cæsarem Secretarium.

Publicatio
Bullæ:

¶ Anno à Natiuitate Domini Millesimo quingentesimo sexagesimo octauo, indictione. XI. die vero Iouis. XV. mensis Apr. Pontificatus sanctissimi in Christo patris & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti anno eius tertio suprascriptæ literæ affixæ & appensæ fuerunt in valuis supradictis, vt moris est, per nos Alexandrum Astancollum, & Franciscum Fayam, sanctiss. D. N. PP. Curf. Bartholomæus Sottocasa Magister Cursorum.

Cōtinuatio
trāsumpti:

Quibus quidem literis diligenter inspectis, illas ad requisitionem, & instantiam Magn. D. Io. Baptistæ Bizoni Sanctiss.

Sanctiss. D. N. Papæ, & Camera Apostolicæ Procuratoris
 Fiscalis, per D. Fabritium Gallettum Notarium publicum in-
 fra scriptum transumi & exemplari, ac in hanc publicam tran-
 sumpti formam redigi mandauimus. Decernentes, & volentes,
 vt huic præfenti transumpto, iuxta earundem literarum, & de- **Decretum**
 creti in eis appositi formam, continentiam, & tenorem de cætero
 plena & indubia fides adhibeatur vbique locorum, ac si ipsæ li-
 teræ originales exhibitæ, vel ostensæ forent. Quibus omnibus, et
 singulis auctoritatem nostram ordinariam, ac decretū interposu-
 imus, & interponimus per præfentes. In quorum fidem præfen-
 tes literas, ac præfens publicum transumpti instrumentum ex-
 inde fieri, & per impressores Cameræales imprimi, ac per eundem
 Dominum Fabritium Gallettum Notarium nostrum, & Curie
 nostræ coram nobis scribam infra scriptum subscribi, et publica-
 ri mandauimus, nostrisq; soliti sigilli impressione muniri iussimus
 & fecimus. **Data** Datum Romæ in ædibus nostræ solitæ residentie
 sub anno à Natiuitate Domini. 1568. Indictione. XI. die ve-
 rø. XV. mensis Aprilis, Pontificatus sanctiss. in Christo patris
 & D. N. D. Pij diuina prouidentia Papæ Quinti anno tertio,
 præfentibus ibidem D. Iacobo Gerardo, & Pompeo Valerio di-
 etæ Curie nostræ notarijs, & corā nobis scribis, testibus ad præ- **Testes**
 missa omnia & singula vocatis, & rogatis.

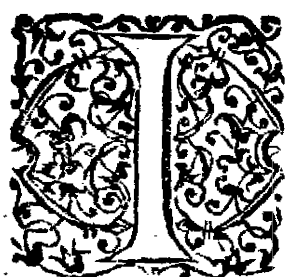
Simon Gugnetus Curie Illustr. & Reuer. D. Sux
 Sanctitatis Vicarij Notarius.

S. D.

SANCTIONES

S. D. N. P I I. P A P Æ V.
EXTENSIO CONSTITUTIONIS
BONIFACII PP. V. QUÆ INCIPIT, FELICIS,
ad scientes & non reuelâtes eos, qui offendunt
S. R. E. Cardinales.

Pius Episcopus, seruus seruorum Dei, ad petpetuam rei memoriam.

In felici seculi pericula miserati, dolorem comprimere non valemus, quòd nefarij homines, iustorum sanguinem sitientes, ad illorum quoque perniciem infestiore animo incumbant, quos Spiritus sanctus membra constituit præcipua Ecclesie Dei, quam suo sibi sanguine acquisiuit. Magna igitur ratione post alios felici recor. Bonifacius Papa viij. de fratrum suorum consilio, perpetua constitutione sanciuuit, vt si quis S. R. E. Cardinalem fuerit hostiliter insecutus, aut percusserit, aut ceperit, aut mandauerit id fieri, sociusve fuerit facientis, factumve ratum habuerit, seu dederit consilium, vel fauorem, aut receptauerit, aut defenderit scienter eundem, tanquam læsæ maiestatis reus, perpetuo sit infamis, et præterea diffidatus bānitus, & intestabilis. Omnia eius ædificia ruinae perpetuæ subiaceant: nullus ei debita reddere, nullus ei in iudicio respondere teneatur, bonis omnibus fisco, vel reipublicæ applicatis. Idem etiam feudis, beneficijs, & officijs spiritualibus & temporalibus sit ipso iure priuatus: sed & ipse insectans
 excōmu.

excōmunicationis sententiam incurrat, quam solus Ro. Pon. ex-
 cepto mortis articulo, valeat relaxare. Sed ne hæc quidem consti-
 tutio, propter abdita consccleratorum consilia, omnino satis esse
 noscitur ad huiusmodi sacrilegia amplius prohibenda. Qui enim
 alicui vim inferre sibi proponūt, id secreto, in occulto vt maxime
 machinantur, veluti impium illud facinus indicat in personam di-
 lecti filij nostri Caroli tituli sanctæ Praxedis presbyteri Cardi-
 nalis Borromæi, Ecclesiam Mediolanensem sanctissimis institu-
 tis studiose informantis proxime attentatū. Quæ res nos grauius
 commouet, vehementiusq; excitat omnia exquirere, vt nobilissi-
 mæ corporis nostri partes vndique protegātur. Quibus enim præ-
 sidio erimus? quibus suppetias asseremus? quos deniq; tutabimur?
 si tēpli Dei bases, si clarissima ecclesiæ lumina, si speciales filios,
 qui pro animabus populorū, pro fide, pro iustitia, pro vnitatem per-
 uigilant, inultos deseramus? Itaq; sanctioni prædictæ de simili fra-
 trum nostrorum consilio adijcientes, Statuimus, vt quisquis, etiã
 à nudo consilio, aut simplici fauore, aut omnino à cæteris prædi-
 ctis alienus, quempiam authorum, administrorum, vel consciorū
 coniurationis siue conspirationis, aut cōmissi, cōmittendive crimi-
 nis in personam Cardinalis, illorūve fautorum, receptorum, vel
 occultatorum, siue ex renunciatione sibi protinus, vel per inter-
 positam personã, aut literas, facta cognouerit, siue ex scripturis,
 cœtu, conatu, concursu, insidijs, alijsve signis, & indicijs qualēcun-
 que scientiã habuerit, vel etiam coniecerit, quive horum quicquã
 intellexerit, quantumcunq; res aliàs occulta sit, quamprimum id
 Ro. Pontifici, si in Curia fuerit: sin autē, Ordinario loci: vel si Car-
 dinalis ipse Ordinarius extiterit, propinquiori Episcopo: et si cri-
 men nondum cōmissum fuerit, etiam ipsi Cardinali properet re-
 uelare

S A N C T I O N E S

nelare. Quicūq; vero, etiam nō subditus, et omnino extraneus de-
fecerit, cuiuscunq; dignitatis fuerit, prædicto sit ex cōmunicatiōis
laqueo inmodatus, pariterq; maiestatis reus infamiā, et oēs pœnas
prædictas eo ipso incurrat. Eadē nihilominus cōstituzione quo-
ad reliquas eius partes, ac cæteris omnibus sanclionibus Canoni-
cis & Civilibus, ad taliū coercionē editis, in suo robore duratu-
ris. Porro si quis ad sanitatem reuertēs, rem adhuc incognitam
retexerit, omni noxa penitus liberetur. Cæterum loci Ordinari-
us secreto curet casum ad se delatū prædicto Pōtifici primo quo-
que tempore nūtiare, et interim rē omnē ab stirpe exquirere, &
si necessitas tūc postulet, seculare quoq; brachiū adhibere. Sed ne
quisquā horū ignorationem valeat excusare, iubemus præsentis
valvis ecclesiæ sancti Ioannis Lateranensis, et basilicæ Principis
Apostolorū de vrbe, vbi publicabūtur, appendi, eisq; detractis ea-
rū exempla eo in loco relinqui, & ea pariter ab omnibus locorū
Ordinarijs in suis Ecclesijs, locisq; insignibus promulgari. Quia
vero difficile nimis esset, ipsas præsentis, quocunq; illas opus erit
perferre, volumus earū exempla etiā impressa Notarij publici
manu, et Prælati Ecclesiastici, eiusve Curia sigillo obsignata eā-
dem illā prorsus fidem in iudicio, et extra illud vbiq; gentiū fa-
cere, quā ipsæmet præsentis facerent, si essent exhibitæ vel osten-
sæ. Nulli ergo omnino hominū liceat hanc paginam nostræ adie-
ctionis, statuti, iussionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu te-
merario contraire. Siquis autem hoc attentare præsumpserit, in-
dignationem omnipotentis Dei, ac beatorū Petri & Pauli Apo-
stolorum eius se nouerit incursum. Dat. Romæ apud sanctū
Petrū, Anno incarnationis Dominicæ M. D. L. X. I. X. Quar-
todecimo Kal. Ianuarij. Pontificatus nostri Anno quarto.

Ego

Ego Pius Catholicæ Ecclesiæ Ep̄s.

Io. Car. Moronus Ep̄s Portuen.
Christophorus Card. Madrucius
Episcopus Prenestin.

Otho Truchses de Valdburg. Epi
scopus Car. Albanen.

Ego A. Car. Farnesius Episcopus
Tusculan. Vicecancel.

Ego Io. B. Cicada Ep̄s Sabinen.
Car. S. Clementis.

*

*

*

Ego Iu. Car. Vrbinus.

Ego Io. Car. Policianus.

Ego Scipio Car. Pisarum.

Ego Ia. Car. Sabellus.

Ego Io. Ant. Car. sancti Georgij.

Ego Phi. Car. Burdesius.

Ego A. Car. Granuellanus.

Ego F. Car. Paccieco de Toledo.

Ego M. Ant. Car. Amulius.

Ego Hier. Car. de Corrigo.

Franciscus Car. de Gambarà.

Ego Hip. Car. Ferrarien.

Ego Ind. Aualus Car. Arag.

Ego P. Car. de S. Cruce.

Ego Z. Car. Delphinus.

Ego Io. Fran. Car. Comédonos.

Ego Marcus Ant. Car. Bobba.

Ego Hugo Boncompagnus Car.
S. Sixti.

Ego Alexander Car. Sfortia.

Ego Flavius Car. Vrsinus.

Ego A. Car. Cribellus.

Ego Guido Car. Vercellen.

Ego B. Car. Lomellinus.

Ego Guliel. Car. Sirletus.

Ego F. M. Bonellus Cardi. Alex.
Camer.

Ego F. Car. Alciatus.

*

*

*

Ego Hier. Car. Simoncellus.

Ego Fer. Car. de Medicis.

Ego Io. P. Car. ab Ecclesia.

A. Car. Catafa.

Ca. Glorierius:

Hæ. cumyn.

¶ Anno à Natiuitate Domini M. D. LXX. Indictione xiiij. Die v.
Ianuarij Pontificatus sanctissimi in Christo Patris & D. N. D. Pij di
uina prouidentia Papæ V. retrospectæ literæ affixæ, & publicatæ fue
runt ad valuas Ecclesiæ S. Io. Lateranen. & Basilicæ Principis Apo
stolorū de Vrbe Cancellariæ Apostolicæ, & in acie campi Floræ vt mo
ris est per nos Iulium Parinum & Io. Bornotum S. D. N. Papæ cur
sores dimisis in omnibus supradictis locis earundem literarum copijs
impressis affixis.

Io. Gerardi Magister Cursorum.

Laus Deo.

apud ii. Por Elaltora fumbredigualque
apud ii. siue apud ii. Por la abesa.
apud ii. podarocja obeneso P. 2. 1
val Va. 2. Por la puerta que se abre y cierra

